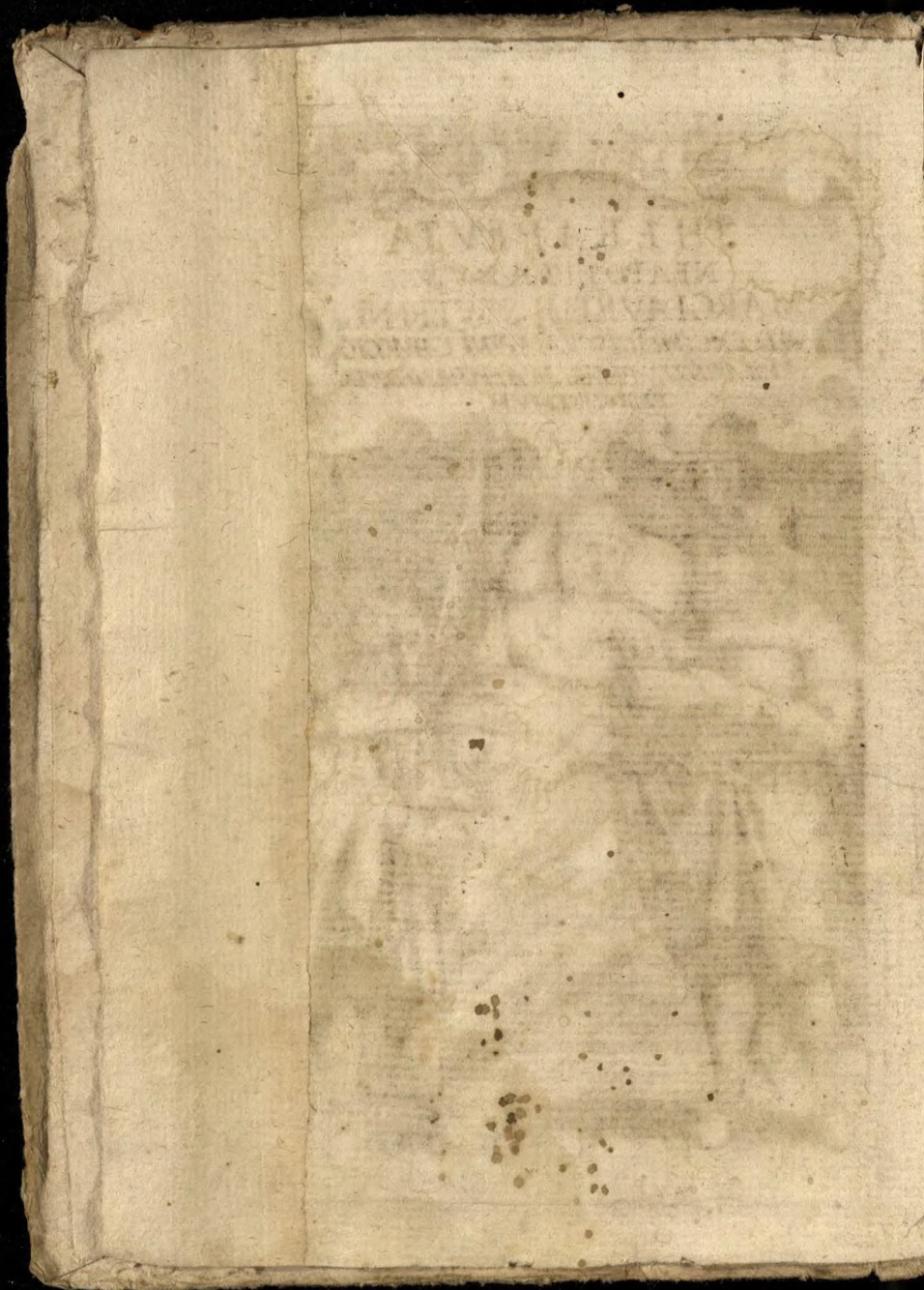

CC

THE RAPEVTA
NEAPOLITANVS
MARCI AVRELI SEVERINI
AD EXC. FRANCISCVM MARINVM CARAC-
TVM ABELIN PRINC. ET ATRI PAID DVCEM
FELICISSIMVM.

Neapol. sumptibus Ioannis de Vitis fecit 1603.

THERAPEVTA NEAPOLITANVS,

Seu

VENI MECVM CONSULTOR

Curandarum februm, & internorum,
omnium morborum.

*Inclusa Padanahone afflictu pestilente, ac
pueros praefocante.*

Cum Commentario Cl. Thomae Bartholini
Regis Danorum Archiatri.

*Quae SUMMA sunt, TERMINVS,
& CARDUS*

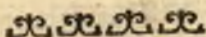
Facilitandae necessariae Medicinae

ERVTA DE SCRIPTIS

MARCI AVRELII SEVERINI.

Ædedit

GREGORIUS VILLANVS ATRIPALDENSIS
Vtriusq; Medicinæ Doctor, Clariss. Viri
Auditor, & Obseruator.

NEAPOLI, Typis Roberti Molli. 1653
Sumptibus Ioannis Alberti Tarini.

THEATRO
THERAPEUTICA

VENI MEUM
THERAPEUTICA

Constitutione, moribus, & indolentia
dignum morbum
Vnde & in his conditionibus
Constitutione, moribus, & indolentia
dignum morbum
Vnde & in his conditionibus
Constitutione, moribus, & indolentia
dignum morbum
Vnde & in his conditionibus

MAKCI AVELLI
SEVERINE

GRACIOSA ADIUVANTIA
Vnde & in his conditionibus
Constitutione, moribus, & indolentia
dignum morbum
Vnde & in his conditionibus

GRACIOSA

NEA 8-11, 1798 Robert
Vnde & in his conditionibus
Constitutione, moribus, & indolentia
dignum morbum
Vnde & in his conditionibus

ILL. MO. AC EXC. MO DOMINO

D. FRANCISCO
MARINO
CARACCILO,

*Abellinatum Principi, Atripaldensium
Duci, San Seuerinensium Regulo, ac
Magno huius Regni Can-
cellario, &c.*

Cum ipse (Excellentiss.
Princeps) Heroum
vestigijs insistas, quid
ni tibi medicas artes
ornamentum esse
existimem? Achillem illum inter

Heroas non secundum his etiam
artibus imbutum à Chirone,
scientiarum omnium fonte, le-
gimus. Maximilianus primus Im-
perator cum bellis ferè continuis
laceſcebatur, & minimum ocij ad
literarum studia excolenda reli-
quum habebat, tamen ſepe de
rebus grauiffimis, tum è Medici-
na, tum è Philoſophiâ ſepiffimè
diſſere ſolebat. Porro à regia ma-
ieſtate nunquam hæc facultas ab-
horruit. Hanc igitur artem, vtpote
nobiliffimam, Reges meditari, &
exercere quondam nequaquam
dedignabantur. Quales fuerunt
Sabor, & Giges Medorum Re-
ges; Sabid Rex Arabum; Mithri-
dates Ponti Rex; AEgyptiorum
Hermes; Cordubæ Principem,
non-

nonnulli dixerunt Auicennam.
Mesuem verò à Regia familia or-
tum medicinali scientia instru-
ctum, adhuc post obitum inter
vivos versari videmus, nec in-
feriorem parentum dignitate
gloriam rerum cognitione ac-
quisuisse. Tu quoque (Princeps
Excellentissime) tuorum maio-
rum splendori lucem addis, cum
his artibus seriò incumbas. Qua-
re non ab re duxi præclarissimi
mei Magistri opus tibi dicare,
cui VENI MECVM Medici
Curatoris, idest Praxis curan-
dorum internorum morborum
Neapolitana, nomen est, in qua
fere oculorum vno inspectu,
Geographorum more, totam
medicam artem breuissimè, ac

graphicè descriptam inspicias.
Non tantum, vt aliquid tuo ge-
nio darem, medicum hoc opus
tibi nuncupo, sed vt aliquod meæ
in te obseruantia argumentum
etiam præberem. Tandem hunc
laborem amantissimi mei Magi-
stri animo benignissimo reci-
pias, & per Nestoreos annos vi-
uas vitam rogo. Vale, orna-
mentum, & totius Italiae nostræ
decus.

Excell. Vestrae

Seruus Humillimus, & Homoligiuss

Gregorius Villanus.

IN.

INGENVO LECTORI

Operis Insinuatio.

Immensitas Artis medica (benigne Lector) arctissimam humane vite periodum sic excedit, ut nemo quantumvis ingenio scilicet, ac sedulus amplissimos eius fines Hippocrate, & Galeno comprobantibus, perstringere queat. quapropter summa cura mortalibus intendendum est, ut quidquid memorabile exploratum, siue mentis vi siue industria, siue tradentium beneficio nobis innotuit, literis, & posteritati candide tradatur. Idco viderer ipse mihi non nihil delinquere, si iuuanda humanitatis baud leuem, quae se offert, occasionem oculis conuiuentibus omitterem. Enimuero inter vniuersas lucubrationes, quas admirando vir ingenio M. Aurelius Severinus praeceptor meus in omni vita summa cum sua laude complexus est: practicum iuuenum ad medendum apparatus non inuidente genio pertractauit; quem ego suis in pluteis aliud agens in aeni nuper; Schediasma perbreue, & compendiosum, quod ex observationibus, & curationibus omnigenis, atq; ex doctissimorum Medicorum congressibus incunte iam adolescentia sub primis medendi stimulis, velut apes e varijis floribus, excerpserit; experimentis, & ratione sic solidatum, atq; contextum opus, ut ex hoc uno praecoci ingenij specimine non obscurum sit, ad mirabilem hunc virum genuinam naturam inter pre-

pretē, & omnis scientiē compotem secti initio duxisse copiosa disciplinarum semina; de quibus primis natura charagmatis, & initijs idem fuisse descripsit in opere incomparabili, quod nullo exemplo haecenus visū, aut audito, sed suo ipsius lumine, & Idea composuit, emphytologice, & physiagogiam inscriptam methodum methodorum primam, & per diā summam, qua una lustratas in natura libro nonnullas artes, artiumue partes composuit, quae sunt Physiognomonica medica; Zootomia; Dimiatria; Pneustheoria; Pneustichthya cum multis epidochis perelegantibus annexis; Aggrama; Vipera Pythia; Magirium naturale; Symbole anatomica; Apostimatis; octo Differentiae Chirurgicae, quae sunt Exagematicae; Illustrata; Authentica; Inermis, et Spiritalis, Efficax; Traumatica; Trimembris, & Scholastica fructuosa à maioribus non tradita, cuius compositiones aut Ideam contemplati, aut fructus admirati longinquius germanica gens prima atque ad extremam usque aetatem exteri, praestantem Seuerini virtutem, & nouam scribendi sagacitatem non obscure videntur agnouisse. Hanc autem indagandorum dogmatum dioptram in lucubrationum suarum Synopsi promissam, & à plerisque doctissimis Europae viris efflagitatam non longo post tempore sicut confido, promulgabit, & non obscurabit Galeno, non dubito, cognitam, & aeternam in libris 14. de demonstratione, quae tamen hodierna die non extant. Quas ob res omnes non aliena per Deum à tanto viro praxis haec physiatrica censeri debet. Simul ac enim insignis

vir

vir laurea donatus est Apollinari, Hippocraticæ
facultatis improbo cum labore, quotidianisq; cum
experimentis medullam suxit; ac ne sibi pars ul-
la Hippocraticæ medicina deesset, Chirurgicis
iam grandis natu se tradidit ergastirij: in qua
ministerio, quia longè maiorem, quam in ceteris
medicinæ partibus reperijt agendi certitudinem,
aëtorumq; constantiam, mirificas ut hauserit
hoc de fonte pragmateias: in hac optima tamquã
statione sittendum sibi viriliter decreuit; non
sic præcisè tamen, ut penitissimam internæ medi-
cinæ meditationem, & curam animo, vel usu de-
poneret suo; quod continuo patefcet, cum in lucem
geminum cõsultationum medicarum nominibus,
& conditionibus singularium, & certorum egro-
torum, & collegarum prenotatum prædibit opus,
quod non modo vitiorum externorum, verum
etiam internorum remedia quam felicissimè cõ-
monstrabit. Nec vero novum est ab unico Opifi-
ce duplices pertractari facultates. Enimvero Gu-
lielmus à Saliceto, & Hieronymus Fabricius ab
Aquapendente Chirurgici medici solennes, medi-
cam curandarum internarum affectionum me-
thodum edidere: Gabriel vero Fallopius de me-
dicamentis internæ purgantibus, ac de natura
fossilium, ac de thermis, deq; alijs huiusmodi phy-
sicis thesibus conscripsit. Quo pacto & huius se-
ctator Phil. Ingrassias in Auditorio Neapolita-
no, tùm clinicam medendi partem docuit, tùm
etiam Anatomicam, & Chirurgicam, usque adeo
ut Chirurgicus per ironiam ab obgannitoribus
Scholasticis publicè fuerit indigitatus; quam rem
ipse

ipse de se perhibuit in Iatrapologia. Taceo Iul.
Casarem Arantrum Bononiensem, Iul. Casarem
Casserium Placentinum, & Gasparem Taliaco-
tium, aliosq; ducentos, quos hic Author in Physico
Chirurgico Illustratæ suæ chirurgiæ c. 14. nomi-
navit. Hoc igitur enucleatum, & luculentum,
practica medicina subsidium gestiens, plaudens,
& audis occurrens vlnis, cordate Lector, exci-
pias, decet, quam hic physiatrus absolutissimus
paratum olim velut encbiridion, sibi, suisq; con-
scripserat, præcis ex industria nil operantibus
sæpe notionibus subtilioribus, & à Galeno voca-
tis logiatryis; sed qualem ad unguem epitomen
morborum internorum curatiuâ ex Marco Ca-
tinaria nunquam satis laudatus descripsit Iaco-
bus Sylvius. Quo demum ipse, tum magistri, tum
meo velut auxiliarij labore gaudeas velim, ut
ego tui gratia, Lector amice, gaudeo, qui compos-
es factus consultoris tam medendo parati, qualis
est VENI MECVM noster optimo quidem
& illo iure vocatus, quod moneat praxeos medi-
cinæ studiosos, ut præ manibus codiculum semper
habeant; si munus suimet ipsorum ritè, rectèq;
& cum egrotorum fructu peragendum exoptet,
quemadmodum docet satis emblemata primo operis
fronte præfixum. Adieciimus ad hæc eiusdem Se-
uerini Pædanchones pestifera curationem, tum
quia Francofortensibus idest longinquis Typis
expressa, & per Academias omnes Europa di-
stracta, vixebatur hic infrequēs, quæ quidē Vrbi,
quæ uēditio nostra tam plane frugifero, tamq;
necessario adiumento quid caruisset aperta cum
inim.

iniuria, certoq; cum detrimento? tūm quia conie-
cimus & commentarium, quem super tractatum
accuratè, grauiter, ac perdoctè elaborauit alio-
rum complurium immortalium Autor præcla-
rissimus Thomas Bartholinus, & Danorum Re-
gis Archiater dignissimus. Cæterum unum abs-
te velim, æquus sis mendis aliquot clementer con-
donandis, aut non continenter opprobrandis, quæ
vitio festinationis, aut nostri minus vacare va-
lentium, aut excusorum parum aduertentium
operis irrepserunt. nulla siquidem intendi tam
oculata potuit industria, quæ satis esset. Hæc igitur
ubi fas est, comiter, & fraterne dissimula-
re, non gratuitò nos de te, deq; tuis studijs bene-
mereri studentes ama.

Adduntor in Pædanehonæ partic. vij. satisfac-
toria pag. 70. & 71. Si supernæ partes tur-
geant, quæ circa caput, vlcera purgatio,
vomitus, aqua. Hippocr. l. 2. epid. se& 6. in-
quam rem adi Vallesium p. 218. Sal autem
vitrioli vomitorium competens, & frugife-
rum Anginæ mōstrat Io. Quercet. loco eius-
dem argumenti proprio, & Angelus Sala in
Iatrochymicis, qua de Sale vitrioli parando.

ILLVSTRIVM AVTORVM
ELOGIA DE SEVERINO.

Quoniam autem exorsus fueram ornamenta Seuerini, id ne privatae meae affectioni, gratizue referas Lector: en dis, & velitationi meae succinunt eximij, & veritatis praedicate viri, à quorum iudicio minimè discrepet cordatus homo quispiam. vtinam autem omnes hac loci angustia proferri fas esset. è paucis igitur prodeat primus Epiphanius Ferdinandus vir plurimis, & his vsu probatissimis monumentis conspicuus: qui viuens vbi prima Marci scripta delibasset, hæc ad eundem scripsit. *Legi tuum Hospitalon admirandum medicum opus. In hoc facile (ita me Deus adiuuet) perspexi adeò desideratam illam ab Aristotele saphiniam inscribendo, necnon argoliam seu sagacitatem, tuumque acre, ac vastum ingenium. quo quidem factum est; ut simul eum bis in te scientiarum ambitus ille optatus (græci encyclopadia appellant) maximè eluceat: vnde tu solus per Iouem aliquando (nam ero parvis epuros) de ignorantia triumphabis: & sanè triumphasti, cum medicorum sis iubar, & coryphaeus, pergratum facies, si ad me scripseris aliquem tibi reconditum vsu Venæ Saluatella. incuius gratiâ Seuerinus iussum Scilomastigis volumen emisit Francofurti Typis exprimentum, &c. Ità quidem non vnus è ditionis nostre viris.*

E Ge.

Et Genuensi vero memorabo primū vniuersæ
sapiētīæ diuinæ, atq; humanæ condū, & pro-
mum omni laude maiorem Fortunium Li-
cerum, qui profatus est alicubi sic. *Non
sine magna iucunditate, parique utilitate legi
solidè doctas Seuerini commentationes in
particulam Timæi Platonici de Respiratione
pertractantem, & in opusculū Theophrasti de
piscibus in siccis degentibus, ubi se peritissimū
exhibet Academia pariter, atq; Peripati, &c.
quæ in 2. & 5. de quæ sit. ad quæ sita Seuerini.*

Ex Vrbe verò Roma præclarissimus, & singula-
ris Autor, Archiater item longè dignissimus
Paulus Zacchias in familiari, & genuina sua
quadam epistola tamquam ex Tripode bre-
uibus, & argutis de nostro viro verbis pero-
rauit ad hunc modum. *Quanto m'insuperbi-
sco vedermi honorato dal Signor Marc' Au-
relio Seuerino, persona à giuditio del Mondo,
delle maggiori, che habbia la Republica de
Letterati, &c.*

Ad hos quid senferit de nostro Autore sagaci-
simus P. Castellus patefiet ex eiusdem me-
dic. Epist. V. Seuerino inscripta.

Sequitur est ex Florentino lepore naturæ re-
rum sciētissimus, & Asclepiada subtilissimus
Io. Nardius, qui *Pro xenis* ait, *Natalitjs tibi
debitis, en turbellam, quam excitauit D. Ches-
sletus de Acta. Cor. Celsi: Durum mihi videtur
ferreo filo, quod ille probare nititur, consue-
tū temporis vulnera consueuisse. quæso Te,
cui utraq; medicina pars exploratissima est,
per ocium profer iudicium.*

Me-

Memorandus & hic est Pythagoricæ, Ægyptiacæ, & arcane, dogmaticæq; sapientiæ mysta Sūmus Athanasius Chircherius è Soc. Iesu, qui inquit, *Certe litera tue, & Styli elegantia perpolita, & omni humanitatis genere condita, tales omnium opinione visa sunt, quæ æternitati consecrentur, quod quidem per oportune in Oedipi opere fieri posse cogitavi. in quo litera tue immortalitatis trophæo affixa, quantum Marco Aurelio Seuerino grata posteritas debeat, sat superq; docebunt. Viperam tuam Pythiam è manibus non depono, semper in omnem occasionem intentus, ut quanto beneficio, rara, & recondita tua doctrina Remp. literarum obligaris, in Arte magnetica, quæ iam tertia parte auctior, & iam tertio recuditur, mundo aperiā.*

Accedit nunc, & qualis scribentium censor, & homo nasutus, ut oculatus, & profundè ductus Gaspar Hofmannus, qui scribens ad Seuerinum, hoc illum modo compellat. *Opus tuum de abscessibus, & commodè ad me venit per D. Veslingium, & lectum à me est (nihil fingo) cum stupore: Tu perge quæso, & Zootomiam quoq; tuam communica.*

Non indicius autem hic ibit mihi scriptor multiscius, & omnis naturæ consultissimus Hermannus Corringius, qui librum exquisitissimum de calore innato nuncupauit Seuerino, virum hunc aliquando sic affatus. *Eximia excellentia vestra eruditio perspetta mihi fuit ex aureo de Abscessibus tractatu,*

Datu, cui parem fateor alium eius argumenti non vidit hac ætas: nec parum auxerat opinionem mihi index librorum, quos impotestum expectare iubebat Volchomerus.

Inter hos vero Ioannes Veslingius in Parauino Lyceo Botanica, & Anatomica rei professor eruditissimus sic Seuerinum interdum alloquutus est. *Fuit olim, quem à Gadibus ad Lium visendum fama accerserat: Hodie ab intimo Germania recessu, Belgio, Britannis, Danis, & ab ultimo septentrione ad Te virorum optime, Neapolim properant, non inania capita, sed solida, & eximia virtutis pectora, ingeniaq; letissima, &c.*

E Germanicis vero viris & lynceis laudatissimus Ioannes Faber Bambergensis hæc ad Seuerinum aliquando scripserat. *Vtinã, Aureli, mihi subinde in Natura illo theatro, in Vulcanio foro, in agro, inquam, Puteolano, in Academijs vestris Parthenopais, quas frequentant, Imperati, Columnæ, Schipani, Capaci, Portæ, Stelliole, Campanella viris istis, quos Tulliana Musa eloqui finxit, poetici lepores fecundant, Oratorum grauitas exornat, Annalium fidelitas illustrat; philosophica demiq; lima conspicuos mundo readdidit, interesse liceret, inter quos, haud fallor, ipse, Marce, cum primis eluces. Illud autem physico Chirurgicum opus tuum fac, ut aliquãdo videamus, &c.*

Ad hos Thomas Bartholinus Danus vir scribendorum insignium librorum gloria reuerentissimus; *Præclara* (inquit ad Seuerinum)

nominis tui fama excitatus curiosi ingenij
Volchomerus noster post suum ex Germania
reditum, quum ex admirandis ingenij tui
monumentis doctrinam hactenus agnorit, co-
ram intimiori cultu gestit accuratius per-
cipere.

Deniq; concludam sermonem cum perspicu-
cissimo Harueo, qui scribens ad Seuerinum
ait, Gaudeo mihi pariter, ac tibi gratulor de
litteratissimo opere tuo de recondita abessuum
natura, quod mihi dono dare pro tua benefi-
centia voluisti. perlegi auidè cum incredibili
anima iucunditate, utpote cum lepore, & ve-
nustate conscriptum, nec minori meo fru-
ctu, tum propter illorum morborum plenam
conditionem, perfectamq; notitiam manife-
stam, tum multis nouis observationibus, medi-
camentisq; locupletatam, & exornatam di-
sciplinam, &c. alia grandi cum æmulatione
de Seuerino prædicata.

Non persequor vltra quamplurimos incultos
Professores, qui plenis Aurelium buccis ex-
tulerunt, hic equidem interfeco multa: tu su-
æine parumper moram: ducentos postmo-
dum audies vi candoris, & distante veritate
grauissimos, & optimos quosq; viros mirum
in modum Eulogos de Seuerino, Danos,
Borussos, Anglos, Celtas, Allobrogas, Bel-
gas, Saxonas, Francos, Noricos, Italos, &c.
qui templum honorum Aurelio nostro con-
struxere.

NOMENCLATOR MELETEMATVM
& Diatribarum SEVERINI.

*Aedita Volumina sunt * asterisco notata.*

Ex Phÿsologia.

Phyſiagogia, & Emphytologicè prima
principia ſciendi demonſtrata.

Dimiatria.

Phyſiognomia medicinalis, & com-
par ethophyſiognomia diſtinctæ.

Phyſica genuina Nicolai Cabeï, cum IV. me-
teorologico, & lib. de calore vno Seuerini.

* Pneufitheoria) iam iam euulgandæ Neap.

* Pneufichthyia) per Io: Albertum Tarinum

* Cyrtologium Platonis in Timæo, ſeu de cõ-
textis affabre ſub animâtiſ ergaſtulo naſſis.

* De piſcibus in ſicco viuẽtibꝯ iuſtus in Theo-
phraſtum Ereſium commentarius.

* Phoca illuſtratus.

* De veneno radij Paſtinacæ mariſcæ.

* Vipera Pythia .i. de Vipera natura, veneno
medicina demonſtrationes.

Agyrema.

Magirium naturale dioptra perluftratũ eiuf-
dem Seuerini.

* De lapide fungifero.

Diuinator, ſeu de diuinatione rerum naturali.

Et Re Anatomica.

* Zootomia Democritæa.

Symbolæ anatomica.

Epi-

Epidochæ discussiones quatuor in totidem
anatomicas quæstiones Iulij Iasolini præ-
ceptoris.

De vtero, & fœtu, & reliqua Anatome, tum
ordine compositiuo, tum diuifiuo.

ERe Medica.

* **Apostimatis**, quod alias de recôdita absces-
sum natura inſcriptum eſt.

Item alterius tomi coagmentum cum figuris.
Seilomastix, ſeu de phlebotome ſaluatellæ.

Consultationum medicinalium in vtrâq; Rei
medicæ facultate; tomi duo.

Anterotematum, ſeu reſponſorum medicina-
lium, & varia doctiſſimis amicis inſcripta
miſcella; tomi duo.

* **De Choccolata** indico medicamento.

Diſceptationes Anatomicæ, ac Medicæ.

* **Therapeuta** Neapolitanus, Venimecum in-
ſcriptus Conſultor præctice medicinæ Nea-
poli excuſſus ære Io: Alberti Tarini.

Nuſophthalmia, ſeu de vitijs oculi dignoſcen-
dis, atq; medendis.

Chirurgia Illuſtrata.

* **Efficax** medicina.

* **Chirurgia** Trimembris.

Chirurgia Authentica.

Chirurgia Traumatica reſtituta; Ad quam
acceſſerunt animaduerſiones chirurgicæ, &
il Medico à roueſcio.

Chirurgia Inermis.

Chi-

Chirurgia Scholastica duplex maior, minor.
Sophistica medicina detecta Satyra pedisse-
qua Brancaleonis.

*Paraphrases, & exegeses, seu Commentaria no-
stra Principes in Autores.*

In Hippocratis libros technicos singulos cõ-
mentaria, & in alios, plerosq; lib. indigita-
menta.

In Dioscoridæ libri primi proœmium, & in re-
liquum de medica materia paraphrasis, &
notæ tantum non absolutum opus.

Pro Galeno defensiones aduersus Trallianum,
Auicennam, magnum Commentatorem.

In artis Galeni medicæ librum primum dia-
tribæ.

In Haruei lib. de cordis, & sâguinis motu ana-
lecta marginalia.

Scribonij largi vita, & in eiusdem compositione-
nes aduersaria.

*In Rem Chirurgicam commentaria, ex quibus
Ars Chirurgica conflatur exegematica.*

In librum de vlceribus Hippocraticum com-
mentarius.

Item in librum de vulneribus capitis Hippo-
craticum commentarius.

Paraphrasis in proœmium generale Celsi.

Commentarius in Quintum de re medica-
Celsi.

In

In eiusdem Autoris octauī libri caput 4. Paraphrasis.

De vulneribus neruorum ex Galeno.

In Auicennæ tractatum de vlceribus metaphrasis.

Item in Auicennam de vlceribus generatim.

Exoterica.

Aduersus Astrologos declamatio adscito Sexto nostra versione.

Præfationes, laudationes, testationes.

Vita Seuerini ab optimo viro Georgio Volchomero hospite suo descripta, elogijs aucta de Seuerino prædicatis per Cl. quosq; viros Italos, exteros, & longinquos.

Græcismus deriuatus, quo cum comprehenditur Grammatica græca per verborum species vt latina digesta.

Epistolarum latinarum centuriæ paulo tribus minores.

Iuuenilia, tum carmina, tum prosæ genij gratia seruata.

Problematalogus variè contextus.

In genere logico.

De locis dialecticis ex Rhodolpho Agricola.

Rudimentum de norma repetitionis ab Auditoribus retinenda.

De Methodis doctrinarum ex Zabarella, &
Ca.

Capiuacca cum Aristotelis organi compila-
tione coniuncta periocha.

Animaduersiones in Arist. de binis methodis
synthetica, & analytica.

Ex Pbyscis.

Animaduersiones in Aristotelem de calore
natio.

De rerum ortu simplici, de elementis, de ge-
neratione, de mitione, &c.

*Oratorij, & Poetici argomenti nella volgar
fauella.*

Declamationi contro i migliori filosofi, & ora-
tori.

La Galleria del Casa, cioè delle bellezze, &
degli artifici osseruati nelle rime di Monfig.
della Casa, con cui van congiunte la topica
di Giulio Camillo dal Senerino ricompila-
ta, & vn, della comedia antica, trattato.

La Filosofia, ò vero il perche degli Scacchi.

* La querela della (&) accorciata.

Et alia, quæ visa recensuerunt tum in Præfa-
tione ad opus Simonis à Campo doctissi-
mus, & disertissimus Honophrius Riccius
Professor Medicus Neapolitanus, tum
in priore Nomenclatoris additione vir
absolutissimus Thomas Bartholinus Dani
Regis Archiatros.

IMPRIMATVR.

Gregorius Peccerillus Vic. Gen.

Io: Dominicus Gallus Dep. vidit.

*M. F. Ioseph de Rubeis Ord. Min.
Conu. S. T. D. Emin. Card. Philamar.
Theol. & Consult. S. Officij.*

IMPRIMATVR.

Zufia Regens. Caracciolus Reg.

Capyc. Latr. Reg. Garzia Regens.

*Prouisum per S. E. Neap. die 22. Apri-
lis 1653.*

Barrilis.

Ora quidem est ausus MARCI describere Pictor.
Vix tamen ingenij, lingua, manusque silent.
Lingua manusque silent, et mens intacta, sed isthæc
Pro dita multis cjis stant reservanda libris.)
Guilielmus Ernestus Scheffers, Francofordiensis gratissimus P.

COROLLARIUM

APHORISMORVM

Hipp. lib. I.

Et si equidem noram nonnul-
los esse, qui negent mutuum
aphorismorum Hipp. ordinē
aut connexionem tradi cer-
tissimam posse; quod sine
hac scriptos arte putent: ego
tamen non sum diffusus ra-
tionem quampiam excogi-

tare, qua non omnino dissoluti, nec πολὺς παρὰ
viderentur. Et id quidem in primo libro lucu-
lenter satis cum Gal. prætisse mihi videor.
In alijs vero libris, siquidem id mihi per vi-
res meas, aut per rei conditionem licebit per-
ficere, studium certe non deerit. Sed enim,
utcumque per omne tempus res cedat; exer-
cere tamen nostrum hac in parte ingenium
non pignit. Cui autem penitus difficile, &
absurdum videbitur eo iudicio vsum Hipp.
postquam perlegerit commentariolum hunc
meum, persuasio nulla est amplius: sed veluti
si promiserim iucundissimum cibum, hic po-
stica non perplaceat, nihil tū cogam, & me
continebo.

*In hoc primo libro Aphor. agit Hipp. de duob. de
Dieta, & de purgandi ratione.*

De Dieta quidem ab Aphor. 5. vsque ad 20:
exclusiue. In ceteris vero de purgatio-
nibus, vt ait Gal. ad calcem com.
vltimi in hunc librum.

*Agam prius de methodo doctrine siue instituto
Hipp. quoad dietam, mox vero de alia
quoad purgationem.*

P Rincipio tria sunt capita quibus tota vi-
ctus ratio omprehenditur, quantitas, qua-
litas, modus, vt docet Gal. comm. 19 huius
libri. Quare facile apparet errare eos, qui pro
re vna nominant dietam, & victus rationem,
cum vtraque longe aliam significationem
obtineat.

Victus enim, & dieta sibi mutuo respon-
dent, significantes materiam, & cibos ipsos,
victus autem ratio quantitatem, qualitatem,
& modum victus, quas si breuissime comple-
cti velis, præscriptam viuendi formulam di-
xeris. Quæ dixi, cognosces apertissime ex ver-
bis græci textus in aphor. 4. huius libri.

Dieta in quantitate duplex, tenuis, &
crassa. De tenui quidem principaliori parte
dietae agit Hipp ab aph. 5. vsque ad 20. vt di-
ximus de crassa autem non meminit, sed in-
potentia videtur dixisse de ea, nisi tamen
dicas

dicas quod in aph. 5. de ea differit.

Quia vero dubitabatur in vtro morborum genere tenuis diætā exhibenda sit: in longis ne morbis, an vero in acutis: distinguit Hipp. in aph. 4 in morbis longis conuenire, in morbis vero acutis aliquam do conuenire, aliquando non item.

At quia potest esse comparatio, quæ nam in vniuersum sit eligibilior ne diætā, an admodum exquisita: satisfacit Hipp. huic quæstioni dicens, & in salubri, & in morboſo ſtatu viſum exquisitum cum periculo opponi, propterea quod errores, qui committuntur tunc temporis grauius feruntur, quod quidem periculum cauere vult.

Et amplius cum morborum acutorum alij ſint acuti, alij peracuti, descendit in aph. 79. ad ſpeciem peracutorum, vt in illis diætā hanc tenuem præcipiat. Et primo peracutorum cognoscendorum tradit hoc ſignum, quod ſtatim extremos habet labores, mox decernit diætā tenuiſſimā inſtitui oportere.

At quia eſt aliqua latitudo, ſue amplitudo huiusmodi tenuis diætę præcipit in eodem aph. tantum cibi indulgendum eſſe, quantum morbus fuerit mollior extremis, id eſt vigore ſummo.

Quam ſententiā vniuerſaliorem fecit 10. aph. nec amplius ab hoc ille aphor. vt declarat ibi Gal.

Cum vero per Galen. in comm. 12. in primum hunc librum tres sint intentiones ad perfectam, & indeficientem viſus rationem prima quidem ſumpta à viribus ægrotantis, ſecunda ex morbi conſtitutione, & tertia præter has particularibus acceſſionibus: quoad indicationem ex conſtitutione morbi dicie in 8. aph. Cum morbus iam in ſuo vigor conſtiterit extremè tenuiſſimo viſu vtendum, eſt. Cauſam vero aſſert Gal. in comm. propter ſymptomatum magnitudinem, & morbi conſtitutionem.

Quoad ſecundam indicationem, quæ eſt indicatio virium monet in 11. vt quantitatem declinationis viſus ab extrema tenuitate capiendam exquiſitè noſcamus, quæ certè obſervatio reſeſſus ab extrema tenuitate, gratia virium fit, vt annotat ibi Gal.

Quoad tertiam indicationem, quia particulatim viſus conuenienter eſt offerendus, docet in 11. aph. cauendas eſſe acceſſiones.

Ad quas quidem acceſſiones, & conſtitutiones cognoscendas iubet in 12. aph. obſervanda eſſe anni tempora, & circuituum ſucceſſiua incrementa, & ſigna, aut aliquo poſt tempore apparentia.

At vero, quia ætates, & tempora anni conducunt maxime ad viſus rationem inueniendam propterea de primo agit ab aph. 13. vſque ad 15. excluſiue. De ſecundo vero à 15. vſque ad 16. incluſiue.

De temporibus vero anni insuper 18. hic
tamen disputat de æstate, & autumnio in prio-
ribus vero de hyeme, & vere, quorum utro-
rumque hæc est comparatio, & hæc differen-
tia, quod ibi dicit in prioribus temporibus
facillime cibos ferri, in posterioribus difficil-
lime.

Et quoad ætates, quia istarum hæc sub aug-
mento est, hæc sub consistentia, hæc sub de-
clinatione de singulis agit, quasi per gradus
ascendendo, eas inuicem comparans.

Et siquidem cognouimus quantitatem,
diætæ sumendam à motu morbi, vel chroni-
ci, vel acuti, vel peracuti, & ex constitutione,
& ex viribus quasi præmeditatione anteu-
rentes minutè, & exquisitè durationem mor-
bi, & virtutis tolerantiam, tum quoque ex
ætatibus, & anni temporibus posthac, & qua-
litate callere debemus.

Propterea de illa vnico aph. 16. edisserit di-
cens victum humidum febricitantibus omni-
bus conferre & maxime pueris, & ijs, qui co-
victu uti consueuerunt. Cuius hæc est ra-
tio.

Pro confesso est, & ipse alibi, dixit contra-
rijs contraria opponi, & quanto quis à statu
sanitatis recessit, tanto vehementiora adhi-
benda contraria esse. Quapropter, & simili-
bus, quæ secundum naturam sunt gaudere.

Format itaque aphor. In febricitantibus
victum humidum in pueris autem alioqui
hu-

humidis, & alijs humido victu affuetis humidum deberi.

Et siquidem tradidit secundò præcepta, quoad qualitatem victus, subdit hæc quoque. Terriò quoad modum offerendi in 17. aph. ita enim Gal. ait non enim sufficit hoc ipsum solum cognoscere, quod huic plus, vel minus sit offerendum, vel quod victu humectante, vel exiccante vtendum sit, sed nunquid semel aut sæpius qualibet nocte, vel die cibum offerri oporteat, necessarium est considerare, & ad hæc ipsa à tempore, ab ætate à consuetudine sumere indicationes sicut in quantitate, & qualitate, & cætera, omnia quidem diuine explicat.

Aph. vero 19 quia ad modum diætæ maxime conferunt accessiones non temere Hipp. meminit earum vltimo. Cuius aphor. hæc est analysis. In morbis obueniunt accessiones, vel ordinatim, vel inordinatim.

Obuenientes ordinatim docent tempora, particularia ciborum. In horum itaque accessionibus nil dare neque cogere oportet.

Longe autem diuersus est hic aph. ab 11. nam ibi docet cibandi tempus incongruum esse in accessionibus. Hic autem dicit ante accessiones subtrahendum potius cibis, quàm addendum. Tempus autem ante accessiones cognosci ait, si illæ fiant ordinatim.

His de victus ratione iam habitis ab apho. 4. vsque ad 20. cæterum in reliquis aphor. agit
Hipp.

Hipp. de purgatione, qui videlicet sunt numeri. 7 primo excluso, qui libri, & operis totius proœmium est. In quibus fere omnibus, vt non fallentem purgationis normam præscribat, à communissimis, & facilimis, vt initio libri de officina medici propositum est, auspicandum præcepit.

Ea sunt videlicet exemplar naturæ, quam sibi medicus imitandam, perpetuo proponere debet. Itaque natura ipsa dum inculpatè purgat, in eo probatur eiusdem opera, quod, quid, quale, quantum, quando, & qua via purgare expedit, secernit. Porro pertinent ad quid aph. 2. & 25. Ad quale aph. 20. Ad quantum aph. 3. & 23. sed ea tamen inter hæc differētia: quod in aph. 3. ratio exponitur sanitatis conseruatiua, aut præseruatiua: in 23. vero morbi curatiua. Ad quando aph. 24. denique qua via aphor. 2. ostendit.

Vel hac alia ratione.

Instituit Hippocrates non fallentia præcepta purgationis. Exorditur quasi sic via resolutiua.

Purgatio quædam habet essentialia, quædam accidentalialia. Essentialia quidem est id, quod peccat in corpore expurgare (Definitio namq. Galeni est comm. 2. in hunc librum; Purgatio est humorum sua qualitate peccantium euacuatio.) Accidentalialia vero purga-

tionis sunt quantitas, tempus, & via. Hæc quidem singula secundum consuetum naturæ morem moderari nos docet Hipp. Quid scilicet in aph. 2. & 25. Quale in aph. 20. Quancum in aph. 3. & 23. atque hoc prout supra distinximus. Quando in apho 24. Qua via, & vnde aph. 21. non aliter sane quam in superiori ratione monstratum est.

Hactenus de purgatione Hip. quæ quidem omnia arbitratu tuo ampliare, atque exornare poteris. nostrum fuit tantum hæc præmonstrasse angustia pressorum non concessi oci.

DEFLORATIO⁹

LIBRI DE FEBRIBVS

Auicennæ Can. 4.

fen. 1.

DE finitio febris. Est calor extraneus accensus in corde, & procedens ab eo mediantibus sanguine, & spiritu per venas, & arterias in totum corpus, & inflammatur in eo inflammatione, quæ nocet operationibus naturalibus, non sicut caliditas iræ, & laboris, cum non vltimantur, &c.

Prima diuifio. Febris est duorum generum, febris ægrotudo, & febris accidens, febris ægrotudo est illa, cuius causa, est immediata, causa non est morbus. febris accidens est illa, cuius causa est morbus, & febris ipsa à morbo dependet, vt febris bubonis.

Secunda diuifio. Febris occupat omnes partes corporis humani, quæ sunt trium generum, quæ vocantur contenta, continentia, & impetum facientia. Contenta sunt humores, continentia sunt vasa, & partes solidæ, impetum facientia sunt spiritus. Itaq; iuxta triplicitatem partium, siue subiecti triplex est quoque febris, ephemera, siue diaria, quæ accenditur in spiritibus, putrida quæ accenditur in humoribus, & hætica, quæ in partibus solidis.

Ex

Exemplum primi, vt folles fabrorum, quia attrahunt aerem calidum, & calefiunt. Exempl. secundi vt lebes frigidus, qui calefit ab aqua calida. Exempl. tertij vt lebes calidus, qui calefacit aquam frigidam.

Atque hæ sunt differentiæ febrium essentialis. Cæterum accidentales sunt hæ. Acutæ vel chronicæ; nocturnæ, diurnæ; benignæ malignæ; intermittentes continuæ, continuæ, quæ intenduntur; continuæ, quæ remittuntur; cum rigore, vel horrore, & sinè his; simplices, & compositæ, &c. hæ sunt differentiæ febrium essentialis. Cæterum accidentales per accedens morbi.

De corporibus preparatis ad febres.

Cap. II.

Prima conclusio Corpora vehementius præparata ad febres præcipue putridas, sunt calida, & humida, & propriè cum humiditas fortior, est caliditate, &c.

Secunda conclusio, Corpora calida, & sicca sunt obnoxia febribus ephemeris, sed ephemeræ deindè transeunt ad putredinem, & aduersionem, quandoque in hæticam.

De temporibus febrium. Cap. III.

Prima conclusio, febrium tempora sunt, quæ cæterorum morborum, vt principium

pium, augmentum, status, & declinatio.

1. Corollarium. Periculum, & timor in febribus est à principio, vsque ad statum : nam in declinatione non moritur æger, nisi causa communi, utpote virium defectu, &c.

Prima definitio. principium est tempus, in quo calor naturalis præfocatur à materia submersa in morbo, donec non appareat maturationi, aut diuersitati eius contrariæ maturationi vestigium.

2. Corollarium. Principium quod de se semper est in omni ægitudine, tamen in aliquibus occultatur, ut in synocho, Epilepsia, Apoplexia.

2. Definitio, Augmentum est tempus, in quo mouetur calor naturalis ad resistendum materiæ motu manifesto, & apparent signa digestionis, aut signa contraria digestionis.

3. Definitio. Status est tempus, in quo vehemens est pugna inter naturam, & materiam, & apparet victoria alterius duorum; nã in eo completur vestigium digestionis, aut contrarij eius.

2. Conclusio, In habentibus Paroxysmos acutos spatium status est proximus motu, & non cognoscitur, nisi per comparisonem ad primum illum paroxysmum, qui sequitur, vel ad secundum, vel ad tertium.

3. Definitio, Declinatio est tempus, in quo calor naturalis dominatur materiæ, & vincit eam iam alleuiatus, & expeditus separat

bonum à malo .

3. Conclusio . status diuersificatur in morbis . Morborum enim peracutorum status longinquior est, vsque ad 4. diem.

3. Corollarium . febres ephemerę non sunt acutę, quoniam non sufficit ad acuitatem ægritudinis, vt sit status eius proximus, sed vt, ea hoc habeant, & periculum annexum: ephemerę autem omni prorsus vocant periculo.

4. Corollarium. iuuant notitię temporum febris ad regimen bonę diætę tum in morbis acutis, tum in chronicis.

4. Conclusio . plures febres complent principium augmentum, statum in paroxysmo vno, & faciunt paroxysmum alium declinando.

5. Conclusio febres varietatē habent nonnullam in temporibus; nam quędā sunt quarum augmentum se prorogat, & quędam sunt, quorum declinatio prorogatur.

De Cognitione temporum vniuersalium, & præcipuę status. Cap. IV.

Prima Conclusio, Tempora ægritudinum vniuersalia cognoscuntur multis vijs. Primo ex specie ægritudinis simpliciter acuta, peracuta, vel acutissima . Item ex chronica.

2. Ex modo motus celeris, vel tardi.

3. Ex virium robore, vel imbecillitate.

4. Ex ætate, tēpore, regione calidis, frigidis.

5. Ex

5. Ex pusu crebro, vel raro.

6. Ex rigore, cuius proprium est abbreviare, &c.

7. Ex parte harum paroxysmorum; namque si fuerint procedentes secundum antecessionem superfluentem: ægritudo erit in augmento. Si constiterit antecessio, & constiterint superfluitates, tunc sine dubio erit in statu. Si postponuntur in declinatione erit.

8. Ex augmento accidentium statu, & diminutione, item longitudine, & breuitate paroxysmorum.

9. Ex qualitate euacuationum, quæ sunt sine materiæ copia, sine expulsiuæ virtutis robore.

10. Ex modo digestionis, aut cruditatis, sicut hoc & singula omnia rite hic explicat Auicenna; sufficit enim cæteroqui nobis, locum tantum ostendere memoriæ gratia.

Sequitur Notificatio. temporum particularium.

Prima definitio, seu potius descriptio. Principium paroxysmi, est tempus in quo coarctantur pulsus; frigescent, ac fetè lineſcunt extrema corporis, pigritia, angustia, somnolentia, tædium loquendi, horror circa dorsum, & rigor adest. His additur quandoque fluxus saliuæ, Pulsatio temporum, tinnitus aurium, ster-nutatio, membrorumque corporis commotio.

2. Definitio. Augmentum duas habet partes, seu medietates, quarum una tempus est, in quo pulsus incipit dilatarī, atque citari calor spargi secundū æqualitatem. Altera pars seu medietas est, in qua non cessat hic idem calor sparsus cum æqualitate augeri.

3. Definitio. Status est tempus quo conferuatur ista caloris æqualitas, symptomata sunt in dispositione sua, & pulsus fit maior celerior, ac frequentior.

4. Definitio. Declinatio duas habet partes. Prima in qua imminuuntur symptomata, pulsusque temperantur, & æquantur. Altera in qua uisitur sudor, & in febricitatio. Exemplum ibi lege de tertiana.

1. Corollarium. Tempus mortis proximum, sæpè speciem habet declinationis, sed tamen, quia prudens es, & diligens investigator, veram declinationem aucto validoque pulsu examinabis, id quod in mortuis non est.

2. Corollarium. Morbus propter res causas prorogatur: ob materię multitudinem, ob ob eiusdem crassitię, ob eiusdem frigiditatem. Quę, & tempus anni frigidum, regio, ætasque frigida, imbecillitas virium, & corporis densitas solet adiuvare.

De febre ephemera , & causis eiusdem.

Cap. V.

Prima Conclusio . Cause cuiusque febris ephemera sunt primitiue calefacientes per se , idest propria ratione , & calefacientes per accidens , & in summa sunt omnes res non naturales.

2. Conclusio. Cause febris ephemera quandoque non sunt primitiue manifeste , sed antecedentes immanifeste , vt obstructio.

1. Corollarium . Cause primitiue plerumque mouent antecedentes , ita vt de ephemera fiat putrida.

2. Corollarium . non gignitur precise ephemera ex labore spiritus , & corporis violento , vt putarunt multi.

3. Conclusio . febres ephemera raro pertranseunt , diem vnu quod si pertranseunt , suspicio , est ne conuertantur in heclicas , vel in putridas : & causa est , quia retentio caloris in spiritu pertransit ad humorem , & corpus.

3. Corollarium . sunt nonnulli , qui putant ephemeram quandoque perdurare sex diebus.

4. Conclusio . ephemera febris , est facilis curationis , sed difficilis cognitionis , que modum , & febris hectica incipiens.

5. Conclusio . corpora , natura liter preparata ad ephemeras sunt calida , & sicca. dein

calida humida. Tertio in quibus prædominatur caliditas. Quarto ea in quibus prædominantur siccitas.

6. Conclusio calidi, & sicci, quibus accidit fames, vigilia, labor animæ, labor corporis incurrunt faciliè ephemeræ cum horrore quodam, &c.

4. Corollarium, & si his citò non decurrat ephamera, statim degenerabit in putredinem, & opus est conueniente cibatione, & curatione.

De signis februm ephemerarum, & præcipue de signis ipsarum, distinctiuis. Cap. VI.

Prima febris ephemeræ significatio est, quod proprium ipsius est non produci à causis antecedentibus, & immediatis.

Secundo, quia in ea non visuntur, neq; obseruantur signa febris putridæ, iam recensita, cap. 4. hoc est pulsus coartatus, rigor, & in-frigidatio extremorū, quæ quandoq; non nego apparere, quandoq; in frigidationis vestigium, & similitudo: cum punctio est quædam à malichymi euaporatione generata.

Tertio, calor tactusque corporis nō est mordax, sed veluti laborantis, & ebrij.

Quarto, vrina in prima die concocta, nunc cum sedimento, nunc cum nebula coloris non alieni, qui color, & si non æquatur semper substantia: tamen bona, est semper.

Quia

Quinto . Pulsus vergit ad crebrum vehementem , & magnum , nisi tamen sit à causis debilitantibus , & transmutantibus extrinsecis, &c.

Sexto. Celerior est pulsus dilatatio, quam constrictio, & causa nota est.

Septimo , Pulsus in declinatione peruenit ad mundiciem.

Octauo , Principium accessionis est lenè, augmentum non pertransit spatium duarum horarum, status non habet accidentia vehementia , aut praua , non est feruor in eo magnus, & dolor omnis remittitur, capitis autem dolor omninò tollitur.

Nono, Infebricitatio ephemeræ perficitur cum sudore non multo, & sanitatem, ferè referente; si enim multus sit, verendum est vera sit ephemera.

Decimo, Ingressus balneum, qui ephemerâ patitur, & non horrens ephemera vera laborat, horrens vero putrida laborat.

De permutatione feb. ephem. Cap. VII.

Conclusio , qui ephemera laborat ab inedia, si medico non aduertente nocibetur, in hæticam incurret, si gracilis est in synocham putridam, in, non putridam si carnosus. Si incurrit in hæticam, tactus arteriarum est valde calidus , tempore cibationis augetur calor, pulsus est durus, &c. si incurrit

in putridam, prædicta non adsunt, & augetur calor præterquam à cibo, & facies quasi inflammata apparet.

*De signis permutationis ephemeræ in alias febres.
Cap. VIII.*

Conclusio. Ephemeræ terminatur sine sudore, aut humectatione, aut cū sudore sine pulsus mundicie, cum declinatione longa, & difficili, dolore capitis non succedente. in hecticam quidem si causæ eius, sint magnæ & longior paroxysmus; in putridam, vero si malus sit humorum apparatus. Vtriusque autem propria signa suo loco habebis, &c.

*De curatione febris ephemeræ in vniuersali.
Cap. IX.*

Cibi sint boni succi nutrientes, lenis transitus, & citæ transmutationis. Adhuc vero magis ijs, qui patiuntur febrem ephemeram ex labore, angustia, & fame: biliosis, & gracilibus largus permittuntur.

Et quibus in ephemeris horror accidit in principio: iisdem in principio conceditur cibus in aqua, aut in vino maceratus, ut magis sit penetrās. Simpliciter autem conceditur & his victus in principio.

In quibusdam ephemeris prohibetur largior hic victus, & exhibetur tenuis, & subtilis, quem-

quod madmodum, & in his, quæ sunt ab obstructione, & constipatione pororum, aut ab abscessu. In quibus cibandi tempus est declinatio. In principio autem cum virtus est valida, tuto in his permittitur potus aquæ frigidæ, qui tamen potus cum debilis est viscerum, virtus, cum febris, est longior, tutum non est, nisi parcè cibare.

Conuenit quoque his dum paroxysmus consumitur balneum, quod est ad sudandum, ad humidandum, & rarefaciendum poros. Excipe hos casus. Primo in ephemeris ab obstructione, ne degenerent in putridam. Secundo in ephemeris ex repletionem, & crapula. In his non competit, nisi facta iam digestionem. Tertio in ephemeris ex catarrho humido, in adusto non improbat.

Balneum est duplex humidum aereum, & humidum aqueum. In balneo aereo non diu perduret, In aqueo quantum vult.

Ad sudandum autem in aereo ij; qui constipati sunt, aut obstructi diutius possunt perdurare. omnis ephemera ab obstructione, siue interna, siue externa frequentibus oportune frictionibus curatur, euacuatione internorum humorum aliqua, febris ephemera non curatur, nisi tamen ea, quæ est ex repletionem: hæc enim, solo vomitu curatur.

De febris putridis tractatus secundus.

Cap. I.

Putredo quidem varie gignitur. primo per cibos, & cibus putredinem inducit, vel quia malus est in propria substantia, qualis enim cibi nutrientis est materia, tale & nutritum erit. Vel quia, licet bonæ sit substantiæ, citæ tamen est corruptionis, & alterationis, ut lac. Aut quia est succulentus, & excrementosus, ut fructus tardi, & humidi nimis. Vel quia durus est concoctus: sic reliquæ, quæ superant ab eius concoctione euinci calore, non possunt naturali, sed ei succedit innaturalis, ut cucumis, citrullus, pyra, & sim.

Aut quia male parata, maleque condita sunt.

Aut, quia non tempore convenienti non ordine convenienti assumuntur.

Secundo inducitur putredo propter obstructionem, quæ viam claudit transpirationi fuliginum, quam iuuat etiam mala corporis constitutio. Ad concoquendum, autem facultates, in eo casu vel non concoquunt, vel corrumpunt cibum, vel abbreviatæ, vel tardatæ digestionis causa.

Tertio fit putredo propter malas aeris constitutiones. videlicet cum ipse est pestilens, vel palustris, vel putrescentium in aqua rerum euaporatione inquinatus.

Quarto fit putredo, vel propter copiam hu-

humoris, vel ob crassitiem, vel visciditatem.

Accidit ergo obstructio, vel propter dictam prohibitam transpirationem, vel propter intempestuos motus, & balneationes à cibo, vel propter in sole morà, vel propter calefactionem supra repletionem, vel propter negligentiam, & omissionem conferentium remedium ad stomachi, & hepatis languores, atque calorem immodicum, &c.

Putredo duplex communis toti, & partis: fit parti, vel propter imbecillitatem natiui caloris eius, vel propter vehemētiam caloris externi, acuti, vel dolorifici.

Ex singulis proportionatè humoribus putrescentibus proportionatè exeunt vapores. Ex bile enim vapor est subtilis, fumosus. Ex sanguine subtilis tantum, ex phlegmate spissus, ex melancholia fumosus, & purulentus.

Et suæ sunt etiam ex putrescentibus humoribus febres. putrescens enim cholera tertianam; sanguis synochum; pituita quotidianam; melancholia quartanam facit. sanguis semper continuam, alij vero humores, & continuas, & intermittentes parere indiscriminatum possunt. Hoc pacto scilicet. Nam putrescentibus intra venas humoribus continuæ sine paroxysmorum discretione, extra venas vero intermittentes cum paroxysmorum discretione.

Nisi tamen cui est apostema, à cuius proluiis, & inquinamenti perpetuo elati vapores

res putridi cor ipsum perpetuo incendunt, faciuntque continuam.

Aliud adhuc obserua . Cum biliosa febris, & melancholica ad mundiciem perueniant sæpissimè, sola tamen pituitosa ad hanc non peruenit, quin vero huius reliquæ sunt occultæ.

Causa cur in putredine extra venas febris quandoque nõ eradicetur, est, quia antequam finiatur, & dissoluatur putredo vna, succedit putredo alia, & hoc accidit, vel ratione copiz humorum, vel ratione vicinitatis foci.

Causa cur putredo intra venas facit continuam febrem, hæc est, quia non resoluitur putredo propter continuitatem venarum, & vna pars humoris putridi transfertur continuo ad partem aliam humoris putridi.

Causa cur paroxysmi febrium intermittentium sint inordinati multiplex est. Primo propter multitudinem, aut paucitatem humorum putrescentium.

Secundo propter crassitiem, aut tenuitatẽ ipsorum.

Tertio propter diuersam substantiam eorum cum transmutantur de vna specie in aliam.

Quarto propter errata ægroti, vel medici in vñus ratione.

Quinto propter debilitatem, aut sensibilitatem languentis.

Paroxysmi febrium intermittentium, vt plu-

plurimum incipiunt cum horrore, rigore, aut frigeſactione, & terminantur cum ſudore. Et aliquādo non incipiunt eū iſtis, niſi aut propter frigiditatem humoris, aut propter acuriē, & mordacitatem eiufdem, qui mordet, & vellicat lacertos, aut propter profundationem, & concentrationem caloris in locum materiæ putreſcentis, aut propter debilitatem virtutis, aut propter frigiditatem aeris ambientis hyberni Et cum fit, ex mordicatione caliditatis horroreſ potius, nuncupationem meretur, quam frigeſactionis.

Cauſa ſudoris eſt caliditas humoris putridi, qui reſoluit humiditatem, & expellit foras per poros alioquin expeditos, & apertos.

Paroxyſmi, qui non eradicantur per ſudores, incipiunt vt plurimum cum frigeſactione, & hoc quidem accidit, vel propter debilitatem virtutis, vel propter oppreſſionem caloris innati.

Componuntur febres multis modis, ſed præcipuè ſic, vt paroxyſmi fiant cōtinui per ſubingreſſionem vnius ad alterum.

Paroxyſmi febrium interdunt prorogātur, interdum breuiantur. Prorogatio accidit ob multas cauſas. Primo ob multitudinem materiæ putreſcentis.

Secundo ob craſſitiem. Tertio ob viſciditatem. Quarto ob quietem, & paucam ebullitionem; Quinto ob conſtipationem pororum.

De abbreviatione vero contraria ratione discurrere

Paroxyfmi rursus & properant, & tardantur. Tardantur multas ob causas. Primo ob paucitatem materiæ. Secundo propter crassitatem, qua tarde mouentur ad mineram putredinis, vt in quartana.

Properant autem, vel ob multitudinem humoris, puta phlegmatis cuiusque præter vitreum, vel ob tenuitatem humoris, puta cholerae.

Prauitas februm ordine sic se habent. Primo malæ sunt simpliciter continuæ putredinem habentes intra venas. Secundo intermitentes; quarum materia coniuncta est extra venas corporis. Tertio quarum putredo est proxima cordi.

De signis februm putridarum. Cap. II.

Primum signum est, quod semper præcurrat causa antecedens, & præsertim deficit primitiua.

Secundum est constrictio pulsus, atque anhelitus velox, aucto scilicet vsu expellendi fuligines.

Tertium tactus vniuersi corporis est acris, & mordax, non blandus, & suauis, vt in ephemera.

Quartum vt plurimum antecedit almeliletu, id est dispositio quædam, cui admiscetur cal-

caliditas non perueniens ad tātum gradum, vt sit febris, sed est homini neutrum quid inter febrē, & non febrē, cui associatur lassitudo, pigritia, oscitatio frequens, dolor capitis, & id genus.

Quintum est coartatio pulsus, & paruitas, cuius causa dicta est supra.

Sextum est varietas temporum: licet hoc non discernatur in tertiana.

Septimum est defectus sudoris, & humectationis in primo paroxysmo. etenim ephemera semper declinat cum sudore, aut humectatione.

Octauum est longitudo augmenti, & pulsus eleuatio in ipso.

Nonum, aut incipit cum rigore, & terminatur cum sudore, cum sit intermittens; vel ea non peruenit ad hæc, sed terminatur cum tempore cum sit continua.

Decimum est syndrome multa symptomatum grauiorum, vt sitis magna, dolor capitis, nigredo linguæ, inquietitudo, & diuersitas pulsus nunc ad magnitudinem, nunc ad paruitatem, ad debilitatem, & coartationem, &c.

De signis febris continuæ. Cap. III.

Primum febris continuæ signum est magna pulsus diuersitas à naturali, neque ordinem habentis, neque æqualitatem.

Secundum signum est, quod paroxysmus
adhuc

adhuc non cessat post elapsas 24 horas.

Tertium est assiduitas, & vehementia; augmentum vero minuitur quandoque, & augetur vice alia.

De iis, in quibus conueniunt, aut differunt febres putridæ, Cap. IV.

Proprium est febris biliosæ, siue tertianæ, vt motum habeat de tertio in tertium, siue motus fuerit principij accessionis, vt in intermittente, siue motus fuerit principij exacerbationis, vt in continuis. Aduerte tamen, quod motus febris ardentis, quæ dicitur causon, motum habet occultum.

Est primo tertiana febris acuta idest citæ terminationis propter subtilitatem materiæ. Secundo est mordax propter vehementiam caloris. Tertio est salubris, & tuta, quia inter vnam accessionem, & alteram spatium intercedit 36. horarum; durat enim legitima eius accessio 12. horis.

Tertiana non pura diuturnior est, quam sit pura, quæ pura rarò transit spatium 7. periodorum, quamuis non pura continua, quandoque finiatur in vna septimana. Hæc de febre biliosa siue continua, siue intermittente, siue pura, siue impura.

Proprium est febris sanguinæ, quæ in synochum putridam, & non putridam diuiditur, primo quidem esse continuam, Secundo ca-

lorem habere vehementē, & non exurentem. Tertio quandoque ad statum peruenire 4 dierum termino conclusam.

Proprium est febris phlegmaticæ siue quotidianæ, singulis diebus inuadere, & longiorem esse biliosa. Primo quidem propter crassitiam. Secundo propter frigiditatem. Tertio propter multitudinem.

Præterea est periculosa, primo quia spatium quietis habet breue, quod non excedit 6. horas, durat enim eius accessio decem, & octo horis. Secundo, quia fert secum accidentia mala, ut est sycops, tremor cordis, inappetentia, &c.

Denique quotidiana continua similis est hæticæ; nisi quod pulsus non habet perpetuo durus, ut hætica, quandoque enim habet.

Adde, quod quanto minus est pura, breuior est, nisi adsit mistio melancholicæ.

Proprium quartanæ est, ut non sit acuta, sed longa ob frigiditatem humoris, & quæ pura est, durat breuiore spatio. verum non est periculosa tum propter quietem duorum dierum, tum quia non habet symptomatum vehementiâ. Siue autem sit continua, siue intermittens, terminatur per vomitum, aut per secessum, aut per sudorem, aut per urinam, per quæ omnia ardens terminatur, si addas quoque, fluxum sanguinis per nares.

Aliud nota, quod principium prorogatur
in

in tertiana, status in febre continente, declinatio in febre ardente, status, & declinatio in quotidiana.

Secundo nota, quod raro inuenitur quartana continua, & quotidiana intermittentes.

Tertio nota, quod febres acutæ præcipuè apostemata consequentes, malè curatæ conuertuntur facile in hecticam propterea vidu humectante, & refrigerante sunt curandæ etiam contra alias indicationes.

*De varijs signorum generibus circa febrem.
Cap. V.*

Multorum, quæ sunt in febribus, notitiæ nobis tradunt vidus ratio, quæ præces sit, regio, ætas, temperatura pulsus, vrina, vomitus, egestio, fluxus sanguinis narium, rigor, & sudor, caloris acrimonia, paroxysmus, appetentia, sitis, respiratio, dolor capitis, vigilia, deliquium, inquietudo, &c. quæ possunt omnia reduci ad naturalia, non naturalia, & præter naturam.

Sed propria febrium accidentia, ex quibus certior earum est significatio, rite sunt quantitas, & qualitas febris, vt in textu.

Verum accidentia, quæ aliquas febrium differentias ostendunt, rite sunt punctio, horror, & mordicatio in principio tertianæ.

Sicut accidentia, quæ significant malitiam earum, sunt inquietudo, delirium, vigilia, &c.

Et

Et quæ significant coctionem, sunt dispositiones vrinæ.

Adhuc habitus, & faciei aspectus humorum dispositiones ostendunt. Albus enim color, & subviridis ad plumbum inclinans, frigiditatem humoris, paruitatemque caloris innati significant.

Et facies velut excitati à somno significat repletionem magnam humorum, à quibus proinde multi eleuantur vapores.

Sed & subita faciei extenuatio, & narium squalor, caloris vehementiam, & resolutionem celerrimam propter pororum amplitudinem & motum in se ipsis, & desuetudinem arguunt.

Coadiuuantia ad cognoscendam speciem, genusq. febris sunt hæc.

Primum dispositio in febris acuitate, aut lenitate sua.

Secundum est, cum accidit à causis primitiuis, vel antecedentibus, & cum non accidit.

Tertium est adhaerentia cum finali tepore, vel sine tepore, si est continua: & eradicatio, si est intermittens.

Quartum est inuasio eius cum rigore, refrigeratione, vel horripilatione, aut sine istis.

Quinta est declinatio eius, cum sudore paucio, aut multo.

Sexta est vita antea facta. Septima ætas. Octauo habitus. Nono tempus. Decimo ars. Vndecimo pulsus. Duodecimo vrina, ut hæc

30 *Deflorat. lib. de febr. Auic.*
capitulatim diſſeremus in tractatu particula-
ri de febris.

De rigore, frigefactione & horrore.
Cap. VI.

HOrror eſt diſpoſitio quædam ex frigore,
& punctione in cute, & muſculis facta,
quam præcedit pigritia, & membrorum fra-
ctio.

Rigor eſt vehemens membrorum concuſ-
ſio ac tremor in motibus, vt contra ipſum
non poſſit homo ſe continere.

Et vehementiæ quidem eius cauſa prima
eſt vehementia à virtutis expulſiue in mu-
ſculis, & viſcoſitas materiæ in ipſis con-
tentæ.

Altera cauſa eſt humor frigidus præxi-
ſtens in corpore, quatenus iam mouetur, &
ſpargitur, quantitate multa, vel pauca à calo-
re illum ſeparante, aut cauſa alia.

Talis autem humor ſic morus, ac ſparſus
cum ad eſt phlegma vitreū, nō producit quā-
doque febrem, ſed mouetur ſtatis tempori-
bus periodicè.

Tertia cauſa eſt ſubmerſio caloris propter
cibum, & ſimilia.

Cauſa autem, cur rigor, & frigefactio præ-
cedant febrē, hæc eſt; quia humor crudus ef-
funditur ad muſculos in primis, quorum ſen-
ſus moleſtus eſt, & deinde tum primum ceſ-
ſat

fat, cum incipit putrefieri. Vel dic, quod præcedentiæ rigoris causa est humoris mordicatio præcipuè falsi, nec non fortitudo expulsi-
uz musculorum, &c. Vel dic, quod humoris mordicatio causa est, vt fugiat calor innatus intrò, & frigus dominetur:

Quarta rigoris causa est, quod confugit quidem calor ad interiora, vt ante dictum est, sed per internam collectionem apostematis: eo magis, quod in omni vigore sanguis intro confluit.

Sequuntur significationes aliquot per rigorem, & horrorem, &c.

Rigor atque horror quandoque in febribus continuis est salubris; nam indicatur materias in venis contentas virtute dominante extra pelli.

Verum tamen hæc requiruntur conditiones, vt nihil desit.

Prima, vt apparuerit in humoribus congestio.

Secunda, rigor hic fiat in die critica.

Tertia sequatur conferentia, & tolerantia. Et hæc non accidunt, nisi virtute dominante. alioquin censendum est, hoc accidere propter solam humoris multitudinem, quod non vacat periculo. Et si rigorem sequitur casus virtutis, & prostratio caloris innati cum marasmo, mors prope est.

Horror est à debilioribus causis, quam rigor.

Com-

Commotio animæ, & periodi significant periodum.

Causa diuturnitatis febris quandoque est obstructio viscerum, quare inquiratur, de hac.

Febris cum apparente alleuatione tunc cum lingua aret, & nigra est, sepulta iudicatur.

Complicata cum paralyfi febris hæc prius est curanda, deinde simul paralyfis. &c.

Abrasio capitis, non permittitur in febribus, eò quod cutis densatione vapores comprimuntur, quorum compressione febris augetur.

De scopis curandarum febrium putridarum in vniuersum. Cap. VII.

IN curatione febriū putridarū duplex Medico offertur indicatio, vna, quæ habetur ratione febris, quare necesse refrigerare, atq; humectare; Altera, quæ habetur ratione materiæ; quamobrem necesse est illam, vel digerere, vel euacuare.

Et digestio quidem materiæ crassæ est attenuatio, tenuis est increpissatio. Et comparando iam scopum curandæ febris, & digerendæ materiæ, aliquid ipsi contrarij sunt quantum ad executionem: etenim digestiuum, atque euacuatiuum omne calidum est, vt plurimum.

Ea igitur in ambiguitate sic statue. Occur-

ren-

rendū, ac satisfaciendū ei, quod magis est periculofum.

Iam vero febris est adeo vehemens quandoque, & acura, vt prætermiffa digestionē neceffe fit illam oppugnare refrigerantibus maximis. tunc in primis, cum virtus potens non est tolerare vacuationem. quod fi fuerit potens, confidente tunc expelle humorem; neque ita refrigeres, vt prohibeas concoctionem.

Alterū igitur duor. vel virtus debilis est vigēte causa, vel viget virtus simul, & causa. si primum, alterandum est, & nutriendum ad vique reparationem virtutis; qua iam reparata, tunc fcilicet est redeundum ad causam. Si secundum, vacuandum, & cibo parcendum.

Infrigidantia autem celebratis purgationibus, & euacuationibus styptica sint, & austerā, vt sunt Trochisci berb. Secus verò ante purgationem: quo tempore sola conueniunt infrigidantia.

Porro ex dictis vides diuersam esse curationem febris putridæ à curatione hæcticæ: quandoquidem hæticæ curatio est alteratio tantum; putridæ vero est alteratio simul, & euacuatio causæ.

Sed & alia differentia est. namque quod in putrida conuenit siue ægritudinis indicatione, siue cibationis necessitate, ex parte prodest virtuti, & ex parte nocet: prodest quidem, quia humores aggregando adiuuat, &

confert in hostem eius, qui est morbus.

Vnum autem velim scias, haud quaquam posse febrem curari, nisi ea probe noscatur. quare hanc cum non cognoueris, victus rationem cautius extenua; meminerisque tempore paroxysmi nihil mouere, neque alterare nisi ventre iam vacuo.

Alijs vero temporibus, vt recte euacues, ex pende dispositionem virtutis: & si plethoram inueneris sanguinis, vel aliorum humorum, cum sanguine; cuius signum est vrina rubra crassa, non citrina, ignea: tunc venæ sectionē prouidens administra. deinde lenita aluo, mānam exhibe in aqua hordei, aut aquam hordei, cum syr. acetoso. At si natura obediens euacuationi non fuerit, miscens cum eadem manna violaceum syr. sic vitium corriges.

Omnino autem pharmacum exhibenti tibi terminum tuto præfiges lenitionem simplicem ventris, non laboriosam solutionem: Vt propterea, quod ego facio, præstabilius sit aluum ducere crebris clysteribus acrioribus vel mitioribus, prout virtuti conuenit.

Et de mitibus quidem, communibus est clyster paratus ex oleo viol. succo sol. betę, vitello oui, & zaccharo rubro, & baurach. nitro.

Et si videns humorem repere ad ventriculum, nihil tardans vacuabis illum vomitorijs, quę magis ægro sunt ex vsu, vel ijs etiam consuetis, vt est oxyzaccharum cum aqua calida.

Et

Et si repit ad intestina, cuius signum est rugitus, & gurgulatio; tunc adhibe soluentia ventrem.

Cæterum si de somno quæras quid sentiam, cum ægro accidit: Respondeo alio tempore nocere, alio tempore conducere. Nocet quidem in principio accessionis, complicato præcipuè frigore, rigore, aut horrore, qui solent sæpe malum prorogare: namque exprimunt materias eo tempore tendentes ad viscera, prohibentque coctionem humoris.

Iuuat vero perspicuè in declinatione, & fortasse non nocet in statu.

At de aquæ usu quid dicendum? Respondeo concedendam alacriter, nisi vetet humoris cruditas aut crassities iam iam concoquenda, & nisi vetet frigiditas, aut debilitas viscerum, aut apostema, aut exangue temperamentum, aut contraria consuetudo, &c. Contra vero cum materia concocta est, corpus est carnosum, & calor innatus præualet, virtus est fortis, viscera sunt sana, & non frigida, neque non sunt assueta: aqua tunc nil melius, quæ concoquit choleram.

Si cum venæ sectio iuuare potest, alia tu curatione vteris, scias ægrotantem exonerandum non fore à superfluitatibus, quæ opprimunt.

Adhuc vero iuuat aqua naturam ad expellendum, vel per secessum, vel per vomitum, vel per urinam, vel per sudorem diuisim, aut

per has simul omnes vias coniunctim.

Et quantitas sane aquæ præbendæ est donec potans palleſcat, & rigelſcat; quæ fortasſe aſcenderit ad heminam vnâ, & dimidiam. Hinc alterum duorum fiet, vel enim ex febre vehementi fiet quotidiana remiſſa, vel confortata, & firmata natura quodcunq; humorum eſt, vel multo ſudore, vel copioſa vrina, vel ſubductione ventris euacuabit, ac redibit ſanitas.

Quamquam autem nonnulla ſunt, quæ cōtraindicando prohibere aquam poſſunt: adhuc tamen commendatur ipſa, quod arefactis, ac maciei periculo, ex calore, ſiccitateq; nimia impendenti reſiſtit. quare tunc aquam ne ſubtrahito: etenim abſceſſus, & cruditas, quæ liberaliorem frigidæ potum comitari poſſent, minora ſunt mala, quàm tabes, & extenuatio.

Abſtinebis autem ab aqua illum præcipuè, qui ſanus ab ea damnum reportare ſolitus ſit. De februm alteratione artiſcioſa huc vſque ſit dictum.

De digeſtione nunc, & euacuatione altero curationis capite pergamus dicere per quosdam velut aphoriſmos.

Porro ſcopus digeſtionis eſt materiæ ſubſtantiâ æquare ſic, vt ad expulſionem parata facile ſit. ſic tenue increaſſatur contra craſſum attenuatur, viſcidum vero quod eſt, inciditur.

Indigestam sane materiam in calido, frigidoque corpore vacuare, cogente nisi necessitate, non debes.

Fortasse enim aceruabitur humoris euacuatio: & fortasse nocet euacuatio concoctioni: & fortasse boni cum malo fiet admistio.

Per vrinam, ergo mouere, antequam humoris in ea concoctio apparuerit, importunum est, & difficile duas ob causas.

Cum materia plurima est, & mobilis de loco ad locum sic, ut moræ spatium ad concoctionem non detur; necessaria porro tunc eius est euacuatio. damna enim ex hac minora sunt, quam ex motu eius in parte Principis esse possunt.

Venæ sectio ad sanguinē absolute vacuandum cum sumitur: concoctionem eam non expectat, quam purgatio exigit: eadem enim non quæritur, præter quam humoribus alijs exuperantibus.

Venæ sectio singulariter quandoque incipienti morbo conuenit: hoc autem elapso tempore non ita: & nocitura est alioquin, etiam cum hominis interitu, postquam viriū imbecillitas venit.

Humoris victoriam cum forte reformidas vacatione, tunc vti satius est.

Si concoctus humor non est, hunc ne moueas quidem, nisi in principio, in statu plane ne moueas donec natura vincat, & concoquat: quod si mouet ipsa, aut mouit, tunc dimittit.

mitte eam in operatione sua. & si non mouet ipsa, moue tu hora motus eius.

Huc facit illud D. Hippoc. 2. lib. Aph. 22. concocta medicari oportet, atque mouere, non cruda, neque in principijs, modo non turgent: plurimum vero non turgent.

Euacuationem cum moliris, horam elige laboranti quietiorem, cumque intermiserit febris, aut cum eiusdem ætus sit remissior.

Per aluum ne duxeris, neque sanguinem e vena subtraxeris die paroxysmi. nimirum illud Hippoc. mente habens esse medicum naturæ tutorem, non perturbatorem.

Plerumque accidit, vt dandum sit pharmacum forte debile: forte quod soluat viscosum humorem; debile, quo deiciat ex eo non supra quam semel, aut bis.

Plurimum, ac simul totum euacuare cauto, ne virtus concidat, in cuius salute fit; atq; absoluitur omnis curatio.

Sanguinis missio meo consilio quantum fieri potest, viterur. si necessaria sit demum, melior est multiplicatio numeri, quam acervatio quantitatis.

Cum capitis dolor, febrisque coniunguntur, feбри debetur prior curatio: verum tamen tanti etiam momenti est dolor, vt inclinantem iam febrem ad augmentum reuocet. quo fit, vt hunc protinus sedare necessarium sit.

Lactens puer vbi febricitet, conuerte re-
sta-

statim ad re&ificandum lac matris eius.

Vrina cum in febre apparuerit icterica,
phlegmonem arguit internam.

De propria febricitantium cibatione.

Cap. VIII.

Febribus qui proprie conuenit, victus est
humidus, maxime autem in ijs, quorum
temperatura est humida, vt infantes pueri, &
ob& si viri. Id quod fit tum, vt contraria con-
trarijs oppugnentur, vt similia similibus con-
feruentur.

Dum feces alui redditæ non fuerint, siccos
natura non cibato.

Cibandi tempus in febribus est inclinante
iam paroxysmo. vel ipso iam excussq; quod si
is inciderit in horam hominis consuetam,
dum sanus viuebat, optimum, hoc existima.

Ordo ciborum est à leuissimis, ac tenuissi-
mis ad duriores, & crassiores donec ventum
fit ad durissimos, & crassissimos.

Pisana febricitantibus cibus est omnium
facile primus, & optimus: alimentum appo-
nit, & glutinat, facile concoquitur, aluum
lenit, & ciet, detergit, humectat, sitim sedat, &
nulla parte incommodus, neque flatulen-
tus.

Vt victum tenues, & quomodo, id te doce-
bit status, & natura materiei, facultas item
naturæ hominis ad concoquendum, resol-

tuendum, vacuandumque superfluum.

Primas ad vi&us tenuitatem morbi vigor habet, hoc enim tempore vehementius occupatur natura contra morbum pervincendum: quamobrem illi nouum circa cibos addere importunum, & intolerabile est.

Vi&um vt plene conferas, incrassetque virtus indicabit; tempus autem ad faciendū opportunum est id, quū natura non occupatur morbo depellendo, initium puta totius ægrorationis: ab eo gradatim tenuando.

Æstate parum, & sæpè cibare; hyeme multum, & rarius implere ægros oportet ad substantiæ, quæ sit utilis, resolutionem modum istorum referendo.

Omninò autem debilioribus præstat cibos offerre crebriores, & pauciores, quàm multos & semel.

Si virtus quidem non contraindicaret, tenuissimus exquisite vi&us omnium maxime probaretur. Sed ne deficiat, & succumbat natura dum morbū est expugnatura, propterea vi&u fouetur.

Sic dum virtutis casum vereris, subinde cibare festina.

Cibo abstinere non potest facile, tum cuius calor natiuus est valde multus, & validissimus; tum cuius est valde paucus, & imbecillissimus. Quapropter famem senes, & pueri tolerare non possunt.

De curatione febrium acutarum.

Cap. IX.

O Buia quidem, & non contemnenda in curandis acutis febribus est obseruatio, vt assidue sorbillet aeger, quod guttur humectum faciat, & conseruet.

Est aer, qui febricitanti perspiratur, frondibus nouellis arborum frigidarum, & irrotationibus alterandus.

Ex aceto lactuca vorata ad refrigerandum, & soporandum suprema est.

Capitis embrochæ ex per frigerantibus, & humectantibus medicamentis, aptissima ad hoc genus febrium præsidia videntur.

Opportunissima commodissimaque embrocharum occasio est in acutis febribus, humorum affluxus biliosi. cognoscitur autem is ex affectibus vigiliarum, & exiccatione narium, partiumque superiorum.

Refrigerationem externè inducens præcipuè vehementer, caue, ne id perficias horæ sudoris, aut resolutionis: sic quippe prorogares facile morbum; quod malum est.

Licet quandoque tutior sit morbi longinquitas, quam acuties.

De febris biliosis. Cap. X.

Febri biliosa tres sunt species. Tertianae continua, Tertianae periodica, & caufon. Tertianae periodica adhuc duplex, pura scilicet, & non pura. Tertianae non pura fit ex commistione, & unitate bilis cum pituita. Sic differre ab hemitritico, quandoquidem hanc constituunt duae materiae separatae, illam vero materia una. praeterquam quod in hemitritico sunt duo paroxysmi; in tertiana vero non pura paroxysmus est unus.

Tertianae quidem non pura adeo quandoque protrahitur, ut ad semestre perduret, affertaque corporis languorem, ac tumorem magnum lienis.

Caufon quidem est de genere continuarum, quia differentia inter eius vehementiam, & eius teporem est fere insensibilis: accidentia vero eius sunt vehementia.

Caufonis causa est acuitas humoris, & multitudo in membris cordi proximis.

In tertiana vero periodica humor putrescens occupat carnem, & cutem: in continua vero tertiana idem putrescit in venis viscerum, quae tamen à corde sunt diffusae.

De Tertianâ absolute.

Paroxysmus Tertianæ incipit cum hor-
rore, & punctione quasi ex acu.

Deinde producit rigorem reliquis omni-
bus grauiorem, licet eius vehementi. o
sedetur.

Est rigor in Tertianâ primis diebus vehе-
mentior, in postremis vero remissior: contra-
rium in quartana.

Tertianâ cum recedit, sudores profert am-
pliores.

Tertianæ calor quò tangitur diutius, eò
leuior percipitur.

Causonis contra quanto produ&ior est ta-
&us, tanto acrior persentitur.

*De Dignotione differentie Tertianæ puræ
à non puræ. Cap. XI.*

Pura Tertianâ tenuitatem, & leuitatem
præferet: produciturque paroxysmus
eiusdem ad 4 minimum horas, ad summum
vero 12 quem terminum si excedit multum,
puram non æstima. consuetus autem, ac fre-
quentior eius cursus 7. est horarum.

Excalsce corpus per eam celeriter: obser-
uareque licet calorem eius in extremas par-
tes procedere, quæ primum quidem sunt fri-
gidæ.

Pura

Pura Tertianæ, nisi aliquod per ægrotum, aut medicum committatur erratum, septem, non excedit periodos: soluitur autem quandoque propter materiæ tenuitatem paroxysmo vno, si vomitus hunc comitetur, aut fluxus alui criticus.

Apparet hac vrinæ concoctio tertia die, quarta, septima.

Rigor in principio, sudor copiosus in statu certa sunt signa puræ tertianæ.

Cum in non pura grauitas capitis magna fatigat hominem, prorogaturque insignitè rigor, producet quidem ipsa rationabili coniectura ad horam 23. aut 30. tepescet autem, dum peruenit ad 48.

Dat Tertianæ non pura admodum lente concoctionem.

De Tertianæ continuæ dignotione, & curatione.
Cap. XII.

D Ignoscitur (vt dicam breui) continua Tertianæ tum per vehementiam paroxysmorum in se ipsis, tum etiam per vehementiam symptomatum facta ad periodicam colatione.

Ad eius quidem curationem in principio vel solutiuis vttere lenibus, vt thamarindis, manna calabra, &c.

Vel omnino abstine. non caret enim periculo, quamquam certe minori, quam in alijs febribus biliosis.

Sanguinis emissionem si quando in hac moliris intra septimum periodum, simili consilio perfice, ac si foret materia furiosa.

Plurimum in principio refrigerare non debes, nisi suspicio sit internæ inflammationis, aut timor etiam ne degeneret in causonê, aut continuam.

Intermissionem puræ cum forte non obseruas perspicuam, maturè tunc arripe solvendæ ventris occasionem.

A febris remissione deinceps asserre limphatum vinum ne dubites. Effractum enim ea commissione, & aluum ciet, & aquæ factum, vehiculum, refrigerandi, atque humectandi vehementius est occasio.

De Tertianæ non puræ curatione.

Variat non puræ Tertianæ curatio à puræ curatione ratione causarum. cū nō puta enim adiunctus est humor frigidus, nēpe pituita, quam oportet seorsum attendere.

Proinde non quotidie, sed alternis diebus nutriendus est æger, cibique sint, qui detergeant, & calefaciant modicè.

Puræ ad non puram affinitatem, & disparitatem oportet expendere, quicunque volet curationem vtriusque rectè perficere, distinguens discriminum momenta.

Vrinę cum apparent crassiores, sanguinem minuere tunc licet.

Febricitantes nō pura tertiana nihil aequē
iuvat, quam vomitus à cibo factus.

Clysterum vsus in principio magis appro-
bo, quā solutiua omnia.

Absynthij decoctio in his affectibus valde
conducibilis est: ventriculum enim roborat,
& materias tenuat, digeritque.

De causonis curatione. Cap. XIV.

Est causon duplex: alter, qui ex simplici
bile: alter qui fit ex bile, & pituita sic cō-
iunctis, vt fiat salsa pituita.

Vehementiora symptomata cum perpe-
tuo causonem sequantur, quam tertiana;
adhuc hæc acutior, breuiorque, quam illa.

Senes causone non afficiantur, nisi per ra-
rō, cum autem in hanc incurrerint, facile ab
eadem interimuntur. contra difficilior inde
periclitantur infantes, resistētes scilicet sum-
ma eorum humiditate, atque obtundente pu-
tribilem calorem.

Soluitur causon plurimum vomitu spon-
taneo, vel alui fluxu, vel sudore, vel hæmor-
rhagia.

Sitiunt quidem dirē causone laborantes;
proxime exhalāte circa pulmonē arida bile,

Calor causonis maior est visceribus;
quā in habitu corporis. hinc minor est in
hac artuum contractio, quā in febribus alijs.

Est causonis curandi ratio non alia, quam

puræ tertianæ , neque aliud intercedit , nisi quod maioris minorisq; ratione poscit enim causon sua natura, quæ calidior est, maiorem refrigerationem.

Propterea ad satietatem vsque potum offerre aquæ gelidæ licet . Quod si mentis alienatione febricitans , cuius alioqui lingua aret , & corpus iactatur ; affundere in guttur oportet, quatenus illâ hauriat , & demittat.

De febre sanguinea. Cap. XV.

Est & sanguine febris , dum calescit scilicet is, & ebullit: plurimum autem sit ipsa ex obstructione exhalationem præfocantem caliditate.

Insuper inducitur ab alijs causis vehementioribus, quæ & ephemeris attribuuntur.

Sunt sanguinæ febris tres species; *Homotonos, Agmastica, Paragmastica.*

Scopus in hac curanda febre est sanguineis euacuatio plurima , & vsque ad Sycopem , si robustum nactus es corpus .

Verum tamen à sanguinis missione per hæc abstinebis. Cum crisis expectatur, cum instat concoctio, cum repletio nauseatiua hominem premit.

Accidit interdum , ut subducta sanguinis sarcina, vel fluxus ventris insequatur cholericus, vel item sudor; quem quidem extergere
con-

continenter oportet, donec, sponte sicceatur: fortassis autem per hunc æger restituetur.

De Febre pituitosa. Cap. XVI.

Febbris pnegmaticæ principium plurimum est XVIII. dierum.

Recessus autem ipsius intra XLII. dies quibusdam intra LXIII. alijs finitur.

Iustissima sui generis est illa, quæ venit ad infrebricationem, & quæ sudore copioso finitur; ex quibus arguitur & humoris tenuitas, & paucitas: item raritas corporis, & sim.

Proprium est pituitosæ febris os ventriculi male habere, cuius ratione fit syncope.

Febre sub ista ab humore orta vitreo, fit frigus, ab eo, quod non putruit, horror; ab eo quod iam putruit: maior autem est vis frigoris in periodis, qui sunt circa statum.

Eam, quæ ex pituita fit salsa, sequitur subinde horror; frigus verò non est in ea vehemens.

Tactus huiusce febris non est æqualis, sed varius hic atque illic, quemamodum viscosus, quod seruescens parte hac erumpit ampullas, parte vero alia non item.

Relinquunt post se febres istæ magnas viscerum obstructions, & si sudorem proferunt; hoc non exuberant. Porro signum, & passio ipsarum perpetua est, aut carentia, aut paucitas sudoris.

Deest his febris sitis, nisi cum ab humore falso profecta fuerint.

Est in hoc genere februm intermissio sex horarum: & ad infebrecitationem non ducit prohibens id materia præ sui copia, crassitudine, viscositate.

De Febre Epiala, & Lipiria. Cap. XVII.

Febrium istarum commune est, ut tū calorem, tū frigus diuersis in partibus corporis obtineant; internè nimirum, & externè: prout occupata diuersa fuerint loca, diuersusque putrescat humor.

Epiala febris est ex phlegmate vitreo, quod sub interiora reconditū in frigidat eadē: rursus autem parte aliqua putrescens in exterioribus, eadem calefacit.

Lipiria verò febris est, quæ facit internè calorem, externè vero frigus. est autem quandoque à phlegmate, quandoque à cholera valde crassa.

De Febris pituitosæ curatione. Cap. XVIII.

Conueniunt cuique speciei phlegmaticæ inter initia ventris lenificatio, vomitio; victus attenuatio, materiarum incisio, diuretica.

Exacto febris triduo attenuare materiam, incipias, ante quod tempus rite non mouebis

D quic

quicquam, & periculosum id cauebis.

Famem perferre, & super eam indormire, item super exerceri, res sunt omnes, quæ plurimum omnium conducunt.

Septima die iam elapsa attenuare victum, non debes: etenim & virtuti incommodat, & ori ventriculi diata.

Alui lenis solutio in principiis iteranda, non est: præcipue cum humor peccat chole-ricus: corruptium enim est id temperamenti totius.

Vomitum tametsi ventriculi os debilitat, ad tollendum tamen affectum singulare præsidium est, & inter omnia primum.

Porro peropportunos est vomitus à septima deinceps. Ab hoc enim tempore periculum non est, ut ori ventriculi facessat negotium, & nimio eiusdem labore inflammatio- nem inducat.

Per initia necessarium huic feбри non est vnguētis, yti resolutiuis, aut embrochis attenuantim rerum: etenim ipsa mollificāt viscera tepore suo humido.

Frictiones huic valde conducibiles putantur; & quò crassior, viscosiorque fuerit humor, eo ampliores istæ conveniunt.

Inter particularia paroxysmi tempora fiat quidem vomitus in principio eiusdem: tunc enim factus resistit rigori, & frigori: adhuc si opus sit, si ei occurrit æstuosa. Fiat autē vomitoriū ipsum ex aqua fontis, in qua incoctum
sue-

fuert raphanum , calida .

Vinum tenue in hac vtique febre non prohibetur: quin & probatur etiam , tum quod calori confert innato , tum quod sudorem prouocat.

Agaricus ex melle assumptus dr. i. vel ea amplius, & tertia vnus parte diebus continuis plusculis febrem prorogari prohibebit.

Seminis vrticæ puluis ex melle assumptus à coctione mirabile ad febrem hanc destruendam auxilium perhibetur.

De Febre Quartana periodica. Cap. XIX.

S Vccedit plurimum Quartana febribus alijs putridis, quibus inerat eterogenea materies humorum.

Insequitur præterea tumores lienis præter naturam. Denique & à causis alijs non naturalibus proficiscitur.

Porro ex his tutissima est, quæ à tumore viscerum non dependet. enimvero ad hydroperem interdum, & interitum perducit.

Liberat quartana simplex ab Epilepsia, & Melancholia, & à spasmo.

Quartana, nisi erratum aliquod in vita, vel in medicatione committatur, annum vnum non excedit. Visa autem est, & quæ ad duodecimum vsque annum perduravit.

Æstiuæ quartanæ breues, autūnales vero longæ D. inquit Hippocr.

Præcedit quartanæ calorem horror, & frigus cum dolore quodam ossium quasi contractiuo. strident tunc ægri dentibus; vsque adeo debilitatem incurrerunt.

Fit in quartanæ remissione sudor plurimus si ad phlegmaticam referatur. sitis autem in ea non est, nisi sit à melancholia adusta.

Quartanario cibus paroxysmi die, vel nullus, vel paucior esto. Quo etiam tempore, & ante cibum, & à cibo, denique præterquam in principio, & cruda existente materia, vomitus perpetuo laudatur, maxime verò si cum melancholico succo phlegma computrescit.

Si vero cum melancholia putrescente sanguinis item portio coniungatur; sanguinem quidem mittere tunc ne differas. Curabitur quippe sic facillime genus hoc quartanæ.

Est turbith, quàm agaricus in hac febre, subducenda, præstantius.

Ante concoctionem humoris ne quid per os exhibeto: non theriacam, inquam, neque solutiuum; secus enim. vel quartanam dupliceris, vel morbos alios acruaueris, media præsertim hyeme.

De victu in Quartana. Cap. XX.

A Primis hebdomadis ad vsque tertiam tenuandus est quartanarijs victus, dummodo cum hoc perdurare possit virtus.

Cæterum conditiones quatuor inesse cibis debent.

Prima, vt non crudi sint, sed cruditatem præsecent etiam.

Secunda, vt non crassi, sed crassam materiam attenuantes.

Tertia, vt non adstringentes, sed aperientes, & ventrem acuentes idest aromatici.

Quarta, vt sanguinem gignant laudabilem.

De curatione Quartanæ continuæ. Cap. XXI

E St in Quartanæ genere sanguinis missio necessaria: quandoquidem est peccans humor in venis diffusus; habitu vero corporis externo minima portione diductus.

De Hæctica febre. Cap. XXII.

S Vnt membris vniuersis humiditates diuersarum formarum: quarum aliæ continentur in venis, aliæ per partes singulas sunt diffusæ, vt ros, &c.

Humores porrò, qui in vasis reconduntur, dum peccant aliqua ratione materiam præ-

stant febribus putridis : qui vero extra vasa consistunt, materia sunt febrium putridarum.

Sunt autem modo dicti humores trium formarum.

Primus innominatus, qui à vasis quidem excidit, partes similes proxime nutriturus.

Secundus humor alimentaris, & insitus, qui dicitur græcè *ἐμπερις* Gal. ros Auicennæ, quod rosis modo per substantiam partium similarium confusus conspicitur, iamque adiungitur ipsis, & apponitur.

Tertius carniformis dicitur: siquidem nihil aliud est, quam carnis, adipisque substantia concretus, nimirum & perfecte assimilatus. Hic pro varia sui acceptione modo gluten, quod agglutinetur, modo cambium, quod cambiatur & immutetur, appellari consuevit.

Assimilatur primus oleo in lucernam effusum.

Secundus assimilatur oleo in ipsa ellychnij conchula comprehenso.

Tertius humor est, cui continuantur partes quotidie, de quo factum est ellychnium.

Porrò ex tribus his exiccatis, & absumptis, triplex item gignitur hæctica. Prima difficilis cognitionis, difficilisque curationis. Secunda facilis quidem cognitionis, sed omnino difficillimæ curationis. Tertia facilis item cognitionis, sed omnino impossibilis curationis.

Calor hepatis immodicus, & omnino qui-
cun-

cunque alius calor viscerum nimius causa est
hætica.

Quæ vel absorbit humores primi generis,
sicut cum consumitur oleum in lucerna, &
fit prima species hætica: Vel finit humidita-
tem secundi generis, sicut cum flamma ab-
sorbit oleum apprehensum corpore ellychnij;
& fit secunda species hætica.

Est quidem hætica ex eo febrium genere,
quæ paroxysmis, & ipsorum spatijs non con-
notantur.

Sequitur interdum hætica diariam, inter-
dum etiam febres putridas, & abscessus. Ne-
que facile fieri posse videtur, vt gignatur hæ-
tica per se ipsam.

Est calor hætica febris omnino æqualis
tum secundum membra corporis, tum secun-
dum tempora.

Verum tamen ingestis cibis augetur, & ee-
lenter tum ipse, tum pulsus: non aliter, quam
cum augetur flamma affusione olei in ligno
ignito.

Qui hætica correptus est, neque dolet, ne-
que calorem percipit extraneum, siquidem
inducta est crasis membro consentiens

Lac asininū cū contrarijs sit aduersus hanc
febrem qualitatibus, expugnat optime illam:
Verum aduertere oportet, ne cum eadem
coniuncta sit putrida: proximum huic est ca-
prium: sed omnium optimū est mulie-
bre.

Balneum aquæ dulcis tepentis , in quo incoctæ fuerint herbæ refrigerantes , atque humedantes, à cibo sumptum in labro ligneo congruentissimum huic feбри remedium est & optimum .

De febre pestilentiali.

Cap.XXIII.

Pestilentialium febrium causa prima , & proxima est, inspiratio aeris praua qualitates affecti.

Talis autem is fit per admissionem vaporum malorum , qui vel eleuantur à terris, vel è longinquo deferuntur à ventis ex fetidis, & cadauerosis locis.

Aer igitur in hunc modum alteratus , & coinquinatus per vias pulmonis peruenit ad cor . Ibī corrumpit temperiem spiritus natiuam, quæ deinde putrescit , & acquirit calorem putredinalem, quo diffuso in vniuersum corpus fit febris, & illa quidem pestilentialis.

Hæc subinde populo, atque ijs, qui sunt ad illam apprehendendam expositi , communicatur.

Exposita vero sunt ea corpora , quæ malis scatent humoribus . Ea vero, quæ munda sunt, fortasse non afficiuntur à labe ista .

Febris hæc externe placida, internè turbulenta se declarat.

Huius quidem est conspicua caliditas , &

in-

inflammatio vehemens, difficilis respiratio, fitis immodica, & linguæ ariditas Comitatur hanc quandoque nausea, & inappetentia, nisi si ratione aliqua præuertatur, mortifera futura.

Præter hæc sunt alia in vrinis, egestionibus & sudoribus signa mala.

Accidit interdum, vt in his febribus neque ægrotus, neque Medicus calorem externè magnum percipiat: præterea non admodum à naturali variant pulsus, & vrina, & tamen est febris huius acuties perniciofa, quæ propter hæsitant in curandi ratione medentes etiam periti.

Plurimi, quorum anhelitus graue olet facile succumbunt: confirmata nimirum in corde putredine.

De curatione febrium pestilentialium.

Cap. XXIV.

S Vmma curationis istarum est exiccatio tum quidem emissione sanguinis, tum alui solutione.

Mille quidem modis alterandus est aer ad frigidum.

Aqua gelida confertim pota maxime conducibilis est.

Pauca vero fortassis excitat magis feruorem.

Appetentia cum deijcitur, varia ratione

re-

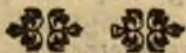
resouetur. Porro noni plurimos eorum, qui viriliter vincentes in seipsis appetentia languorem, naturam aluerunt, & morbo se absoluerunt.

Cibi sint oportet acetosi; reprimentes, pauci.

Satis de Febris ex Auicenna:

METHODI.
PAULI TVCCAE
DE FEBRIBVS
Compilatio.

Tertiana simplicis brevis curatio.

Dieta.

Dieta in principio alteratiua, in statu, & in declinatione augmenti resumptiua. Alteratiua qualis pti-sana colata, aut lac amygdalarum.

Potus aquæ hordei, vel aquæ communis multæ decoctionis qua dicta vti poteris mane, & sero, vsque ad tertium diem inclusiuè.

*Pharmacia.
Scopi.*

Digestio, Lenitio, Minoratio, Eradicatio
Lenitio eligenda, Eradicatio non nisi
urgente necessitate facienda,

Di-

Digestiua actu frigida in Aurora, die quietis, post 4. horas cibetur. In die paroxysmi prope declinationem sic pota.

Rec sy de suc. ros. vnc. i. de endiu. vnc. ÷ aquæ vtriusque endiu. & bugl. an. vnc. ÷ m.

In die paroxysmi idem digestiuus propinabitur loco potus cum pauca quâtitate aq. hord. aut aliorum conuenientium, cum quo indormire languens poterit quacunq; hora contigerit.

Post 4. horas cibetur.

Quod digestiuum, si sufficienter ventrem leniuerit, ænemati superledendum. sin minus interea mane primæ diei quietis vttere huiusmodi ænematē lenitiuo.

Clyster lenit. Rec. aq. decoctionis maluarum, betæ, violar. surf. fortiter expressæ cum pauco rhodomelle, & oleo communi.

Hac curandi ratione vttere vsque ad tertium inclusive.

In quarto opus est lenitione; qua satius est vti per ænemata, quam per potiones. tu autē cōsidera num natura sit tenax, nam tunc fortiori clymo vtendum est.

Clyster fortior Rec. aq. decoctionis, vt supra quantum sufficit, in qua dissolue Cassiæ tractæ vnc. i. mell. viol. vnc. ii. ol. viol. vnc. i. i. i. sal. communis q. 5. si. clysmus.

Eodem clystere vti poteris in sexta die, nisi tamen vrgear necessitas leniēdi per os, quod raro tamen vsitatur.

In octaua si æqualiter procedant paroxysmi; & corpus sit plethoricum minoretur materia, plus tamen leniendo, quam eradicando, ut ex cassia, aut manna, cum succ. viol. & aq. fruct. & thamar. rhab. & diapr. simp. Nam eradicando periculum est, ne irritentur alij humores, & conuertantur in materiam morbi, vnde de pura fiat non pura, & de interpolata fiat continua.

Medicamentum ergo minoratiuum, aut lenitiuum sic potius eligatur,

Rec. pulp. cass. rec. extr. per ser. vnc. i. diacath. vnc. ÷ mis. fiant boli. Aut sic

Rec. p. cass. rec. ex. p. s. vnc. i. mannae ele. vnc. ii. dissol. cum aq. ut videbitur.

Vel ex manna tantum diss. cum aq. bugl. Vel ex cass. tantum. Vel ex cass. & succ. viol. Vel ex cass. & diapr. simpl. Vel ex manna cum rhab. eligendo doses pro rerum conuenientia.

Facta conuenienti educatione cibetur languens resumptiuè ex contuso, aut ex pulla parua.

Vinum esto valde dilutum.

Cibatio die paroxys. fiat semel, in die vero quietis, sed sero, parcius.

*De curatione binarum tertianarum purarum
interpolatarum. Cap. II.*

Conuenit hæc curatio cum præcedenti fere in omnibus. variatio tamen est in hora cibandi. Hic enim semper prope declinationem paroxysmi; ibi verò, vt retro visum est.

Amplius hic citius properamus abscindere causam ratione multitudinis materiæ. Non enim hic timemus, ne de vna fiant binæ, sit vt prius verebatur. quamuis veremur ne de interpolata fiat continua. Similis igitur diætæ, similia digestiua, lenitiua, minoratiua, localia, vñctiones, electaria, &c.

*De curatione vnius tertianæ puræ continuæ.
Cap. III.*

Avic. præscribit eandem curationem; ac in interpolata; verum, quàmuis educatio sit eiusdem causæ, tamen præsidia magis vsui sunt in continua.

Primum autem expectamus magis digestionem; in materia alioqui crudiore, & inep-
tiore.

Secundo plus infrigidamus ratione maioris caumatis: & hæc infrigidatio duplex, medicinalis, & cibalis. De cibis igitur eligas olera insipida; boraginem, cichorium, endiuiam

uiam, lactueam, cucurbitam, pruna dulcia granata.

Aqua vero sit hordei, succ. granat. acidorum, &c.

Tertio plus subtiliamus dietam statu iam propiore.

Quarto plures prouocamus sudores, & uenas.

Quinto plus lenimus, minus eradicamus propter maiorem alui siccitatem.

Sexto plus phlebotomamus; siquidem causa antecedens, & coniuncta utraque est in uenis.

Dieta.

Prima die inedia plurimum utilis est.

In secunda electa hora conuenienti priusana colata, aut lac amygd. optime coctum cum aq. hordei, vel aqua fontana multæ decoctionis.

Vinum omne prohibetur.

Hæc tamen interea obseruanda sunt constante virium vigore.

Digestium magis alteratiuum ad frigidum esto de suc. viol. de suc. cichor. oxyzach. syr. nymph. in dosi, ut diximus supra.

Exhibendum in fine status cum maiori quantitate aq. hord. quam in interpolata. Nec tamen extinctiue nisi subsit vehemens incendium, & fortis sit casus.

Leni-

Lenitium per inferiorem regionem secunda die, sit ergo.

Clyster ex mell. viol. oleo viol. cum decoctione herbarum frigidarum, quarum supra meminimus.

Quod si alius mollitia non fuerit, tunc per os exhibetur cass. rec. extr. aut māna, aut zacch. viol. atque etiā pulpa thamar. cum zucch. viol. componendo primo bolum cass. postea vero apozema mannae dissolutæ cum aq. buglo.

Phlebotomia si expediat (expedire autem potest, vel ratione causæ intra venas affusæ, vel ratione plethoræ) tunc facta prius lenitione per clyst. eā administra in pauca quantitate, & sæpius partita: nimirum propter dominium cholerae præsentis.

Facta phlebotoma ad comprimendum cholerae furorem, vel etiam ad conservandam virtutem, utere digestiuo supra descripto. Vel paucio zaccharo, cum aqua, vel aqua ipsa ex zaccharo soluto, vel iulep. viol.

Iam vero electa die artis quinta, quarta, vel sexta, vel octava quamvis in sexta raro, nisi timore septimæ diei proximæ; in super, & electa qualitate medicamentum lenitiuorum & non calfacientium, videlicet ex his, cass. manna zacch. viol. pulpa thamar. rhabar. diapru. simpl. diacath. Arnal. Triph. persic. cum decocto fructuum pesto. utere in dosi secundum conuenientiam rerum naturalium, & non naturalium.

Minoratiui forma sit hæc. Rec. aquarum buglo. melissæ, borag. endi. ana ad suff. in quibus dissolue pulp. cass. recent. extr. vnc i. mā. næ ele. dr. ij pulpæ thamarind. dr. vij. rhabar. opt. infusi in succo ros. correcti nō colati dr. i. m. fiat potus.

Pro pauperibus vero sic. Rec. deco. fruct. pe. quod sufficit, in quo disso. pulp. cass. recent. extra. dr. i. zacch. viol. vnc. i. ÷ diapr. simpl. dr. vij. diacath vnc. ÷ m. si. po.

Facta sufficienti vacuatione die sequenti mane exhibe zacc. ros. mox aq. hord. frig. vel hanc cum zacch. Quod si non exquisitè vacuatum sit;

Post 4. horas f. Clyst. lotius ex aqu. hord. iure pulli. vitell. ouorum, & zacch. rubro sine sale, m. vt ere. si exquisita fuerit euacuatio cōtentus esto, sin minus alio cōmunis iuamēti vt ere.

Quibus omnibus abstineto in accessione, qua declinante potus aq. hord. cum zacch. restinātius, aut sy. Genti. sine ace. cum sy. de succo endi. cumque electuario, & potu restinātiuo.

Post 4. horas clyster lotius supra descriptus insunditor, & resumptiuè cibetur, & largius.

Post euacuationem vti poteris leuibus aperitiuis, & diaphoreticis. Si videris autem materiam alio inclinātem:

Tum quoque localibus ad lumbos ex vn-

guento ros. frigide & aliis huiusmodi præstolis.

Si febris transferit terminum suum, iam non erit amplius pura. Ac tunc uti poteris digerentibus aperitiuis ante descriptis sub abrora, die teporis, sine potu restin&uio. In die vero paroxysmi in declinatione, aut sine status vtere potu restin&uio ad prouocationem sudoris.

Non autem hic agimus de educatione causæ. porro suus locus est infra quâ de tertiana notha. Neque nunc tradimus de binis tertianis puris continuis, est scilicet istarum eadem pene curatio, nisi quod in binis tertianis continuis magis festinamus ad abscissionem causæ materialis.

De curatione vnius tertianæ non puræ deuenientis à cholera citrina, idest mista cum phlegmate dulci tenui. Cap. IV.

Dixta qualis in interpolata vsq; ad quartum exclusiue.

Digestium, quod Rec. sy. de succ. ros. & acetosi zaccharini cum aquis, ut supra. Non enim eget humor hic multa incrassatione.

Digestium hoc ipsa die paroxysmi loco potus cum pauca aq. hord. aut etiam sine ea; quandoquidem materia non est adeo calida.

Lenitiuum pro Clystere idem, quod descrip-

scriptū est in curatione tertianæ puræ exhibetur prima, & secunda die; cui addere poteris hodom. zaccharinum.

Lenitium vero per os, si expediat tuo iudicio, exhibetur die quarta cum aliqua minorandi ratione phlegmatis admisti. Vel ex pulpa cass. recent. extr. & Diacath. & simil. in for. boli. Vel ex cass. & zacch. viol. cū diapr. simpl. & decocto fruct. pect. vel ex māna tantum aucta dosi maiori, quam supra factum est.

Facta euacuatione cibetur æger resumptiue per potum oligophori leuissique vini etiamnum bene lymphati, mane die quietis: Vespere vero prisanā offer cum iure pulli aut lacte amyg. dulc. si ferant id vires.

Die vero paroxysmi alteratiue cibetur, sex, aut 8. horis ante aduentum ipsius.

Quod si contingeret vera mundities, & vires non ferrent tenuissimum victum, licebit ægrum cibari resumptiue.

Phlebot. cum tibi videbitur conuenire, vel forte ratione plethoræ, vel causæ antecedentis, facta lenitione ventris administrabitur primis diebus.

Facta minoratione administra localia notissima ad loca renum, ad cor, stomachum, cerebrum, & hepar.

Deinde residuis humoribus iterum exhibeto digestiua aperientia; & alterantia leuiter, quæ Rec. sy. Gentil. sine, aceto sy. de

suc. endiu. & aquar. capill. ven. & buglo. in dosi consueta, vel etiam cum eodem digestiuo exhibe simul elect. sem. comm. frig. cum aq. hord.

Post paroxysmum, si cetera conueniant, iniungere poteris potum restinctorium.

His rite sic administratis oportunum erit uti diæta resumptiua die quietis, die vero paroxysmi diæta media.

Sed octaua, aut decima euacuetur humor iâ concoctus medicamento, quod Rec. decocti fructuum suffic. in quo dissol. pulp. cass. recent. extr. per s. vnc. i. mănæ ele. vnc. ij. rhab. opt. infusi in suc. ros. nō cola. dr. i. spicæ paulum triphera per s. aut diaprui solutiui in dosim huius, aut illius arbitrio tuo.

Vel sic Rec. aq. trium prædict. in quibus dissol. mănæ ele. vnc. ij. ÷ rhabar. op. infusi in suc. ros. dr. iij. pulpæ thamar. vnc. ÷ m. fi. po.

Vel Rec. elect. de suc. ros. vel Diapr. solut. cū cass. & zacch. viol. & decocto fruct. pector.

Die sequenti potetur æger aq. hord. aut zacch. ros. quemadm. supra.

Succedit Clyster lotius etiam, aut simplex ut fecimus ibi.

Perdurante vero febre propter phlegmatis admisti crassiciem, tunc iterum digeris materiam oportebit, potius cum sy. de rad. Me-su. & cum acetoso, & aq. supra recensitis.

Decimaquarta vero die, vel circiter iterum eodem modo euacuetur materia. Verum
yte-

utere rhab. inf. & colato cum forti expressi.
Præterquam quod laudarem decoctum cum
agar. & cum salegem.

Si vero febris hæc contigerit hyeme, me-
dicamenti forma deligatur aptissima pillula-
laris.

Si cum febris fuerit continua, eadem utē-
ris curandi ratione, ac fecisti in interpolata,
dum ramen memineris illorum sex cano-
num ibi præfixorum.

*De curatione unius tertianæ non puræ interpolatæ
famosæ deuenientis à commistione plegma-
tis. Cap. V.*

Dlata, & potus in principio, maxime ve-
ro die paroxysmi sit alteratius.

Digestium non alteratium ad frigidum,
& multo minus cum potu restrictiuo, sed sit.

Sy. acetos. zacch. pro basi, & de suc. end.
pro minori, aut de succo buglos. aut endinia
vnc. i. ÷

Exhibendum æstate frigidum, & die paro-
xysmi principio declinationis.

Interim prima die Clyst. communis iuua-
menti, quale annotauimus in tertianæ puræ
curatione.

Sed die quietis esto clyster lenitius cum
paucis rhodom. & ol. communi, ol. vero viol.
abstineto, quod alioqui phlegma nutrirer.

Apparentibus vero signis digestionis ma-

teria minoranda, seu quarta, seu sexta, seu octava: denique medicamento in forma boli ex cass. diacath. Vel in forma potabili ex māna, & similibus.

Quibus absolutis vtendum est aperitiuis diureticis, & sudorificis in potionē, maxime vero die paroxysmi adhibitis nō restinctiuis, qualis est aqua hord. cū electuario semin. cōmun. die, & hora supra notatis.

Et rursus eradicetur materia medicamento, quod Rec. aq. bugl. borag. end. añ. ad suff. vel decocto fruct. lenitiuorum ad suff. in qua diss. pulpæ cass. rec. ext. per set. vnc. i. rhab. opt. correcti perspicam infu. in suc. ros. & nō cola. vn. i. diapr. simpl. dr. vij. elect. de suc. ros. dr. iij. agar. dr. i. salis gem. dr. i. m. fr. po.

Vel quod Rec. decocti vt supra: in quo diss. mānz electæ Calabrę vnc. ij. rhab. op vt supra dr. i. diacath. dr. ij. triph. pers. pro acutie, si adest vnc. ÷ m. f. p.

Pro solutiuis, quolibet; ad addi licebit diapr. solut. vel cathar. ros.

Item quod ad reliquias, digestiua prouocantia sudores, & vrinas, sed tamen leuia, qualia sunt sy. Genti. sine ace. & sy. de endiu. cum aquis, vt supra.

Aut vteris electuario sem. com. cum aqua hordei loco potus, licet nō multum restinct. præterquam tempore calido, & æstiuo.

Et tunc resumptiue cibetur æger quiescat die bis mane, & sero.

Totoque hoc tempore vti poteris clyst. acutis, maxime in horrore pharmacorum, & in materia parata per secessum ire, veluti ex cass. rec. extr. cum agar. & salegem. rhodom. ol. communi cum decoctione &c. Exhibe vno die quietis.

Perdurante adhuc morbo decimoquarto, aut circitet, æstate eodem solutino vteris, tamen coletur Rhab. cum forti expressione.

Localia eadem.

Aperitiua quoque eadem, &

Potus moderatus in die paroxysmi hora declinationis.

Clysmus quoque sit idem.

Amplius pcedente morbo deueniendum ad digestiua fortiora, vt de radicibus Mesu. & Bizantini cum aquis aperitiuis.

Medicamentum forte debile in forma pillul. Rec. pill. de rhab. & agar troch. an. dr. ÷. for. m pill. cum cath. ros.

Item pro apozemate iulebi viol. vnc. ij. aq. hord. vnc. iiij. m. Exhibe post tres horas.

Loco pillul. de rhab. licebit vti rhab. tritura in fusa. & loco iulepi pro magnatibus manna in eadem dosi.

Postridie regimen pharmacati.

Localia, quæ supra.

Dizta resumptiua mane, & sero non sine alteratiuis, vt cõtusũ cum colatura ptisanæ, ana, & m.

Qua ordinatione peracta succedũt his aperitiua

ritiua fortiora, & diuretica sūt dictanda, atq;
interim

Digestiua, quæ supra sine potu multo.

Quod si cum hac febre mensis vnus latitudine complicata fuerit oppilatio lienis, atq; hepatis, sicut sæpe numero vsu venit, vt propterea generetur sanguis aquosus disponens ad cachexiam, aut ad hydropem: tunc vtere

Electuario diatrion santal. & diahodo Abba. abdomine applicatis aperitiuis, & alijs, de quibus infra.

Interdicendus nimius potus aquæ, necnō omnia impensē frigida quomodolibet assumpta.

Vomitus, vt videtur Auicennæ, magnopere conducit pranso, vel cænato duabus tamē legibus obseruatis; cui scilicet est consuetudo vomendi, & cum materiam natura transfuserit ad ventriculum, quod tamen perratto contingit. Termino hoc exacto alteratiua non sint amplius frigida, sed valde remissa, nisi tamen affectus esset acutus conuersiuus.

Febris hæc facili negotio protrahi potest in longum ratione phlegmatis crassi, præsertim in corpore disposito, atque etiam si successerit in Autumno ex reliquijs febriū acutarū æstiuarūq; quo casu rationi consentaneū est, vt complicantur oppilationes, & periculum immineat hæcticæ, aut hydropis, nisi diligenter caueantur eadem, remedijs scilicet

aperitiuis, digestiuis, electuarijs, lenitiuis, localibusque consuetis, & diæta tum vniuersali, tum particulari.

Insuper imminet periculum febris continuæ; cumque iam fermè confirmata fuerit oppilatio iecchinoris, quæ est periculosa; tum propter multitudinem, tum propter viscositatem.

Accidit quoque sæpiissimè, vt cum hac febre complicitur alui tenacitas, nisi tamen obrepserit hienteria ex debili facta ventriculi retentiuæ.

Quo casu rursus redeundum esset ad medicamentum fortedebile in forma pillulari cū apozemate, cuius ante meminimus.

Diæta sit resumptiuæ. Potus esto vini albi subtilis odorati non adeo lymphati, nec multum vinosi.

Cauendum tamen ne languens cibus obruatur plusquam par est: porrò solet eo tempore appetitiuæ vegetior esse, quàm digestiuæ.

Cauendum etiam à tristitia, quæ per morbi longinquitatem plerumque solet infestare decumbentes.

*De curatione binarum tertianarum non purarum
intepolatarum. Cap. VI.*

COnuenit hæc curatio cum præcedenti in multis, vt diæta, & digestiuis, & minoratiuis, & eradicatiuis.

Paroxysmi sub hac febre possunt esse trium modorum: nimirum aut communicâtes, aut subintrantes, aut alternantes, vt dicemus in Opistographo de compositione febrium.

Febris hæc incipit plerumque à materia multa, quando fuerit ex se incipiens. in qua si animaduertes acutiem ex demonstrantibus signis, ipse non differas abscissionem causæ materialis.

Constituta igitur diæta tenui incipe à minoratione causæ lenitiuo aucto in dosi iuxta dictamē decem rerum, videlicet naturalium, & præter naturam.

Clyster parabitur, qualis in tertiana notha. Nimirum nihil variatur in hac curatione, quam supra factum est: præter quam quod tempore educationis, quoniam hæ binæ febres indicant properandum esse magis ad educationem causæ materialis.

Igitur vtere medicina forti debili, quæ simul molitur difficilem eradicationem, & vires non labefactat, quippe semel eradicare cū periculo virtutis nō expedit, verū euacuationem sæpe numero partiri multo satius est.

Vocatur hæc medicina ab Auic. subtilia-
tiua simul, & aggregatiua.

Ea est duplex, in quâ ingrediuntur corpo-
ra medicinarum simplicium in substantia,
qualia sunt pillulæ de agar. pill. aggreg. pill.
de Rhabar. dosi tamen competenti. Poste-
rior, in quam ingrediuntur vires tantum me-
dicinarum, vt decoctiones, infusiones, non
autem colaturæ.

His vtimur in morbis chronicis, aut re-
ctius polychronicis, ea repetendo, si libet, sin-
gulis hebdomadis.

Insuper variatur hæc curatio secundum
varias permissiones humorum. bilis enim, &
cum tenui & cum crasso phlegmate commi-
sceri solet.

In utroque casu curabis, vti in duabus su-
perioribus capitibus annotatum est; Electæ
die artis, & cognitæ signis, & motu materiæ.

Solet hæc febris succedere febribus mali-
gnis, & sæuis iam curatis sub finem ætatis,
& in principio autumnii cum debilitate vir-
tutis regitiuæ, & membrorum principum
potissimum hepatis regenerantis malos hu-
mores, & iam in periculo hydropis, & he-
cticæ.

Electuaria, & vnctiones, & localia, & dia-
ta particularis esto, qualem exponeamus in
curatione phlegmaticæ.

De curatione minus tertiane continue nothæ.

Cap. VII.

Dixata apparentibus signis acutiei principio sit valde tenuis.

Requiritur in hac febre lenitio maior siue per os, siue per clyst. quam in inrerpolata: nimirum est huic maior calor, & siccitas.

Clyster qualis in tertiana pura continua, addito tamen rhodom. & agar. cum sale gem. ratione phlegmaris.

Phlebotomia siquidem indicabitur, emolita prius aluo fiat ex hepatica, vel communi, potius partita, quam semel multa quantitate.

Plerumque vero plebotomia iuuat magis, quam pharmacia: nempe respicit phlebotomia magis vtramque causam.

Digestiuium materiæ proprium hoc esto. Rec. ly. de succo rosarum vnc. i & de suc. endiu. vnc. ÷ aq. buglo. vnc. i ÷

Lenitiuium per os ex aq. cordiali cass. thamar. manna, aut zacch. viol. rhab. triphe. cōsueta dosi, quæ fuit à nobis alias dictata.

Dies artis erit apparente signo digestionis & si materia fuerit furens in quartana.

Quod si dederit inducias, & crisis non apparuerit, septima die.

In principio vero non expedit, quia supponimus febrem non esse de valde acutis,
imò

imò oportet prius expectare perfectam digestionem.

Vti poteris solutio descripto in curatione tertianæ puræ continuæ. addito in decoctum agaricū cū salegem. ratione phlegmatis.

Localia opportuna, & maxime stomachica administrantur, ut moris est.

Interea diæta semper esto resumptiva die quietiori, mox altera die partim resumptiva, partim alterativa, qualis est peisana cum iure pulli.

*De curatione binarum tertianarum notarum
continuarum. Cap. VIII.*

IN hac febre festinandum est magis ad purgationem, quam in vna notha continuæ; siquidem in duplici coniungitur multitudo maior.

Mollita igitur aluo præstat sanguinem, mittere partito potius, quam omnino semel multa quantitate.

Nimirum venæ sectio neutrum ob humorem convenit, sed tamen ratione sequelæ talium humorum, qui in venis cum sanguine commiscentur, non est incongrua.

Quod si nulla esset necessitas phlebotomiæ tum diæta, lenitiva per clysteres, & digestiva puranda sunt, ut audisti nuper.

Quarta die nullo apparente signo iudicatio-

tionis (quamuis in hoc casu satius fuisset die secunda) per os exhibere lenicium aliquod, aut minoratium ex ante notatis in forma boli, aut in forma potabili dissolue mannam, vt bene nosti.

Quod si hæc febris se se ostenderit acutam, quamuis raro accidat, frangenti choleram, picuita; die secunda, vel quarta iuxta mensuram, & conditiones symptomatum vteris minoratiuo, cum rhab. & triph. persic. & sim.

Solutiua vero sunt electuaria de suc. ros. & Diapr. solut. & sim. adhibenda cum præmeditatione pro dispositione, ac viribus ægrorantis.

Et si verò, febris hæc, quæ sit per duos humores putrescentes intra venas in duabus mineris facientes duplicem motum: ratione multitudinis videri potest acuta, quoniam tamen hæc multitudo partita est, propterea non inducet acutiem, & sæua symptomata, & eo magis, quod humorum putredo longe dissita est a corde.

Adhuc vero perdurante febre digeretur materia partim alterantibus, partim aperientibus, modo & tempore qui maximè videantur accommodati.

In declinatione vero status vtendum electuario sem. omnium frigid. cum potu restitutivo, si tantum inflammatio subsit magna, & maxime in fine hebdomadæ, quæ tamen

inflammatio raro fit, nisi sit in causa phlegma-
baurachium idest nitrosum nominatum, ,
quod quidem efficere solet malitiam.

Valet autem vsus electuarij ad prouocan-
dos sudores, qui facile contingere possunt do-
minante cholera præ phlegmate.

Quod si oportuerit iterum tentare purga-
tionem, præstanda est eadem die artis medijs
eradicatiuis non violentis, aut infestantibus
corpus, sed prope familiaribus, iuxta coniu-
gationem 6. rerum non naturalium.

Iam vero suas accessiones longius pro-
trahente febre, & nihil imminuta eiusdem vi:
argumentari licebit esse vitium ex materiæ
multitudine, tum vero ex erroribus commis-
sis ab infirmo, qui facile labefactare valent
hepatis facultatem, & prpoinde contrahere
cachexias ex oppilatione in poris, & venis;
adeoque ex sanguine iam aquoso generan-
dum futurum hydropem.

Quapropter maxima cum diligentia ro-
borandæ sunt virtutes, & aceruatio prauo-
rum succorum summopere cauenda.

Id quod commodè perfici poterit medica-
mento forti debili crebrius exhibito, nec non
vi&u conuenienti.

De curatione febris Causonis, seu ardentis.

Cap. I X.

Intentiones curatiuæ quatuor. Prima in regimine sex rerum non naturalium, & præcipuè in cibo, & potu.

Secunda in digestionem materiæ.

Tertia in abscissione causæ materialis.

Quarta in remissione suorum accidentium.

Dixta sit fere non gradus iusti cibi, sed tenuissima, primis præsertim diebus.

Digestiuum ex oxyzac. sy. de nymph sy. acetoso, sy. de acido citrij, cum aqua cord. die minoris afflictionis, hora quietiori; die vero maioris afflictionis in fine status in locum potus esto.

Prima die Clyst. lenitiuus, qui Rec. rasuræ cucurb. par. 2. suc. fol. siclæ part. i. in quibus disso pulpæ cass. recent. extr. dr. viij. mell. viol. dr. ii. ol. viol. dr. iij. salisgem. dr. ÷ m.

Quidam prima, aut secunda die exhibent lenitiuum per os, quod Rec. mannam elect. Calab. cassiam, thamar. & sim. quarta vero purgabis corpus electiue.

Si accidentia causonis sint valde lenia, quarta die mouebis eradicatiue præmissa sanguinis missiones si materia cum sanguine mista sit: alioquin abstinendum, ne furiat cholera de magis.

Interea cor tuendum à malignis vaporibus per hoc, quod Rec. sy. de acido citri vnc. ÷ pulu. diamarg. frig. dra. ÷ m. ante cibum potui da.

Epithemata cordialia, & theriacam resolutam aqua namphe thoraci dilue.

Pulueres item contra lumbricos inde vetriculo.

Hec dum aduenierit dies artis, qua die eleciue vt educas, Rec. flor bugl borag. viol. p. i. pulpæ thamar. vnc. ÷ prunos numero 10. passul z ziphorû ana vnc. ÷ si deco secundū art in suff. quantitate aq. acetosellæ sic, vt sit restibilis lib. ÷ in col. diss. mǎnz Cal. ele. vnc. ij rhabar. opt. infusi in suc. ros. & nō col. scrup. iij. triph. pers. vnc. ÷ m. Hoc etiam exhibebitur & secundò, si necessitas vrgeat.

Postridie regimen pharmacati, sed si in aurora accessio subreperit, abstinendum tunc est à potu: sed in declinationem differendus potus restinætius.

Item est stomachus confortandus.

Alius clystere lauandus iure pulli vitellis quorum, & zacch. non adeo rubro.

His actis si residuum materiæ sit, repetendum rursus est digestiū, puta hoc, quod Rec: sy. de rad. Genti. sine ace. sy. de suc. endiu. cum aqu. cordi. m Detur in aurora, si non sit accessio, si vero sit, differendum in declinationem status; vbi sitis sit clamosa, cum ele&uario, quod paratur ex quatuor sem. com. frig.

porus restinctius agrotum manet.

Quantum ad remissionem accidentium, primo si sint vigilæ, seu dolor capitis, curanda sunt hæc somnificis, non omissis etiam papaueribus oxyrhodinum autem in fronte, temporibus: & naribus esto ex ol. viol. rosato omphacite, populeo, & pauco aceto cum aq. ros. sed caute tamen ne lethargum improvidus accersas.

Si sitis vrgeat crebris hanc lotionibus gutturi ex aq. hord. frig. aut aq. infus. pulpæ thamar. aut vino aquoso compesces.

Si ariditas horreat linguæ, vel nigredo, discuties hanc humectantibus, & abstergentibus: ergo fiant lotiones ex aq. hord. aut pupatellæ ex semi. psyllii, & portul. cōrutorum, quæ pupatella in eadem aquam infusa confricetur.

De curatione febris sanguinea.

Cap. XX.

HÆc curatio perficitur sex intentionibus. Prima est euacuatio. Secunda subtiliū in crassatio. Tertia in frigidatio. Quarta mundificatio. Quinta digestio. Sexta resolutio.

Pro prima fiat sanguinis emissio repetita.

Pro secunda administra sanguinis in crassantia, ut lactuca, Portul. cucurb. vel syr. ex eisdem.

Pro

Pro tertia intēctione cibi sint citruli, lactu-
cucurb. & omnia olera insipida. Potus re-
stinctiuus.

Pro quarta intentione Cassia, manna, pul-
pa thamar, & sim.

Pro quinta, cum est synocha putris, vt in
alijs humoribus, sic est digerendum.

Sexta intentio completur diaphoreticis;
post quam tamen facta est phlebotomia le-
nitio, eradicatio, mūdificatio, in frigidatio, &
æquatio, & omnino in declinatione.

At vero diætā sit apprime tenuis, sicut in
causone.

Si vero synocha sit putris, paulo amplius
in qualitatem, & putredinem intendendū
mense est.

De curatione febris phlegmaticæ.

Curatio febris phlegmaticæ tribus intē-
tionibus continetur. Prima quidem le-
nificatione, & vomitu. Secunda incisione, &
subtiliatione. Tertia vrinæ prouocatione, &
diureticorum vsu.

Quantum ad lenificationem. Hæc inclu-
dit minoratiua, vt decoctiones, & infusiones
Agar. Turbith, & similia.

Vomitorium, autem primo leue sit, deinde
acre, materia vero iam digesta diuretica
sunt administranda, atque hæc de tertia in-
tentione.

Quantum ad secundam intentionem vtendum (yr. de radic. Gentilis cum aceto . quo facto purganda materia medicamentis ipsis in substantia , non in virtute tantum . Hæc autem in toto augmento . In statu vero primo resumptiuè cibabimus, & electiue soluemus. In æstate sic; Rec. decocti fruct. lenitiuorum, in cuius colat. suffic. dissol. pulpæ, cassiæ recent. extr. Agar. dr. iiii. salisg. dr. ÷ rhab. optimi dr. i. Diaphan. vnc. ÷ fiat pot.

Post hæc tutius vti poterimus diureticis fortioribus, & iterum partim digerimus, partim euacuamus.

Digestinum sit sy. de rad. Mef. cum aquis appropriatis, & electuarium 4. sem. commu.

Post aliquot dies iterum intendas abscissionem causæ materialis electuario pillulari, quod Rec. pillu. aggreg. Agar. troch. & rheib. an. dr. ÷ formentur pillulæ cum cathart. ros. & post 2. horas detur Apoz. quod supra notauimus.

Localia fiant pro stomacho roborando.

Tertio non dubitandum humores digerere per syr. bizantinum de radic. Mefu de eupat. cum aqua melissæ, &c. deinde corpus expurgandum medicamento forti debili, id est cum Agarico, Turbith, & sim.

Dixit sit citra omnem humiditatem aduersis oppilationibus, quæ semper huic febrium generationi comites suere: proinde

inungenda regio splenis, stomachi, iecinoris propriis aperientibus.

Hic actis si residuum quid manserit, regimine leuandum particulari, & clysteribus ex rhodom. Agar. salegem. & hieris vtrisque.

Si firma iecinori subfit obstructio, vino infusionis rhabarb. colati corrigetur.

Stomachi vero regio ceroto vtriusque galliæ fouebitur.

Adhuc vteris electuario, quod Rec. pulu. trium santal. dr. i. pulu. Diarrhodon dr. ij. 4. sem. com. frig. vnc. i. zacch. albi clarificati in aqua capill. ven. vt fiant elect. in mors. Dissis vnc. — in singulos vsus.

De curatione febris quartanæ.

SY. specifici culusque humoris quartanam inducentis. si melancholia naturalis subfit, Rec. syr. de suc. lupul. & de suc. fumar. simpl. & de endiu.

Si sit cum chol. adusta, valet syr. viol. de suc. cichor.

Si sit cum repletionem sanguinis, non est parcendum phlebotomiæ.

Si quartana sit ex se incipies, competit & phlebotomia ex vena cõmuni, deinde si necesse sit iterum ex Saluatella.

His autẽ præcedant alui lenitio per clysterem, ex decoct. herbarum commun. cum cassia, rhodom. ol. puro. post 4. vero paroxysmos

mos iterum lenias per os (humorem quartanariū proprie non attingendo) siue cassia. siue manna, zacch. violato Diacath. & aq. fructuum incoctorum.

Si vero vergat humor ad superiora, vomitus est prouocandus hora paroxysmi.

His iam actis denuo materia digerenda est, & partim aperitiuo, partim alteratiuo deducenda.

Dietæ sit contraria causæ, media .s. qualitate, vt est hordeatum in iure palli. Die paroxysmi cibo abstineat, & vomitum prouocet humorum.

Postridie cibus esto resumptiuus, Vesperis alteratiuus.

Post hæc ex vsu Clyster est ex agar. salege. rhodom. simpl. cass. & hiera si velis valentior.

Interim lenitiua, quæ debentur, non excedant ordinem consuetum.

Si quartana per hebdomadas, & menses procedere videatur, aduententi quadragesima die tentabitur abscissio causæ primum in forma potabili, Rec. flor. cord. follicul. seneg. polypodij. Thymi & epythymi, passul. q. s. fiat deco. fortis fortisq; expressio in col. luss. dissol. pulpa cass. recenter extr. vnc. i. aut suc. viol. vnc. ij. rhab. infusi in parte dietæ decoctionis non colati & r. i. conf. Hamech vnc. — aut diacath. ad dr. viij. mi. fiat pot.

Ab his si persistat humor, vomitus fortis

pro-

prouocandus, & diuretica valentia. Adhuc autem tertio materia digeratur, & soluatur non forti simpliciter medicamento, sed forti debili, nec in forma pillulari, sed potabili, quale nosti.

Hæc, si quartana per se fuerit incipiens. Si vero successerit alijs febribus non à lenitione, neque à phlebotomia nos exordiemur, sed à digerentibus, & aperitiuis, & à dicta resumptiua.

Sy. autem esto: qui, Rec. sy. de rad. Mesu. vel Gentil. sy. de suc. lupul. aut fumar.

Post aliquot vero hebdomadas abscindenda causa: sique sit hyems, in forma pillulari, Rec. pill. de fumoter. rhab. opt. & agar. troch. an. dr. ʒ deinde propinetur ægroto

Concinnatum Apozema ex manna, aut sacch. violato, cum aq. hordei, &c

Quod si post exactum mensem persistat quartanarius fomes, materia digeratur, & medicamento formæ potabilis ante dictatæ depellatur: postmodum applicentur necessaria localia, & iterum digeratur materia per aperientia, & prouocantia leniora, quale digestiuium est de rad. cum emulsione 4. sem. commun. frigid.

Post duas hebdomadas expurges corpus cathartico sub forma pillulari, quod ante posuimus in curatione quartanæ successiuæ.

Vltima digestiua sunt sy. de thymo, deq; epithymo, de sy. fumar. maiori, & de rad. c.

Mesu. Bizantinus cum aqu. capill. vener. & scolopendrij. vltima perpurgatio sic ex pill. de lapide armeno, &c:

Equoniâ adiunguntur sepe numero quar- tang succedēti graues obstructions hepatis, lienis, ventriculi; mane decoctū offeratur thy- mi, & epiro. polypodij, sol. senz passul. Agar: &c. in aqua casei, vel simili.

Interim inungatur abdomen ex oleis a- pritiuis. sic Rec. ole. vrr. lilij de cappar. amygd. amar & dolo. ol. anethi, an. vnc. ÷ succi cyclaminis, & herbe lingue canis depu- ratorum an. vnc i. suc. rad. filicis, & cappar. an. dr. iij. ceræ q. s. m. si vng. quo diluatur to- ta mollitudo ventris mane vespertique forti manu fricante, cui superfusioni solum bra- si & calidum superdetur & deligetur.

Ad hæc utilis est infusum rhad. dr. ii. in al- bo generoso mero de tertio in tertium ad vnc. iij. aut 4. vtatur theriaca magna, vel mi- thridatio.

De curatione febris heſtica.

Diata vesperi alteratiua, mane resūptiua. Prioris generis sunt prisana colata, nō colata, cum lacte amygd. decocta mica pa- nis cum lacte. decoctio cucurbitæ in eodem lacte, bugl borag. cichor. cum eodem lacte.

Caro testudinis cochlearum terrestrium, cancrorum fluuiialium, ranarum aquaticarū,

Resiptiua prima sunt ptisana colata cum iure pulli, vel non colata. Posthæc vero aues paræ terrestres. Tertio pulli gallinacei, &c. Quarto contusum pector. Gallinæ, aut Caponum. Quinto oua sorbilia. Sexto testes gal-
lorum. Septimo iura consumptarum gallina-
rum, aut caponum.

Vinum sit album aquosum.

Debetur hæc hæctica simplici post solam lenitionem. Compositæ vero post purgatio-
nem.

In cibum, & alteratiuum exhibent Medi-
ci lac, siue caprinum, siue asininum, vel etiã humanum, prout magis minusque horreo
hæc æger: sumendum ab vbere si fieri possit,
quantitate lib. ÷ ordine, & modo consueto.

Si hoc stomacho graue sit, hordei liquor præbendus, aut ptisana colata cum paucis
zaccharo.

Præparatione, & digestionem humorum nõ
æget æger, nisi cum hæctica coniungatur
putrida febris. Pro sy. tamen est violac. iui-
binus, granat. dulc. apill. vener. & aqu. hor-
dei.

Medicinalia, quibus vtimur sunt, lenissi-
ma, vt cassia, manna, zaccharum viol. diapr.
simplex vsque ad diacath. si modo sit aluus
adstricta, & corpus cacochymum, & præmis-
si fuerint clysteres.

Hæc igitur lenitiua non erit ab re post
aliquot hebdomadas sæpe repetere pro com-
ple-

plexione patientis, ad superfluitates excrementicias educendas.

His actis nil melius balneis aque dulcis. in labro vulgo tina pro siccitate madefacienda.

Probatur item elect. hac forma, Rec. 4. seminum frigid. vnc. i. sem. papau. albi, semin. coti an. dr. ij. nucl. pine. amygd. dul. Pystaciorum, pulpæ passul. ana vnc. i. pulpam pector. eaponis assati num. i. pistentur omnia, & secundum artem cum sacch. albissimo in aqu. bugl. quota suff. fiat elect. in mors. & offeratur ieiuno mane vnc. i. cum aq. Cochlearum terrest. vel testudin. aut cancrorum fluuiat. potest etiam confici elect. cum pulpa Cochlearum minorum, vel testudinū vel cancrorum fluuiat. aut omnium iunctim, aut singularium.

Vnguentum ad renes valde alteratiuum, Rec. ol. nymphææ, ol. semin. cucurbitarū, ol. viol. ol. ros. omph. ana vnc. i. lorum decies vel aqu. ros. ex caph. endiu. Adde ceroti albi vnc. i. ceræ albæ q. s. & sanguinis testudinis modicum, fiat lento igne cerorum.

Hoc diebus singulisilline spinam dorsi.

Epithemata pro iecinore fiant ex succ. solani, cichor. cum paucō aceto, & aq. rosarum.

Ad hæc vtimur puluere capitali pro capite roborando, ac tragea pro stomacho, quæ vulgaria sunt.

De curatione febris pestilentis.

Primo quoque tempore fiat phlebotomia.

Postero die statim eradicanda materia electiua tota hoc medicamento.

Rec. florū cord. florum fumar. ana pug. 2. pulp. thamar. vnc. ÷ Agar. dr. iiij. salig. dr. ij. fiat decoctio in aqu. cord. & in suff. col. diss. pulpē cass. recēter extr. vnc. i. mānē Calabræ vnc. ij. rhab. opt. infusi in suc. ros. vigorati & colati, dr. iiij. semin citrij contusi, sem. Alexandrini, Diac. albi contusi, ana dr. ÷ sy. de acido citri vnc. i. triphe, pers. vnc. ÷ m. fiat potus.

Purgatione habita porrige perpetuo ante cibum diamargar. frig. cū elect. de gem. aut sim. Localia applicentur etiam a principio, & cibi sunt resumptiui.

Pulvis experimento comprobatus contra malignitatem Rec. Imperatorix, biscortæ tormēt gentianę, herbæ carlinæ dictæ, radi. aristolochiæ longæ ana modicum, croci momentum, fiat pulv. dosis est aureus cum vino odorato, aut succo acidi citrij, aut aqua acetos. contineantur simul per tres horas, postea fiat epithema cordiale, & hora vna ante cibum detur pulvis contra lumbricos, qui continet hæc;

Rec.

℞ Rec. sem. citri, sem. Alexandrini, sem. portul. dictamui albi, cornu cerui vsti ana dra. i. puluerentur, & m. dosi dram. i. cum aqua gram. vel portul. aut cum sy. de acido citri cum dicta aqua postmodum cibetur his sc. quæ gustando acidulum referunt saporem.

Clysteres sunt leues, nisi materiæ vergant ad superiora, qui motus fortibus est reuocandus.

Si lethargus, aut phrenitis inuaserint, currentur hæc prout artis est in proprio suo capite tradendæ.

Similiter si pesticia, aut alia exathemata maligna suborra sint.

Si febris vero post 14. diem non det indicia, immo post septimū, immo post quartū (quoniam est ex valde acutis) digeratur materia syr. acetoso, vel syr. acido citrij, & de succ. bugl. cum aqu. accommodatis.

Et si iterum fuerit opus educere materiam electiue, educatur, sed lenius tamen quemadmodum dictum est.

Inter cætera vero fiat aeris ambiētis commutatio ad puriorem, etiam cum vestimentis.

Hæc satis sunt ad curationem pestilentis febris.

Ad præcautionem vero vtimur pillul. Aui-
cen. ex aloe, myrrha, & croco. addunt alij
agar. bol. arm. alij vtuntur theriaca. Alij

caricas, rutam, iuglandis nudem. Alii sy. de
acido citrii. Alii sy. de succ. acetos. aut de
ribes cum pulueribus, vt dixit, contra lum-
bricos.

FINIS.

LAVS DEO, AC B. M. V.
ET D. LVCAE.

P R A E F A T I V N C V L A

Ad contractam morborum interiorum
therapiam Neapolitanam.

Hippocrates venerabilis noster doctor
etator suo nos exemplo docuit in
toto propemodum opere curationum,
epidemicarum, ut capita duntaxat earum
sint adnotanda memoriae gratia. Neque
enim in demonstrationibus, aut rationi-
bus occupatos esse nos expedit, qui ni-
hil in vita vacantes assidue vacamus in-
numerorum agrotantium officijs. Ausus
est carpere Dionysius Longinus in libro
de grandi dicendi genere, Cui nostri
Scriptoris aphorismorum primum, quod
hic esset conscriptus asyndetis, & quasi
lapidibus sine cemento non cohaerenti-
bus verbis. Verum neque Rhetor alio-
qui gravis, nec eum imitatus Petrus Vi-
ctorius in Phalereum, qui dixit amatam
viro compositionem duram in sententijs
suis edendis: agnouerunt necessarium
Hippocratis adicium ab optimo sene

studiosè cultum eo consilio, quod in
arte alioquin infinita reddere pressam,
& adstrictam toto satageret animo prag-
matias infinitudinem.

Ad hunc nos modum per quasdam
quasi clausulas, & per interpunctas no-
tas medendarum interioris corporis af-
fectionum exempla dedimus; tum, quia
complectentibus has interdum scripto
nobis ocij satis nun fuit; tum quia non
alia pariter vtendi ratio conuenerit his,
qui pugillares, & enchiridion medendi
volent.

96
AD MORBOS
INTER NOS.

✿ ✿
ET PRIMVM.

Ad Phrenitidem remedia.

A Et frigidus si non sit natura, pareatur arte
ex frondibus frigidis, &c.

Señio basilicæ dexteri brachij, do&rina
Gal. 1. Aphor. 23.

Syr. de portul. de papau. & de inf. ros. cum
aq. nymph. nam valent ad conciliandum
somnum.

Oxyrhodina ex ol. ros. omphac. parte 1.
aqu. ros. part. 2. & aceto pauco; atque primo
quoque tempore, & prima die; postea

Clyster esto, Rec. cast. tra& vnc. i. ol. viol. &
mel. viol. ana vnc. iij. cum decocto materia-
rum & herbarum vsualium m.

Señio cephalicæ ex sinistro brachio se-
cunda die, & tertia.

Señio venæ frontis ad vnc. ij. sanguinis;
vel iij.

Aqua paretur ex hordeo pro potu.

Pharmacum quarta die Rec. flor. cor. p. i.
cham.

tham.vnc. ÷ si.dec.in aqu.nymph. in colae.
diss.mannæ ele.Calabræ,aut succi viol. vnc.
iij. Rhab. opt.vlgor. dra.i. ÷ in sin vncis iij.
suc.ros.pers.Triph.pers.dra.i. & non col.fiat
potus.

Cucurbitulæ scarificatoriæ.

Secunda die caput abradendum,& eidem
affundendū guttatim stillicid. ꝑ Rec.fl.viol.
flo.nymph.an.m.lactu.mandrag.hyose an.p.i:
cap.papau.numero i .decoq.in suf.quantita-
re aqu. s. embrochæ ad futuram coron. tepi-
dæ si æstate, calidæ si hyeme; mane, & sero
visitandæ ad duos dies.

Capiti appone post stillic. pannos lineos
made factos in ol.ros.omph.

Odorifera,quę vocant.Rec.aq. myrt.nym-
ph.ros.rubrarum ana vncias iv.aceti ros.vnc.
÷ flor.viol.& santal.omnium,ana dr.ij.nym-
ph.p.i.in vase vitreo vtitor odorans.

Aquæ stillatitiæ ex lactucis mane, & sero
visitandæ prandio, & cæna ad attemperandā
bilem.

Fotus gallorum viuorum mane,& sero per
unicam diem; altera vero catulorū lactant.in
vita dissectorum, vel postremo ranarum
eodem modo foto capite; quod ad alias par-
tes frondibus lactucæ.

Syr. de papau. assumendus per os cum
sy.de nymph.& requie Nic.& dummodo se-
rant id vires, vt ere philonio rom. nam alias
non commendantur narcotica, si imbecilli-

tas sit virium, aut saltem in paucā quantitate.

Unguentum popul. ad tempora languentis, vel Oxyrhod. Valentiora hoc modo, Rec. aquæ nymph. suc. lact. ana lib. ÷ aqu. ros. vncias iv. aceti ros. vnc. i. m.

Balnea in brachijs, & pedibus ex decoctione ingredientium in stillaticia superius annotata in brachijs, & pedibus.

Experti sunt etiam pepones aquatici. in ipso capite.

Ad Lethargum remedia

Sectio venæ mediæ, vel ratiōe sanguinis, vel inflammationis, tamen.

Clystere præmisso ex diaph. diacat. vel hoc modo, Rec. hier. picr. vnciā ÷ cass. tr. vnc. ÷ ol. amygd. dul. & mel. ros. ana vnc. iij. m.

Syr. de inf. ros. de suc. borag. & rhodom. ex zac. ana vnciam ÷ Aqu. borag. vel melis. vel beto. vnc. iij.

In tertia die secanda est vena cephal. sinistri lateris, & postea

Medicamentum in forma pillul. i. ex pill. cocc. arab. de agar. & rhab. vig si aderit febris in ætate maxime inuenili, cumque etiā pill. sat. potest fieri massa ex succ. ros. pers. mox apozema, Rec. sy. de inf. ros. pers. ex cum aq. beto. & melis. syr. quoque addi potest de 9. inf. ros. rub.

Quod

Quod si deglutire has non potest, sic in
for. porabili hoc modo, Rec. fl. cor. p. i. stecha
dos. sampf. beto. ana p. i. agar. troc. sine sale-
gem. dra. i. ÷ fiat d. in aqua beto. in col. dis.
syr. quinque inf. ros. perf. vnc. v. de 9. inf. vnc.
ij. m. & fiat p.

Postea abraso capite fatus fiat ex his, Rec.
Anod. omnium ana p. i. dec. in suf. quant.
aqu. bet. & spongijs vtitor, & absterge in fi-
nem caput, deinde pannos madefactos in
ol. com. & amygd. dulcium calidos appone
parti affectæ per duos, dies & ipso eodem
tempore optime fieri possunt in fronte fatus.

Oxyrhod. hoc modo, Rec. ol. ros. & comm.
ana vnc. iij. aqu. ros. lib. i. acet. ros. vnc. iij. m.
Sternutatoria.

Rec. pulu. nigel. euph. piper. cast. ana dr. ij.
fiat pupatella quæ immittatur intra nares.

Eodem tempore propina Syr. ad confir-
mandum cerebrum, & discutiendam mate-
riam in ipso.

Rec. syr. de inf. ros. rub. incompl. syr. de
stach. iux. art. ana vnc. ÷ pulu. castor. &
conf. diambraz ana dra. ÷ m.

Possumus quoque uti theriaca ad dra. i. cū
aqu. bet. vel vtitor dissol. cum suc. rutæ ad le-
niendum.

Vnctiones circa primas vertebra parabis
ex ol. nuc. mosc. ex lachr. & balsam. vide licet
Rec. ol. nuc. mosc. ex lachr. & ball. ana dr. ÷
ol. amygd. dulc. vnc. ÷ m.

Hinc ad duos dies catuli lactātes per medium incisi admouendi mane, & sero supra caput: quod postea abluatur ol. chamem. priuatim.

Interim sternutatoria, & vnctiones non intermittantur.

Galli item admouendi vel quater interdum eodem modo, quo catelli.

Capilli euellendi ad apertionem pororum, & discussionem superfluorum.

Perdurāte malo Embrochæ, Rec. chamem. meliol. fenigr. sem. lini, sampf. beto. serpil. steghad. & ros. in compl. an. p. i. bull. in lib. v. aq. beto. ad consumpt. tertiæ partis, & facta colat. seruetur pro stillicidio, quo vtimur, & calido fotu per spongas

Cucurbitulæ scarificatæ

Fotus ex suc. betæ, sampf. mercur. beton. cum Agar. quæ omnia decoq; hauriat is narius, postmodū astringendo nares remoretur.

Masticatoria ex semine sinapis, nasturt. cum melle ad vnc. ij. detineantur sub palato, vel alio modo vtimur masticatorijs cū prædictis, & pyretro, quæ expurgant optime cerebrum.

Hirudines in venis sedis, & ligaturæ, & cauteria circa secundam, & tertiam vertebram cervicis

Postremo vrantur partes cerebri exteriores cū sarragine, vel cum vesicatoriis ad futuram coronalem qualia sunt pulu. cartha-

mi, & seminis sinap. cum melle, vel cum
aceto acerrimo. Vel fiat cauteriolum ferro
ignito ad futuram coronelem.

Ad Vertiginem per consensum remedia

Sectio basilicæ dexteri cubiti.
Syr. de oxym. simp. & rhodom. ex sacch.
cum aqua beton. & cichor.

Medicam. Rec. Agar. sine sale gem. dr. iv. fl.
cor. p. i. senæ vnc. \div fiat d. in aqua beton. &
in col. diss. sy de suc. viol. vel mann. vnc. iv.
Rhab. sine spica dra. i. \div inf. in vnc. iij. succ.
ros. pers. non col. diaph. vnc. \div m.

Cauteria in crure dextero externe, & sta-
tim decoctum lig. sancti cum sarza, Rec. lig.
sancti, & rad. sarzæ minut. incisæ ana vnc. ij.
inf. in 6. lib. aquæ font f. d. sa. ad conf. tertiæ
par. æquæ. Adde sen. or. cum sollic. vnc. i fl.
siçhad. samp. beto. borag. buglos. cichor. su-
miter. & lupul. ana p. i. semin proniæ m. \div f.
col. seruetur pro syr. cuius dosis sit lib. \div ex-
hibe calidum mane, & prouoca sudorem.

Aqua sit huiusmodi, Rec. lig. sancti, & sar-
zæ ana vnc. i. fiat deco. modo, & tempore in-
dicatis in xv. lib. ad conf. tertiæ partis.

Licet addis sub finem coriand. præp. vnc.
 \div cinnam dr. ii.

Pillulæ mastich. post cibum ad dr. i. Vel
syr de stæch. & de inf. ros. & endiu. cū diābra,
vel cum electuario pliris archonton mane

hyeme oxym. sit scyllit.

Ad Vertiginem per essentiam

Somnus brevis esto, talis & motus.

Secutio venæ mediæ dexteri cubiti.

Pharm. Rec. pill. cocc. Arab. & Agar. trochif. ana dra i. form. pill. 5. cum suc. ros. rubr.

In forma potus; Rec. syr. de inf. ros. rubr. & de suc. ros. pers. ana vncias iij. cum aqua betonica m.

Cauterium in sinistro brachio.

Decoctum lig. indi sine sarza; quo assumpto iterū purgetur corpus, m. decocto ligni sic ad vncias iij. corticis vero ad vnc. i.

Balnea. utimur sudatorio Trituli, & Sulpharia, quæ sūt Puteolis, his vero nō cōtingentibus, Rec. sulph. cū ros. incom. coniectis in ignem sumat homo fumū ex illis, verum operto capite lenita multo prius aluo.

Emplastū in sutura coron. quod R. sem. pzon. rad. beto. macif. cort. thuris, mastich. maior. ros. ar. incom. zinzib. ana vnc. ÷ carioph. & gra. parad. dr. i. cucub. dr. ÷ terebin. ad inf. deduc ad emplastrum in tela exteriori parte pone viscus quercinum.

Interpellatis vicibus pillulæ sine custod. quales sunt pill. arab. & mastich. assumendæ post cenam.

Isdem temporibus dato myrabolanos cōditos, primum incipiens à citrinis, secundo

à cheb. tertio ab embl. quarto dato pill. superius annotatas. Et si myrobolani conditi nō extēt exhibeto syr. de suc. ros. in compl. cū diambra, vel cum diamoscho dulci, vel plir. archon. sine moscho.

Unctiōes ceruicis ex oleo nard. de spica, de costo irino de hyperico, nucis mosc. vel balsami.

Vtriusq; temporibus affige empl. in forma circulari perlitum ex mastiche.

Ad Cephalagiam

Primū anemata ex hiera piera, & melle despumato, ex hiera logod. ana vnciā ÷ cum oleo chamæmelino, vel Chamæmeli decoctione.

Frictiones asperæ; mox cucurbitulæ sine scarificatione in causa calida.

Oxyrhod. ex aqu. ros. & aceto ros. ex causa vero frigida ex oleo chamæm. & oleo beton. cum aceto ros. tale siquidem expellit frigiditatem.

In intemperie calida syr. de inf. ros. de nymphæa, & de papau. cæ nato iam homini exhibeto.

In causa frigida syr. de beton. de inf. ros. de stachade: diābra cū pulvere semin. coriand. quæ omnia misceri possunt tabellis hoc modo,

Zacch. rosar. rubr. in compl. vnc. iiii. confect.

sect. diambra pulu. cordial. præpar. ana dr. i.
feminis præon. dra. ij. sacch. albi dissol. in aqua
beton. m. fiat electuar.

Sacculi circa futuram coron. Rec. samp-
fuchi, ros. incompl. & beton. ana drach. i. ÷
mastich. & cort. thur. ana dr. ij. carioph. dr. ÷
s. m. præon. dr. i. omnia ruditer conterantur, &
fiat duo sacculi

Si fuerit hemicrania præfente humore,
in parte dextera vitio iecoris, vel in sinistra
causa alienis;

Sectio venæ in parte dextera iecorariæ, in
sinistra mediæ siue communis, Galen. de san-
guinis missioe cap. 14. postea syr. de inf. ros.
de succo cichor. & borag. cum aqua beton.
mane, per tres dies offer. postea sectio altera
venæ cephalicæ eiusdem lateris

Medicamentū purgans hoc esto, Rec. seña
orient cum follic. & Agar. ana dra i. fiat de-
coctio in aqua beton. in col. diss. sy. ros. solut.
vnc. iij. de 9 inf. ros. rubr. vnc. iij. Diaphæn.
vnciam ÷ postea

Emplast. ex mastiche cum lacte muliebri
temporibus affigendum. Sed dolore affigen-
te magis vttere cum opio, cum syr. de papau.
de nymph. cum requie; Nic. vel Philon. Ro-
ma. sed his tamen caute

Irrigato præterea locum succo lactucz, &
solani, si materia sit calida.

Vteris etiam cucurbitulis inscarificatis.

Ad Dolorem totius cerebri

SI fuerint presentibus humoribus dolores, selectio iecoraria. Si fuerit vitium a lue venerea cura causam.

Medicamentum expurgans interne corporis.

Stillicidium ex decoct. ros. viol. borag. florum nymph. lactucæ, solani hepaticæ in suff. quantitate aquæ, circa suram coronalem, fiant embrochiæ derafo capite: deinde appone pannos linteos ex oleo viol. tum ad dictam futuram, tum ad frontem: mox

Cū oxyrhodino misce quod Rec. succorū lactu. & solani ana lib. $\frac{1}{2}$ aquæ ros. & nymph. ana vncias iij olei ros. & olei semin. papau. ana vnc. iij. acet. ros. vnc. i. m.

Linimentum ad vtraque tempora ex vnguento populeo.

In materia frigida stillicidia sint hæc, Rec. 4 Anody. flor. stæchad. sampsu. beton. serpil. ros. rubr. ana m. i. lauendulæ p. i. galangæ dr. ij. decoq; in suff. aqua beton. calidis vitior, postea pannis madefactis in oleo chamæmel. fove partem.

Syr propinentur calidi, vt sy. de beton. de inf ros. cum diambra, diamoscho, & pliris archondon.

Olea quoque calida ad tempora, & circa cervicem, qualia sunt de auc. mosch. & balsam

fami de carabe, deque carioph. destillata.

Empl. ad futuras, vt ante diximus in curatione vertiginis.

Sudatorium Trituli, & Sulphataria postremo solent accommoda esse sauo depellendo dolori.

Cauteriolum brachio sinistro. quod si fuerit diu firmatus dolor, vt fiat iam cepheale, frugiferum erit decoctum ligni Indici, de quo supra.

Ad Melancholiam

Prima die sectio venæ basil. dexteri cub. sed prius aluo lenita pro clystere.

Syr. de papau. de nymph. & de inf. ros. cū aqua nymph.

Catharticum paratur ex pill. de lapide Lazuli, de sumit. & Agar. an. dr. ii. form. pillu. cum suc. ros. rubr. postea vero

Potus ex syr. de Domini Augustini, & syr. de suc. viol. ana vnc. ij. aquæ nymph. quod suff. m.

Potus ad 9. dies ex aqua lactu. destil. & stillicidium ad caput ex frigidis.

Balnea aquæ tepidæ dulcia dicta præmissa alui mollitione.

Emplastrum ab his affigendum est ventriculo.

Ioannis de Prochyta, vel totus ex absynth. quod ytrumque applicitum retineri potest

test in balneo, ne ventriculus aqua dilaxetur
in balneis duratio 9. dies hora vna.

A Egrotans si femina sit, vterus in balneo
præcludendus est.

Postquam balneo factum est satis, omni-
bus modis humecta corpus præcepto Galeni
3. de loc. aff. & primum lacte asinino ad 40.
dies.

Incoquendæ pullis radices borag bugl. &
endiu. Hirudines affigendæ venis infimæ se-
dis.

Ad Melancholiam hypochondriacam

Primum sectio basil. dexteri cubiti lenita
prius aluo.

Syr. de borag. rhodom. ex zaccharo, de
radic. Gentilis sine aceto cum aqua melif-
se.

Medicamentum purg. Rec. Agar. troch.
dr. i. flo. cord. p. i. senæ or. cum follic vnc. ÷
fiat decoctio in aqua meliss. & in colat. suffi-
ciēti dis. Rhab. opt. vigo. dr. i. inf. in parte præ-
dictæ deco. ad suff. syr. de quique inf. ros. pers.
& syr. Domini Augustini ana vnc. ii. Diaph.
vnc. ÷ & cum colatura fiat potus.

Decoctum chinæ, Rec. chinæ præp. secun-
dum art. vnc. ÷ inf. in aqua fon. ad lib. ii. per
24. horas: redde sub fine decoctum ad dimi-
dium affusæ aquæ, fiat cola. pro syr. de quo po-
tes in dies calidam lib. ÷

Aqua

Aqua ex eadem radice, Rec. Chinæ vnciâ ÷ infunde in viii. lib. aq. fontis decoctionem producito ad cons. tertię partis aque coletur & seruetur pro potu.

Syr. eductius ex sena orient. Tertio quoque die ad vncias ii. vel quod satius est, syr. magistralis, qui Rec. Chinæ præpar. vnc. ii. inf. in lib. vi. aquæ fontis per 24. horas deco. ad consumpt. dimidiæ aquæ. inter hæc adde flor. borag. viol. sumit. lupul. endiu. fumar. sco lopendrij, seu cetrac. capill. vener. stæchad. sampsu. beton. cichor. ana p. i. foliorum sennæ ori. vnc. i. glycyrrh. modicum cōtusa vnc. ÷ sem. anyf. & fenic. ana dr. i. absynt. p. ÷ rhab. yigo. subt. puluer. dr. ii. fiat col. cum sorti express. quæ aromatizetur imposito ligno aloes cum santal. omnibus ad dra. ii. denique adde zacch. ad suffi. vt fiat syr. longus de quo potet ægrotus vnc. iiii. in dies 22. mane calide.

Potus aquæ decoctæ Chinæ.

Sanguinis emissio ex vena saluatella infirmæ manus sinistræ, & affige venis sedis hircines quarto post die.

Clysteres incocti capitis veruenis, Rec. caput veruecis numero i. florum chamameli pariet. mercur. ana p. i. fenigr. p. ii. caricæ succulentas numero 12. sem. anyfi, & cumini ana dra. i ÷ in fine decoctionis senæ ori. cum sollic. dra. iiii. hi clysteres vſtandi sunt sapē addito melle despu. & zaccharo rubro ana vnciis iiii. quandoque bis plusculi s die

bus aluo sicciore, postea vero facta vacuatione illinc abdomen oleo de absynth destillato, &c.

Diasena assumpta ex vino odorato, vel iulep. de cinnam. ad dra. i. cum aqua de cinnam. destillato ad vnc. ii.

Ad Epilepsiam

Epilepsia, aut per essentiam, aut per consensum, aut ex affectione viscerum, ac raro per consensum ex articulis remotioribus ad cerebrum fit. Galen. lib. 3. de loc. aff. cap. 7.

Futura Epilepsie per essentiam preseruatio

Sanguinis emissio de saphena ex utroque pede.

Quoniam habent accessiones suas presertim in plenilunio, tempestiue occurrunt

Clysteres fortes, Rec. hiera logad. & Diaphen. ana vncia ÷ Agar. troch. & plurimum contriti dr. i. mell. despum. & olei chamæm. ana vncia iii. cum pulli iure

Sy. præparâtes de stachade, de inf. ros. arid. de beton. & si qui sunt alij.

Medicamentum purgans, Rec. pill. de lap. lazuli, pill. de Agar. troch. pill. Arab. ana dra. ii. form. pill. 7.

Apozema, Rec. syr. Domini Augustini de

nouem inf. ros. rubr. ana vnc. ii. aquæ beton. vnc. iiii. & fiat apoz. à quo postridie eruptorium sinistro brachio.

Iterpollatæ pill. de hiera sero demittendæ.

Alias vero confectioes diambre, vel olei cum balsami flauum cum s. r. de inf. ros. in compl. rubrarum.

Emplastrum capitale ad futuram coronalem.

Decoctum ligni Guaiacæ imposita chamædri, quam iuam artericam vocant, & calamento maiore.

Potus ex eodem ligno.

Remedia naturalia sudatorium Trituli, vel sudatorium Sancti Germani in crypta Agnani, vel aer medicatus Sulphataria.

Ad præsentem Epilepsiam

Clyster, Rec. vt retro dictum est sed potiores, sunt balani, seu suppositoria.

Rec. hyeræ Logodion, pulu. hieræ Galeni Agaræ troch. ana dr. ii. pulpæ colocynt. dr. — sal. gem. dr. ii. mell. desp. ad suff. & fiat supp. cum filo tenui prolixiusculo

Frictiones in tibijs, & sæmoribus latè. si semella sit, etiam abstrahendi sunt pili de pube, & affigendæ tibijs tria dolorifica comæmenta.

1 Cucurbitulæ torrida cum flamma quatenus persentiatur fructuosus dolor.

2 Aliquot sunt accendendæ cêræ faculæ de quibus obliq; demissæ guttulæ pingues spatulas exustulent ad euocandum huc humorem exitialem.

3 Ligaturæ ad extremos arctus arctissimæ. Sternutatoria ex pip. nigro nigella, euphorb ana dra. ii. in tela rara paretur sternutatorium, vel intrudatur huc puluis ptarmicus.

Lenitiones ad tempora ex ruta cum mithrid. calido.

Vnctiones per totam spinalem medul. cū his oleis, Rec. ole. costini irini, de hyperic. de spica de lumbr. ana dr. ÷ ol. nuc. moschatæ dr. i. m.

Ore detineantur hi syr. Rec. sy. de stæch. de inf. ros. ana vnciâ i ÷ pulu. castor. dra. i. m. sine aqua.

Friktiones sunt faciendæ brachijs.

Os aperiendum violenter clauæ chirurgicæ, vel communi.

Ad Epilepsiam per consensum

H AEC vel ventriculi, vel totius corporis vitio fit.

Ad summam enim agitur hoc, vel illo consentiente, videlicet vtero, semine.

Sy. Rec. de inf. ros. oxym. simp. rhodomeli. ex zaccharo ana vncia ÷ aq. beto. vncias iii. misce.

Medicamentum purg. Rec. pill. de hiera pill.

pill mastiches, & cocciarum ana dr. ii. Agar.
troch. dr i cum carhart ros form pill. 7.

Apozema ex syr. Domini Augustini, sy. de
nouem inf. ros. rubr. cum aqua cordiali.

Friktiones ad ceruices, & do si spinam,
e nucē myristica bis, aut ter hebdom facien
da mane ante cibum.

Granum mastiches assumendum, & man
dendum.

Oxym. stillatitium.

Emplastrum vtriusq; Gall. pro stomacho
præmisso vsu decoctionis ligni sancti, quæ ad
modum ante descripsi.

Balnea succellarij ad ventriculum. Quod
si non est naturale, sed exterum, arte parabi
tur ad hunc modum.

Rec. cort. citrii, & foliorum ipsius, absyn
thii vtriusque menthæ, & ros. rubr. ana p ij.
carioph. dra. i cinnam. dra. ii. simul bull in
in sufficienti quantitate vini rubri generosi
intinctis spongiis fove ventriculum.

Quem confirmabis postmodum

Rec. pulu. vtriusque menthæ, & ros. rubr.
ana dra ii. garioph. dra i cinnam & masti
ch ana dra. i. cum oleo mastich & cera pauca
fiat linimentum.

Confectio diamoschi cum vino, & myro
bal conditis cheb. citr. aut embl si mor
bus quidem per essētiā sit, d cæna. Si vero sit
per ventriculi consensum mane te manet
ante prandium ingerendum. per consen
sum

sum accidat insultus vteri carentis beneficio
menstruum in feminis, aut seminis effumantis
in viris, tum

Cantherium insigito parti cruris interna,
seu manus externa, vt moris est Vrbe Roma.

Ad dolorem dentium

IN pueris illinitio gingivarum ex cerebro
leporino & sacch. & eas bone confices
digito: defectu cerebri leporis vtaris pulli
gallinacei interempti in vita, cuius cerebro
mox immisce saccharum

In os iniice syr de viol. & de cann.

Dens Lupi adiuuat à proprietate fricatus
ad dentes, vel candela ceræ albæ, quæ mansa,
aut ore versata sedat dolorem.

In Adultis medicamenta astrigentia, &
conglutinantia, qualia sunt lauatoria, quæ

Rec. ligni indici decoq; ad consumpt. ter-
tiz partis. adde aluminis rochæ adulti drach.
iij. carioph. dra. i. ÷ balauft malic. ana p. i. lē-
tisici, & salui ana p. i. seruetur colatura pro
lauacro.

Vnguenta, Rec. Aloes præpar. dra. i. boli
arm. orient. corall. omnium, sanguinis dra-
con. mastich. ana dr. i. ÷ rhodom. & sy. myrt.
ana part. æqual. cum quibus admisce pul-
ueres, & secundum art. ad modum conseruæ
distentum appone noctu super gingiuas, &
desuper lintheum subtile.

H

Bal-

Balneum Succellarij.

Caricis assis, & apertis insperge saccharū iterum calfactas appone.

Olea distillata ex carioph.

Philonium persicum ad stuporem inducendum, sed cautē opij causa.

Venæ sectio ad reuulsionem.

Causa existente interna acetum scyllitic. calidum, vel radix pyrethri topica.

Lauacrum decocti in vino hoc modo, Re. carioph. & piper. ana dr. $\frac{1}{2}$ ros. incompl. & saluic an. p. i malicor. & balauft. & lentisci an. p. i alum. rochæ vsti dra. ii. bull. in vino generoso, & vtitor.

Corroborantia, vt diambra purgato corpore, & sanguine iam emisso.

Remedia ad dentes albificandos Rec. malic. præpar. in aqua ros. dra i. bull. in vino rubro. adde in decoctione asari, acori, & corall. rubr. mastich. boli arm. or. ana dra. i $\frac{1}{2}$ & facta decoctione vtere.

Deinde accipe pulu. conchyl. adustorum tenuissime tritorum pone in cuspide radices maluarum, & affrica bene.

Vel aqua destillata, Rec. malic. balauft. conorum cupres. Gallar. plantag. & portul. aca p. i pulu. terræ sigill. boli arm. orient. corall. omnium santal. omnium, & sanguinis drac. ana dra. iii. macerentur dies tres in aqua plantag. ad lib. vi. destill. in alembico vitreo: vtere ad abstergendas gingiuas dolore vexatas.

Apoplexia curatio

N Vm viuat æger, sic exploratur. si inficere speculum spiritus, vel si mouetur pellucula capæ in ore, vel si mouetur aqua in vase imposito supra vmbilicum.

Si corpus erit validum, seceatur vena interna ad vnciolas duas sanguinis, quæ si cõfert, repetatur præuia protestatione. nam assumitur languens sermẽ pro mortuo.

Friciones, ligaturæ, cucurbitulæ scarificat. Aduratur caput ignito ferramento.

Æger moueatur potius quam iaceat.

Non sentienti fiat cauterium in sutura sagittali, vel in collo, quod est minus periculosum.

Vesicatoria in supremis scoptulis, id est spatulis, hoc modo, Rec pulu. canthar. & semi. sinap. ana dr. ii. cum aceto acerrimo, & poco melle, sed primum in loco illo administrantur cucurbitæ cum scarificatu. Deinde, dicta vesicatoria, & sinapismi siue scarificationes in sutura coron. & sagitt. hoc modo, Rec. sem. sinap. cum melle cum aceto parti imponatur.

Sternutatoria quæ supra.

C Atarrhus, vel Raucedo, vel Grauedo, vel Coriza tertio de causis sympt. cap. 4 & a Schola Salernit. priuatis versibus facile. distinguuntur, Raucedo a causa calida, vel frigida; Grauedo vero cum est a causa calida febris, & capitis dolor in promptu sunt. tunc fiat.

Venæ sectio dextri cubiti interni.

Lambitium ex syr de cann. granat. dulc. viol. iuiub. postera vero die fiat

Sectio cephalicæ: postea.

Syr. de cann. & de inf. ros. ana vnc. i. aquæ cichor. vnc. iiii. m.

Tabellæ ex diacodio.

Friktiones per totum corpus, &

Cucurbitulæ sine scarificatu.

Clysteres trahentes a cerebro ex medicamentis hisce compositis, vt ex hierapicra, ex oleo viol. melle viol. & castorij puluisculo.

Gargarismi refrigerantes, humectantes, abstergentes, Rec. malux, viol. hordei corticibus integris an pugil. i passul. sine granis caric. pingui. & iuiub. ana pugill. i. bulliant in sufficienti quantitate aquæ fontis, & factæ colat sumitur libra i. cui addatur syr. viol. & iuiub. quæ græci zuzipha dixerunt.

Fomenta ad nares ex decoctione hordei. Secundo ex his, quæ diximus in gargarismis adfusa in illis multa portione olei amyg. dul. recentis.

Linamentum intra nares ex oleo amygd. dulc. recenti, & calido. Sed his omnibus parum iuuantibus vtendum est medicamine ex purgante simul, & refrigerante, quale est syr. de suc. viol. & syr. ros. solut. & de nouem inf. ros. rubr.

In materia vero frigida

Clyst. calidiores, Rec. Diaph. & hieræ picræ ana vnc. ÷ Agar. troch. tenuissime contriti drach. i. mellis despum. & ol. chamæm. ana vnc. ii. cum decoctione communi m.

Friktiones, &

Cucurbitulæ.

Syr. de stach. & de inf. ros. & iux. art. eticæ ana vnc. ÷ aqua beton. vnc. iii.

Tabellæ. Rec. zacchari ros. rubr. vnc. iii. conf. diambæ, pulu. corall. præpar. ana dr. i. sem. pæon. dra. ÷ zacchari albi dissoluti inf. aquæ beton. quod suff. fiant tab. quæ teneantur in ore.

Suffumigia circa nares ex decoctione sam. psuc. stachad. beton. caric. ping. & passul. ana pugil. i. bull. in suff. portione aque beton. de qua sume lib. i. in quam adijcito mell. ros. vnc. iiiii. quo etiam vtitor pro gargarismo.

Vtimur præterea pulegio in pannolineo, vel serico, cum pauca sampsuchi portione, fiat odoramentum.

Sacculus in sutura coronali. R. 4. Anodyn. sampsuchi, beton. florum stachad. & ros. in-

compl. ana pugill. i. ex omnibus ruditer tritis
fiat sacculus sericus ad expurgandum cere-
brum.

Mistura, maxime si subest tussis, de loch de
pino, & diacodio teneatur in ore. Sic quoque
pillulæ dictæ bechicæ sub lingua teneantur.

Rec. Amyli, dragacanthæ ana vnc. ÷ cum
ol. amygd. dulc. recēter expresso sufficienti. m.

Item vtendum est manna dissoluta in aqu.
hordei calida, vt fieri solet in morbo gallico
cum materia est rebellis naturæ: tunc cure-
tur tanquam morbus Gallicus, cum decoct.
spartæ, siue ligni sancti.

Si aderit periculum destillationis, Caute-
rium in brachio sinistro, & vsus sudatorij.

Ad Anginam

Distingendum num sit vera, vel quæ est
ex luxatione, quæ dicitur la Serra, quæ
visitur in pueris: quæ curatur ab ostetricibus
officio manus, quo facto agglutinatur empla-
strum capitale ad locum affectu m, vel ad su-
turam coronalem inspergatur.

Puluisculus, qui Rec. ros. rubr. incompl.
cort. thuris, mastich. sem. pæon. carioph. sam-
psuchi ana part. æqual. prius trita mox lacte
commassentur, & capiti imponatur mixtura.

Vsus balsami flui, cum inf. ros. rubr.

Syr. valentes, vsu lenitionis sunt de cann.
de granat. dulc.

Sanguinis emissio statim facienda liberatior, si ferant vires. nempe morbus est acutus. Sed lenita prius aluo.

Clyst. ex cassia ol. viol. rhodom. & diacath.

Venæ sectio repetita in dextro cubito interno.

Syr. de suc. borag & violarum, cum aqua capill. vener.

Inualecente morbo, vel perdurante tertio secetur vena cephalica dextri cubiti. Si his non cedit, quarto vena pertundatur, quæ subiacet linguæ.

Inunctiones ex oleo amygd. dulc. in collo præsertim anteriore.

Gargarismi. Rec. zacch. ros. rubr. vnc. ii. diss. in lib. ii. aqu. hord. factæ colaturæ adde acet. ros. vnc. ii. fiat garg.

Assumendus in dies gargarism. fortis, qui Rec. syr. de inf. ros. arid. & de portul. ana vnc. i. ÷ aqu. portul. & aquæ plantaginis, ana lib. i. acet. ros. vnc. ii.

Fomenta ex 4. anody. decoctis in aqua. vttere per spongas. Postea inunge particulam butyro, & oleo amygd. dul.

Lambitiuū ex manna diss. in aqua hordei: vice vero manna. sy. est viol. vel granat. dul. & de cann. ana partes æqu.

Tertia die gargarismi valentioris virtutis Rec. caricarum ping. pasul. exacinarum iuiub. capill. vener. maluz, & viol. ana pugil. i. bull. in suff. quantitate aqu. fontis, in lib. ii.

disſolue rhodom. ex zacchar. vnc. ii. fiat gargar in ſtatu morbi.

His medicamentum ſuccedit lenit. quale eſt de ſy ſuc. viol. de inſuſ. roſ. perf. aut manna, aut Caſſia, quod ſi deglutire non detur:

Empl. parte externa. Rec. pulp. Caſſ. recen. extr. per ſet. vnc i. æſypi humida vnc. — nidi hirūd. dr. iii. fiat empl. pro gula, quod extendatur in tela anguſta. tēnēdum per duos dies, in quo remiſcenda eſt poſca cum cineribus hirund. ad dra. iiii

Gargar. ex lac. caprino, vel aſinino tepido.

Vtimur etiam moris, quæ det oportunitas temporis, & perroſelinis friſtis cū ol. amygdul. in ſtatu tamen.

Pulvis item benefacit ſtercoris Canis cū modico zaccharo, ſiſtula inſufflatus ad fauces interiores.

Poſt ſtatum deueniendum eſt ad exiccationem partis affectæ.

Ideo Rec. pulu. carabes dr. ii. iniice in carbonem, cuius ſuffitum excipiat ore adaperſo decumbens.

Cucurbitulæ ſcarificatæ.

Communis hæc curatio, tum legitimæ, tum illegitimæ angina.

Ad Ophthalmiam

VEnę ſectio in ophthalmiâ ſolennis eſt, & vt plurimum ſaſcitatur dextero cubito,

bito, deinde repellitur defluxus in oculū pan-
nis madefactis ex lacte famellæ, & aqu. ros.
alb. lenita prius aluo per clysterem ex Cass.
ol. viol. & melle viol.

Postridie iterū fiat venę sectio alterius brac-
chij cephalicæ.

Sy. de inf. ros. de cich. & de endi cū aq. san.

Est & reprimens medicamentū albumen
oui recentis bene agitatum in aqu. ros. al-
barum, quod cum resederit spinosos retūdec
oculi dolores.

Tertia die vteris compositione oui reme-
dio quod Rec. album oui quassatū in mort.
cum aqu. ros. & sanic. pauca. in hanc insun-
de pupatellam, qua conclusum sit sacch. ros.
granulosū & tuthia præpar. ana dr. i. exprime
intra palpebras oculi.

Quarta die purga corpus pharmaco, quod
Rec. florum cord. pugill. i. Agar. troch. dr. i.
fiat decoct in aqu. sanic. in qua per colata-
diff. syr. ros. solut. vnc. iii. zacchari viol. vel
mannæ ele corp & syr. de nouem inf. ros. ru-
brar. vnc. ii. mane offer. in potum.

In forma vero boli, Rec. pulpæ cass. rec.
extr. per set vnc. i. conf. Hamec. vn. ÷ agar.
troch. dr. i. cum sacch. suffic. misce. Quod si
crassior hæreat corpore materia pillulare
cat. iarticum, Rec. pill. lucis pill. arab. & agar.
troch. ana dr. i. cum aqu. sanic. form. pillulæ.

Vtimur etiam butyro recenti cum tuthia
loto ex aqu. ros. alb. quo illinātur oculorum

tum anguli cum palpebræ .

In progressu valet aqu. chælid. euphras, & fænic. destill. præsertim cū ophthalmia peruenit ex sāguine. quum vero aliunde laudat Gal. fænū gr. decoctū in aq. fæniculi prius ex puluere bene deterfi.

Si diuutis ophthalmia perduret testula siue osse sepia tempestiuè licebit vti cum tuthia præpar. & zacch. cand. ana partib. æquis.

Vtimur quoque aqu. sociali, cuius descrip. tradit Altimarus in cap. de suffusione.

Hirudines ad posteriorem aurium partem licet refragari videatur Hippocr. lib. de aere, aquis, & locis.

Canterium collo siccis in regionibus; in humidis vero brachio defigatur.

Ad dolores aurium

SEcūo venæ dextri cubiti, si materia calida sit.

Syr. de inf. ros. de suc. cichor. cum aqua lupul.

Secunda die si dolor fatiget, secetur iterum vena cephalica eiusdem lateris.

In auriculas vero infundatur lac muliebre tepidulum, vel ol. amygd. dulc. vel ol. e luteis ouorum.

Fomenta præpar. ex anod. quæ bull. in ol. applicando per spongas.

Decoct. caue ne subeat in cōchā auriculæ

Quar-

Quarta die medicamentum ex manna, vel syr. viol. dis. in aqu. de. 5. inf. ros. pers. si sit maiuscula febris impone rhabar. & senam.

Perdurante dolore, cataplas. ad auriculas ex farin hord. cū lacte ol. ros. cūque uitellis ouorum in linteo distende.

Adhuc vero progrediente succis vtitor lactuca, & sim. pulu. castor. insuffla, ne male grauetur cerebrum.

Adipes Coturnicis, vel Vulpis cum saccharo laudatissimæ sunt.

Cum syr. de papau. de nymph. de inf. ros. offerre poteris myroba citrin. & chebul. conditas à cæna: nam valide reprimunt defluxiones, & irruptiones humorum.

Apparente apostemate purgatiuum aliquod medic. illius puris, quale laridū est dulce dilutum ex aqu. ros. nam belle aperit, & digerit. Verum tamen intingatur laridum ol. amygd. dul. & cubet ægrotus eodem latere, quò depurgetur pus.

Marina est concha, Pinna magna dicta, vulgo nostro lana pinna: ab cuius inferiore parte in amplam latitudinem extenditur bisus, idest delicatissima, & mollissima lana, seu lanago serica. Huius modica pars digito conuoluta, & filo dependens intus auriculam anteriorem demittitur: auxilio credita nobili aduersus aurium dolores, & e longinquo trahendi vim habere.

In materia vero frigida syr. de inf. ros. rhodom.

dom. è zaccharo, & oxymeli simplex cum aqua beton.

Pro pharmaco dentur pillulæ cocc. arab. agari. trochi, vel etiam pill. aggreg. cum cathar. ros. vel syr. de stæchad.

Apozema ex syr. ros. pers. & de sy. 9. infus. ros. rubr. cum aqu. beton.

Topica ex ol. amygd. amar. cum pauxillo larido suillo. Oleū, in quo decocta sit sampsuchus sicca hoc modo, Rec. florū chamæm. melil. s. nigr. & sem. lini, samps. beton. florū stæchad ros. incompl. rubr. melis & surf. q. s. duo ex hac mistura sacculi calidi applicandi.

Immittimus quoque modicum corticem raphani hortensis edulis, vel gossypium imbutum odorato moscho.

Item olea de Castor. quod est mirabile, & momentum olei de carioph. destillato.

Ad Suffusionem

Suffusionis quidem species est duplex, incipiens, & confirmata.

Incipiens curatur sanguinis reuulsione ex media dexteri brachij, &

Syr. corrob. & incid. oxym. simpl. compos.

Pillul. arab. cum suc. fænic. m. & fiat massa pro medicamento præcedente mox.

Apoz. ex syr. de inf. ros. rubr. cum manna, vel zaccharo viol. vel syr. ros. sol.

Puluis, Rec. pulu. tuthiæ præpar. zacchari

candi. rosati, & testulæ siue ossis sepiæ ana dr.
i. in oculos insperge. Eodem tempore vtendum
est decocto fænigr. fænicali, eupator. &
chælidon. an. part. æqual. fiat lauacrum pro
oculo.

Balneum item naturale, vt baln. fænicali,
quod est Puteolos.

Sed & præscriptis pul. adde viride æris dr.
i. vel Rec. mell. destill. suc. limon. parui euphras.
chælid. plantag. an. vn. ÷ ceræ paurum
fiat vnguen. immittendum in angulum internum,
& externum.

Aqua socialis ab Altim. de scripta de rose
Anglicæ libro.

Syr. de stæchade, de inf. ros. in compl. cum
diambra.

Mirobal. conditi à cæna delibandi interpolatis
vicibus.

Hirudines affigantur post auriculam affe-
cti loci, vel oppositi.

Cauterium interiori bracchio secundum
oculi rectitudinem.

Decoctum ligni, & spart. pariliz.

Sudatorium Trituli, vel Sulphatariz.

In confirmata ophthalmia fonticulus in
nocræ expilis equinis mane, & vesperi distra-
hendis. Sanies autem vino diluenda, vel in
futura coron. cum empl. in serico chermi-
sino.

Parotidarum curatio

P Arotides à duab. sunt causis, vel ratione crisis, vt in febrib. vel symptomate, vel alia ex causa frigida sine febris. Sic variam recipiunt curationem, quæ sunt videlicet.

Quæ sunt a crisi leniter curantur ad maturationem perductæ. mat. firmata pauca resoluētibus. & si corpus fuerit robustum primo

Secabis venam ex eodem latere, & circa partem affectam.

Ol. amygd. dulc. cum butyro, ol. chamæm. fovebis autem partē affectam 4. anody. quod si prosequitur dolor:

Secabis iterum venam eiusdem lateris cephalicam, & tum adhibe ad partem.

Catapl. quod Rec. far. hordei p. i. la&. caprini, butyri recent. ol. ros. omph. ana vnc. iii. vitellos ouorum numero duos, micæ panis quantum exigitur: impone parti.

Signis apparentib. concoctionis maturantia, & suppurantia. Rec. malux, althææ. farin. frumēti ana m. ii. caricæ ping. numero 7. panis azymi, assungia suilla rancidioris vnc. ii. croci dr. i. omnia reducantur in mortario ad form. emplasti, quod distende in tela in partē affectam accommodandum.

Maturatione perfecta vomica pertundatur, non phlebotomo quidem, aut ferramento frigido, sed ignito.

Si vrgeant symptomata, quæ sunt quidem vt plurimum dolor grauatiuus, durties, & febris comitata: sub hisce casibus emitte bis, imò etiam ter sanguinẽ nedum semel, quippe quod imminet peric. suffocationis. Primo ex vena communi. Secundo ex cephal. eiusdem lateris. Tertio ex vena, quæ subiacet linguæ. interim propina medicamentum purgans secundum humoris peccantis exigentiam.

Facta prius præparat. cum syr. exinde fiat potus.

Quarto anodyn. in hydræleo, & pars illa lenienda axung. gallin. cum ol. amygd. dulc. vel oleo. ros. cum butyro recenti.

Corroborantia cerebri per syr. de inf. ros. diambram, & simil.

Emplast. alias dictum.

Apertio parotidarum quamuis immaturarum non raro leuat, sed eo casu præmitte protestationem, & præmisso pharmaco purga corpus.

Med. purg. ex reb. attrahentibus à capite, sic Rec. Agarici troch. dra. iiii. sennæ cum follic. vnc. i. flor. cord. p. i. decoq. in aqu. beto. diss. in suff. colat. syr. ros. ros. vnc. ii. de nouem inf. ros. rubr. vnc. ii. Diacath. Arna. vnc. ÷ m. fiat potus.

Vel in forma pillulari, Rec. pill. hieræ pill. arab. agar. troch. ana dra. i. form. pill. num. 7. cum cathar. ros.

Apoz. Rec. syr. de nouem inf. ros. rubr. vnc.

vnc.ii.& de quinque ros.perf.vnc.i. cum aq.
beton.fiat potus.

Ad Peripneumoniam

IN materia crassa mittatur sanguis ratione febris & inflamm.internæ.

Syr.de cann.de viol.de suc.cichor. & de granat.dulc.cum aqu.cichor.facta præparatione propinetur.

Med.purgans, ex sacch.violato, vel cassia cum aqu.hord.sufficienti.

Possunt & exhiberi succus malorum punnicorum, seu granatorum, & ptisana cum saccharo.

Ol.amygd.dulc.butyr.rec.non falsi exterius adhibendum.

Cataplasm.ex fari.fab.& hord.ana part.æquales, butyri recentis.ol.amygd.dulc.& viol.ana vnc.i.ceræ modicum, fiat linim.in parte affecta.

Interius māna dissol.ex aqu.hord. vel ore tantillum cassiæ recent.extr.per set.quæ cass.diù retineatur eo, quod lambendo refrigerat maxime pulmones.

In Hispania desigunt cucurb.& scarif.in thorace, sed latius est in dorso: neque enim reptant inde tot arteriæ, quot in pectore: & tunc si etiam est opus, secetur vena ex altero brachio.

Sub materia frigida, & permista ex Gal 2.
ad

ad Glauc. cap. 1. vena secetur vberiori sanguinis modo ex altero brachio.

Syr. de hyssopo, de prassio, de glycyrrhiza cum aq. capill. vener.

Medicam. ex decocto Agar. troch. sol. senę cum flor. cord. in aq. beton. in quo diss. syr. D. Augustini, vel sy. ros. solut. vel manna, vel cassia.

Loco lambitiui interius ol. amygd. dulc. recent. cum sacch. vel sorbillatim da. sy. de glycyrrhiza, sy. capill. vener. &c.

Si morbus diuturnior sit, R. syr. de hyssopo, & prassio cum loch de pulm. vulpis, vel loch. fani, vel Diacod. vel aq. mulsam confectam ad bibendum ex aq. & melle cum modico hyssopi, vel aqua confecta ex iuiub. vuis pass. cum caricis, cum capill. vener. & glycyrrh. in potum.

Exterius vtaris ol. chamęm. & amygd. dulc. cum adipe anserino, vel butyro, vel pingued. vituli.

Fomenta sint hæc. Rec. maluę, alth. parum senigr. senę, florum chamęm. cass. & capill. ven. a. p. ij. caric. ping. pass. sine nucleis, iuiub. sebest. hord. an. m. ÷ hyssopi p. ij. bull. in hydrelęo ad consump. 3. partis ex facto decocto fomenta fiant ad pectus ex spongijs.

Non cedete malo fonticulus in brachio sinistro.

Quidam empiricus exhibuit cuidam ol. nitri, qui mortuus est.

Ad Syncopen

SYNCOPE præfenti frictiones toto corpore sunt inculcandæ.

Symptomatico, per inanitionem superiorum partium deliquio, fuscitato, ligaturæ pedum digitis asperiores adstringantur, frictiones verò fœmoribus, & tibijs agitentur.

Si defectus animi venerit à profusione sanguinis ex utero, vel è venis sedis, frictiones brachijs acerrimè inducantur, & digiti manuum peruellantur.

Resumptiua, vel restauratiua, quale est vinum odoratum, vt Gal. 12. meth. 4. & 6. nec non 1. ad Glauc. c. 14. In frigida syncope merum vernacium, aut protropum lacryma dicta: & præsertim si vini genus hoc sit adstringens.

Vomitùs commendatur.

Lypothymia, quæ sæpe fit propter consentum stomachi, neruulo 6. paris cerebri remordentem humorem grauitè ferente: vomitione prompta reuocatur. qui vomitus excitatur, seu panno oleo tincto, seu digitis in olim missis, vel sy. aceto. aqua diluto, tepidoque potu. non autem licet valentioribus alijs intendi reiectatum, ne fiat attractio. Qua demum expurgatione facta deuenies ad

Clysterè, qui Rec. Cal. vnc. i. Diacath. vnc. — Ol. amygd. dulc. & Rhodom. an vnc. iii. m. fiat

fiat enema. secus agatur res per suppositoria;

Ex ore vero assumptis erunt

Sy. è succo granatorum dulc. acerborum.

Confect. de hyac. cum sy. de pomis, & de
suc. borag. ex visu est; vel

Syr. de suc. cichor. cum pulu. margar. præ-
par. vel dia marg. frig. vel electuar. de gemmis
sine speciebus, vel elect. regum, vel lapid. Be-
zahar. ex modico vino albo, veteri odorato.

Illitus extra os ventriculi ex ol. rosac.
amyg. dulc. & sim.

Clyst. sine quotidiani ex Cass. ol. viol. dis-
soluta in decocto maluar. & althææ, lactucæ,
violarum, hordei in aqua pura.

Ad Asthma.

M Alum hoc, si per consensum est iecino-
ris, vel lienis, non aliam agnoscit, quã
curationem istorum cõmunem. Si vero per
essentiam hominem comprahenderit iam diu
senem, curatu difficile monet Hippoc.

Iuuenes vero sectione venæ dexteri cubi-
ti leuabuntur.

Syrup. humores præpara de glycyrrhiza,
de cannis. capill. ven. de zyziphis, de hyssop-
po, de stæchade. dilues aqua hordei, vel con-
simili. Calidis vtere, cum à prandio, tum à
cœna.

Medic. purg. Rec. flor. cord. p. i. sebest.
vuar. pass. sine vinacijs, hordei sine corticib.

capill. ven. ana p. i. caricas ping. num. 4. fol. senæ or. vnc. ÷ Agar. troch. dr. i. fiat decoctū in aq. capill. ven. & in colat. dissol. syr. de quinque infus. ros. persic. vnc. iiii. mānæ elec. corp. aut sacchari violat. vnc. iiii. Diaph. vnc. ÷ misce, & fiat potus.

In for. vero pillulari Rec. pill. de agar pulu. hieræ Gal. & Aggreg. ana dr. i. form. pill. cum cathart. ros. n. 7. & inaurentur.

In forma vero boli. Rec. Cas. rec. extr. per setam vnc. i. diaphen. vnc. ÷ pulu. hieræ Gal. agar. troch. & pulu. glycyrrhizæ ana dr. i. cum saccharo fiant boli.

Post hæc exhibe ius consummatum, vulgo vocatum cum fursure paratum hoc modo.

In iure pulli, decoque. pug. i. fursuris in tela rara deligatum: elixatione completa fiat expressio, exhibe mane calidiusculum. loco iuris est mulsa.

Item offer oleum ex amygd. dulc. recens insperso modico saccharo cand. viol. & pulu. glycyrrhizæ, fiet ex his lambitium.

Aqua, potissimum hyberno tempore sic parabitur. Rec. Rad. glycyrrh. ruditer contusæ vnc. ÷ passul. sine granis, ziziphorum, hordei mundi, capill. ven. ana p. i. caricas ping. n. 6. hyssopi p. i. bull. in lib. 12. aq. font. ad consumpt. 6. partis aq. add. in fine mell. opt. vnc. i. facta decoctio secundum artem, & colata seruetur pro potu.

Lam.

Lambitiua calidiora. Rec. sy. capill. ven. de hyssopo, de glycyrrh. ana vnc. i. loch. sani vnc. ʒ. m.

Pillul. bechic. in tabellis interdiu, & noctu delibentur sic parata.

Rec. diacod. in tabellis, & loch sani sacch. granulosi, seu candi quantum videbitur, dissolue in aqua hordei, confice tabellas. secundum Artem:

Per mensem exhibeatur cassia, si sit æstas, si vero sit hyems, terebinthina, quæ est mirabilis vis sic parata.

Rec. terebinthinæ decies lota ex aq. decoc. maluæ, hord. & glycyrrh. vnc. ʒ. m. sub aurora quatuor post horas cibandus æger transuoret bolos in ouo, vel in neuola dicta madefacta vino, vel si commodius videbitur in oleo amygd. dulc. calidiusculo. Caute uero boli exhibeantur, ne inuiscentur pili. quod si alioqui contingat inunge, sing. bolos ol. amygd. dulc. uel puro communi.

Si non fuerint hæc satis, insiste decocto salsa, uel ligni guaiacini cum floribus, & fruct. pæ. ut in descriptione aquæ prædictæ.

Empl. capitale affigendum ex aspero panno prius infricatæ futuræ coronali, quatenus poris intimæ substantiæ rarefactis subeat facile medicamenti virtus, quemadmodum enucleauit Aëtius. Inungendus uero thorax ung. pectorali Mesuæ.

Postremo excitetur fonticulus in brachio

ligno aloes ad dr.i. Santal.omnium dra.iiii.
cum zaccharo sufficiente, fiat sy.longus: Cu-
ius assumat vnc.iiii.in singulos v sus, ætate
bis hebdomada, hyeme vero quotidie.

Ad Pleuritidem.

FOmenta partis affectæ ex anodyn. in co-
ctis aq. font. expressis modice spongijs
administra.

Embrochæ pariter, & inunctiones ex ol.
amyg.dulc.

Sy.de cann.de suc.endiu. & gran.dulcium
cum aq.capill.ven.& aq.borag.â mali exor-
dio statim.

Venæ sectio ex opposita parte lateris do-
lentis, & rursus ex eodem latere de iecorar.
his si mali vis exigat, & consent vires.

Quarta die medic.quod Rec.flor.cord.p.i.
zyziphor.sebest.capill.ven.passul.sine vinac.
hord.mûd. an.p.i.fol.sen.orien.vnc.â deco-
que in aq.hordei, vel capill.ven. & in colat.
dissol. zacch. viol. vel mannæ ele. Calabræ
vnc.iii.Rhab.rigor.per spicam inf.in vnc.iii
succ. ros. pers. triph. pers. dra. i. & non
colati.m.

Febre persistente cum validiore inflam-
matione, abstine à Rhabarbaro, & senna, sed
imponito temperatiora, præsertim cassiam
rec.extra.per setam cū puluisculo glycyrrh.
& zacch.granulosi è violarum syrupo, forma
boli

boli deuoret mane bolos, & prandium remoretur quatuor ab assumptione horas.

Cruda apparente pleuritide deueniendum est ad Anodyna decocta in hydrelgo per spōgias, vel in vesica fuilla calida applicanda i particulæ dolenti.

Sy. lenientes sunt de glycyrrhiza, capill. ven. violat. præterea manna dissol. ex aq. hordei, vel decocto huiusmodi, quod

Rec. Caric. ping. pass. sine gran. zyziph. mū. dorum ana p. i. hordei mun. p. — glycyrrh. ruditer contusæ dr. iij. capill. ven. p. i. bulliant sec. art. in lib. vi. aquæ font. ad consumpt. tertiar partis, & facta colat. seruetur pro lambitiuo mane, & vesperi, quod est maturatiuum.

Loch sanum, itē & Diacod. in tab. zacch. cand. & pill. bechicæ recen. singula diu sunt ore retinenda.

Vnctiones amygd. dulc. chamæm. axungie gallinæ, & butyri.

Decoctum hordei cum pauca glycyrrh.

Aqua mulsa cum est materia reddita crassa. Item oxymeli simplex mox scylliticum, verum hoc hyeme.

Externæ vero inunctiones ex adipe vituli quæ desumitur ex cruribus vituli, vel vnguentum Dialthææ, vel vng. pector. cum mucilaginib. Vel saponæa, quæ Rec. amyli, & zacch. cand. cōtriti ana vnc. — ol. amygd. dulc. recēt. vnc. iiii. ad modum saponis deducto. vti

pau-

paulatim in horas, quod medicam. dicitur
vulgo Alofa.

Potest & æger delingere cassiam recenter
è fistula extractam.

Non omitto pulveres anodynos demittē-
dos in stomachum, ex aq. mulsā, vel vino. ex
his est

Limatura dentis porcini, quæ iuuat verius
in pleuritide notha. In quam etiam melius
insperguntur cortices talorum suillorum assi,
& cum cymino contriti parte prius inuncta
ex ol. anethino.

Sed si materia non fuerit expurgata, sed
ad suppurationem versa curatio huiusmodi
cōmunis manet empyematis, de qua nos pau-
lo post agemus.

Phthisis Curatio.

PRima die sy. præbito de zyziphis, de gra-
nat. dulc. de cann. & capill. ven. quia
scopus est præcipuus ad facilitandum sputū,
& ne generetur putrida febris, in præptu sit

Aqua pectoralis confecta ex zyziphis, car-
ne passularum, & hordeo, seu maui aqua
mulsā ex Hippocratis ritu.

Quarto die pharmacum, quod Rec. flor.
cord. p. i. hord. mund. sebest. passul. sine granis
capill. vener. & zyziph. ana p. i. fiat dec. in aq.
hord. & in colat. disso. sy. de v. inf. ros. perf. &
manna corp. aut zacch. viol. ana vnc. iiii. m.

sq

In

In forma vero boli, Rec. Cass. nou. extr. per
setam vnc. ii. Agar. troch. dra. iiii. vel dra. ii.
cum sacch. exquisito: bolo v ante prandium
horis vitor.

Lac Asinum hoc modo præparatum ordi-
natur. Asella dies aliquot lactucis, hord. sur-
fure, endiuia, boragine, cichor. nutricatur, sic
alita deducatur ante lectu decumbētis. dein-
de præcalfactis vberibus educ lac, quod ebi-
bat languens ad vnc. iiii. à quo iam assumpto
quiescat æger, & per 4 horas vigilet vsque
prandium, post hæc augere, meminerit dosin
singulis diebus vsq; ad vnc. vi prosequuturus
eandem mensuram 20 diebus.

Exinde vero totidem alteris 20. diebus lac
caprinum eodem præscripto repetat, si celi
temperies vere, & autumnno consentiat.

Cum senserit æger acidum ore, vel stoma-
cho sapore, loco zacchari immisceto Rho-
domeli zuccarinum, quo rursus acedinem
non moderante, tunc à lacte abstineto, sed
eius loco fuerint

Sy. magistrales, qui Rec. Carnium testudin.
lib. 3. caneros fluuiatiles. n. 12. bull. in vi. lib.
aq. font. ad consump. mediet. adde in dec. en-
diu. borag. cichor. buglos. hord. mundi, &
pass. sine granis, capill. ven. sebest. ana p. 3.
sa& fortiter expressioni adde sacchari du-
plum: habebis. sy. longum de quo sumat vnc.
i. iiii. singulis diebus mane binis hebdomadis,
aut circiter languens.

Elect. eiusdem intētionis est hoc, Rec. carnis testud. elixæ vnc. iiii. semin. portul. sem. malux, sem. lactuce ana dr. i. pulu. glycyrrh. & lapid. hematitidis ana drach. ii. sacch. albi dissoluti in saq. capill. vener. sufficienti. fiant tabellæ.

Aqua superest ex angue ceruono dicto, cuius carnes abscissa cauda, & capite destillantur in vitro, quod dicitur vulgo retorta, cum simplicibus pectoralibus, quorum ante meminimus, quibus & volens adijcere possis carnes testudinis, aut cancrorum fluuialium.

Vfus mannae, & cassiae.

Cauterium in brachio sinistro.

Ad Empyema:

SI febris adest, curetur vti pleuritis. Si sine febre, decoctum ligni sancti, sed corpore prius expurgato per catharticum, quod ante descripsimus in phtisi.

Sanguinis emissio ex vena interna dextri cubiti.

Decoctum autem ligni guaiacini est hoc, quod Rec. ligni sancti vnc. iiii. corticum eiusdem, fol. fen. orie. ana vnc. i. capill. ven. hord. mundi, sebest. pulpæ passular. zyziph. ana p. i. flor. cord. stęchad. sampuchi, betonicae ana p. i. infus. per 24. hor. in lib. vi. aq. font. decoque ad consumpt. duarum part. aq.

facta colatura seruetur pro potu, cuius dos, sit lib. 2.

Pro potu, Rec. eiusdem ligni sancti vnc. i. infunde in aqua lib. 15. aq. font. decoq. eodē modo, & ratione secundum artem ad consumptionē tertiæ part. aquæ: adde in fine glycyrrhizæ ruditer contusæ, & semin. eori. præpar. ana vnc. i. cinnam. elect. dr. vi. facta colatura seruetur pro potu, quo vtitor dieb. 40. cū diæta ex rebus stypticis, qualis est caro assa, amyly parum torref. pulmentū cū saccharo confectum.

Si sit empyema per destillationem, cauterium occurret dextero bracchio excauatū.

Quo ipso tempore terebinth. decies lota ex aqua hyssopi singulari est vsui deterfionis.

Ad Tussim.

Primo videndum est, quæ sit causa tussis .i. num hæc sit ex destillatione, vel num sit intra thoracem ipsum, & num sit per cōsensum, aut per essentiam.

Si ex destillatione sectio venæ mediæ dextri cubiti interni. interim

Syr. esto de infus. ros. eichor. borag. ana vnc. 2. aq. lupul. vnc. iii. m.

Medic. Rec. Agar. troch. dra. i. sol. senz vnc. i. flor. cord. p. i. fiat dec. in aq. betonice in colat. disso. sacch. viol. vnc. iii. m.

Vel in forma pill. Rec. pill. cocc. & agar. troch.

troch.ana dr.i.form.pill.7.cum cathar.ros.

Cauterium brachch.dextero,vel sinistro.

Syr.reprimentes destillationem à capite
sunt & infus.ros.de papau. de cichorio cum
pulu.corallior.præpar.& apparetur coctione

Emplast imponito capiti cephalicum.

Interpellatis vicibus Cassi. bolus cū pulu.
glycyrrh.& cinnamomi.

Decoctum lig.sancti.

Sudationes Trituli,quæ sunt ad myrteta
Puteolorum.

Tussis ubi est per essentiam in thorace,remedia profuerint, quæ & empyemati sunt communia.

Si tussis antiqua sit, exhibe languenti flor.
sulphuris tenuissime triti in quo sorbili mane per 10 dies drach ii. ÷

Ad Sputum sanguinis.

Q Vando phthoe per tussim est vitio thoracis,sectio statim internæ venæ dexteri cubiti celebranda crebra, & pauca sanguinis portione, idest ad vnc.i. reprimendo per intervalla cursum sang. idest identidem aperiendo, & occludendo.

Syr.myrtinus, de portul. de ros. siccis ana.
vnc.i pulu.boli arm.orient. corall. rubr. & terræ sigill.ana dr.i.fiat lambitium.

Syr.præparâtes curationem sunt de cydonijs, de myrthi, baccis, herba acetosa, de
por;

portul. cum aq. plantag. & portul.

Per æstatem de succ. plantag. & portul.
quam portulacam mandi licet eodem vsu
paulatim.

In maxima vero sanguinis euacuatione
contineat æger aquam potissimum cisternæ
frigidam ore.

In poeu vero quotidie cyslernalem aquã
serramentis candentibus sæpe numero me-
dicatam.

Altera etiamnũ & tertia sanguinis emis-
sio ex altero bracchio, si sanguis non com-
pescatur.

Cibi perpetuo sint incrassantes, vt pedum
vituli, & veruecis, & oriza.

Si sanguis cesset quidem, sed non omni ex
parte, subdito

Medic. quod Rec. flor. cord. p. i. fiat dec. in
aq. plantag. & in suff. colat. disso. Rhab. opt.
spica vigor. dr. iiii. infusi in dr. iii. aq. de s. inf.
ros. rubr. aut in succo ros. rubr. & non colati,
misce fiat potus.

Abstinentũ est hic à thamarindis, vt pote
quæ pectori nocent, & supersedendum est
herbæ acetosæ, vt quæ excitat tussim.

Sub noctem saccharum cum bolo arme-
nica tenuissime trita præ manibus esto.

Quod est capitis vitio Putum cruentum
Fonticulo in vtrolibet bracchio potissi-
mum auertitur.

Elect. Rec. sacch. rosati vetusti ꝑnc. iii.
sem.

sem. lactuca portul. bol. arm. orient. corall.
 rubr. ana dr. $\frac{1}{2}$. lapid. hæmat. dr. i. zacch. albi
 dissoluti in aqua plantag. quora satis sit, m.
 parentur ex his electuaria sec. Art.

Quæ interdum demitter æger cum aq. cha-
 libeata, vel aq. plantaginis.

Præter autem adstringentia reprimunt, &
 incrassantia, qualia sunt iuscula decoctorum
 extremè pedum vituli, vel veruecis cum
 farib. torrefactis, quod genus hauriat, mane
 quatuor ante cibum horis.

Inunctiones ex ol. myrt. cydon. & viol. to-
 ta testudine pectoris.

Si periculum impendeat phthisis, vel em-
 pyematis curationem præueni, quam iam
 nos ad auertendum affectum utrumque con-
 gessimus.

Si symptomatica vero sanguinis fluxio sit
 è naribus, prima occurrit venæ sectio. Mox
 aliqua reprimentia, tum in fronte, tum in
 gula, qualis est aq. plantag.

Rec. aq. plantag. & nymphæ ana lib. $\frac{1}{2}$.
 aq. ros. rubr. lib. — ol. ros. omph. vnc. iii. pulu.
 boli arm. orient. & terræ sigill. ana drach. ii.
 misce.

Aliquando miscebis aquæ cisternæ cum
 aceto proluere nares, quam & æger ore con-
 tineat, & manibus frigidam affundat.

Ad hæc cum pulu. boli arm. orient. terræ
 sigill. ana drach. ii. cumq; pilis leporinis mi-
 nutim conçis albumen oui conquassatum

admodum collyrij compone, mox huius aliquam partem, quæ medium amygdali nucleum æquet in nares hæmorrhagia madentem inde, ac detine digito pressius adstringam, vt acquiescat tandem fluxus, quem & suppressum vidimus insufflato arido fimo rudibilis iumenti.

Cucurbitulæ hypochondrijs defixæ sic: vt si sanguis ægrotanti erumpat è nare dextra cucurbitula applicetur hypochondrio dextero, si vero contra accommodetur sinistro.

Ligaturæ pedibus, & cruribus adstringantur, à brachijs verò latius est abstineri, nè cōfertim adrepentis humoris fiat attractio.

Sanguinis emissio, si vis extrema coegerit, ad quartam vsque vicem repetitor.

Ad vomitum, & nauseam.

Fomenta stomachi ex absynthio, mentha, & vino odorato, vel per panē assum irroratū aspergine meri generosi crassioris, & cinnam. mastich. caryophyll. curiosè contritis.

Clysteres subtrañiui ex hiera picra. Diaphen. electuar. de succo rosar. aut benedictæ cum oleo chamemel. & melle despum. & dissol in decoctione diuretica, vel in decoctione ex anodynis.

Medic. purg. Rec. pillul. mastich. pill. aggreg. & pulu. hieræ ana drac. i. form. pill. 7.

K

cum

cum cathar. ros. sed forma boli, Rec. Traga-
canthæ vnc. ÷ pulu hieræ Galeni dr. iiii. cum
sacch. fiant boli.

Sacculi stomachici madefacti in vernacio
vino calido sæpe appliciti stomacho.

Emplastrum lo. de Proch. vel vtriusq; gal-
liæ per aliquot dies detinendum exteriore,
ac posteriore parte ventriculi.

Balneum de subueni homini spongijs ad-
hibitum calide.

Si balneum obsuerit ægrotati intemperiei
calidæ iecinoris ergò, commuta cum Suc-
cellario.

Materia biliosa committete nauseabundū
affectum, protinus ex aqua tepida, & syr. ace-
toso, vel aceto ipso, vomitum arte monstra-
tum ne dubites inculcare.

Syr. oxysacch. de granat. medij saporis,
quales recte vocaueris acerbis dulces, muzos
Arabistæ dixerunt.

Clysteres ex cassia Diacathol. rhodom. &
melle viol. & ol. amygd. dulc. & ol. viol. cum
decoctione communi.

Medic. purgans, Rec. pulp. cass. rec. extr.
vnc. i. rhabar. opt. vigor. parum nutriti succo
ros. rubr. dra. ii. specierum hieræ Gale. dra. i.
cum sacch. suff. consentur boli.

Illitus externi vētriculi, Rec. pulu. vtriusq;
menthæ, ros. rubr. & myrti ana dr. ii. mastich.
corall. rubr. ana dra. i. cinnam. elect. dr. ii. ca-
ryoph. dra. i. ol. mastich. & cydon. ana dra. ii.
ceræ

ceræ, pusillum confice linimentum.

Sy. congruunt de succo ribes, de agresta,
de sorbis, miua cydoniorum, sy. herbæ acetosa, vel de portul. vel myrtinus.

Post cibum vtimur diacydonite.

Ex his est emplastr. omne stomachicum ex oleo nardino extensum in aluta descriptis superioris ventriculi terminis.

Quod si vere vomitus est, qui vexet hominem, symptomaticus, cucurbita maiuscula defixa parti, quæ respōdet ori ventriculi, certam promittit opem.

Ad Cardialgiam.

Presente cardialgia, vomitus consulto prouocatur ex his adiumentis, quæ modo recensuimus.

Si vitio fiat humoris, syr. dictus oxyzacch. aut syr. granat. muzorum, aut terra figill. & bolus armenia orient. cum syr. de acido citrii, sementella, vel corall. ad dra. i. vel pulu. sem. citrii, vel theriacæ dr. i.

Particulam vero ventriculi superiorem somento roborabis absynthij. & mentæ, quæ teporem adsciuerint ex percalfacta igne tegula.

Clyst. ex lacte caprino, vel asinino, & succo salicis cum sacch. & semine canapis, si quidem inde lumbrici sepe mali effectores parte relicta ventris altiore, ad intestini prin-

cipium allesti dulciario se recipiunt.

Proficiunt & semina portul.beton. brasica ad dr.i.cum aq.acetosa, vel portul.

Illitus amarorum vnguinum ventriculi parte tum superiore, tum etiam in fundo. Sic oleum de thure destillatum lumbricos vnice rumpit. Adhuc aliud est prestabile commentum:

Auratio pomo primum excauato immittatur fellis taurini rutæ, aloes, & theriacæ veteris ana dr.i. alii nucleum mundum vnum, croci dra. ʒ. m. cum acido aurantij, quod calidis assetur fauillis. Qua elixatione peracta ventriculi, tum os supernum, tum fundum inunge. Vbi vero copia nō sit aurantiorū, ea simplicia bull. in oleo communi.

Clysteres mitigantes bilis acrimoniam, & furorem, non effugient cassiam, ol. violatum, mel violatū, diacath. & decoctionē cōmunē.

Contra vero si materia sit crassa, Clysteres ex vsu sunt incisui, & deterfui.

Sy. de cortic. citrij oxym. simp. oxym. scilicet cum iulep. de cinnam. vel cum aqua stillaticia de cinnam. dupla portione, nam vtrūlibet os ventriculi restaurat.

Vel syr. de menta, vel conf. de cinnam. cōfect. de Hyacinth. vel de Alcherm. ad dr.i. ex vino flauo bono.

Clyst. Rec. hieræ picræ Diaphen. aut Benedi. aut elect. de suc. ros. ana vnc. ʒ. Agar. troch. tenuissime triti dra.i. specierum hie-

ra Gale. dra. ii. mellis despum. ol. chamemeli
ana vnc. iii. cum decoctione diuretica.

Cardialgiam cauens futuram ex presenti
non discussa materia de ventriculo, superfe-
de venæ sectioni, sed præpara primum hu-
mores syr. ante descriptis, mox ejice medi-
camento non vehementi, ne attrahatur ad
ventric. acris materia, dandumque rhabar.
correctum suc. ros. pers. cum aliqua portione
mannæ. si vacet febris, licet non vacet ma-
teria crassa, & viscosa, decoctio sit Agar. cum
flor. cord. & sena orient. in colat. dissol. syr.
solut. August. Niphi, ac deacath. Arnaldi, vel
sim. forma vero boli

Rec. Diacath. Arnal. dra. vii. pulu. hieræ
Gale. & Agar. troch. ana dr. i. Diaprun. vn. ÷
cum sacch. fiant boli.

Sacculi, Rec. absynth. vtr. mēthæ ros. rubr.
cort. citrij ana p. i. ligni aloes, dictamni albi
mastich. & cinnam. ana dra. iiii. caryophyll.
dra. ii. ex omnibus crasso modo contritis pa-
rentur sacculi iii. quorū duo madefaciēdi sint
in vino vernacio, vel succo cydon. vicibus
alternis. i. vt nūc unus, nunc alter seruiat pro
madefactione, & fomēto illo vini, vel suc. cy-
don. Tertius imponetur stomacho languenti
ficcus.

Si non facient hæc satis, Emplasta supple-
quæ consentur ex Empl. Ioannis de Proch.
& emplast. vtriusque galliæ ana vnc. ÷ di-
stendantur in aluta. vrimur his empla-

stis vicibus interpellatis.

Insuper pill. mastich. ad dra. i. vtere antecenam.

Si flatuosa sit cardialgia, vinum conducit, sin minus haud benefacturum puta.

Insequitur hanc affectionem sudor diaphoreticus vt plurimum, qui cum sit à viriū iactura magna, cohibendus est illitu crebro totius spinæ dorsi ex ol. myrtino, vel rosato omphac. vel ol. de semin. cucurbitæ recenter expresso. Singulare vero est corpus hinc, & inde indefinentibus ventilare flagellis, vt pori constipentur.

Quibus artibus vbi non cedat insolentia morbi, sunt infricandæ partes vndecunque ex vino odorato, in quo debullitæ sint rosæ incompl. frondes, & cortic. citrij cinnam. & caryophy. ex quo decocto, vel irrigentur omnes ad vnguem extimæ partes, vel opulentus æger demittatur in labrum, quod receperit medicatum hoc late merum, quippe mirabiliter iuuabit calore suo.

Exhibeto quoq; rosatam nouellam ore demittendam ad dra. ii. ex vino odorato, vel iure pulli cannella tincto.

Ad Singultum.

Singultus ex inanitione discutiatur rebus, & nutrientibus, & adstringentibus, in quibus est ol. amygd. dulc. cum sacch. quod pau-

paulatim combibatur recens expressum: sic etiam manna dissol. in aq. hord.

Confect. de hyacintho.

Sunt ē cibis oua sorbilia, testes gallorum, hepata gallinarū. Itē pistū pullæ, vinum generosum.

Singultus ex repletionē, & offartu multæ materiæ pituitosæ profugabitur vomitorio, ex aq. tepida, & syr. acetos. vel oxymel. scyllit. aut simpl. ad vnc. i.

Mane decoctum agar. ex aqua tepida ad hunc modum.

Rec. agar. troch. drach. i. bull. in aqua pura, adde oxym. simpl. vnc. ii. paretur vomitorium, quod est mirabile ad materiam illam crassam expellendam.

Syr. consequentes de mentha, de stēch. & syr. de cinnam.

Sacch. quoq; ex flore marino alias anthos dicto.

Confectio quoq; Hyacinth. & Alcherm. vel de cinnam.

Medic. aliquāto validiusculū, R. Diacath. Arn. dra. vii. Agar. troch. specierum hieræ Gale. ana dra. i. Diaphē. vnc. $\frac{1}{2}$ cum sacch. fiant boli.

In potu vero sic, Rec. Agar. troch. dra. i. sol. sen. orient. vnc. $\frac{1}{2}$ fiat decoct. in aq. beton. & in col. dissy. Niphi. & rosati solut. ana vnc. iii. Diaphē. vnc. $\frac{1}{2}$ m.

Inunctiones ventris ex ol. destil. ex absynt.

oleo de spica, vel mastich. vel ex caryophyllis. tandem.

Emplastrū vtriusq; galliæ, & Io. de Prochyta, seu composita, seu seorsim administrata.

Si ex materia acri imbibita tunicis ventriculi præsto sit

Vomitorium, quod supra posui.

Paulatim resorbeantur syr malorum granatorum, iulepum viol. vel rosatum dissoluta in aq. melissæ.

Pharmacum purgans, Rec. Tormentil. dr. ii. flor. cord. p. i. thamarindor. & sol. sen. orient. ana vnc. ʒ. fiat decoct. in aq. scorson. in suffici colatura disso. mannæ ele. corpor. vel sacchar. viol. vnc. iii. triph. pers. Rhab. vigor. dr. i. ʒ. infusi in vnc. iii. suc. ros. pers. & non colati in pro potu.

Succi granatorum malorum, vel suc. citrij, vel suc. limonis, vel syr. de acido citri, vel cū vino albo bono paratis succis admisce, trita hæc, quæ subsequuntur.

R. pulu. boli armen. orient. marga. præp. & seminum citrij ana dr. i. m.

Sic & lapis Bezahar ad gr. v. vel vii.

Extrinsecus vero forus ex absynt. & mentha, vel alias sacculi leuiores, qui Rec. vtriusque menthæ ros. incompl. cort. citrij, & absynt. ana p. ii. santal. omnium, & corall. rubr. ana dra. i. contere grosso modo, vnde fiant 2. sacculi solenni forma pro stomacho, qui sacculi madefiant in aq. ros. rubr. vel succo

cydon. & calidi applicentur.

Inunctiones ex ol. amygd. dulc. ol. nuc. moschata, adipe gallinæ.

Cataplasma, R. Carnis cydon. lib. ʒ. bull. in suff. quantitate succi cydon. & aq. ros. rubr. f. ad modum vnguenti, extend in tela rara, de super pone puluerum santal. omnium, & corall. rubr. ana dra. i. fiat cataplasma, quod applicetur circa ventriculum.

Cum vero sit ex Apopl. epilep. vel percussione capitis, curabuntur hi singuli, quem admodum fieri consuevit in illis.

Ad Cittam, & Picam.

Affectus hi sunt vtero gerentibus, quibus exhibenda sunt omnia, quæ mouerint appetentiam. nam secus hæ perderent seculum. Quod si tetrum aliquod suspiceris stomacho præsens, de hoc exonerando cura prima esto. quod facies aqua tepida, & aceto, si validis sit renibus prægnans: nam si lumbis, id est horum musculis sit malæ firmis, aqua suffecerit calidiuscula.

Syr. incidentes æstate sunt oxyzacch. syr. de gran. ex acerbo dulcib. hyeme vero sunt oxymeli, & rhodomeli simplex, & rhodomeli cum zaccharo temperatum.

Conseruæ de cortic. citrij, & de toto citrio. digniores vero & peregrinæ myrobolani sunt cuiusq; generis conditæ.

Fomenta ex decoctione foliorum, & corticum citrij cinnam. caryoph.

Vtriusq; menthæ, & consimil. ex vino per spong. vtere.

Fotus, & illitus ex ol. nucis, verbi causa, moschatæ, & lentisc. & absynth. non tantum ad ventriculum, sed & ad vteri latitudinem.

Carnes offer bene saginatorum animalium, vt succulentig remedio sint adequandæ melancholicæ siccitatis, & intemperantiæ. Vinum ergo sit dulce, qui medius est saporum. & cum opus est aceto ad resouendum stomachum, & appetitum, illud sit ex incocta multa vua passa modificatum.

Clysteres acres, vt superflua, & aliena trahant ad partes inferiores.

Syr. refrigerantes oxyzacch. simpl. de acido citrij, violarum cum aqu. beton. vel melissæ.

Medic. purg. ex cass. pulu. hieræ Gal. diacath. si materia subsit calida biliosa m. rhabar; si frigida sit agar. tam in potu, quam in bolo. At luc. ros. pers. m. corroborantibus, quæ supra sunt annotata.

Oris torture remedia.

A Vxilia secundum Galenum adhibenda sunt particulæ resolutæ, non autem membro conuulso, non quia muscoli retrahantur.

hantur semper ad illud principium, à quo sunt.

Experientia quoque comprobatum auxilium in parte conuulsa augere conuulsionē.

Ad resolutam igitur sacculi ex quatuor anod.

Inūsiones vero ex ol.amy.dul.& chamēm.

Si causa sit multus sang. tunc emittatur ex eiusdem lateris, quæ per rectitudinem est, vena comm. quod latus si forte fortuna sit infirmum, & oblæsum, interdum ex oppposito licebit.

Syr.de beton.de suc.borag.de inf.ros. cum aq.beton.vel melissæ.

Medic.purg.ex pill.arabic.cocc.& pill. sine quibus, & ex agar.troch.cum sy.de stach. form.pill. 7.

In for.potab.Rec.flor.cord. p.i. agar. troch dra.i. foliorum sen.orient.vnc. 2 fiat decoct.in aq.beton.& in col.diff.syr.D. August. & ros.solut.ana vnc.iii. & de 9.inf.ros.rubr. vnc.iiii misce.

Vnctions ad partem affectam ex ol. de lumbr.ol.nardini,ol.de spica.

Conse&.Diambra, & syr.de stach. & de inf.ros.rubr.incompl.m. proportionali dosi. Propositis quoque syr. admisce frustulum ossis cranij humani, vel pulli equini, quod pyramidis figura sub verticis est futura.

Sinapismi. Rec. semen sinapis contusum cum melle sufficienti m.

Vn-

Vnctiones valentiores ex ol. ros. lumbricato, ol. vulp. ol. de hyperic. vel de spica, vel de chrysomelis ana vnc. i. m.

Vng. succedit de althæa cum aq. vitæ.

Emplast. capitale, quod supra descripsi.

Friktiones asperiores.

Cucurbitulæ in dorso, & reliquo corpore, in principio quidem sine scarific.

Si pertinacior persistet morbus; maxime si inueteratus, decoctū adhibe sarzæ, & ligni guaiacæ. quod vſitandum est per 20. dies cum optima victus ratione. nec non Aqua sit ex ijsdē simplicibus peregrinis, & semine anyſi parando.

Naturalia remedia sudatorium trituli, sulphataria, sudationes Aniani.

Ad Lumbricos.

SVmenda per os semen sanctum ad dra. i. cum sy. de acido citrii, vel semen citrii, vel sem. brass. vel semen portul. vel pulu. boli arm. orient. vel terræ sigillatæ, vel corall. rub. ad dr. i. quæ omnia possunt imponi syr. de acido citrii, aut cū vino albo, uel aqua agrimonix hauri. Quod si complicitus sit alui fluor tenerioribus in

Salsamenti forma, Rec. Vtr. menthæ absynth. rosar. rubr. farinæ lupin. ana p. i. Aloes dictamni albi, sellis tauri, ana dr. i. cinnam. & mastich. ana dra. ii. micam panis parum tor;

refa&a m. & fiat salsamen. ex aceto fortissimo, extendatur in tela, pone in parte tam antica, quam postica ventriculi, hoc est tum in easi formi, tum in respondente spinali medulla, & vtrobiq; detine medicamen per vnam horam, & repete per 3. aut 4. vices, vel

Rec. pomum aurantium, excaua summilitatem, in cauum impone aloes, theriac. opt. dictam. albi suc. rutæ ana dra. i. alij nucleum: supponantur calidis fauillis, assata omnia misce cum succo citrij, quo liniantur tum cor, tum os, fundusque stomachi, tertio carpus vterq; brachiorum, & deniq; omnia corporis extrema.

Defectu mali aurei bulliantur in ol. comuni illa omnia.

In alui fluore Salsamentum alio modo, Rec. cydon. deco&. in suc. endiu. vel in vino vernacio an par. æqual. antierius, & posterius apponantur oris ventriculi.

Vnguentum, quod est valentissimum ad expulsionem lumbricorum. Rec. pulu. mastich. pulu. vtr. méthæ, absynt. & ros. immaturarum ana dra. i. cinnam. dictam. albi corall. rubr. aloes ana dra. ii. cariophyll. dra. i. ol. absynt. mastich. ana dr. i. ceræ portiunculam, fiat ceratum molle.

Oleum dictum de S. Seuerino Neap. oleum est de mentha magistrale.

Oleum de thure destillatum est certe singulare.

Nos

Nos quoque damus ore assumendum momentum sulphuris cum succo rutæ, tempore potissimum hyberno, quod est exploratum.

Vinum de absynth. mistum cum succo limonum, cumq; succo lonchi.

Item vtuntur succo menthæ cum succo limon.

Clyst. ex lacte cum suc. frond. arboris persicæ, sem. canapis addito. cremor misceatur cum lacte caprino, aut asinino, cum sacch. fiat enema. potest quoque confari cum iure pulli, cumq; sacch. & melle despum. vel cum rhodomelle.

His non iuuantibus confectio fit ex rhab. & suc. citrij, vel sy. de acido citri.

In adultis præparandi sunt humores, sy. de mentha, vel oxym. simpl. vel scyllit. vel decoct. citrij, vel de portulac. temperandū ali- quid de aceto cum aq. gramin. vel portulacæ.

Med. purg. Rec. dictam. albi, & torment. ana dra. ii. flor. cord. p. i. fol. sen. orient. vnc. ÷ fiat deco. in aq. gramin. & in colat. diss. sy. D. Augustini vnc. iii. Diaphen. vnc. ÷ triph. persicæ, & rhab. vigorati ana dra. ii. infusi in vnc. iii. suc. ros. pers. non colati m.

Vsus theriacæ mane assumptæ ad dr. i. cum conf. de Hyacin. vel lapid. Bezahar. vel Mithrid. aut boli arm. vel terræ sigill. cum suc. limonij.

Vnctiones ex prius dictis vnguentis, & sal- samentis.

In Ascaridum casu, Clyst. supradicti: nam illi generantur in intestinis crassioribus.

Vinum absynt. interpellatis vicibus mane exhibitum.

Vfus rhab. ad dra. i. per 8. dies, vel Rec. sem. min. citrij, portul. acetos. brassic. corall. sem. fampsuchi dictam. albi, ligni aloes, rhabar. vigorati ana dr. i. contrita misce.

De hocce puluisculo dr. i. sepiusculè sumat æger ex vino gratum halante, vel ex succo citrii. vel limonii, vel ex aq. melissæ, vel graminis, vel acetosæ.

Ad Celiacam, Diarrheam, & Lyenteriam.

SI cruditas præsens non est ventriculo, sed humor acris, & calidus est in causa; sanguinis emissio ex vena interna dextri cubiti.

Sy. præp. Rec. syr. de ribe, & miua cydon. sy. de acetos. de portul. ana vnc. ÷ aq. acetos. & port. ana dr. i. ÷

Compressuum, quod dicitur, medic. Rec. myrobal. citrin. cheb. & ind. ana dra. ii. torment. dra. i. thamar. vnc. ÷ in aq. acetosæ decoq. & in col. diss. sacch. viol. aut mannæ de corp. unc. iii. triph. persicæ, & rhabar. opt. sine spica ana dra. i. ÷ infusi in unc. iii. aq. de nouem infus. ros. rubr. & non colati m. fiat potus.

Fometa ad uêtric. ex absynthio percalfacto, dū irroratur halituosum rubrū vinū quod fieri

ri licet ab initio statim ante medicam. purg.
& à fomento refouendus est uenterculus ex
oleo mastich. & ol. cydon. ante prandium, &
cenam: quo utroq; tempore sorbeat syr. de
ribis, & miux cydon.

In pistum pectusculum affatæ pullæ co-
quus aquam infundat myrti, vel aq. ros. rubr.
uel acetosæ, uel succi omphacij, & summo
mane præbibat sorpsicum, qui succus est ex-
pressus ex assa pulla.

Fomenta vero, & sacculi aromatici sunt
assidue inculcandi uentriculo superiori tum
antico situ, tum respondente postico.

Similique ratione sunt inculcanda stoma-
cho, & intestinis roborantia, quæ proposui-
mus in nomitus curatione, in qua inueneris,
& emplastra morbis hisce communia.

Potus esto uini rubri adstringētis, & aquæ
chalibeatæ, vel cisternæ cum myrobalanis
incoctis.

Clyst. quotidianus ex oleo ros. omphacite,
& olei cydon. ana unc. iii. adipis ueruecini
unc. ii. uitellos ouorum duos.

Conse&. Mictetæ dra. iii. cum iure pulli fiat
enema, uel R.

Deco&. in iure pulli, Rec. balaust. malic.
myrti, baccar. ros. rubr. plantag. & acetos.
ana p. ii. poma cupressi parum contusa n. iii.
bull. in iure gallinæ sufficiente: colat. utimur
pro clystere, cuius decocto commisceas, licet
& lac chalibeatum, siue asininum, siue ca-

primum, necnon succum plantag. aut centi-
nodia, quæ famigerata est fluores alui so-
pire.

Syr. ante cibum myrtinus, de sorbis im-
maturis cum pulu boli arm orient. aut terra
figill. aut corall. rubr. vel si impendio vis ad-
stringere cum trochiscis de carabe, vel de
spodio ana dr. i.

Philonium quoque Romanum, aut Perfi-
cum dra. i. dissol. in aq. plantag. op. j. solius er-
gò pro mirabili styptirio habetur

His omnibus si non se summittit malum
præmissio compressiuo, quod Rec. rhab. tor-
ref. nutriti in succ. ros. rubr. vel cydon. decur-
ras ad

Decoctum rad. china, vel in syr. quidem
paratum, vel in simplicem aquæ potionem.

Ad Famem caninam.

Vomitus æstate prouoca per oxyzacch.
hyeme vero aq. tepida.

Syr. præp. de cortic. citrij, oxym. & rho-
dom. ex sacch. cum aq. betonica, vel aq. me-
lissæ.

Medic. pillul. Rec. pill. aggreg. mastich. cū
pulu. hieræ Gal. ex 7. rebus, vel cum agar.
fiant catapocia ex cathart. rosato, vel alias
esto

Bolus, quæ R. tragac. & Diaph. cum iisdem
pulu. hieræ Galeni.

Potus vero fiat cum dec. fen. orien. & agar. misce in colat. syr. ros. solut. & Augustini, & Diaphen. notis portionibus.

Cibaria, pingua, & oleosa, quod ferina fiat appetentiæ modus.

Hippocrati famem vini potio soluit, quod vinum Gal. interpretatur dulce.

Pill. mastich. & de aloë, quæ interpellatis vicibus exhibeantur pauca dosi ante cœnam.

Hyeme mane oxymeli scyllit. æstate simplex, vel syr. de oxyzacch. vel syr. de cortic. citrij, quum scilicet concoctio non fit ventriculo, vel iulep. de cinnamomo, vel syr. myrtinus.

Myrobalani conditæ præcipuè chebulæ, & emblicæ vorandæ cum haustu vini meri.

Concoquentia ex ol. de absynth. destill. vel de spica, vel nardino cum paucis Bals. vel ol. nucis moschatæ.

Emplastrum lo. de Prochyta, vel vtriusque galliæ.

Enemata vero talia sunt, Rec. Diaph. & Bened. ana dra. ÷ cum decoct. comm.

Interdum adde Agar. tenuiter puluerati dra. i.

Tabellæ ex aromatico ros. cum vino odorato.

Extero vero corporis habitu balneum succellarij spongijs ad ventriculum applicandi.

Decoct. ligni sancti, quod corroborat sic
ce.

cerebrum, vt ventriculū.

Ex remedijs reliquis naturalibus sudatorium S. Germani, quod est in Crypta Aniani corroborans æquè, ac euacuans.

Ad Dolorem colicum, & iliacum.

Si materia doloris fuerit flatus infundatur continuo

Clyster. ex oleo chamęm. vel rutaceo, vel ipso rutę succo; si vero fuerit ex causa sicca paretur ex ol. puro, & butyro, fiantque alia pleraque præscripta in curatione melancholię; ex præsentis vero pituitę causa paretur materia clysteris ex Benedicta, & Diaphęn. ol chamęm. melle despumato, & paucō oleo anethino cum decoct. diuretica, vel 4. anodyn. infundatur autem hic idem mane, & vesperi.

Ex decocto 4. anodynorum in hydrelęo receptorum expressas duplices alterne spongas, vel plenas eodem ipso decocto velicas vaccinas applicito parti dolenti.

Clyster ex capite veruecis exempto cerebro, & contritis vndique ossibus, decoctisq; carnibus ex aqua, donec vtraque sint resoluta, additis in fine decoctionis semin. feniculi, flor. chamęm, fol. betę, & parietar. ana p. i. semin. ayf. dra. i. caricis pinguib. nu. 12. fol. senę orient vnc. ÷ factam fortem materię totius expressi onem infunde per oricularium clysteris.

sterem mane, & vesperi.

Syr. calefacientes, discutiētes, & omnino præparantes materiam in ventriculo sunt sy. de cortic. citrij, rhodomeli saccharinum, & iulep. de cinnam. cum aqua fēnic. aut melisse statim à prima die: deindē si nihil emoueatut dolor, festina ad

Medicamentum purgans inter calefaciēs, & refrigerans medium, quod

Rec. Cassiæ iantum extr. vnc. ii. Diaphēn. vnc. ÷ pulu. hieræ, & cinnām ana dra. i.

Adhuc vero vi compellente doloris poculum offer olei amygd. dulc. cum saccharo, & adhibe

Fomenta ex hydrelēo, quod receperit chamēm. meliloti fēnigr. apij, fēnic. betæ, pariet. q. s. In quod etiā vberimum decoctum fieri potest inlessus, itemque descensus ad

Balneum ex hydrelēo absolutum. ex interioribus vero remedijs primum est

Ius Galli sic parati. Gallum veterem, & vegetum diu sustigatum, & flagellatione longa enectum, deplumatum, & exenteratum, & truncum imple simplicibus ante paratis, quæ sunt. semin. crithami, seu chartami dr. ii. polypod. hermodact. & Turbic ana dra. i. flor. sēnē orient. vnc. ÷ anys. cum ynn. ana dr. i. coniticiantur in ollam plenam aqua: debullitis ad consumptionem carnis, & facta forti expressione potus offeratur tepens ad lib. ÷ reliquijs vtēre pro clysteribus.

Cucurbita magna parti dolenti conglutinata Galeno, & plerisq; omnibus habetur pro Incantamento.

Secundo laudat Galenus philonium persicum, vel Romanum, quæ possunt plus semel, & multoties vsitari quoquo pacto in stomachum demissa.

In dolore Iliaco iidem, non alii sunt clysteres, aut auxilia, & ab his statim administratis propere propinandum est ad

Medicam. purgans. quod si febris adiuncta sit, elidatur vena interna dextri cubiti, signo non vano inflammationis iliacæ.

Si sedi vomitus eruperint, in promptu sunt syr. mitigantes materiam, quales sunt syr. de succ. viol. oxyracch. de succ. cydon. endiu. borag.

Medicamentum siccum, Rec. Rhabar. virgorati, diaphen. cinnam. singulorū pro ratione, & cum sacch. f. boli.

Pro potu vero manna sua dosi dissol. in suc. ros. pers. sufficienti f. p.

Ex naturalibus balneis dictum est subueni homini, & succus amygd. dulc. extractus recens, vt in colico potus.

Inunctiones abdomine toto ex oleo capparum, vtriusq; lilij, & absynt. an partes æqu.

Ad Choleram.

CHolera vomitus si sit ex cruditate curandus est primum ol.amyg.dulc.adju-
cto saccharo quod si non sufficit

Medicam.purgans in forma solida, non-
autem in poru,nec ex cassia, quæ ventricu-
lum debilitat, sed Diacath. cum rhabar. vig.
nutrito in succ.ros.perf. cum pill. hieræ, &
Diaphen. quod postremum exhaurit crudi-
tates.

Syr.corroborantes de mentha,& iulep de
cinnam.& confect. de cinnam. vnc.i. diam-
br. dra.i.

Confectio quoque Hyacinthi, vel Alcher-
mes ex vino bono veteri ad dra.i.

Si sit ex materia calida syr. de oxyfacch.
de granatis medii saporis de pomis, & de
succ.borag.cum pulu.margar.præpar.& cum
foliis auri.

Lapis item Bezahar, siquidem imminet
periculum syncopes.

Fomenta ad ventriculum ex decocto ros.
incompl.rubr.cortic. cirrii, cinnam. caryo-
phyll.quæ coquantur parum in vino verna-
cio,expressis ex hoc spongiis vttere.

Emplasta, atq; vnguenta adnotata iam in
curatione vomitus,& nausæ.

Et quoniam est sæpe numero partium ex-
tremarum frigiditas, vtitor iisdem fomentis,
quæ

quæ nuper in curatione syncopes habuisti.

Ad Inflammationem Iecoris.

NVnc parte gibba, nunc caua phlogosis, & accensio comprehendit hepar: sed eadem est plane forma curationis.

Sanguinis emissio è dexteri lateris iecoraria, injecto tamen prius enemate ex cass. & melle viol. & decoct. comm. si vires sint validæ, sanguis in bene multa extrahitur portione.

Syr. reprimentes de cichor. de oxysacch. de succ. endiu. cum aq. borag. & acetos. semper nimirum immistis stypticis, quæ visceris laxitatem tueantur, ex Gal. 13. meth. & alibi.

Altera venæ sectio, si non sequutum sit leuamen ex priore. Porro Galenus præcepit vsque ad animi deliquium effundi sanguinē, sed hic inter nos vsus exoletus est.

Medicamentum item conuenit lenitium, non scammonio validum. At manna dissol. in iure pulli, vel ex succ. viol. cum succ. ros. pers. vel ex cass. recent. extr.

Cautio Mesuræ. Remouenda, quæ maximè refrigerant, vt claudentia poros, & exasperantia inflammationes.

Inunctiones ex ol. amygd. dulc. recent. tepido. validiores ex ung. santal. cum succo semperuini, & suc. cichor. & acetos. res. prohibet Manardus: nempe refrigerant hæc ablo-

Iutè, & multo amplius cum aceto.

Probantur autem iunctiones aliæ ex vnguento ros. & populeo cum suc. plantag. aut cichor. misto; quippe quæ sunt ad lenitionem, & mitigationem.

Sunt & epithemata non illaudata, Rec. viol. ros. rubr. sol. aut florum nymphææ ana. p. i. santal. omnium ana. dr. ii. aqu. cichor. borag. & succi solani, & lactucæ ana. vnc. iiii. aceti destill. vnc. ii. parum bulliant, & ex panno lineo leuiter expressa multoties applicentur.

Post quam administrationem, illinito partem vnguinibus, & oleis commoderatis, quæ post sanguinis emissionem exordio fuerunt præscripta.

Viribus adhuc constantibus à repetita sanguinis educatione, atque alijs per enemata perque cathartica quantūvis lenia, deiectionibus

Decocto vtere discurrente ad hoc modum parato, Re. chamæm. melilo. fenigræci, & sem. lini, cichor. fumar. & plantag. & absynth. ana. p. i. bulliant in aqua cisternæ suffic. ad vltimam emollitionem. extractæ portioni per setaceū adde pinguedinē gallinæ, ol. ros. compl. ol. cydon. ana. vnc. ii. materia ad cataplasmatismatis formam adducta iecinoris partem obducito.

Ab his medicamenta sunt vim habentia, refrigerandi, ac deducendi per vias vrinæ, quæ

quæ & hac ratione leuare queunt. huiusmodi sunt aq. capill. vener. vel asplenij, quod alias dicitur ceterach.

Præterea seuorem attemperant iulep. ros. & viol. cum aq. hordei. vel aq. capill. vener. vel ceterach. quibus & vti poteris à primordio pro syrupis.

Ab exordio vero ad vsque calcem poter aquam hordei languens.

At debilissimo ventriculo conceditur vinum olygophorum aqua dilutum medicata.

Accedunt & auxilia, quæ comprehensa sunt in syncopes curatione, vbi viderimus decumbentem diffuere sudore diaphoretico, pulsus aboleri, & extrema corporis algere, ac vires denique vitales extremè languere. Quibus angustis, aliisque decessibus restaurantia, & ea orifica, seu dixeris resouentia, valent occurrere, facereque quominus inscirrhum transferatur remissa nimium hepatis inflammatio.

Ad Dysenteriam.

FIt sanguinis emissio sumpta primum indicatione à causa .i. ab hepate floris autore, sed iniecto prius enemate ex iure pulli vitellis ouorum, & sacch. rubro. Post tridie secetur vena interna dexteri cubiti.

Syr. de miua cydon. & portul. & de suc. cicchor. cum oxalidis aqua.

Medicamentum compressiuium. Rec. thamarind. vnc. ÷ cort. myrobalan omnium an. dr. iiii. torment. dr. ii. fiat decoct. in aq. acetos. Dissol. mannæ electæ, vel sacch. viol. vnc. iiii. rhab. sine spica inf. in vnc. iij. succi ros. rubr. vel in aq. de v. infus. ros. rubr. colati, & fort. expressi dra. ii. triph. persicæ dra. iii. m. fiat potus.

Imponitur triphera, quia nunquam inducitur dysenteria sine febre valida; torment. propter malignitatem, & acrimoniâ syrupi.

Enema confortans ex lacte chalibeato cū succo centinodiar, vel plantag. cum ol. rosas. omphac. vel cum ol. cydon. cum adipe veruecino, cumq; vitellis ouorum dissol. in iure pulli. Quod si non sufficit vttere bened. & suc. ros. rubr. vetustissima adipe, nunquam omiffa veruecina.

Aliud enema. Rec. malic. balauft. myrtill. acetos. & plantag. & ros. rubr. ana p. i. pomacupressi ruditer contus. nu. 3. boli arm. orien. dra. iii. fiat decoctum: materiæ fort. expressæ, adde simplicia ante memorata: habes enema, quod si fluores reprimere non valuit;

Rec. hippacis vetusti minutim concisi, infunde quinquies, vel septies in sufficiente aq. pluuiæ, vel cisternæ, decoque vna cū plantentulis subtilibus crudis frumentaceis in iure pulli, donec utræque materiæ fuerint dissolutæ. Colatis ipsis adde gummi arabici vnc. i. Ius in intestinum infunde calidum

dum pro tenesmo desperato.

Sed in non tam extremo placentulas triticeas ipsas licet incoquere in iure pulli, vel aqua fabrorum ad vltimam dissolutionem.

Fieri solent & infernè suffitus ex hac materia, Rec. malicor. balauft. plantag. & acetos. portul. verbasci, myrtill. & rosell. rubr. imatur. ana p. i. pomor. cupressi bene contritor. p. ii. bull. in suffic. portione vini rubri f. fomenta.

Fiunt & forus pro tenesmo cum coniuncta in pueris ani procidentia: qui faciunt, vt corroboretur musculi, & introrsum retrahatur: factis insuper vnguinibus ex seuo veruecino, & desuper inaspera tritura panni purpurei, siue scarlati. seu rasuræ eius exusti.

Affusa post hæc, siue tabella tiliz, cupressi, vel pinus, vel abietis, laricisue ad podicem appressa, vel vt in ea sedeat calida vsque dum refrigescat, mox illito seuo veruecino, vel cerato comitissæ descriptione Montagnanæ.

Quod si dolor, atq; tenesmus sit implacabilis modica portio Philonii perfici, vel Romani. Atq; hæc in sede inferiori.

In abdomine vero superiore illitus ex ol. mastich. & ex cerato Comitissæ, quod est vnice stypticum, & roboratiuum. Inunciat vero particulæ insperge puluisculum ex mastiche, cinnam. & corall. rubr.

In vniuersum autem ante prandium, & ante cenam resouendus est ventriculus cy-
mis

misabsynthii viridis cum irrorato vino pro-
tropo lacryma dicto super laterculo feruido
volutatis, & præcalfactis. vel

In vino rubro sufficienti decoq. cydonia
duo, vel tria ad extremam eorum dissolutio-
nem. extenduntur forma cataplasmatidis in
panno linteo parti fouendæ analogo: insper-
ge pulueres adstringentes, & roborantes. ca-
taplasma puluere vigoratum impone stoma-
cho mane, ac vesperi multos dies.

Laudantur item Sacculi, qui Rec. vtr. mē-
thæ absynth. ros. rubr. cortic. citrii ana p. ii.
ligni aloes santal. omnium mastich. corall.
rubr ana dr. i. Caryoph. dr. i. omnia crassiuscu-
lo cribro secernantur, vnde fiant sacculi ad
formam scuti, quorum duo madefacti mero
vernacio, & expressi stomacho alterne im-
ponantur, tertius vero siccus in longum de-
tineatur.

Mirabile quoque, remedium est ad tormina
omentum recens exemptum ē macerato nu-
per veruecis ventre, & calidum superdatum,
& ante prandium mane, & vesperi ante cæ-
nam. Quod si iam tum calidum omentum
haberi non detur: tunc

Rec. aquæ myrt. lib. i. plantag. & aceti
modicum bull. & calidum inde factum omē-
tum stypticis inspersum pulueribus applice-
tur, vel applicetur

Emplast. quod Rec. mastich. vnc. i. exten-
ditur in aluta cum ol. nardino fiat emplastr. ad
for.

formam scuti pro stomacho, vel imponatur emplast. D. Io. de Prochyta.

Perdurante amplius dysenteria, syr. exhibe myrtinum, vel de acetos. cum pulu. troch. de carabe, de spodio, & pulu. bol arm. oriēt. & aqua cisternæ parte aliqua. vel offer

In potū aquā aceto tinctā, ac decoct. myrob. citrin. & chebul. & indorum, tum quidē in prandio, tum in cæna, interdū etiam vtendam.

Secundum medicamentum purgās compressiū exhibendū ex Rhab. sine spica torrefact. cum aliis rebus ante descriptis.

Galenus sermone de dysenteria de lacte docet, lac præcipue caprinū, seu candentibus ferreis ignitabulis, seu torridis iniectis sæpe filicibus fluuiialibus castigatum, auxilio magno futurum, si tantum febris absit, vel hæc fuerit remissa.

Ad hæc 10. diebus voratus puluis rhabar. torrefacti, & cum saccharo rosato veteri permisti mirificus est. Denique decoctum radicis chinæ non postremum erit præsidium postremo sumptum.

Decoct. quoque chinæ paratum, solenni forma non mediocriter iuuat.

Ad Hydropem.

Primo si sit hydropi adiuncta febris seca venam iecorariam, quando iecur alget algo.

algore proprio : excalescit vero calore alieno, & extraneo

Gal. 5. de loc. aff. c. 3. docet, hydropē nullum esse simplicem, sed compositum cum alijs hydropis differentijs, denominari vero vnum ex causarum eius exuperantia.

Post sanguinis emissionem, præparationi valent sy. bizantinus, sy. de rad. rhodomel. ex sacch. aquæ beton. & in tympanite, seu flatuoso probantur aquæ senniculi, vel melissæ.

Medicamentum purgās, Rec. pill. aggreg. agar. troch. pill. de rhab. opt. vig. dosibus cōsuetis adde rad. iridis dra. i. vel amplius ubi vires ferant.

In potu vero, Rec. Agar. troch dra i. sol. sen. orien. dr. i. ÷ flo. cord. p. i. decoq. in aq. capill. vener. & in col. diss. sy. Niphi. vnc. ii. diaphæn. vn. ÷ m. Deindè paretur

Deco& ligni sancti, Rec. lig. indicis rasi, & radice zarzæ. præp. ad vn ii. cort. eiusdem ligni, & fol. senæ orien. ana dra. iiii. ceterach. capil. ven. soldanellæ, flor borag. stæch sâpluchi, & beton. ana p. i. cort. rad. sennic. & apij rad. petros. & capp. an. vn. i glycyrrh. præpar. vn. ÷ semin. sennic. & anys ana vn. ii. Infundenda infund. per 24. horas in lib. vi. aq. fontis, fiat deco&. sec. art. ad consumpt. duarum part. aq. & facta colat. seruetur pro syr. Dosis sit lib. ÷ continua medicamentum 40. dieb. cum victu carniū assatū. Interpone decimo quoque die pillul. ante præscriptas vsque ad

ad finem dierum quadraginta.

Decoctum vero pro assiduo potu in mensa, & extra sit hoc.

Rec. ligni guaiac. limati, & rad. spartæ [parrillæ minutim concisæ ana vn i. infun. in lib. vi. aq. font. per 24. horas, fiat decoct. ad consumpt. tertiz part. aq. adde ceterach. capill. ven. soldan. ana p. i. coriandr. præp. vn. ÷ cin. nam. elect. & glycyrrh. parum contusæ dr. iiii. colatura seruetur pro potu.

Inunctiones abdominis totius crebras fac ex hoc cerato, R. ol. vtriusque lilii, ol. capparium. ol. absynth. ol. amygd. amar. ana vn. i. Vnguenti Arthanitzæ, & suc. cyclaminis ana vnciam i. ÷ adipis gallinæ vn. ii. ceræ quantum satis, fiat vngu.

Perdurante languore pill. de mezer. paulò ante prandium pro qualibet vice dra. i. ad 30. dies formandæ cum suc. iridis à summo ipso mane præparato, & 4. ab hinc horis erit in languente refoueri prandio: cibi vero vehiculum aqua decoctæ soldanellæ.

Clyster. lenientes, ac discutientes ex capite veruecino componendi, quemadmodum in curatione colicæ dictum fuit.

Cataplasma ex cochleis terrestribus cum testis earum in mortario validè contritis in amplo panno distentum, & abdomini caldum impositum 4. horarum spatio detinetor, creditur aquas per lotia mouere. Hollerius lumbis vult adhibendum.

Di-

Discutiens. & aquas mouens. Rec. fimi caprarum lib. i. rad. fanic. rad. apij, rad. petros. rad. brusci, & rad. capparum, & panis azy-mi ana vn. ii. capill. vener. & absynt. ana p. ii. bull. in suff. portione aque, donec emollian-tur, ex hac omni materia perbene contusa, aut per setaceum transmissa s. cataplas. abdo-mini superiori distendendum.

Aqua decoctionis cinnam. in vase duplo, seu balneo Mariæ cunctatius confecta, præ-ferim aduersatur materiz flatulentæ.

Sudationes Aniani, & arenationes Aena-rianæ valentissimæ sunt.

Aqua aduecta de balneo Lucensi lib. vi. quotidie pota. per vrinæ vias ocysime sece-dens xv. dierum spatio tumorem leuare po-tis est, si per initia vegeto iam ægroti calore hauriatur.

Ad Scyrrhum Iecoris.

SVb plethora sanguinis emissio cura est. Diuretica vero summo opere commen-dantur à Galeno plerisq; locis.

Syr. oxym. & rhodom. ex sacch. sy. byzan-tinus, aut de 4 radicibus.

Medicam. purgans, Rec. flor. cord. p. i. agar. troch dra. i. sol. senz orient. vn. ÷ Rha-pont. vnc. ii. s. d. in aq. capill. ven. & in colat. dissol. syr. de scichor. Nicol. vn. iii. Rhabar. vig. drach. ii. infusi in vn. iii. suc. ros. persic. Dia-

Diacath. Arnaldi dra. vii. Rhabar. dra. ii. parum nutr. in succo ros. persic. cum saccharo, fiant boli.

In forma vero pillulari, Rec. Agar. trochisc. Rhab. vigorati, & pill. aggreg. ana dra. i. cum cath. ros. 7. pill. formatae deaurentur.

Fomentum emollitium, Rec. malu. althæa violariæ, capil. ven. ana p. i. rad. cichor. petrosapij, cappar. ana p. i. absynth. p. 2. bull. in aqua pura sufficiens, adde cyathum vini odorati, fiat decoctio secundum artem, inde epithema, quo utere maditatis spongiis ad partem affectam.

Ad linimenta, Rec. ol. vtriusq; lilij, adipis vituli ana vnc. iii. cum cera sufficienti, fiat linimentum.

Emplastro, Rec. gummi ammoniaci, Bdellij ana dra. iii. macerentur aliquandiu in aceto, dissolue ex oleo de absynth. oleo mastich. & ol. ros. omph. an. vnc. ii. utere mistura ad iecur emolliendum.

Sy. dicti magistrales, Rec. succi cichor. depur. lib. ii. in eo bull. comæ absynth. p. i. Rhabar. vigorati tenuissime contriti dra. ii. factæ decoctionis fiat fortis expressio, addita sacchari sufficiente portione, paratur syr. longus, de quo sumantur vnc. iii. in singulos vsus.

Electio, Rec. pulpæ peæ. gall. vnc. iii. sem. mel. dr. ii. pulu. troch. de eupator. & de Rhab. ana dr. i. sacchari albi diss. in aq. capil. ven. & meliss. fiant elect. in ossellis, quæ vorentur

M

mane

mane cum aq. capill. ven. in qua sit infusum.
Rhab. vigoratum ligatum in pupatella.

Aqua ceterach. interdiu, & à cibo.

Hyeme vero interior mica cōtrita rhabar. hausta cum vino albo bene odorato, vel etiam Rhabarbarum ipsum commansum vino odorifero superpotato.

Vel denique deuoret pill. de rhabarb. & pill. aggreg. ana dra. i. mane.

Vel syr. de Eupatorio compos. vel de cichor. Nicol. ad vnc. ii. quæ si non sufficiant

Decocto vtitor farzæ minutim incisæ vnc. iii. infunde 24. horis in lib. iii. aq. font. fiat decoct. in aquis prædictis ad consumpt. medietatis, adde flor. cord. capill. ven. ceterach. ana p. i. sol. senæ orien. vnc. ÷ Rhapont. eupator. mastich. dra. iii. cortic. rad. petros. apij capp. aspara. senic. tamar. brusci endiu. cichor. ana vnc. ÷ absynth. p. ÷ confecta decoctionis expressio, patetur in sy. de quo dato lib. ÷ in singulos vsus.

Decoctio spartæ pro potu, Rec. spartæ parill. præp. vnc. i. fiat infus. in lib. xv. aq. font. die naturali decoque ad consumpt. tertie partis, addito in fine glycyrrhizæ parum contus. cinnam. ana dra. iiii. ceterach. capill. ven. ana p. i. ÷ facta colatura seruetur pro potu, quo decocto vtere 30. diebus cum victu carniū assarū, & aliorū siccorū, quæ possunt exhiberi, non obstante, quod hæc non obfistant morbo, qui gaudet humidis. nam huius origo fuit in;

infarctus, & ex plenitudine cruditas, quæ duritiem induxit, & fouet,

Naturalia remedia nō omittenda, è quibus Balneum est succellarij dictum, roborans partes naturales, & deobstruens, & calfaciens. in hoc affectu nos ait uti debere roborantibus; atq; discutientibus 14. meth. Gale.

Ad inflammationem Lienis.

VEnæ sectio sinistri brachij, quæ compæctæ unicuique reprimendæ inflammationi.

Sy. de succ. endiu. & borag. capill. ven. ana vnc. ÷ aq. cichor. vnc. iii. m.

Medicamen. purgans quarto, vel sexto die manna cum succ. ros. persic. vel cass. & sacchar. viol. dissoluta in suc. ros. persic.

Inunctio ex ol. viol. & ros. cum adipe galinaceo, vel anserino.

Fomenta, Rec. maluæ, althææ, viol. ros. rubr. cichor. flor. borag. ana p. i. ferue in sufficienti aqua fontis: madidis ex ea spongijs fove partem.

Item, Rec. ol. rosati, viol. de absynth. ol. cydon. & myrtil. ana vnc. i. adipis anser. vnc. ii. ceræ q. 5. f. ceratum.

Hirudines affigendæ sedi.

Aqua Cochlear. terrestrium destillatarum vtere cum saccharo.

Elect. Rec. sem. melo. vnc. iii. diamarg. frigid,

gidi, & electuar. santal. ana vnc. i. sacchari albi, dissol. in aqua capil. vener. sufficienti, fiat elect. secundum artem. deuoretur ex his offellis vnc. i. cum aqua ceterach, vel capil. vener. superpota.

Possit etiam æger uti mane multiplici conferua refrigerante, quales sunt conf. buglos. borag. ros. persic. & ros. rubr. & viol. ana partes æqu. quibus ingestis frigidam superporet aq. cichor.

His non conferentibus accedito sectio saluat. inter digitum anularem, & auricularem.

Et quia post lienis inflammationem solet insequi obstructio, & scirrhus, hæc duo sunt cauenda, quemadmodum capite proxime sequenti.

Ad Scirrhum Lienis.

Syr. byzantinus, syr. de trib. vel de 5. radicibus, oxym. simpl. cum aqua ceterach, vel capill. ven.

Medicam. purgans, Rec. pill. aggreg. rhab. vigor. & agar. troch. ana dra. i. form. pill. 7. cum cath. ros.

Apozema post 4. horas, Rec. syr. ros. sol. vel syr. cichor. Nicol. vnc. iiii. aquæ melissæ modicum.

Potab. medic. Rec. Agar. troch. dra. i. sol. fenæ orient. vnc. i. fiat decoct. in aq. capill. ven. & in colatura dissol. syr. cichor. Nic. vnc. iiii. Rha;

Rhabar. vigorati infusi in vnc. lili. succi ros.
persic. colati m. & fiat potus.

Vntiones ex oleo vtr. lili. de cappar. & de
absynth. ana vnc. ii.

Fomenta, Rec. Ceterach, capill. ven. rad.
tamar. fenic. apii, petros. radic. cappar. mal-
uæ althææ, asparag. & absynth. flor. chamem.
fenigr. semin. lini ana p. i. caricæ ping. nu. 12.
feru. in hydrel. & expressis ex eo spongijs vte-
re in fomentum.

Linimentum, Rec. vnguenti arthan. succi
cyclam. ol. amygd. dulc. & amar. vtriulq; lili,
& olei capparum, & olei absynth. ana vnc. i.
adip. an. vnc. iii. ceræ pauculum m. fiat vng.

Syr. magistrales, Rec. rad. chinæ concila-
vn. ii. fiat infusio in lib. vi. aq. font. inde deco-
ctio secundum artem ad consumpt. mediet.
aquæ. adde in decoct. ceterach, capil. ven. rad.
tamar. fenic. apii, petros. endiu. asparag. ana
p. i. fol. fenæ vnc. i. absynth. p. ÷ si. syr. longus.

Rhabar. vig. subtiliter puluerati dr. ii. agar.
troch. subtiliter contusi dra. ÷ factæ decoctio-
nis fiat fortis expressio, & addito saccharo suf-
ficien. paretur syr. longus, cuius potus est
vnc. iii. in longos dies.

Balneum succellarij.

Pro aqua pura præstat asplenij, vel capill.
veneris decoctum.

Demum hirudines venis sedis affigendæ, &
fonticulus ad internum sinistrum poplitem,
est postremus.

Ad Inappetentiam.

HÆc si dependeat à calidis humoribus,
 syr. sint oxy sacch. syr. de gran. dulc. de
 suc. cichor. endiu. lupul.

Medicamentum vero purgans esto Casia,
 vel manna dissoluta succo ros. persic.

Si vero fiat hepatis vitio, sanguinis emissio
 ex dexteri brachij vena interna, & subinde
 medicamentum præscriptum.

Electuaria cum aqua acetosæ, vel scorfo-
 nariæ.

Linimenta ex ol. amygd. dulc. olei absyn-
 thij, & ros. omphac.

Diamarg. frig. exhibe summo mane ad
 dra. i. vel

Elect. de gemm. eadem portione.

Si verò dependeat affectus à frigidis hu-
 moribus, vomitus vt supra monui, prouo-
 candus.

Syr. oxymeli simplex, Rhodomeli saccha-
 rinum, syr. cortic. citrij, syr. de pomis cum aq.
 beton. vel melissæ superpota.

In forma potabili medicamentum, Rec.
 fol. senæ orient. vnc. ÷ agar. troch. dra. i. flor.
 cord. p. i. fiat decoctio in aqua betonic. & in-
 suffic. colatura diss. syr. ros. solut. vnc. iiii. syr.
 Angustini vnc. iiii. Diaphen. vno. ÷ & non
 colat. misce, fiat potus.

In forma pillulari, Rec. pill. aggreg. agar.
 troch.

troch.& Rhab.vigorati ana dra.i. form.pill.
cum cathar.ros.n.7.

Vnctiones externæ ex ol mastich.& ol. de
absynth.ana vnc.i.÷ ol.nucis mosc.dra.i. ce-
ræ modicum m.fiat linim.

Emplastr. Ioannis de Prochyta, vel utr. gal-
liæ, vel empl. de mastich.

Ante prandium syr.de mentha cum syr.de
cort.citrij, item iulep de cinnam. vel confe-
ctio de cinnamomo, nec non cum oleo any-
forum in tabellis.

Auxilia denique omnia superius adnotata
pro vomitu, quales sunt sacculi fomenta, &
vnguenta.

Interpellatis vicibus pill. mastich. & pill.
de aloë præp.ad dra.i.ingere ante cibum
mane.

Si ex obstructione, syr.de absynth. de Ar-
themys.

Medicamentum purgans descriptum in
forma pillulari.

Vinum de absynthio, & ol.de absynthio.

Rhabarbarum pulueratum ex vino albo
odorifero summo mane.

Pro potu aqua ceterach, & postremo

Decoctum chinæ, vel sarzæ, &

Balneum succellarij quasi pro fomento.

Ad Obstructionem hepatis.

Obstudio si sit per essentiam, sectio lecorariæ dextri cubiti.

Syr. oxymeli de 3. vel 5. radic. cum succo endiu. cum aqua capill. ven. Hyeme vero syr. byzantinus de 3. rad. rhodom. zuech. cum aqua ceterach.

Medicamentum purgans, Rec. flor. cord. p.i. Agar. troch. dra. i. fol. sen. vnc. $\frac{1}{2}$ fiat decoctio in aqua scorson. & in colatura dist. syr. D. Augustini, & syr. viol. ana vnc. iii. rhabar. opt. vigor. dr. ii. infus. in vnc. ii. suc. ros. persic. colati, & expressi m. fiat potio.

Hyeme medicamentum pillulare, Rec. pill. aggreg. rhabarb. vig. & agarici troch. ana dr. i. form. pill. 7. inauratæ.

Post 3. horas, Rec. syr. de cich. Nic. & ros. solutin. ana vnc. iii. cum aqua ceterach.

Vndiones ad hepar. ex ol. de absynth. & amygd. dulc. ana vnc. i.

Syr. magistrales. Rec. suc. cichor. sylu. lib. ii. bull. lento igne, & add. fol. sena orient. dra. iii. absynth. p. i.

Rhabarb. subtil. puluerati dra. ii. si decoct. mox colatura, tertio fortis expressio, adde sacch. ad suff. fiat syr. longus, de quo sumat languens vnc. iii. mane.

Aqua decoctionis ceterach in omnem vsu potionis.

Vnguentum, Rec. Ammon. dissol. in aceto
vnc. $\frac{1}{2}$ olei de absynthio, & amygd. dulc. ana
vnc. i. $\frac{1}{2}$ omnia simul dissol. cum paucula ce-
ra fiat ceratum molle.

Electuaria, Rec. sem. melon. vnc. iiii. adde
elect. diatrium santal. ana dra. i. sacchari albi
dissoluti ex aqua capill. vener. quantitate suff.
fiat elect. cum vnc. iii. aq. capil. ven. in qua
infusum fuerit rhabar. in pupar. cuius dosis
sit vnc. iii.

Hyme rhabarb. in substantia mansum cu
haustu vini odorati. rhabarbarum vbi man-
dere non possit egrotus, idem ipsum tenuissi-
me tritum ingerat ex vino.

Est & mane commodus syr. de cichor. Ni-
col. cum sy. byzantino composito ana vnc. i.
ex aqua decoct. ceterach 10. diebus pota.

Syr. vehementiores de aceto scyllitico, &
oxymeli scyllitici cu aqua ceterach, vel ca-
pill. ven.

Pill. vehementiores aggreg. de rhabar. vi-
gorato, pulu hieræ, de quibus sume medio-
crem portionem; fiat autem massa cum sy. de
cichor. Nicolai.

Pro potu deinde cape, syr. D. Augustini, cu
syr. Nicolai.

Si verò persistat etiamnum morbus, & iam
inueterauerit;

Decoctum accipe sarzæ, in quo simplicia
diuretica sint incocta.

Balnei succellarij vsus 7. diebus, quo me-
dio

dio tempore sumat languens rhabarb. vel in substātia, vel bene pulueratum, vt ante monstratum est.

Rhapontici demum vsus longus, quod est mirabile.

Ad Suppressionem vrine.

EA si vitio sit vesicæ debilitatæ sectio, venæ iecorariæ, vel cuiusq; reliquæ venæ non videtur conuenire, sed potius corroboratio partis, & primo

Medic purgans, ex casia, & diaph. hiera Galeni cum pulu. glycyrrh. cinnam. vel

Forma potus, Rec. Diaph. vnc. ÷ dissol. in suff. sy. de cichor. Nicol. adde pauculam aquā senic. m.

Fomenta, Rec. flor. chamem. melilo. fenigraci, sem. lini, sampsuchi, beton. ros. incopl. ceterach, & capill. ven. flor. stęchad. absynth. ana p. i. ferueāt omnia in suff. vino albo odor. spongijs ex hoc expressis fiat forus.

Inunctiones loci male valentis ex ol. chamem. oleo de absynth. ol. de spica, & oleo de hyperico.

Suggere vero per os, quæ vim habent incidendi, & corroborandi, quale est oxymeli simplex, vel scylliticum, rhodomeli cum saccharo, vel oxyfaccharum.

Pillulæ, quibus corroboratur cerebrum, & partes neruossæ, sunt huiusmodi; pill. cocc. agar,

agar. troch. formentur è syr. de stachade.

Secundo pro potu, Rec. syr. D. Angustini, & syr. de 9. infus. ros. pers. vel syr. ros. per sen-
nam. solutiuarū. Poteris & manu. perinde ac
vtrem emungens, vrinam elicere.

Vnguentum ad pubem, & vesicam esto,
quod Rec. ol. verr. lilij, olei capparum, ol. de
absynth. ol. de spica, ol. de hyper. ol. de lumbr.
ana vnc. i. ol. nuc. mosch. dra. ii. adipis anseris
vnc. ÷ cum paucula cera fiat ceratum, vel

Re. 4. anodyn. farin. lupin. & sem. sinap. ana
p. i. seru. in aq. eum his in mortario pistentur
adeps vetus gallinæ, vel potius anseris, oleo
guttatim instillato de spica ad vnc. ii. f. catap.

È diureticis necessarijs præsente calculo,
vel arenulis, vel limo crasso, vel grumo san-
guinis in canali vesicæ, primū est Electuariū
Iustini ad dra. i. ex vino.

Mox pulueres hi, Rec. pulu. ononidis, milij
solis, lapidis Iudiaci, ossiū cerasorum, mepsi-
lorum, da&yl. ana dra. ii. Quum opus est ac-
cipe pondo dra. i. ex vino odorato.

Proficet & flatulentia lotium supprimen-
ti confectio de dianysso, vel tabellæ ex oleo
stillatio anyforum, & saccharo, & aqua fa-
niculi secundum artem parata: item elect. è
cinnam.

In vniuersum vero casu flos glycyrrhiza,
& semē maluæ, & halicacabi, seu alchechen-
gi, laxant vrinæ vias.

Pulueres laudati tali leporis adusti. lauda-
ta sunt &

For.

Fomenta , quæ comprehendunt hæc; rad. iridis , petrosel. apij, asparag. capp. berag. cichor. ceterach, capil. ven. ana p. i. ferueant in albo vino sufficiēte, in quod orificij amplioris vase receptum infundantur penis , & testes aliquandiu: mox absterfi , & exiccati deliniantur oleo de scorp. amygd. amar. & oleo irino ana vnc. ÷

Elect. Rec. sem. melonis, & semin. maluæ, & semin. lini, glycyrrh. contusæ ana vnc. i. milij Solis , lapidis Iudaici curiose pulueratorum ana dra. ii. sacch. albi dissoluti aq. capill. ven. portione, quota sufficit, fiant electuaria secundum artem.

Potus aquæ ceterach, & capil. ven. in potu.

Rhapontici pulu. in albo vino sufficienti. noctu infunde, mane colatum humorē hauri, qui maximè iuuat.

Balneū de subueni homini, vel huius forte defectu, balneum ex oleo puro , vel balneo facto ex hydrelgo, in quo serbuerint, quæ superius adnotauimus.

Decoctum spartæ tum in syr. tum in potu ex memoratis sepe diureticis paratum.

Destituto remedijs languente , & in casu lapidis explorato, consultum est secari inter anum, & testes, vbi collum est vesicæ , & inde calculum eximi. nimirum expedit languentem in vita cū fistula seruari, prius quā biduo, vel triduo miserabiliter perire. Sed facta protestatione quandoq; id ego permisi.

Ad Diabetem, siue vrine incontinentiam.

IN recēti Diabete, & acri materia venæ se-
ctio dextri cubiti, atque insimul
Syr. de suc. cichor. de miua cydon. cum
aqua plantag. aut acetos.

Medicamentum purgans, Rec. thamar.
vn. i. cort. myrob. citrin. chebul. & ind. ana.
dr. ii. fiat decoct. in aqua acetos. & in sufficiē-
te colatura dissol. marmæ electæ corp. vel sac-
chari violati vnc. iii. rhabar opt. sine spica
dra. ii. infusi in vnc. iii. succi ros. persic. vel
aquæ ipsarum m. fiat potus.

Vicius ratio inculcata, & opt. sint cibi de
bipedibus, & auiculis.

Potus aquæ cisternæ chalibeatæ.

Vnctiones ad renes ex ol. ros. omph. myr-
tino, & vnguento comitissæ, vel seorsim sin-
gulis, vel mistis.

Per os syr. de ribis, myrtinus, de portul. &
acetos. de miua cydon. cuicunq; additis pulu.
boli arm. orient. corall. rubr. troch. de carabe,
& de spodio.

Emplast. Rec. pulu. ros. rubr. myrti bacca-
rum, boli arm. orient. mastich. coral. rubr. san-
guinis dracon. cortic. castan. assarum ana.
dra. i. ÷ farin. hord. p. i. ol. myrtini, & ros. om-
phac. & mastich. ana dra. i. ÷ pulu. myrob. ci-
tr. chebul. & ind. ana dr. ii. omnibus tenuis-
simè contritis, & addita terabinthina, & vi-
sco

sco quercino sufficiente materiam deduc ad formam emplasti secundum artem, quod in aluta extēde oblōga quadrata. Hoc medicamentū mirabile est ad remorandā, & digerendam materiam serosam, & alias, & ad fetum in utero retinendum.

Poterit & eger mane myrobal. citriais uti. Ad hac intret

Balneum aquæ dulc. modicè calefactæ, & accipiat ad lumbos stillicidium ex hac materia.

Rec. malicorij, balauft. myrt. baccarum, pomorum eupressi, plantag acetos. ros. rubr. ana p.i. feru. in aqua fabrorum sufficiente, licet ex hoc quidem fieri fomentum in regione renum, sed præstantius est stillicidium incidens ex alto loco.

Sic Balneum de la Goccia, quod est Puteolis propè Sulphatar. commendatum est, & ita dictum, quod guttatim erumpat è saxo.

Potest & ad vsum componi ex simplicibus ad hanc rem facientibus.

Rec. prædicti balnei lib. iiii. aq. myrt. vel ros. rubr. libr. ii. misce, & modicè calefactæ cura ut ex aheno vasculo cadant in renes guttatim, vel si corpori subsit intemperies, balneum intret, quod dicitur Balneoli.

Si Diabete nihilominus perduret, venæ sectio nullius est usus, ac sudores certo erunt emolumento: veritamen adhibito prius medicam. purgare ministret sibi balneum istud.

Rec.

Rec. Ceterach capill. ven. rad. cichor. tam. s. nigr. sem. lini, s. nic. apij, petros. ana. p. i. seru. in aqua sufficienti in lebe- te medio- cri ponat pedes xger, & hae foueat partes af- fectas.

Eo vero tempore languens ponatur supra grabatum bene coopertus excepto capite, vt halitu vaporis illius aperiantur pori sic, vt emanet sudor: quod estuarij genus continuet xgrotus ex diebus: nutriendus interim opti- mis cibis.

Sed vbi vitium priuatum sit colli vesicæ, priuatim etiam, & propriè debemus his au- xiliari, atque vbi sit ab vlcereis acrimonia, per iniectiones, & remedia extrinsecus atte- perantia, & digerentia diu resouenda pars est, quæ inter anum, & penem est sita.

Ad calculum renalem, & vesicæ.

Sanguinis emissio secundum virium teno- rem est moderanda, de interna dextri cu- ti iecoraria.

Syr. præpar. & incidentes materiam cras- sâ, qualis est syr. de 5 radicibus, & oxym. sim- plic. Et si materia fuerit impenso frigida rho- domeli saccharinum, de 3. rad. Gentil. sine aceto, syr. de malua, syr. capil. ven. cum aqua ceterach, vel gram. vel capil. ven.

Medicamentum purgans in potu, Rec. ra- dic. glycyrrhizæ ruditer contusæ dra. ii. fiat de-

decoct. in aqua capil. vener. & in colat. dissol.
mannæ elect. corp. vnc. iii. vel sacc. viol. vnc.
iii. vel pulpæ casia recent. extra. per setam.
vnc. i. ÷ syr. de cichor. Nicol. vnc. ii. rhabar.
vig. dr. ii. infus. in vnc. iii. succi ros. persic. co-
lati, & expressi diacath. Arnal. vnc. ÷ misce
fiat potus.

Bolus, Rec. pulpæ cas. recent. extra. per se-
tam vnc. i. diaphen. dra. vii. pulu. glycyrrh.
ononidis, & cinnam. ana dra. i. cum sacch.
fiat boli.

Pillulare medic. Rec. pill. aggreg. ex inuēt.
Mesuæ, pulu. hieræ Galeni, agar. troch. rhab.
vig. ana dra. ii. fiant pill. cum cathar. ros. n. 7.

Pruna damasc. condita cum succ. ros. persic.
& cum decoct. senz orient. quotidie ante
prandium assumenda.

Cautio. Materia hæc crassa, & viscida ex-
pelleitur potius per aluum, quam per vteres,
& vias renum.

Et quoniam metus est, ne lapis augeat,
hocce periculum præuenire oportet, & factū
qualemcunque demoliri.

Igitur cum optima diætā apprehendat
ager decoctum, quod Rec. spartē parillē mo-
dicum concisā, & lotā vnc. iii. corr. ligni In-
dici vnc. i. infund. in lib. vi. aq. fontis 24. hor.
decoque ad consumpt. 2. partis aq. In fine
adde sol. senæ orient. vnc. ÷ ceterach, capill.
ven flor. viol. flor. maluæ, flor. borag. sumit.
lupul. & cichor. ana p. i. radic. ononid. dra. ii.

radic. petros. aspar apij sēnic. & tamaricis ana
vnc. ÷ facta fortis expressio seruetur.

Pro potu, Rec. eiusdem spartæ vnc. i. infus.
per idem tempus, & eodem modo in xv. lib.
aquæ font. decoq. ad consump. tertix part. aq.
adde in fine ceterach, & capill. ven. ana p. i.
glycyrrh. dr. iiii. cinnam. dra. ii. facta colatura
seruetur pro potu decē diebus prosequendo.

Purgato corpore Balneum petræ Puteola-
nū administretur lūborū regioni sex diebus.

Quod si calculus obfirmatus sit, & obdu-
ratus, ad valentiora præsidia confugiendum
est, &

Diuretica apprehendenda. Primo leuiora;
qualis est expressio succi fauorum cum dra. i.
pulu. ononid. vel aq. florum anthos. i. ror. ma-
rini destillati ad vnc. ii. vel aq. destill. ex mi-
nutulis limonibus cū paucula aqua cinnam.
destillati. In mensa vero iuscula cicerum ni-
grorum cum semina asparag. & sēniculi deco-
ctorum. Puluisculus item frugiferus est, qui

Rec. pulu. ononidis, ossium ceras. dactyl.
mespil. lapid. Iudaici, milij solis, & saxi fragij
ana dra. ij m. & vtire ex vino græco, vel ex
succo limonij, vel ex decocto diuretico.

Eleæuarium Iustini.

Sanguis item hyrcinus præparatus ex vi-
no bono voratus.

Calculus humanus quoque perhibetur à
proprietate profuturus.

Vnctiones ex oleo de absynth. de cappar.

N

varijsq;

utriusque lilij, & olei de lateribus, & huiusmodi alijs.

Quoniam fas non est ipsos adaperiri renes, licet hoc ausus fuerit Franciscus Rossetus, quemadmodum in lib. de partu Cæsario declaratum reliquit: mirabile præsidium est apponi cucurbitulas duas ad lumbos, mox vero binas alteras inferius, & tertio binas alias iuxta pubem infimā. legimus apud Aetium, & Nos in opere efficacis medicinæ monstrauimus, hocce remedio pertrahi calculos ex renibus, & extrudi deorsum.

In dolore peracerbo balneum de subueni homini Puteolanum subuenturum utique spera. quo apud exteros deficiente, substituas licet artificiale, ex hydreleo, quod receperit in se diureticas radices, simplicia quatuor anodyna, polytrichum, & adianthum, veneris dictos capillos, utramque maluam, paludapium, caricas, zyzypa, carobas, dactylos syriacos, & huiusmodi laxantia, & aperientia omnia.

Aliunt intestinum hædi in laborantis hominis mentulam inductum, & vehementer inflatum, sic ut illapsus flatus vesicam ampliauerit, & dilatauerit, exiturum exindè calculum, qui remoratus opprimat dolore: cuius ego simile commentum, & instrumētum exposui descriptū in medicina efficaci monstratum à Memphitico medicatore. Quorum utrumuis exigente casu possis experiri.

Ad impotentiam coeundi.

SI venerit imbecillitas ab inanitione, im-
promptu victus esto ratio plenior, qua-
les sunt testes gallorum, coturnices, turtures,
hædi, veruccina. suillaue caro, pistacii, nuclei
pinei, vulgaris giorgiolena, sesama, semen si-
napis, semen erucæ, ipsæ quoque erucæ, pasti-
nacæ semen, & brassicæ, quæ cuncta generant
abundè semen.

Si fiat defectu flatus, suggerent hunc legu-
mina, qualia sunt cicera, fabæ, phaseoli, capræ,
& allia assa, radiculæ, semina anysorum, seni-
culus, carduus scolymi.

Animi turbationes ad iucunditatem con-
uerse.

Penis leporis, vel vulpis tritus ex vino as-
sumptus.

Elixirio Dactylorum.

Pinguedo lacerti scynici hoc modo para-
ta. amputatis caudis, & capitibus, & intera-
neis, quod reliquum est conditur sale, & quæ
pinguedo dimanat ab embammate, seu con-
ditura, colligitur, qua locum inunge situm,
inter anum, & testes.

Herba nominata testiculus vulpis, & ra-
dix Satyrii mansa:

Conf. diasatyriion ad dra. i. ÷ horam dimi-
diam, aut integram ante coitum. Diamoschū
etiam, ac Mithridatium vfitata, seu catapo-
tis,

tiis, seu iusculis, aut mero potata.

Vnctiones ad intercapedinem inter anum, & testes ex ol. sesamino, vel de euphorbio, vel ex nuce mosch. vel ex moscho. vehementius autem ol. de lateribus, quod & semen gignit, & mentam intendit.

Per os vero diamargar. calidum.

Electuaria, Rec. cerebrorum passer. vnc. iii. infun. in aq. namphæ per 24. horas, nucleorû pineorum, & pistaciorum ana vnc. ii. gran. parad. piper. longi, zinzib. sem. vrtic. nasturtii, erucz, galang. ana dra. i. sacch. albi dissolu. in aq. namph. fiat elect. de quo singulos in vsus mane, & vesperi mande vnc. i. ex vino albo generoso, in quo fuerit infusum zinziber. cinnam. iulep. ana dra. ii. sacch. quantum sufficit: fiat vinum odor. quod vinum dicitur Hippocrassum, celebre Panormi.

Lotiones ad testes, Rec. galangæ, garyophyll. cinnam. zyziphor. mastich. zinzib. ana dra. iii. cort. citrii ana p. i. vel p. ÷ bull. in vino rubro crasso generoso sufficiente, ex quo sæpe perlucere sedem, & obscena licebit.

Illitus ad partes prædictas, Rec. ol. de laterib. ol. euphorb. ol. castor. & ol. sesamini ana vnc. ÷ puluerum moschi, zinziberis, zibetti, mastich. & cucubearum, semin. cinarz, erucz, sinapis, & feniculi ana dr. i. ceræ pusillum m. fiat linim. quod valet ad trahendum sanguinem ad locum interiacentem ano, & retribus, ex quo postea sanguinis, & utilis flatus

tus influxu necessaria fit colis ad venerem
arrestio.

Ad Priapismum.

AB ignauia genitalis phalli venimus ad
immodicam eius intentionem, quæ
Si fiat ex seminis multitudine, sectio venæ
cubiti dexteri, & sinistri, non semel tantum,
sed bis, atque ter.

Medicamenta expurgantia renes, qualia
sunt cassia, manna, syr. viol. sacch. viol. & p-
numero exhibita.

Vnctiones externæ ex ol. viol. ol. sem. cu-
cubitæ, vnguento refriger. Galeni, succo
modico hyoscyam. succo semperuiui maio-
ris, solani, lactucæ, mandragoræ, & vsque opii
momento, si necessum fuerit visum, quibus
& terebinthina commistis illinire possis lo-
cum ano, & testibus interiectum.

Electuaria refrigerantia. Rec. sem. melon.
vnc. iii. semin. cucurbit. & citruli ana vnc. i.
semin. portul. lactucæ, & papau. ana dra. i. se-
min. agni casti, & rutæ ana dra. i. sacch. albi
dissol. in aq. ros. rubr. q. 5 m. fiat elect. quo va-
lerudinaris vitior ex decoctis maiuæ, viola-
riæ, hord. qua hordei aqua ad vinum lym-
phandum opus erit.

Mane diamargar. frigidum ex eisdem aquis.

Est & vsus dra. ÷ caphuræ, & vna sem. agni
casti, menthæ, ac rutæ ex vino albo.

Si sit ex immodico flatu, discutientibus occupes, & primo

Syr. ex oxym simpl. oxyfacch. & rhodom. syr. de mentha, de cortic. citrii cum aquis fenic. anethi.

Medicam. purgans, Rec. agar. tröch. dra. i. senæ orient. vnc. $\frac{1}{2}$ sed cum folliculis, semin. feniculi dra. i. fiat decoct. in aq. melissæ, & in colat. dissol. syr. D. Augustini vnc. iiii. de noue infus. ros. rubr. & de s. persic. ana vnc. ii. Diaphen vnc. $\frac{1}{2}$ m. fiat potus.

Vnctiones tum ad renes, tum ad scrotum, & intersemineum, ex oleo chamæm. rutæ, & anethi.

Per os diamarg. calidum, diamoschum, confect. diambæ, & Galenæ ad dra. i. triph. persicæ, aut magnæ, quæ omnia discutiant flatum, & libidinem obrundunt.

In potu aqua anys. cum paucis cinnamomo.

Vinum vero sit album discussium, vt Cellæ, Beluidere, Pausilypi, & Capodimonte.

Elect. Rec. 4 sem. frigid. maior. vnc. iiii. seminum erucæ, fenic. anys. pulu. glycyrrh. ana dra. i. lacch. albi q. s. dissoluti in aq. fenic. fiat elect. in ossellis, quibus vtitur mane, & vespere ex aqua primo decocta.

In materia vero acris, & mordaci venæ sectione internæ dexteri cubiti.

Syr. de fumar. de cichor. de lupul. & portulaca.

Medicam purgans, ex syr. D. Augustin. ros-
perfic. de succo viol. cum conf. Hamech.

Serum lactis, in quo decocti sint flores cor-
diales, & fol. sen. orien. aliqua portione: vritor
aliquot diebus.

Balnea ex aq. dulci. Aq. frigida affusa ad
testes, & pudendum, priapismum curauit Ga-
lenus 14. meth. c. 7. Ad penetrationem adde
aliquantulum aceti.

Vnctiones omnes adnotatz, cum agere-
mus de multitudine sem. sic electuaria, &c.

Ad inflammationem renum, & vesicæ.

H Vmeantia, & refrigerantia.

Venæ sectio ex Galeno 13. meth. c. 17.
& lib de curatione per sanguinis miss. c. 8. ex
saphena. Recentiorum vero sententia ex in-
terna dextreri cubiti.

Quæ ambæ sententiæ sunt approbæ, illa
quidem catâxin rectitudinem, hæc per reuul-
sionem: quæ vero reuellere intendimus, præ-
cipue consultum est ex iecoraria.

Vel dicas, quod sub viribus validis vrimur
reuulsione per brach. sed in languidis cum
Galeno euacuando sufficit semel sanguinis
emissio: ante quam emissionem omnino

Clyster. ordinetur ex casia, ex oleo viol. &
melle viol. quæ omnia dissol. in aqua decoct.
maluæ, viol. & hord.

Syr. præparantes, & mitigantes acrimoniâ humorû, Rec. malu. viol. ana vnc. i. aq. hord. vel cichor. ad vnc. iii. m.

Medic. lenitium ex casia nouissime extr. laudatur quoque syr. de succ. viol. vel sacch. viol. cum syr. ros. solut vel manna d. sol. in aqua quinque infus. ros. perfic. siquidem in hoc casu per initia diureticis medicamentis vti non debemus, nec item vehementer calidis, nè concitentur humores infernè.

Illitus ex ol. viol. ros. omphac. ol. sem. cucurb. cum paucis succ. mandrag. succ. solani, suc. plantag. & in vehiculum aliqua portione aceti, Vnguento rosato, & santal. cum aceto, vel vnguento refrigerante Galeni.

Elect. Rec. sem. mel. vnc. iii. sem. maluz, sem. portul. sem. papau. sem. lactucæ ana dr. i. sacch. albi dissoluti in aq. hord. sufficiente. ex contrita omni materia secundum artem paratur elect. in offellis, quæ delibet æger mane, & vesperi aqua hordei superpota.

Tendente ad suppurationem vlcere abstinendum à rebus nimium frigidis cautione scirrhi, qui contrahi posset in renibus, vel in vesica, quare consultius apprehendenda sunt

Fomenta, quæ sint huiusmodi, Rec. chamem. sanigr. sem. lini, malu. althæz, caricarum pinguium minutim concis. quantum videbitur. ferueant in hydrelæo, ex quo primum infuscatis mox leuiter expressis spongijs vttere
ad

ad digerendam inæqualem intemperiem re-
num, & vesicæ, quas utraque partes triduum
inungere possis oleo chamomel. amyg. dulc.
& ol. lilij albi addito aliquoto butyro, & adi-
pe gall.

Cataplas. perficiens suppurationem, Rec.
farinæ tritici sol. malu. althææ, sēnigr. ana p. i.
fermenti vnc. ii. caricas ping. n. i. ferueant in
aq. sufficiente, donec herbæ mollescant, adde
sub finem croci dra. ÷ butyri recentis vnc. i.
adipis gall. vnc. ÷ axung. porcin. vnc. i. ÷ m.
in mortario fiat malagma. est mirabilis vir-
tutis, diu retinendum in affecto loco, nec plus
semel interdum transmonendum.

Facta suppuratione diuretica pròptea sunt.
ex his vero sy. de rad. Gent. sine aceto, syr. ca-
pill. ven. & interpellatus sy. de cichor. Nicol.

Aqua decoct. ceterach capill. ven. petrosel,
tamaricis cum radicibus.

Syr. magistr. Rec. rad. tamaric. sēnic. apij,
petros. cappar. borag. cichor. endiu. an. vnc. i.
ceterach, & capil. ven. an. p. i. absynth. p. ÷ fl.
cord. p. i. ferueant in vi. lib. aq. font. ad con-
sumpt. dimidij, adde sem. malux dra. ii. semin.
lactuæ, & portulacæ dra. iii. flor. viol. p. ii. sol.
senz orient. vnc. i. rhabar. opt. vigorati subti-
liter puluerati dr. ii. expletæ decoctionis fiat
expressio fortis, cui addito saccharo sufficien-
ti, fiat syr. longus, de quo mane hauriat ægro-
tus vnc. iii.

Cum periculum est vlceris, curabis, vt infra
com-

comprehensum est.

Inflammato vesicæ collo sic, ut misionis fieri nequeat actus, utere cathetere. quod si sequatur intensior dolor, lenitiua præsto sint ex ol.amyg.dulc. & lactis vsus caprini, vel aqua lacticina seminum melonum, vel aqua decoctæ malug cum infus.sem.melonum, vel aq.hordei viridis destillata.

Aucta inflammatione, & apostemate consummato, nullus est vsus catheteris: verum sola sperest sectio perinæ inter anum, & testes à latere, declinato cautè medio nerueo cliuo. liberatus est per me fistula quidam Monachus, qui se commingebat ulcere internè patente, & callo coalitum distinente: sed callo tamen excusso non arduo negotio refecta est vnitas.

Ad Gonorrhæam.

MOrbus hic si per multitudinem est seminis, eo modo curetur, ac priapismus Galen.de loc.aff.lib.6.c.11.

Si vero non sit ex multo, necessum est, ut sit ex acri, & tenui; causa verò fluoris acuties sit. nempe cum aquea substantia fiat sal, statq; nitrum.

In hypothesi priore fiat venæ sectio dexteri cubiti internæ: quæ sanguinis detractio remitter aliqua parte acrimoniam, quam & alijs rationibus expugnari licebit, & primo
Syr.

Syr. de succis maluæ, violarum, cichorij, endiu. fumar. lupul. adde aq. hord. vel capill. ven. cum emulsionē 4. sem. frigid. maior. tribus, aut quatuor diebus.

Medic. purgans ex casie dra i. pulu. sem. haliacabi, seu vesicariæ semin. vtriusq; maluæ, & glycyrrh. ana dra. i. & sacch. q. 5. vel Rec. manz dissol. in aq. hordei, & sacch. viol. ana vnc. iii.

His actis mane per 10. vel 12. dies conseruæ flor. maluæ, & sacch. viol. commisturum, ana vnc. i.

Naturalia remedia, quale dicitur Balneoli prope Nyfidam, & Puteolos, quod balneum est mirabilis virtutis ad profluvium omne sistendum, cuius apud exteros defectu parari licet Balneum ex aqua dulci incoctis simplicibus ad id rei facientibus, qualia per nos multa tradita sunt ad priapismum.

Inunctiones ad renes ex ol. omphac. ros. ol. viol. semin. cucurb. cum exigua portione cum opus fuerit, succi mandragoræ, hyosciami, solani.

Vnguenta, Rec. pulu. boli armen. orien. corall. rubr. mastich. sanguinis drac. ana dra. i. ol. cydon. mastich. myrtin. ros. omphac. viol. papau. ana vnc. ÷ pulu. santal. omnium ana vnc. ÷ ceræ modicum m fiat vnguentum.

Vsus laminæ plumbeæ, noctu præsertim alligatæ lumbis, at hominis validi, nō autem delicati, quippe qui non ferat plumbi pondus,

dus, & algorem. Sed delicati ne decubitus supinum accersant effluxum alias, quam par est; expedit, ut his in medio lumborum accommodetur adhærens lintea pila, quæ vetet incubitus dormienti alioquin improuisum, fecus linteo suppositas inferiori susternemus vitulinas, aut caprinas alutas.

Odoramenta etiâ adhiberi solent ad nares frequētia; quæ per spiritus traductores deuehant infrenandæ spumæ veneris virtutē. eiusmodi sūt sem. viticis, papau. hyosc. yami, mādrag. solani, rutæ, menthæ, semina, vel folia. Sed Caphura prima, ex quibus singulis dr. ÷ contusis colligi licebit in panniculum laxæ texturæ pessarium nodulo colligatum.

Vbi vero semen aduerteris fluidum, ac tenue, sic ut serosum videatur: tum simplicibus incrassantibus, quasi coagulo studeas cōprimere substantiam, quemadmodum per suos sales figunt fluxilia Chymistæ.

Id, quod efficere parati sunt syr. de papau. sy. nymphæ, syr. viol. sy. myrtill. syr. rosell. sy. gran. dulc. zyzophor. & de portul. cum aqua nymph. plantag. aut portul.

Medicam. corrob. quale datur in alijs indicationibus.

Huiusmodi decoctum est myrobal. cheb. citrin. & indor. in aqua plantag. in ea dissol. mannam, vel saccharum viol. adde rhabar. sine spica, infusum in syr. nouem infus. ros. rubr. paratus est inde potus. à qua leui purgatione

Decoctum succedit spartæ; longe verò diuerſum à conſuetis, quod Rec. ſpartæ parillæ conciſæ vnc. iiii. cort. ligni guaiac. vnc. i. rad. rhapont. vnc. ii. ſem. vtriuſq; malu. lactu portul. ana dra. ii. ſol. ſenæ orient. cum ſollic. glycyrrh. vnc. i. ſem. rutæ, ſem. ag. caſti ana dra. i: pentaphyll eupator. flor. ſtzech. lentifci roſ. rubr. ana p. i. infuſa omnia ſpatio 24. horarū in lib. vi. aq. fontis, decoq. ſecundum artem ad conſumpt. duarum part. facta colat. ſeruetur pro ſyr. cuius doſis eſt lib. ÷.

Fiat item aqua de ſparta ſubditis vtriuſq; malux ſemin. dra. ii. quod decoctum ſumatur 20. diebus.

Quæ omnia ſi non expleuerint votum, erit vtiq; neceſſarius vſus terebinthinæ hoc modo parandæ.

Rec. Terebinth. lotæ decies ex aqua decoct. glycyrrhizę, radicum malu. & hord. ad ſingulorum vnc. ÷ quæ ſic præparata ſumatur alternis quibuſque diebus ſemel vſq; adeo vt ſpatio 10. dierum ſit ingeſta quinquies.

Interim emanante materia putri ſpermatica, ſunt abſorbenda iura conſecta ex pedibus veruecinis cum farrib. extremè diſſolutis: quæ in ſcula reſorbeantur cum ſaccharo continenti curſu 15. dierum.

Et perdurante amplius ſuore lac offerendū eſt capræ, quippe quod maximè ſuo quaſi coagulo ſeminis liquamentū miſtis alimēti, medicamētiq; viribus belle valet incrāſſare.

Pſeu.

Pseudo gonorrhææ mananti, cum tentigo est adiuncta molesta; pro symptomate depellendo non sunt auxilia meliora, quam priapismi dudum à me descripta, atque alia quædam in capite de venereæ contagionis gonorrhææ.

Sed turgidulum præputium, qui angit dolor; irrigationibus tollitur, vel alterantibus frigidis, vt succo plantag aut aqua rosarum: vel lenientibus, ex quibus est ol. amygd. dulc. & ol. sem. lini, & vng. rosatum: vel anodynis, & naturæ affinibus nostræ, vt lacte humano, vel caprino repentibus.

Impransus autem homo voret semina maluarum condita saccharo secundum artem, nec nō è sem. alchechengi, alias halicacabi cōfectos trochiscos, vt qui acrimoniam temperant humoris.

Ad ulcera renum, & vesicæ.

A Qua hord. torrefacti: vitæ ratio infrigidans, & humectans.

Sectio venæ dexteri cubiti internæ.

Syr. de succ. cichor. fumar. lupul. endiu. cū aquis earundem herbarum exstillatarum.

Medicam. ex syr. D. Augustini viol. ros. incompl.

Item ex manna cum succ. ros. persic. vel

Bolus ex diacath. & conf. Hamech.

Potus aq. mulsæ, & mane rhodomeli.

A me:

A medicamento lac asin. 20. diebus, & rursus alteris 20. diebus lac caprinum.

Interpellatis hebdomadis portio casia recter extr. per setam cum pulu. glycyrrhizę, & sem. vtr. maluæ.

A principio quoque inunctiones ex oleo ros. omphac. & viol. &c.

Ulceri progrediente, vel non sanescente circa lumbos affricator ol. chamæm. & rursus progrediente ol. de lumbricis, & de hyperico.

Adstringentes syr. myrtill. de portul. de ribis, de miua cydon.

Electuaria in hunc modum parata, Rec. sem. melon. vnc. iii. pulu. sem. vtriusq; maluæ portul. papau. lapidis hæmaticis ana dr. i. sacchari albi dissol. in aq. portul. sufficienti fiant elect. in offellis, quibus vtitor summo mane ex aq. acetoseliæ.

Pro potu aq. cistern. chalibeata, cibiq; adstringentes.

Si vlcus in fundo sit vesicæ, lauacrum ex decoctione hord. cum cort malu. & viol. cuius portioni admisce semina melon. benetritorum, vt omnia incorporata præferat formam lactis.

Iniectiones per syphorem frequentes ex lacte caprino primum, mox asuino.

Balneû ex chamæm. melil. s. nig. sem. lini malu. & althęæ viol. hord. mundi ana p. i. ferueant in hydrelęo fiant fomenta, & in ipso de-

decocto laua pudendz, & testes magis autem proficient Balnea cantharelli, vel Balneoli naturalia per spongijs adhibita, vel lauacro.

Alia per syphonem iniectiones, ex aqua plantag. rosarum rubrarum, & myrri, in qua bullierint pulu. corall. rubr. mastich. boli armen. orient. sanguinis draconis.

Mane, & sero alchechengi semina saccharo condita.

Syr. & aqua ex china parata, vt moris est.

Et puluis interim terebinthinæ claræ ad vnc. ÷ ex multa aq. portione decocta, quæ admodum enarrauit Valerius Cordus in Dispensatorij sine.

Ad retentionem mēstruorum.

Sectio saphenæ dexteri pedis repetita bis pro iudicio medentis, at parca.

Syr. aperientes de radic. Gentilis sine acet. to, capill. ven. & rhodom. cum aq. ceterach. aut radicum brusci, quæ præcipua est.

Medicam. aperiens, Rec. flor. cord. p. i. sen. orient. vnc. ÷ agar. troch. dra. i. fiat decoct. in aq. capill. ven. & in colat. dissol. syr. ros. solut. vnc. iiii syr. de cichor. Nicol. cum duplicato rhab. dra. iiii. Diaphen. vnc. ÷ m.

Inunctiones ad pubem, & vteri regionem ex oleis vtr. lil. oleo cappar oleo de absynth. vtr. amygd. ana dra. i. ladani tenuissime triti vnc. ÷ olei namphæ vnc. i. ÷ m.

Friccio mane, & vesp̄i f̄moribus, & cruc-
ribus interioribus, mox cucurbitulæ appli-
candz; partibus item interioribus coxarum.

Pupatella ex saccharo rubro, & tragacantha constrictis in lintea petiola rara, de qua dependeat filum prælongum, quo nodulus ol. amygd. dulc. vel sesamino, vel namphe intinctus immittatur, & adigatur in intima penetralia matricis, adeò vt incidat in vacuitatem ipsius

Pupatellæ valentiores ex folijs mercurialis, & malvæ cum pauco croco. & adipe gallinæ parandæ. & administrandæ modo, & ratione, qua dictum est nuper

Pupatellæ alię valētiores ex granis zibetti.

Pupatellæ valētissimæ. cum his prædictis adijcitur momentum viridis aris, vel exigua portio retrimenti, seu rasurę cyclam. duobus ante diebus infusi in oleo recenter expresso ex amygd. dulc. Verum vbi suppressionis causa fuerit multa crassities humoris pituitosę: Galenus vsus est hellebori nigri tantillo. quod fuerit antea remollitū: nos infundimus prius in oleo amygd. dulc. qui quidem omnes pessarij sic sunt egregiè præstantes, vt vsque fœtum mortuum, & secundinas in vtero relictas extrudere valeant.

Electuaria, Rec. sem. melon. vnc. iii. pulu. glycyrrh. trochisc. de eupat. & de rhubar. ana dra. ii. sacchari albi dissoluti in aqua capill. Ven. q. s. misce fiant offellæ, deliber ægrotæ.

vnc. ÷ aut vnc. i. ex aq. capill. ven. & modica aqua namp hæ.

Syr. dicti magistrales, Rec. rad. aut fol. scynic. apij, petros. capp. borag. cichor. endiu. capill. ven. ceterach arthemys. matric. & mercurial. ana m. i. enpator. dra. iiii. sol. sen. orien. vnc. i. glycyrrhizæ modicum cont. vnc. i. absynth. cymar. dr. i. fiat infus. & dec. secundum artem in lib. vi. aq. font. ad consump. dimidij; adde sub finem rhab. vigor. subtiliter cōtriti dra. ii. colatura fiat cum forti expressione materia condiatur saccharo sufficienti, vt fiat syr. longus, cuius dosis vnc. 4. aut 6.

Potus ex aq. capill. ven. vel ex aqua decoctionis modicæ glycyrrh. cum rad. tamaricis, siue myricæ, & radic. petrosel. ceterach, & capill. ven. vel

Vinum toleretur absynthite mane ad vnc. iii. vel iiii. vel infusum rhabar. in aq. capill. vener. etiam tempore matutino, vel quæ eadem est materia, varius modus.

Rhabar. micam ad dra. ii. dentibus attritam demittat in stomachum, mox vini albi generosi superbibat haustum vnum.

Spartæ parill. decoctum cum his, quæ recipere consueverunt syr. magistrales apte descripti.

Ad Profluuium mensium.

Sectio venæ dexteri cubiti internæ bis, & ter fortassis in pleniusculis repetita.
Syr. infrigidantes myrtinus, de acetos. de portul. de infus. ros. arid. & miua cydon. cum aqua portulacæ acetosellæ, & nymphææ.

Medicamē. consentiente profluuij clemētia sit tale.

Rec. thamar. vnc. ÷ cortic. myrob. chebul. citrin. & ind. ana dra. ii. fiat decoct. in aqua plantag. & in colat. d. stol. manna elect. corp. vel sacch. viol. vnc. iii. rhabar. opt. sine spica infusi in vnc. iii. succ. ros. rubr. & non colati misce fiat potus.

Quo medicamento non conducente sit aliud, & tale, Rec. rhabarb. torrefacti subtil. puluerati dr. iiii. cum sacch. ros. rubr. vnc. iii. mulier assumito mane, quatuor ab hinc horis, aut quinque pransura.

Repetitio sectionis nunc dexteri, nunc sinistri brachij venarū, pauca semper educatione pro retrahendo sanguine.

Cibi incrassantes, ex quo numero sunt capita, & pedes, cerebella, & partes exanguis animantium.

Potus aquæ chalibeatæ, & de cisternis hauritæ, seu recenter, seu iamdiu coelitus lapsæ, quibus incoctæ sint myrob. cheb. belliricæ, citrina, & indæ: quas pro libito pra-

dat prandio, atque cœna.

Carnes omnes, & gallinaceæ in eadem aqua cisternæ coquantur.

Torticia, quasi tripta dicta græcè, quæ & vulgo pista dicuntur, cum seminib. papaveris, aut portulacæ, aut lactucæ.

Tabellæ, Rec. sacchari ros. rubr. incompl. vnc. iiii. pulu. boli arm. orient. corall. rubr. & lapid. hæmat. ana dra. i. sacchari albi dissoluti in aqua rosar. rubr. aut. acetos. sufficienti, siant electuar. in offellis.

Quibus utitor summo mane ex aqua acetos. vel plantag. vel portul. vel nymphææ.

Syr. ante cibatum, Rec. syr. myrtini, de forbis immaturis ana vnc. i. pulu. troch. de carabe, & de spodio ana dra. i. misce.

Possumus item immiscere syrupis pulu. boli arm. orient. terræ sigill. ana dra. i. ex quo possumus propinare duo cochlearia proxime ante prandium, & cœnam.

Friciones, & ligaturæ in brachiis, & digitis.

Cucurbitulæ apponendæ in spatulis, & lumbis, & sub mammis utriusque lateris.

Inunctiones ad vterum, & circa partes ventris, & ad renum regionem ad hunc modum compositz.

Rec. ol. myrtini, & mastich. an. vnc. i. pulu. boli arm. orient. terræ sigill. ana dra. i. cere modicum, misce, fiat ung.

Item unguentum Comitis, & santalorum.

Potest etiam apponi candidum oui cum cinere chartæ, vel crassissimæ aranæ telæ ad regionem renum.

Item aliud, quod vel ipsum sætum, retinet quam validissimè.

Rec. chartæ vistræ, sanguinis dracon. boli arm. orient. corall. rubr. & cortic. castan. myrob. citrin. indar. & chebul. myrtill. terræ sigill. mastich. ros. rubr. ana dra. i. ÷ terebinth. q. 5. m. super igne secundum artem, deduc. ad formam empl. adde modicum visci querni, & picis nauticæ, quod extenditur in aluta, vel in tela noua per rudiculā emplastr. quod sit bipartitū, vt spinalis medulla libera remaneat.

Suffitus ipsam quoq; vuluam adstringentes, Rec. balaust. malicor. pomorum cupressi, cortic. aucum pinearum, omnia crasso modo cōterantur, adde myrt. ros. immaturarum ana p. i. plantag. verbasci, frondium myrt. portul. acetos. ana p. i. ÷ subeoquantur igne lento in vino rubro crasso sufficiente, suffitus materia spongijs accepta, fiant infimo ventre fomenta.

Pessarium, seu pupatellæ. Rec. boli arm. orient. terræ sigill. ana dra. i. infundantur in tela rara, lactisq; pendulo filo nodulus, & oleo myrtino tinctus, in vteri profundum intrudatur.

Pessarium item delibutum vnguento commistæ, intra, & extra intrinsecum pulueribus mastichæ, corall. rubror. & boli arm. orient.

immissum in vuluā sic ipsam adstringit vehementer, ut hoc adiuta mulier corrupta virginisatem euentiri posse credatur.

Postremo lac caprinum chalibeauri coagulatricem alendo vim in sanguine relinquit.

Ad profluvium alui.

Sectio internæ venæ dexteri cubiti ad reuulsionem facit.

Syr. refrigerantes, & adstringentes obfistebili, quæ stimulus est præcipitis huiusce defluxionis. hi sunt syr. de nympheæ, de succo myrtillorum, de succo acetosæ, de papauere, de infus. rosar. rubrar. immaturarum, syr. de sorbis etiam immaturis, syr. de succo aurantium acidulorum, de agrestia, & si qui sunt alij cum aquis nympheæ, plantag. portulacæ, stellaris, solani.

Medicam. firmans, Rec. syr. de v. infus. ros. rubr. Diapruni nō laxativi D. Nicol. vnc. rhabarb. opt. infusi in succo ros. rubrarum non colati dra. ii. aquæ acetosellæ modicum, vtere in potum.

Item Potus abdomine inferiore, & regione lumb. ex aq. pluuiæ aceto rosato tincta.

Item lac asininum dies. 20. & rursus per alios totidem lac caprinum quasi coagulacurum utrumq; fluxionem illam albam.

Item vsus coaguli leporini, vel hædini dissolutorum ex aqua plantag. calida, quod cō-

mendatur à Galen. 5. simplic. medicamen facult. 18. præstans quippe medicamentum expertus in curanda Boethi vxore, vt perhibuit lib. de præfagit. ad Posthu.

Quibus non eleuantibus, non abijcienda spes est in Philon. Romano dissoluto in succo plantaginis, aut in Philonio Persico, vel Triph. magna singulis offerendis pōdere triū drachmarum in aqua stellariæ, vel rubro vino.

A balneis naturalibus abstinendum equidem putarim, vt quæ necessario suo produratore vsu subrefrigeratum, & hydropicum affectum inducere valerent.

Ad procidentiam vteri.

Clysteres potissima parte diuretici, ita vt crassa attenuent, flatus discutiant.

Lipimenta ad vterum ex pannis intinctis in ol. ros. omphac. vel myrtino, vel vnguento Comitissæ delibutis.

Fomenta præparantia repositionis adus ex parietar. mercurial. seminibus lini, caricis pinguibus, beta, & quat. anodynis sollempnibus decoctis in hydrelq., & ex decocto spongijs leuiter expressis, & ad elapsum vteri cololum admotis eo consilio, quo remollita pars obstetricis adminiculantis manu facile reducatur, genubus præsertim & feminibus suprà laborantis alitè sublati.

Fomenta vtrō conseruantia repositionem

parentur hæc . malic. balauft. pomorum.
cupress. rosar. rubr. plantag. & myrt. ana dra-
chi. feruant in vino rubro. ex linteo panno
vel spongia fiat focus creber in collo vteri, &
in pube.

Pessariū ex lana inuolutum linteo tenuis-
simo, madefactum .l. myrt. & cydon. insper-
so desuper puluere boli Armenia Orient. corall.
rubr. & sangu. dracon. myrtill. & rosell. rubr.
ligatum filo dependeat ex collo vuluæ sub-
ditum in intima pessarium.

Deindè affigatur cucurbitula magna pu-
bi, aut circa vmbilicum. sed ligamentis de-
bilitatis agglutinandæ sunt cucurbitæ renti-
bus, qui sunt inungendi linimentis expositis
in nimia sanguinis inanitione ab vtero.

Sufficus, & odoraamenta fetida circa par-
tem inferiorem, cuius generis sunt animan-
tium pelles, & tali cremati.assa fetida, & hu-
iusmodi: contra verò à superioribus quælibet
odoraamenta.

Empl. ex tachamach. circa vmbilicum,
forma circulari quod extendatur in pannum
rubrum in medio perforatam, vt vmbilicus
liber sit emplasto.

Sectio venæ dexteri cubiti reperenda con-
denter, vbi sit humorum copia.

Syr. astringentes, & medicamentum com-
pressiuum, vt in profluvio mensiū præceptum
fuit.

Ad strangulationem uteri.

Strangulationi uteri animi deliquio coniunctæ primum occurre suppositorijs ex ruta, vel ex allio, vel fico imbuta nitro, vel conposito sale gemmeo resperſo.

Frictiones cruribus, & vtrique ſemori duriores.

Cucurbitulæ verò coxis.

Oleum rutaceum, aut conuſæ rutæ ſuccus ab oſterrice diligente per ſyphonem infundendus in vteri caua, vel chamæmeli, vel anethi ol. vel namphę liquor immittendus eſt iniectione, Galen. 6. de loc. aff. c. 5.

Peſſaria ex odoratis, qualia ſunt crocus ambarum, moſchus, zibetum ex adipe gal-
linæ.

Cucurbita ampla pubi, vel lateris mollior-
dini conglutinanda. Solennis uſu rei conſul-
tæ ſeminæ niſtrates matulam ſuſtituunt me-
dicinali cucurbitæ, qua uſus eſt, aut rectius,
utendum voluit Galen. in 13. methodi the-
rapeut. ſub F.

Suffitus rerū inſuavis ad histericæ nares
vel puratus, vel illigatus vetuſtiſſimus eſt ab
Hippocrat. & Gynæcion dictatorib. indicatus
ex pēnis, inquam, bipedum, ex cornubus, vn-
guib. & talis, & veteramenti omnibus igni
coniectis.

Odoramenta caſtorij, vel ſinapis in aceto
tincta orū, itemq. allia munda, vel ſomes, & ca
p
p
p

pillamenta ceparum mandenda.

Sternutatoria ex trito pipere, nigella, & flaphi. agria.

Syr. seu condita de stechad. & syr. de infus. ros. rubr. cum triti castorij drachmę pondō.

Vomitus erumpi commodum, vel immis-
sis in fauces digitis oleo tinctis, vel pennis,
vel antiquorum loro, cuius meminit Scribo-
nius in eōp. 180. & Cl. Castellus in emetice.

Sunt & eo casu, quo suscitetur consterna-
re fæminæ sensus, ex usu vociferationes, &
fragores ad aures intenti, ad nares verò elly-
chnij resinctus, & sulphuris accensi proxi-
mus halitus conducibilis est.

Hæc, si strangulatio præceps fiat. sed quo-
niam non est ita semper acuta, cum cunctan-
tior est, maturamque prouisionem permittit;

Clyster. paratus esto ex capite veruecino
cū discussorijs, quæ sunt senic. alliorū triuin-
ctæ, paleæ, carycæ pingues, mel despumatum
in iure veruecini capitis elixati, saccharum
rubrū in prædicto iure. Infusi forma est hæc,
R. ol. amygd. dulc. recenter expressi. ꝑnc. iii.
olei anethini, vel quod eiusdē est prope qua-
litis, ol. chamem. ana drach. ii. mell. de-
spum. ꝑnc. iii. diaphen. & hierę picræ ana
drach. ÷ cū decoct. diuretico misce.

Sectio saphenæ dexteri pedis, siq. vires cō-
sentiant, inculcanda secundo, & altero pede.

Syr. incidentes de trib. radicib. Gentilis si-
ne aceto, syr. cap. Ven. ana drach. i. aquæ lã;

nic & ceterac. ana drach i.

Medicam. pillul. recip. Agar. & Rhab. vi-
gorati pill. aggreg. ana drach. i. form. pill. 7.

Medicam. forma potab. rec. sol. senę orien.
drach. 3. — agarici troch. 3 i. fiat decoct. in
aq. senic. in colatura suffic. diss. syr. ros. vñ iiii.
syr. de cichor. Nicol. drach. iiii. Diaphz.
drae. ÷ m. & fiat potus.

Iam verò si vulgo strangulatus causam
agnoscat mensium suppressorū, balnea pro-
bauerim, & ea, quæ decreuimus in curatione
morantium menstruorum: si verò ex feminis
cohibitione, remediis vtetur, quæ proposui-
mus aduersus priapismum.

Ad Molam uteri.

Q Vandoquidem & menses, & mola ge-
nere comprehenduntur alienæ mate-
riæ, quam vtramq. retineri perniciosum est:
communis autem locus est uterus; commu-
nis ex hoc vno scopus est euacuandi & cō-
munia medicamentorum genera sunt, & ape-
riendi, atq. extrahendi.

Clysteres itaque sint acres, & acuti ad hūc
modum. Recip. elect. de succo ros. & diaphz.
ana drach. ÷ ol. rutac. chamemel. & mell. de-
spum. ana drach. iiii. cum decoct. diuretica.
fiat enema.

Syr. aperientes, & incidentes. Recip. syr. de
radicib. bizantin. & oxym. ana drach. ÷ aqu.
cap.

cap. Ven. drach. iiii.

Medicam. in forma pillul. recip. pil. aggregat. pil. fatid. Agar. troch. ana drach. ii. form. pil. num. 7. cum succo rad. Iridis uox tribus ab hinc horis

Recip. syr. ros. solut. & de cichor. Nicol. ana drach. ii. cum aq. cap. Vener. pauca dosis esto pro ratione.

Catharticum medicamentum potabile. Recip. agar. troch. & sol. fen. ana drach. ÷ flo. cord. Arthemys. capil. Ven. & ceterac. ana p. i. glycyrrh. mund. modicum contusa drac. ii. fiat decoct. in aq. capil. Ven. in colat diss. syr. de cichor. Nicol. drag. iiii. Rhab. vigorati drac. ii. infusi in drac. iiii. suc. ros. persic. colati, & expressi. Diaph. drac. ÷ fiat potus.

Ineffiones balnei arte parati. Recipe Arthemys. matricar. pule. orig. sabine ablynrh. & 4. anodyn. ana p. i. serueant in hydrelco, fiat vsq. ad umbilicum ineffio.

Balnea verò naturalia sunt Puteolis saluati, & in suffitus ibidem est sulphataria, quæ suo si loco non liceat capi, tum artificiale sulphurabulum substitueretur ex accensa domi, & in suffitus in angusto conclauis materia.

Inunctiones caliez. Recip. ol. utr. lilii, de cappar. de absynthi. vtrarumq. amygd. & vng. de cyclamine ana drac. i. Ladani, ammoniaci, & Bdell. vne. ÷ ceræ modicum secundum art. elaboratum, igne fiat vnguentum.

Suppositoria qualia parari volumus in cu

randa vteri præfocacione.

Trochisc. de myrrha contritus, vel pulu. è cassiz fistularis cortice pondo drachmæ portione hauſtus.

Syr. magist. syr. de sparta parilia.

Pessaria, seu pupatellæ elect. portiones, infusiones, frictiones, cucurbitulæ, & aliz medellæ, quæ suppressis mensibus educendis ordinatæ suere.

Ad sterilitatem.

IN materia frigida syr. præp. & incid. de cort. citr. de pom. rhodom. zucar. ana vnc. ÷ aq. beton. vel fenic. vnc. iiii. m.

Medicam. purgans. Recip. Agar. trochisc. drac. i. epith. drach. ii. glycyrrh. ruditer cont. vnc. ÷ flor. cord. p. i. decoq. in aq. beton. vel meliss. in colat. dis. syr. D. Aug. vn. ÷ rhubarb. vigor. drach. i. ÷ infus. in vnc. iiii. succi rosar. persic. col. & expr. diaphen. vnc. ÷ m. fiat potus.

Potibus vtiſor calidis, vel partium infern. vel colli vteri, vel ipsius met ex cinnamom. maci, caryophyl. thur. cort. cas. zibet. & thymi, calami aromat vel hoc modo.

Recip. Arthemys. puleg. orig. fl. chamæm. fenig. sabin. flor. scēchad. samp. s. beto. ana p. i. ferueant in hydrelæ, decocto spongijs accepto, pubem, vel collum vteri crebro soneto.

Inunctiones. Recip. ol. costin. & irin. & ol. de spica, de absynth. ana vnc. i. illine renes, ac pubem.

Item

Item ol. lacrymæ, seu primæ expressionis nucis moschatæ cū modico zibet, vel modicum zibet. vel moschi dissolutū aq. namph.

Pessarium ex coagulo leporis cum aliqua portiuncula zibetti.

Confect. diambraz dulcis ad drac. i. diasaryrion ex vino albo spirituosō, quod sæpè haustum multum in hanc vim conducit.

Decoctum spartz pariliz cum simplicib. quæ descripsimus aduersus suppressionem mensium vſitandum 20. diebus, & his exactis descendat ad balnea Saluiati.

Balanus, siue suppositoriū ex nuclej vnus allii modica portione. In materia calida sanguinis emissio, prima est, quæ calorem seminis exustiuum remittat, atque modifcet. in feminis igitur tentanda saphena, in viris vero vel vena brachii, vel vena sinistri pedis.

syr. infrig. de suc. cichor. de borag. endiu. ana vnc. ÷ aq. lupul. vnc. iiii. m.

Medicam. ex manna dissolut. in suc. rosar. persic. vel ex cass. recent. extracta.

Topica medic. & primò inunctiones ex ol. ros. omphac. ol. viol. & ol. amygd. dulc. circa pubem, & renes. vel renes illine vng. rosato, vel ceroto refrigerante Galeni.

Pessaria vteri ex fol. maluz, & althez, adipe gallinz, & saccharo rubr. contusis omnibus, & in tela rara collectis dependente filo, quā pupatellam à nostris dictam, & ol. amygd. dulc. intinctam immitte in vteri sinū. In collū vero

vteri infundentur commodè lauacra ex lacte caprino, vel asinino.

Ele&. sem. comm. frig. maior. vnc. iiii. pulu. sem. malu. papau. portul. ana drach. i. pul. glycyrrh. pro vehiculo medicamenti drag. iiii. sacch. albi dissol. in aq. cord. q. s. ꝑ. & fiat ele&. Quar.

Si contigerit exteri, vel conteri pelliculam penis virilis calore vteri complectentis: vtrūque prolue succ. lactuc. plantag. mandragor. solani, quandoq. & hyoscyami. porro solida, quædam vteri collo dolèri non ita percommodè, neque ita boni cōsulente sæmella possūt adaptari; liquidiora rectè in caua quæcūq. dictatione, ac lege curationis insinuantur.

Inter frigida verò, quæ demitti queant in vuluam, optimus expressus è viridi plantagine suc. aqu. ros. albar. associatus, vel tum ex rosis, tū è plantagine stillaticiz recètes aque, quibus in omnibus appellendis medelis, ne dubites tamè de impediendo conceptu quicquam.

In materia humida syrup. rhodom. zuc. de fitch. de infus. ros. ana vn. ÷ aq. beton. v. n. iii.

Medicam. Rec. syr. ros. sol. vnc. iiii. D. Aug. tantundem, confect. Hamech. vnc. ÷ cum aq. sen. pauca.

Decoctum ligni Guaiacini quotidie 20. aut 30. diebus assumendum.

Medicamentum paulò ante notatum aliqua interposita quiete ab vsu decocti resumendum.

Balo.

Bala. artificiale. Rec. malicor. balaust. pomor. cupressi, myrt. verbasci, rosar. rubr. ana, p. i. cort. pomor. pincor. p. i. ferueant in vino rubro, & ex hoc expressis spongijs vterum, fove sapè. Infectiones vsq. renes, ex simplicib. vtero roborando, & semini virili vegetando valentibus administranda.

Illitus circa renes, & pubem ex ol. vehementiorib. & acutiorib. è quibus est, quod. Rec. ol. de hyperic. rutac. mastich. vulpin. de spic. ana vnc. i. bdell. sagapen. ana vn. ÷ materiam omnem ex aliqua portione ceræ reduc ad formam vnguenti.

Pessaria, seu noduli adstringentes. Recipe pulu. bol. Armen. orient. mastich coral. rubr. & myrt. ana drac. iiii. ÷ in pāniculo raro collecta, & mox ol. myrtil. tincta demitte ad vteri ceruicem.

Locus sulphureus natura, qualis est Puteolis altiore colle, superfluitates resiccando mirificè conducit: quo cum non licet vti, tum in angusto conclaui sulphur in calidis fauillis accende nitrosum excipe fumum ore lato caput mantili circumtectus.

Si fomes sit siccitate vitiosus, vti tor sapè cassiæ bolo, mox iuribus pulli consumpti, in quo fuerint incocta farra, & hord. mundum, cum pedibus veruecis, viginti cōtinuos dies mane.

Decoctum radicis china 12. dies.

Balnea dicta ex aq. dul. calidiuscula, vel te-

didā: contecto ramen vterio, & vndique concluso, & cautē seruato, ne naturalis aquæ frigērate labefactetur.

Inunctiones partium externarum, vtpotē lumborum ex ol. de cucurb. ol. viol. ol. papau. ol. amygd. dulc. recenti, vel consimili ad humectandum bellē valente.

Pupatella ex gūmi tragacāth. singulari, vel cum sacch. albo, seu rubro, & guttis aliquot amygd. dulc.

In causa flatuosa commendat Galen. 9. de simpl. medicam fac. cap. 10. crebrum resumi agar. ex vino albo odorat sed nō omissio prius

Medicamento purgante, quod in frigidis pituitosis, & crudis affectibus nobis est solamen.

Infectiones, vel fotiones. Rec. anod. omniū fēnicul. apij. petros. ana pug. i. caric. pingues num. i. sem. anys. & rutæ ana drach. iiii. ferueant in aq. font. suffic. & vini albi boni sub decuplo: quibus vti possit homo, & per intestum, & per forum.

Inunctiones ol. chamem. ol. cappar. ol. de absynth. ana part. æqual.

Pessariū ex modica portione hellebori nigri madati in ol. namphę, vel amygd. dulc.

Præstat item ad flatum discutiendum, & ad flatum mortuum educendum pupatella, ex modica cyclaminis portione.

Iura ex pullis columborum concisis, & contritis cum totis ossibus, & cum ciceribus ro-

bris, & cum radic. fenic. & radic. petrosel. & cum exiguo croco concoctis in aq. suffic. ad dissolutionem carniū ab ossibus extremā.

Materiæ fiet expressio forti manu, quam resorbendam off. r. mane. iuscula repetantur continuos 15. dies. iterum flatibus emundabis, & inertem aluum liberabis.

Elect. quod. R. testes vulpis, & testes leporis, & cerui, capri sylu. sing. num. ii. coagulum leporis dimidiū. elixa materia in suf. portio. n. aquæ naphæ. tritis omnibus impone nucleor. pineor. vnc. iiii. cum purissimo sacc. & aliquot guttis aquæ stillaticia ex optima cannella. fiant electuaria turundarum, aut testellarum forma.

Similia pineis sunt pistac. quapropter hæc cum illis commutari licet.

Si verò non concipiente semella, id vitio fiat penis non attingentis vteri fundum, consulunt Aterius, & Mercurialis, vt postica sit ingrum naturalem seminis eiaculario.

✠ *Abortus curatio.*

Siquidem hic affectus ortū habet ab utero, tum id fit, vel quia pinguis, vel quia gracilis. Et rursus pinguedo vel per sanguinē est, vel per crassa excrementa. sanguis igitur cum humiditate cōiunctus est suppone videtur.

Itaq. materia presente humida, sectio v. i. n. dexteri cubiti, nimirum hæc in malis lemel.

mellis sanguine redundantibus impedimentum abstulit concipiendi.

Syr. firmantes, & adstringendi vim habentes fuerint syr. de myrt. bac deq; ribes acinis, de acetos. de portul. de sorb. de aurantior. acidulor. suc.

Vina rubra, & austera.

Cibi sint assi, vel partium in animantibus extremarum elixar. e fructibus acida punica, cerasia, auracia, limonia, omphacia, cydonia, coryli, mespili, sorba, myrt. spartæ pariliæ decoctum superfluitates exprimendo costringit.

Inunctiones calefactiue vteri ex ol. laurin. coſſin. absynth. frigidiore verò rosa. omph. cydon. lumbricatū, quibus omnibus pro oportunitate delinies & lumbos, & pubem.

Syr. matutini præter antea memoratos, syr. de beton. de cort. citr. de stachad. rhodomel. simpl. ex sacch.

Sed vteri gracilitati occurre per torticia, perq; iura pulli, vt vulgo dicunt consummati. Verum vt horum humidum substantiale longe amplius conserues, parata in balneo Mariz, vocata nihilominus in sicco, idest sine aquæ additione, qua ratione fiunt & iura in sicco cum depleta plurima, quæ restat, aqua in minore recoquitur vase, & rursus exhausta recoquitur in multo minore olla, & deinceps: coniectis interim herbis, & fructibus adstringentibus iam expositis.

Alia series syruporum ante cibum humect.
 syr. de borag. myrt. viol. papau. nymph. syr. de
 pom. & alij syr. dulciduli saporis omnes.

Hæc ubi abortus inducitur veteri vitio, sed
 in huius quidem imbecillitate primū est bal-
 neū ex aq. Goccię falsō Doccie, quod paratur
 hoc modo. rec. Balnearis aq. & aq. myrt. ana
 libr. i. calefacta degustō vase superiore deci-
 det modo in renem dexterum, modo in sinis-
 trum. vel defectu balnei naturalis supplēmus
 arte nostrum, quod rec. malicor. balauſt. fol.
 myrt. & ros. rub. plantag. pomor. cupressi. por-
 tul herbæ acetosæ, gallar. cortic. pineor. ana
 p. i. ferueant in aqua sufficienti cisternæ, &
 aceto pauco rosato. guttatim ex eodem vase
 supernè posito, vel alio artefacto decidat
 aqua calidiuſcula, quo medicamenti penetret
 vis profundè.

Emplastr. ad firmandum vterum. Rec. pulu.
 bol. armen. orient. corall. rubr. mastich. thur.
 myrt. ros. rub. baccar. lētisci cortic. myrob.
 chebul citrin. & ind. cort. castan. intern. pom.
 eupressi, gallar. minurular, ana part. equ. resin.
 terebinth. & resinæ pinus quantum artifici
 perito videbitur, qui materiam igne deducat
 ad emplastr. formam, quod imponatur aluta
 distentum panniculo subtili medio crebriu-
 sculè forato, ne lumbi percalescant, vel hos
 vnguento illine Comitissæ, in delicatis verò
 semellis ternis præsertim mensibus crustam
 imponunt aniculę papyrus conquassato oui

candido exceptam.

Si periculum formidetur abortus, fatuli languidioris ergo, matris umbilico da fetus ex carne vaccina prunis assata, & ita calida irrorata, ac calido item vernacio vino caryophyllor. & cinnamom. pulu. conspersa.

Sunt & liquida somenta. Rec. vtriusq. mēthæ ros. rubr. cortic. & frond. citrana p.i. caryoph. & cinnam. ana drac. iii. omnia crassiusculē terantur, & incoquantur vino spirituos. expressis spongijs latis vteri fove regionem.

Item circa vterum applicāda olea ex mastich. de spica, & nuc. mosch. vnguento Comitissæ.

Syr. resorbendi ante prandium præter superius annotatos de infus. ros. rubr. de cortic. citr. de pom. cum iulep. cinham.

Si consuetus alias fieri sit abortus ex immodica sanguinis inanitione: præsto sint ea præsidia, quæ paulo ante notauimus aduersus nimiam sanguinis profusionem.

Silaxata sint vteri vasa, corruptaq. temperies ab vna contagij venerei, quæ à tota substantia dicitur, causa: tum quæ nil operæ præstare valemus: ad partus vsq. repurgationes propria curationi supersedebimus: quamquam doloribus vrgentibus per vesanam luem coactus eris inito iā quarto, & toto intra sextum intervallo clementiori non parcere medela.

Si verò discrimen interminetur febris ma-

ligna, senem, & præceptorum meorum non illaudatus fuit, mox & sanguinis tentare mifiones, & medicamenti cathartici citra nolum vti compressiuis.

In difficultatem partus.

Nono mense verentes nos partus difficultatem præscribere debemus tenuem vi-ctum, ne nimio prægrauetur fetus.

Iura pulli concoquendo resoluti, quod vulgò consummatum vocant.

Sorbitiones ol. amyg. dulc. recentis pondo vnc. ÷ cum aliqua portione sacch. rubri, resorbendæ quotidie summo mane.

Inunctiones ad vterum singulis diebus faciendæ ex ol. amyg. dulc. & sesamino, quod posterius educit & fatum mirificè, quæ & sub partum, & ipso connixus extremi puncto digitis primoribus ostetricis in vterum immis-sis sunt faciendæ.

Observationes alias leges apud Galen. 3. de natur. facult. cap. 3. Adde & hanc cautionem, ne ostetrices nimio contrectatæ, & dilancinaru debilitent matricem in opere isto laborioso.

Aliæ vnctiões peropportunæ sunt ex butyro vel solo, vel resoluta ad calidas cinerum fauillas cum ol. amyg. dulc. recent. addito si velis, & sacch. rubro.

Sternutatoria quoq; commendatur, si fa-
ru-

turæ feminæ non sit imbecille caput.

Solent & in difficili partu laboranti feminæ præbere vinum annosum, aut aq. naph. in qua sit infusus fœmus falconis, aut accipitris tenuissimè contritus.

Vtriusque vero loco fuerit pulvis ex cort. cassiæ fistularis in vtrouelic etiam liquore sorbendus.

Fomenta fiant ad vmbilicū, quippe quod ad vterum impressa, maruro iam facti possent incommodare. cū in infimis loculis tuto potest hydrelcū administrari, quod recip. arthemys. origa. puleg. mercu. pariet. flor. chamem. matric. & sabin. ana p. i. ex decocto expressis spongijs ad pubem vtor.

Redacto fœtu ad commodissimum suum locum, vbi iam fœtanti quieuit insolentia, doloris, ad extremum enitenti frugiferum irritamentum erit.

Suppositoria salis gemmei madefacti in ol. amygd. dulc. vel tincti felle apri, vel suis, ut quæ turgentine facultatem valent incitare.

Verum pro dolor & forte fortuna mortuo fœtu, labor alius est detrudendi, matris ergo, ne succumbat festinæ putredini, sic trochisc. de myrrha pondo drag. i. aut eodem pondo cort. cassiæ fistul. aut rhabarb. tenuissimè contrita solemnia sunt omnia. necnon explorato per tres obstetrices infantis extincti casu:

Fomenta non sunt omittenda, qualia fuerunt ad molam extendendam enarrata.

Inunctiones valentiores ad locum vtero incumbentem ex ol. de cappar. ol. de absynt. vel commisto suc. cyclam. & trochif. de myrrha per pistillum in mortario infriaris.

Semina filicis ore pota fetu educunt mortuum, eripiunt viuum. sed nil præstātius scrupulis 2. argenti viui, de quo Matthiol. cum non potest educi fetus. Quibus nil proficiētibz extremæ, & præiudicatę efficacitatis est embryotome, idest præsectoria fetus in vtero mortui chirurgia, de qua Franciscus Rufsetus in lib. de fetu Cæsario, Pareus, & Pigreus & qui non scriptores chirurgi quam ipse etiam cum laude feci Neap. in Castro nono super vxore Magistri Horatii opificis scloppettrij.

Ad inflammationem, & exulcerationem vteri.

PER Galen. com. 23. aphor. 41. sectio sit interna dexteri cubiti venæ ex altero brachio repetēda, non abeunte dolore. mox autem non sedata molestia, bis facta reuulsione tentanda derivatio rursus est infectione sapphenæ; constante tamen facultate virali.

Porro vult etiam incidi Galenus pro deriuatione, non autem pro reuulsione 13. method. med. cap. 2. & libr. de curat. per sang. mis. cap. 18.

Syr. refrigerantes, & reprimētes, ne putredo proserpat in abditio vteri conclauis, sunt eius.

succo fumariz, plantag. endiu. portul. glycyrrh. viol. & ros. cum aqua nymphæ, hordet. c. ch. lupul. glycyrrh. quæ consule & contigæ vesicæ. Acida vitanda aut aq. aut syrupi, vlcera obledendorum metu.

Medicam. purgans lenitiuum & attemperatiuum ex manna, vel saccharo violato dissoluto in succ. ros. persic. vel cass. dissol. in iure pulli, vel in forma boli cum Diacath. vt sit potius euacuatio per aluum, quam per renes, & horum vias.

Inunctiones ex ol. ros. omph. ol. viol. ol. de cucurb. populinum hyoscyami, nymphæ, papaueris, & similibus.

Vaguentum populeum, & rosatum.

Forus vteri. R. c. m. alu. althæ viol. hord. caric. ping. & furs. ana p. i. bull. in aq. fontana suffic. expressis ex decocto spongijs vti tor.

Pessaria ex frond. malu. & viol. ana par. æqu & modicum sacch. n. & cere minutæ, fiat pupat. ligata per si um, & intrin. ex ol. recentius ex amygtal. dulc. elicito immit-tenda.

Iniectiones ex aqua plantag. hordet. & nymphæ, in qua dissoluta portio sit sacchari violati.

Suffumigium concoquens, ac digerens, R. c. 4. simpl. anodyn. naluz. & althæ caric. ping. ana p. i. bull. in hydrelæ. quid applica per spong. ad pubem & ceruicem vteri.

Facta per hæc suppuratione, rursus admi-ni.

nistrentur iniectiones, quæ sunt huiusmodi,
Rec. sem. comm. frig. maior. bene contrito-
rum, aq. decoct. malu. & alch. viol. & hord.
partes æqu. singulorum.

Pessaria ex adipe anseris, & gallinæ ana-
par. æqu. croci dra. ÷ malu. alchæ cuncta
simul eodem modo m. & in nodulo depen-
dente per oblongum filum in uteri vacuum
immitte.

Electuaria ex sem. melonum, & pulu. gly-
cyrrh. & cum sacch. dissol. in aq. capill. ven.
fiat electuarium, quod digerit, & suppu-
rationem dirumpit. Cuius delineta portione
superpotare licet aquam hordei, vel adiaethi.

Inunctiones digerentes ex adipe gallinæ,
vel anseris, aut anat. ol. vtr. lilij de cappar. de
absynth.

Iniectiones, & lotiones ex melle rosato,
& aqua hordei recenti.

Emplast. umbilico circumpositum ex ca-
ragna gummi distensum in aluta orbiculari
forma in medio perforatum.

Facit ad hoc etiam emplast. ex tachama-
haca expurgare valens os uteri. Facit & vul-
gatum emplast. è meliloto, & de 4 gommis,
quæ attenuantur, & expurgant omnia.

Occallescente utero laudant vnguentum
diathææ maus iriditum applicitum ad re-
nes, & pubem. sed emanante iam expurga-
tione purulenta, tunc opus est potu aquæ
mulsæ, tū in prandio, tū in cæna quotidianq.

Aqua

Aqua salis pruellæ dissoluti aq. plantag.
Ira pedum veruecum elixa cum hordeo
torrefacto.

Iniectiones ex aq. plantag. agrimon. ar-
themysæ, portulacæ cum syr. de glycyrrh.
vel cum rhodomelle, & infusione rosarum.
Quibus & pulueres pro voto, proque indi-
catione licebit immiscere; si postquam hi
fuerint immacerati, destillatio per filterum
fiat, aut diligens colatura.

Electuar. Rec. rosarum rubr. immaturo
collestarum vnc. iiii. sem. portulacæ, papau.
malu. & lapid. hæmat. ana dra. i. pulu. corall.
rubr. dra. ii. sacch. albi dissol. in aq. plantag.
aut portulacæ suffic. fiant tabellæ, quarum
particula delingatur summo mane ex aqua
hordei, vel mulsæ competenti portione.

Emanante materia grauis odoris, vice-
nos dies lacte vitæ asinino, mox vicenis
alteris diebus lacte caprino, quod erit vni-
que pro re chirurgica.

Postremo radicis chinæ decoctum non
omittendum erit, ut quod affectibus inuete-
ratis præiudicatæ semper fuit utilitatis.

*Ad defectum, redundantiam, grumos
lactis.*

Cibi quasi fermentantes, & boni succi
commendantur in lacte, quod deside-
ratur, prouocando; contra vero in huius re-
dun-

dundantia reprimentes.

Vina deligantur dulcidula non acida, nec acuta, sed oligophora, & lymphata; nimium ut eo potu penetrent facilius, quæ commendantur ad ubertatem lactis inducendam: abstinendum autem à vino his, quarum habitus gracidis est, & calidior natura.

Cibaria sunt calida, & humida dulcia, & in uniuersum sanguinea, quippe quæ proportionalis lactis est materia, sic abigenda sunt acrida, & acuta, acida, & austera, salsa, styptica, laxatiua, sed media, pessimum legumè à cicere. ex maceratis vitet partes omnes exangues, nisi quod cerebra credo utilia. carnes iuniorum, & oua sunt optima.

Semina quæcumq; sint edulia, præsertim feniculi, & mundi melonum nuclei.

In potionis vsus aq. mulla, vel aq. glycyrrhizæ vel aq. passul. enucleatarum, & hordei.

Nutrices commendant amyllum torref. nuces auellanas, semina sesami, vulgo dicta giorgiolima, quæ calabriæ producunt, certæ quædam à proprietate creduntur cōducere ducétia, sanguinem, ab ipsis verò bibitor, vel aquam passul. vel vinum oligophorum lymphatum hordei decocto, vel alparagorum.

Somnus, & quies conferunt prouentui sanguinis.

Brassica cocta cum semine fenic. cumque radic. petrosil. & apij, quorum

Decoctum & vsu potest esse fomenti,
quod

quod inducas spongijs ad mammas, sub quibus licet apponere cucurbitulas, Hippocratis præceptione in libro de medico ad attrahendum oblongas.

Fricciones dorso respondenti mammis, & rectius ad clauiculas, descendente inde manu paulatim adusque mammas.

Unctiones ex ol. amygdal. dulc. recens expresso.

Aliæ inunctiones ad mammas ex oleo lumbricorum, quorum in tepido laterculo, vel fumi halitu siccatorum pulvisculus pond. 3. i. vel 2. ex albo olygophoro vino haustus à proprietate lactis copiam facit. Vel potetur ex insculo ad hunc ritè modum parato. Rec. pulvisculos lumbricos decies lotos ex vino flauo bono, decoquito in aqua, quæ receperit radices, aut semina feniculi, petrosel. & pusillum croci; ex hoc iure tepido facto mulier fœta resorbeat corylam, seu mauis cyathi plani mensuram.

Salsamenta quamuis à plerisque laudata, quia per aridam sitim, lacteam inde potentiam inducunt, apud me suspecta est, & effecti ministra fortasse contrarij: mentha, & semen, & lac exhaurit, nec minus acetum, quod è diametro repugnat lacti.

Dulcis autem sanguinis inopia, bilis amaræ copia præsentè pituitæ cruditate, melancholiæ importunitate incommodantibus, humorum commoderationi, & adæquationi

vacandum est, atque adeo per syropos, & cathartica sepius à nobis exposita, negotiū est nauandum.

Quod si à febre ardente corpus fuerit arefactum, & sanguine exhaustum, auxilij ad tabescentes multis vitor præmonstrata.

Ad redundantiam lactis.

Sanguinis emissio ex saphena dextri pedis, secundo ex sinistro, tertio, & postremo ex vena dextri cubiti iecoraria.

Cibaria sint assa inspersa limoniorum aurantiorum acerbi saporis, & omphacij succo. in vniuersum sicca, & exucca, & superioribus contraria.

Vina sint nigra, crassa, viscosa, passa propterea, quod & vias obstruunt, & sanguinem incrassant, stipant, & firman, quominus transcurrat, & alta petat.

Aqua verò in vsus omnes coquendi, atq; bibendi hauriatur de cisterna.

Motus, & vigilia plusquam par est vsu vite captandi.

Fomenta ad mammas ex paribus aceti, & aquæ portionibus per spongas latiusculas adhibenda.

Ruta comesta siccatur, & fortasse plus mentha minutula, & crispa.

Viticis item, siue agni casti, vel coriandri præparatoriū ad omnes vsus drachmæ pōdo.
Ca.

Caraplas. verò, quod Rec. farin. hord. & farin. lentium ana p. i. menthæ p. ÷ rutæ dra. i. sem. agni casti dra. i. ÷ ferueant omnia in posca m. in mortario, & redige ad formam emplasti. quod appone mammis.

Illius ad mammas ex melle calido induas, de super verò mentha contrita, & vndique inperfa: postremo pānus linteus obduas resina terebinthina. quod quidem medicamentum non occurit solum generationi lactis futuræ, sed & præsentem dissipare valet.

Illitus ad dorsum ex vnguento populeo, sue, vt nominat Cordus, populino.

Vnguentum, quo matronæ quædam vtuntur, Rec. Gyphi b. de triti, farinæ lentium, & hordei ana dra. i. butyri recentis decies loti cum aq. ros. rubr. vnc. iii. ol. ros. omphac. & myrrhin. ana vnc. i. terebinth. vnc. ÷ ceræ parum m. & sec. art. fiat ceratum, quo mamme tingantur.

Prouocantia menses, quales sunt pupatellæ frictiores inferiores, cucurbitæ, ligaturæ, de quibus antea suis locis.

Si veniat inde sanguinis affluxus in mamas, quod tenuis humor huc facile rapitur, corrigendus hic medicamentis est incrassantibus, qualia nos aduersus profluentes menses, & ad dysenteriam obtendimus.

Ad grumos lactis.

QUum lac in mammis grumescit, si sit hoc caloris vitio compingentis:

Syr. sint infrigidantes, quales sunt syr. viol. syr. ros. omphacitidum, cichor. sy. endiu. plantag. portul. nymphaeæ cum aquis earumdem herba um hordei, coriandr. stellaris, fumaris, & si quæ sunt aliæ.

Externa parte superduntur folia menthae lata, fol. vicia, planrag. phyllitidos, canabis, cyclaminis, gladioli, marthubij, verbasci.

Sectio saphenarum utriusque pedis, insuper iecorariæ dextri cubiti.

Syr. attenuantes de rad. Gentilis, de capill. ven. de suc. endiu. cum aq. ceterach.

Medicamentum ex cassia, vel ex manna dissoluta in iusculo pulli sufficienti, vel saccharum violatum dissolutum in succo ros. persic.

Potus autem quotidianus aquæ mulæ, quæ componitur ex vicenis partibus aquæ, & vna mellis, sed de hac Mesuen adi.

Fomenta in materia frigida, siquidem non intercedit febris:

Compone sic. Rec. sol. betæ sicæ, sol. betæ, flor. chamæm. fenigr. semin. lini, apij, petros. ana p. i. decoque in hydrelæo, quod spongiis exceptum induc ad mammas crebrius mane, & vesperi.

Inſuſiones erūt ex ol.vtriuſq; liſſi, ol cap-
par.ol.menthæ, ol. rutaceo, ol. de laterib.
ſingula aut ea, quę volueris, coniunctim il-
line ad mammas tepidè.

Vnguentum autē citrinum etiam exſiccā-
do, & abſorbendo valet.

Coagulum lepor. vel hēdinum reprimic
externum lac, vt internum conſtipatum li-
quat.qua de re v ſe Galen.x. de ſimpl. med.
fac.vbi de coagulo, quod alioqui ſoluitur, aut
diluitur ol.amygd.dulc.

Ad lueem Veneriam.

INſequuntur hanc contagionem primum
impreſſam bubones, puſtulæ penis, go-
norrhœa, ſeu rectius pseudogonorrhœa, viru-
lentus ſcilicet effluxus ementiens ſeminalem
emanationem. At eodem morbo diu confir-
mato ſubrepunt gummea concrementa, te-
redines oſſium, vlcera, tabes atrophia, cru-
ciatus, omnia vitia cacoethæ.

Diſtingues itaq; affectum per bina tem-
pora, perq; bina ſigna. nam horum priora
ſymptomata tibi demonſtrant affectionem
ineuntem, poſteriora conſummatam.

Bubonibus igitur apparentibus abſtinen-
dum eſt à venæ ſeſione, & à medicamento
purgante, quominus natura bonū corporis
optimum ordinans, ab opere diſtrahatur.
Cauſaque exitialis ab extimo corporis
ha-

habitu fugata ad intima iecoris, & immedullas ossium recondatur. Verum nil impedientibus interdum effusionibus, aut bubonibus, aut gonorrhæis:

Syr. ordinabis interna corporis superuacua digerentes, & natiuam iecinoris facultatem roborantes. ex his erunt syr. de fumaria, de infus. rosar. endiu. cichor. lupul. & absynth.

Sic Rec. syr. de succ. cichor. de fumoter. & de infus. ros. ana vnc. ÷ aq. melissæ vnc. iii. m.

Motus extenuandis, & foras euocandis mali fomitibus non nihil conducit.

Atque ad laxius effundendos humores malos, nō incommoda sunt iuscula, & elixa.

Inunctiones ad affecta loca, si quando ea dolēt, ex oleis amygd. dulc. & chamæm. probata sunt etiam butyrum verus, ac sine sale seruatum, & adeps gallinæ, cum dolor interior erit.

Fomenta sint hoc modo parata. Rec. simpl. anodyn. communium an. part. æqu. tepidiore decocto spongijs intinctis, proleue partem laborantem.

Seruetur hæc ratio medendi, donec apparuerit rubor, & rigor per nervos spinæ dorsæ cum insequa febre; tunc quod signa sint hæc aduentantis suppurationis, ordinandum est

Cataplasma, quod Rec. maluz, althææ, feræ
mentu

menti tritici, caricarum ping. ana p. i. deco-
que in aqua fontana. materijs optimè con-
trititis adde adipis porcini putrefacti vnc. ii.
croci dra. $\frac{1}{2}$ m. confice cataplasma 4. diebus
utendum.

Facta suppuratione, tum ope medicame-
num, tum naturæ:

Sectio fiat mediæ dextri cubiti. Ab hinc
verò duos dies

Medicam. purgans ex syr. ros. solut. syr. D.
August. cum sacch. viol. & conf. Hamech.
cum dosibus competentibus. Post hæc vni-
uersale.

Decoctum spartæ pariliæ descriptione,
quam nosti.

Si non consummetur suppuratio critici
bubonis, sed potius scirrhescat, & vndequa-
que albescat, expectata maturitate tempo-
ris, ordinandæ sunt accommodæ foriones,
& inunctiones ex efficacissimis linimentis.
Quæ sunt;

Oleum cere, oleum butyri, oleum ammo-
niaci, singula destillata, & mista, siue seorsim
vsitata. Ol. item mandragoræ descriptione
Cordi, meo quidem experimento mirum
est; quippè quod omnes illius olei materiæ
humore singulis intenso nimiam scirrhi sic-
ciratem amoliri valent, atque resolvere. Ce-
dit autem emplast. diachylon maius, nedum
cerarum meliloti. Cedit & emplast. de ranis
norma Ioannis à Vigo cum addicamento
Mercurij.

Interea casum in omnem scire licet ad tranquillandum hominis contagiosi corpus, ad meliorem ei valetudinem procurandam, nil præstantius esse sudoribus, quæ tum artificiosis, tum naturalibus æstuarijs excitentur, non vno quidem semel, sed plurimis rite diebus. sudabulorum autem formas habes in efficaci medicina.

Ad Gonorrhæam contagiosam.

HÆtenus de lue primum inuence, quæ corporis exteriora pertingit, nunc de gonorrhæa, quæ fonte manat profundiore. Cui quidem abolendæ non est vlti, sed explorato ferme periculo venę sectio, ne materia caecothes, quæ discurrit adhuc in ceterioribus vijs, cohibeatur in visceribus, & subinde vesana lues parum inficiat hepar. conueniunt autem

Syr. refrigerantes non aperientes, qui congruerunt alioqui gonorrhææ. Sunt vero de infus. ros. de succ. cichor. ana vnc. i. aq. lupul. vnc. iii. m. His vtitor aliquot diebus optima cum victus ratione; mox rite properat

Medicam. purgans, quod Rec. syr. ros. solut. & de succ. viol. ana vnc. ii. syr. D. August. vnc. iii. conf. Hamech. vnc. ÷ cum aq. hord. fiat potus.

Duobus autem ab hinc diebus aliqui non parcunt sanguinis emissioni, sed ego maiorem ratione parcerem. Postmodum pareretur

De-

Decoctum spartæ. Rec. Rad. spartæ paril-
conciſæ vnc. iiii. infundatur in ſex lib. aq. ſon-
tis 24. horas, deinde fiat decoct. ſecundum
artem ad conſumpt. duarum part. aquæ, &
adde ſol. ſenæ orient. vnc. ÷ flor. borag. viol.
cichor. ſumit. lupul. maluæ ana p. i. ſemia. me-
lon. vnc. iiii. In ſingulos vſus hauri de cola-
tura lib. ÷ viginti diebus, aſſidue, mane.

Post hæc aqua ſpartæ cum prandio, cum
cena poterit, hoc modo paranda.

Rec. Rad. ſpartæ vnc. i. in ſun. in lib. xij. aq.
fontis toto ſpatio 24 horarum. fiat decoct.
ſecundum artem ad conſumpt. tertiæ partis
aquæ, adde ſub ſinē coriandr. præpar. vnc. ÷
glycyrrh. raſæ, & cont. dra. iij. cinnam. ele&
& ſeminum maluæ ana dra. ij. facta colatura
ſeruetur pro potu, quem retineat 30. diebus
æger optima victus inſtituta ratione.

Sudores nè prouocentur æſtuarijs. neque
enim porrigenda eſt obnox iſs inflammatio-
nis aſa, verum tamen hic præciſè loquor
de recentiore gonorrhæa; cui ſeruor, & eſtus
hæret: cæterum enim inueteratis, & obſtipa-
tis difficile ſuccurritur citrà ſudationes.

Inflammat hæc aſſectio quandoq; præpu-
tium, & penem exulcerat, & acerbis dolori-
bus glandem exeruciat, vt in eo viro, quem
cum D. Iosepho Baſili feliciter curau. qua-
propter iſs aduerſantes. rationi conſentaneū
eſt, opitulemur, tum aſſictæ glandi, tum
operimento exteriori. Itaq; ſunt vlcuſcula,

Q 3

quæ

quæ latent, quacunque sit suspicio, detergēda, & proluuies vndiq; est proluēda myrtill. rosar. alb. vel plantag. aqua, vel succo, seu puro, seu cum tuthiæ puluisculo. Dolor autē intēssimus obtūdendus erit succo lactuæ. Sēpē etiam opij tantillum dilutū succo plantagin. aut lactuæ, vel solani, vel si mandragoræ oleum à Cordo descriptū haberi possit, dilutum hoc aqua hordei, seu per siphunculum, seu per guttulum, seu per spongiolam in apertum vtraque ministri manu præputium.

Ad vlcuscula penis, caries vocata, vulgò tarlos, & inde Tarolos.

Non malignis, at leuioribus penis vlcusculis vnguentum pompholygis, aut de tuthia extensum in petiola satis, aut eiusdem, aut lichargyri puluisculus.

Si verò maligna dolore, & inquiete etiam nocturna sint prægrauātia, continuo leuabis hominem medicamento cassiæ recenter extractæ pondo vnc. i. ÷ cum diacath. & conf. Hamech singulorum pondo ÷ trochisc. de Berberis dra. i. rad. glycyrrhizæ tenuissime contritæ dra. i. ÷ cum sacch. m.

Si verò septa sit vlcera putredine, tū ergo goæris, & hydrargyrium, quod appellant præcipitatum, siue pura, siue lota rolarum alb. aqua, siue vnguento rosato commista

virium exhauriunt, & aqua item eius loturæ percommoda est, si sine dolore, conducit & baptitura æris, autore Celsupino libro de metallis.

Si verò fuerint vlcera fetida, & corrupta, protinus intingenda sunt aqua Fallopij, quæ recipit hydrargyrium sublimatum. Sed cum vlcus abstersum, & limpidum fuerit, implendum est carne per modice siccantia, quales sunt

Pulueres ex his materijs, Rec. cort. thur. mastich. corall. rubr. boli arm. orient. sang. dracon. aloes sandarachæ ana dra. i. sumac. dra. ÷ contrita subtilitèr inspergantur, qui pulueres iidem ad cicatricem inducendam in pauca portione bene facient.

Ad defluuium capillorum.

Ioan. Fernelius Ambianus in libro de lue Venerea tres huius species facit, quot sūt scilicet febris. Spiritus enim quæ occupantur in ephemera, & defluuium capillorum. In secunda specie febres putres, & gonorrhæa ex fracescentibus humoribus. In tertia specie hæctica, & ossium teredines, & exostoses vique medullas.

Casus igitur capillorum, quæ leuissima contagionum omnium venerearum est affectio, & halitu est nitroso à spermaticis infectis partibus elato. quonia n autem tenuis,

ac leuis est ad vsque caput, & capillos diffunditur; detentus autem in radicibus capillorum hos aut deterit, aut corrodit.

Venz sectio internæ dextri cubiti non curatiua quidem est, sed præseruatiua, ventlandis videlicet humoribus, qui subditi sunt ipsi corruptioni.

Syr. de fum. de cichor. de lupul. cum aq. endiu. & stellariz.

Medicam. purgans, quod superiori capite notatum est.

Decoctum spartæ, quod sæpe numero descriptum est.

Lotiones vt renascantur, & firmentur, seu ciliares pili, seu capilli. Rec. baccarum lauri, malicorij, balauft. myrr. nidi hirund. ana p. i. ros. rubr. in compl. p. ii. mell. vnc. ii. pulu. apu cremat. vnc. i. ferueant omnia in xii. lib. aq. font. & lixiuij ex radic. arundinum ad consumpt. tertiæ partis. facta colatura feruetur pro lotione capitis, & locorum faciei destitutorum ornamento pilorum.

Inunctiones, Rec. pulueris cutis talpæ cochlearum, & apum vistarum ana vnc. iiii. ladanij dr. iiii. pulu. baccarum lauri, myrrh. malic. balauustiorum ana dra. ii. mell. opt. vnc. i. ceræ, quod suffic. secundum artem fiat vnguentum illinendum capillitio refecto, spongia noua ad rubrum vsque colorem perfrit, caro, & loto capite ex dicto lauacro.

Frictiones, & inunctiones capitis adhuc ab.

abstergentiores.

Rec. cyclamen cortice purgatum, & hoc forti manu caput frica, mox iniunge ol. elleborino, quod paratur sic;

R. elleb. minutim incisi vnc. \div in vnc. vi. ol. ros. & cyatho medio, vel solido vini albi spirituoso, decoque donec expirarit vinum.

Ad Scabiem ex contagio Venereo maligno.

Dicta est hæc scabies nonnulla similitudine scabiei vulgaris.

Cutem exasperat diffusis vndique pustulis cum marginibus qua præduris, qua edematosis, ex quibus emanat sanies quædam tenuis, & serosa. & tenuis quidē quodcumque partium circumrigit viru suo, statim inficit, & exulcerat, atque inde fit contagium, quoddam exardens vitæ, quod appellatur à nostris Elephantiasis, omni late cute reddita velut elephantis verrucosa, & squalida.

Venz sectio internæ dextri cubiti, & postæ sinistri.

Syr. sunt exhibendi violatus, de succ. cichor. fumar. lupul. cum aquis borag. stellariz, nymphæz, &c.

Medicam. purgans, Rec. syr. D. Augustini vnc. iiii. sacch. violat. vnc. iii. conf. Hameech. vnc. \div cum aq. decoct. fol. senz orient. si. po.

Vel Rec. sen. orient. vnc. \div epithym. & gly-

glycyrrhizæ ana dra.ii. agar. troch. dra.i. fiat decoct. in aq. borag. & in suffic. colatura distillat. syr. de 5 infus. ros. persic. & de succ. viol. recen. ana vnc.ii. cōf. Hamech. dra.iii. m. & fiat potus.

Serum lactis caprini incoque quotidie flores borag. fumar. lupul. ana p.i. vel interpellata ternis quibusq; diebus decoctione. Vicenis, quaternisque dietus diluculo lib. ÷ hauri calidè.

Afininum verò lac quadraginta diebus, ut maiore cum profectu debibat Elephantio- des homo, decimo quoque die voret bolos, cassie rec. extr. pot. d. vnc.i. conf. Hamech. vnc. ÷ confice cum modico cinnam. stomachi bibendo; lacte laxati ergò interquiescit post longas feri potationes aliquantisper homine, qui tractatur.

Mirudines affigenda venis sedis.

Balneum subueni homini, quod est Pustulis, vel alterum dictum de Scabie per 7. dies affundendum, siue rectius intrandum in cupa utendum in oblonga.

Perdurante, & parum se remittente squa-lore mali, confugiendum ad Æsculapij serpentem, cuius proprium est atram bilem, & salis has corpore fodinas emundare, Doctore Petro Apōnensi comment. ad Mesuen., quade re coris alie ratione.

Rec. capitiibus, & caudis extrahis ceruones angues duos. elixentur in lib.vi. aqu. fumar.

mar. vel stellariæ donec discotæ carnes resoluantur à substratis spinis bisseque pedali-
bus mundæ. adde cetera. h. capill. vener. borag. cichor. fumar. lupul. endiu. hepaticæ ana p. i. fol. sen. orient. vnc. i. factæ primum colatura, mox forti expressioni adde sacch. albi suffic. fiat syr. longus, cuius delibet homo vnc. iii. quotidie sub auro.

Vesperis refouendus est languens electuariis ex carnibus torosioribus ceruonum, hoc modo parandis. Rec. carnes elixatas, vt dixi, ceruon. vnc. iii. semin. melon. vnc. i. sem. portul. malux, laetucæ, stellariæ, nymph. ana dra. i. fantal. omnium ana dra. ÷ sacch. albi dissol. in aq. cichor. suffic. fiant elect. in offellis, delingantur tribus horis ante cenam. A quibus delibatis offellis superpotetur

Aqua parata sic. Rec. ceruonum duorum carnes amputatis capitibus, & caudis, mūdā testudinem, cichor. borag. hepat. lupul. sonchi, meliss. ceterach. capill. ven. ana p. i. micæ panis lib. ÷ imponantur materacio vocato vitreo cum aq. cochlearum, cichor. & lupul. eius extractæ aquæ pota lib. ÷ ingesto iam electuario. Insistatur huic ordinationi dies viginti, vel quindecim ad minimum.

Non referente pedem etiamnum malo deueniendum est ad efficacissimas vyperas, præcipuā harū vtilitatem promittente Galeno in libello de theriaca ad Pilonem capite iv. sic. Rec. vyperas feminas tres, resectis capitibus,

tibus, & caudis elixa carnes in lib. xxx. aquæ fontanæ, donec mundæ carnibus resolutis ad extrahentes manus veniant spinæ. In qua rursus aqua decoq. lib. iiii. hordei, donec grana discoctione longa reddita fuerint turgidula. Hoc autem vno carniū, & hordei viperini pastu nutriendæ sunt iuniores domesticæ gallinæ, vel capi, quæ poturæ sūt etiā præscriptam aquam. Sexto ab hinc die, prendat esu languens paratas ex his gallinis, aut capis offas; sicut autem de plumis viles ab estandis viperis gallinas, ita & elephārico vides excidere demembris (quod nē te moueant, aut illum) pilos potro reponēdæ sunt gallinaceis plumæ; recursuri scabro homini, qui curatur, pili. Ad hæc nobis instantibus aduersus morbum, viperinum vinū non horreat languēs. ita parā sū. vipersas 3. viuentes, & solidæ, id est capitibus, & caudis manētibz in amphoras xxx. meri demittantur, & in his præfocata triduo macerentur, quibus è vase elicitis vino tum prandēs, tum cœnans se proluat egens homo.

Hoc medendi genus vt hercle terrū sic ex aduerso fructuosū Lector habeto, quo nostri maiores, & magistri auctoritate Cl. Viri Ioannis Bernardini Longi, vt confidenter, ita feliciter vsi sunt. Verum tamen aduertat velim, haud præterquam verno tempore viperina hæc affectanda esse præsidia, qua nimirum tempestate potioribus herbarum chymis,

mis, & rore probato vescuntur auspicatæ
bestiolæ. Quod autem attrinet ad ceruini co-
loris angues, eos in tenui fursure dies xv. ca-
psula conclusos foraminulenta memineris
detinere. Aliud in calce capitis adnotem-
licet; si madida iam primum vlcera, reddita,
per tuam hanc curationem sint salsa, non
contemnendum huius medelæ profectus
argumentum esse.

Ad Gummata, & horum dolores.

Grauiissimi excitatur per gummata cru-
ciatus, non alia me iudice causa, quam
quod per humores truculentos acrius, &
conferatius laceffitur perioſtea membrana,
quæ subſtrata malis gummatis, diſſeditur, &
ſoluitur adeò vehementer, vt impositus homo
factus angoris ferendi conſternatur. ad quo-
rum acerrimitatem leuandam.

Prima eſt venæ ſectio .ſ. internæ dexteri
cubiti.

Syr. nuper adnotati.

Medicam. purgans idem, quod ante vi-
ſum, decimo quoq; die demittendum in ven-
trem, & quadraginta diebus quater.

Vere, aut autumno ſudationes in æſtua-
rijs, ad quas exſudationes adiuuandas, & ad
labem abolendam:

Decoſta præcipua ſunt ſpartæ pariliæ ſic
apparanda. Rec. Rad. ſpartæ pariliſ conciſæ,
&

& lotæ, & ligni Guaiac. limati ana vnc. iiii.
 cort. eiusdem ligni contusi vnc. i. infundatur
 spatio 24. horarum in lib. vi. aq. font. coquā-
 tur igne lento ad consumpt. duarum parti-
 tiū. in fine decoctionis adde fol. senæ orient.
 vnc. ÷ flor. borag. cichor. fumic. lupul. flē-
 chad. sampsuchi, beton. & iux artet. ana p. i.
 factæ colaturæ dosis est lib. ÷ pro syr. conti-
 nuando dies 40. nisi quantum interponendę
 sunt decimo quoq; die purgationes.

Tempore hyberno sparta potanda sit ex
 vino, quod potest duobus modis apparari,
 vel cum pulvere hoc modo. Rec. spartæ pa-
 ril. & fol. senæ orient. ana dra. vii. hermoda-
 & yl. turbit. polypod. querc. coriandr. præ-
 par. cinnam. & glycyrrh. ana dra. ii. terantur
 pulvere subtilissim o, de quoumat dra. i. ÷ in
 singulos vius ex vino albo spirituoso.

Vel eosdem pulveresumat multos dies
 infusos in Oenophoro, idest in vase vini.
 Verumque binorum in aurora digerendum
 ante prædium quinas horas, cum tenui sem-
 per dieta spatio tot dierum, & temporis
 quotum adnotatum est in vsu spartæ syru-
 porum, & sudationum.

Si descriptionem exponi petas infusionis
 in Oenophoro, Rec. vini albi odor. amphor.
 xxx. in quam mensuram infundantur hæc
 omnia; spartæ paril. concisæ, & lotæ ligni
 guaiac. limati, & fol. senæ orient. minutim
 incis. in lib. ÷ polyp. quercin. hermoda&yl.
 ana

ana vnc.i. ÷ flor. cord. p.i. cinnam. ele&i
dra. ÷ omnia rudi manu contusa, infundatur,
vt pramonstratū est 24 horis: q̄ quater
agretur prima die cum tota infusa materia,
& semel in singulos vsus. interim seruetur
vas perpetuo coopertum.ferat hoc patien-
tē agrotus bibere tum mane, tum vesperi,
seu prandens, seu cenans aqua spartæ tem-
peratum.diffoluentur hoc, & Dei auxilio
gummata, fugabuntur dolores. Qui si ni-
hilominus persentiantur:

R. Theriac ele&.drach ii.ol.chamęmęl.
vnc.i. per calfaciū igne medicamentum
affricetur ad partes gummatas, ac dolen-
tes, vel hoc aliud.

Rec. spiritum vini triplici destillatione
elicitum cum ol. de ligno guaiaco per de-
scensum exstillato. æquis vtriusq; portioni-
bus vtē.

Emplastrum etiam laudatum est è ranis,
vel simplex, vel cum emplasti de 4. gummis
subduplo: ad ignem misce, valentissimum est.

Balneum item benefaciet, quod Rec. flor.
chamęm. fen. gręc. sem. lini, sampf. beton. ser-
pill frond. citri, rolarum immaturarum ab-
synth. ana p. ii. decoque in ahenō amplo
pleno aq. marina, quæ cum fuerit imbuta
simplicum eorum virtute, transportetur
in cellam estuariam, vel in dolium extre-
mo superiore adaperitum, in cuius medio
& altiore scamno sedens agrotus disfluat
suo-

sudoribus capite extra posito, ceterum humeros contecto. sunt hæc balnea repetenda 7. diebus.

Electuarium, Rec. spartæ paril. vnc. iiii. senæ oriēt. vnc. iiii. cardui benedi&ti vnc. ii. hermoda&ti. turbith. polyp. ana dra. i. conterantur omnia diligentèr, & adde mellis dra. xii. aquæ vitæ vnc. iiii. confice ad formam opiæ, vel sine liquore mellis, & aqua ardenti cum sacch. suffic. fi. tabellæ, quas dies xx. comandat eger, pondo vnc. i. mane, superpotata mox aqua parillæ.

Si morbus extrema exigat remedia, corpore, quod tractatur, commodè ferente, non parcendum est inunctioni, quæ salutare recipiat argentum viuum, sed clementi tamen sub Cælo, & vna vitata hyemis tempestate, cautisque tabificis egroti conditionibus, & habitu gracili: illo præ oculis proposito, ut nisi releues hominem, saltem non perdas. Ad summam consultis senioribus, & protectione præmissa necessitatis.

Apparatur hoc modo medicamentum. Rec. Mercurij præparati cum spuro vnc. ii. adipis veruecini vnc. iiii. theriacæ opt. vnc. ÷ incorporatis benè materijs vnge loca dolentia, & corpus omne præter membra principalia. illa ipsæ virtutis hermeticæ argumentum est, quod æstetæ gingivæ scdam in emanationem erumpent. & quoniam obue-nient angores oris, ac tædia sputationum.

immensarum tuum erit, si compescere vo-
lueris, quod facies primum quidem.

Gargarismis ex diamoro, & diacarydio
cum aq. ros. rubr. & plantag. sufficienti. mox

Lambitius ex syr. de cannis granat.
dulc. & de hyssopo: tertio

Oleo de sulphure paucis guttis aq. gly-
cyrrhizæ excepto: compressis gingiuis bre-
ui sedat proluuiem virulentam.

Si gummata non resoluantur internis, &
externis omnibus hisce medicamentis: sunt
aperienda causticis corrumpentibus exte-
riorem globum, & committenda chirurgi-
cis: quippè quæ fermento putrido sunt ero-
sa, ac tetræ cariei vicio confecta.

Pauca sunt hæc, sed frequentiora sympto-
mata luis Venereæ per nos hoc angusto lo-
co tractata: cætera verò quamplurima sunt
enarrata in nostro iusto Commentario de
luis eiusce naturæ, causis, differentiis, indi-
cijs, & iudicijs, exposita ad summam dia-
gnosin, prognosin, therapia.

FINIS

*A Deo Opt. Maximo. D. Luca.
ac D. Gregorio Nazianzeno.*

ANALEPSIS

Argumentorum, & Capitum
singulorum, quæ in hoc
Opere habentur.

*Primum est Corollarium Aphorismo-
rum Hippocratis Libri primi.*

*Secunda est defloratio fen. 3. libri 3.
de febribus Auicennæ.*

*Cuius pertractationis hæc series est
Capitum omnium.*

Q uid sit febris, Cap. 1.	pag. 9
De Corporibus præparatis ad fe- bres, cap. 1.	10
De temporibus febrium, cap. 3.	ibid.
De cognitione temporum vniuersalium, & præcipuè status, cap. 4.	12
De febre ephemera, & causis eiusdem, cap. 5.	15
De signis febrium ephemerarum, & præ- cipuè de signis ipsarum distinctiuis, cap. 6.	16
De permutatione febris ephemera, c. 7.	17

De

De signis permutationis ephemera in alias febres, cap. 8.	18
De curatione ephemera febris in uniuersum, cap. 9.	ibid.
De febribus putridis, cap. 1.	20
De signis febrium putridarum, c. 2.	24
De signis febris continua, cap. 3.	25
De iis, in quibus conueniunt, aut differunt febres putrida, cap. 4.	26
De varijs signorum generibus circa fe- brem, cap. 5.	28
De rigore, frigefactione, & horrore, cap. 6.	30
De scopis curandarum febrium putrida- rum in uniuersum, cap. 7.	32
De propria febricitantium curatione, cap. 8.	39
De curatione febrium acutarum, c. 9.	41
De febribus biliosis, cap. 10.	43
De tertiana absolutè.	43
De dignotione differentia tertianæ pu- ra, à non pura, cap. 11.	ibid.
De tertiana continua dignotione, & cura- tione, cap. 12.	44
De tertiana non puræ curatione, c. 13.	45
De causonis curatione, cap. 14.	46
De febre sanguinea, cap. 15.	47

De febre pituitosa, cap. 16.	48
De febre epiada, & lipiria, cap. 17.	49
De febris pituitosæ curatione, c. 18	ibid.
De febre quartana periodica, c. 19.	51
De victu in quartana, cap. 20.	53
De curatione quartana continua, cap.	
21.	ibid.
De hectica febre, cap. 22	ibid.
De febre pestilentiali, cap. 23.	56
De curatione febrium pestilentialium,	
cap. 24.	57

Liber tertius est De floratio Methodi
Pauli Tuccæ de febribus, cuius
hæc sunt Capita.

De Tertianæ simplicis curatione, cap.	
1.	59
De curatione binarum tertianarum pura-	
rum interpolatarum, cap. 2.	62
De curatione unius tertianæ pura conti-	
nua, cap. 3.	ibid.
De curatione unius tertianæ non pure	
deuenientis à cholera citrina, idest mi-	
sta cum phlegmate dulci tenui, cap.	
4.	66
De curatione unius tertianæ non pura	

<i>interpolata, famosa deuenientis à com- missione phlegmatis, cap. 5.</i>	69
<i>De curatione binarum tertianarum non purarum interpolatarum, cap. 6.</i>	74
<i>De curatione vnius tertiane continua no- tha, cap. 7.</i>	76
<i>De curatione binarum tertianarum no- tharum continuarum, cap. 8.</i>	77
<i>De curatione febris caufonis, seu arden- tis, cap. 9.</i>	80
<i>De curatione febris sanguineæ, c. 10.</i>	82
<i>De curatione febris phlegmatica, cap. 11.</i>	83
<i>De curatione febris quartana, c. 12.</i>	85
<i>De curatione febris heëtica, cap. 13.</i>	88
<i>De curatione febris pestilentis, c. 14.</i>	91

**Quartus Liber est Epitome Curatiua,
cuius materia sunt hi morbi.**

<i>Phrenitis.</i>	96
<i>Letarghus.</i>	98
<i>Vertigo per consensum.</i>	101
<i>Vertigo per essentiam.</i>	102
<i>Cephalalgia.</i>	103
<i>Dolor totius cerebri.</i>	105
<i>Melancholia.</i>	106

<i>Melancholia hypochondriaca.</i>	107
<i>Epilepsia.</i>	109
<i>Præservatio futura epilepsia per essen-</i> <i>tiam.</i>	110
<i>Præsens Epilepsia.</i>	111
<i>Epilepsia per consensum.</i>	113
<i>Dolor dentium.</i>	115
<i>Apoplexia.</i>	116
<i>Catharrus.</i>	118
<i>Angina.</i>	120
<i>Ophthalmia.</i>	122
<i>Dolor aurium.</i>	124
<i>Suffusio.</i>	126
<i>Parotides.</i>	128
<i>Peripneumonia.</i>	130
<i>Syncope.</i>	131
<i>Asthma.</i>	134
<i>Palpitatio cordis.</i>	136
<i>Pleuritis.</i>	138
<i>Phthisis.</i>	140
<i>Empyema.</i>	141
<i>Tussis.</i>	142
<i>Sputum sanguinis.</i>	145
<i>Vomitus, & nausea.</i>	147
<i>Cardialgia.</i>	150
<i>Singultus.</i>	153
<i>Cirra, & pica.</i>	

Oris tortura.	154
Lumbrici.	156
Cēliaca, Diarrhēa, & Lyenteria.	159
Fames canina.	161
Dolor colicus, & iliacus.	163
Cholera.	166
Inflammatio iecoris.	167
Dysenteria.	169
Hydrops.	173
Schyrrhus iecoris.	176
Inflammatio lienis.	179
Scirrhus lienis.	180
Inappetentia	182
Obstructio Hepatis.	184
Suppressio urina.	186
Diabete.	189
Calculus renum, & vesica.	191
Impotentia coeundi.	195
Priapismus.	197
Inflammatio renum, & vesica.	199
Gonorrhœa.	202
Ulceræ renum, & vesica.	206
Retentio mensium.	208
Profluuium mensium.	211
Profluuium alui.	214
Vteri procidentia.	215
Strangulatio vteri	217

<i>Mola uteri.</i>	219
<i>Sterilitas.</i>	221
<i>Abortus.</i>	226
<i>Difficultas partus.</i>	230
<i>Inflammatiō, & exulceratio uteri.</i>	232
<i>Redundantia grumorum lactis.</i>	235
<i>Redundantia lactis.</i>	238
<i>Grumi lactis.</i>	240
<i>Lues uenerea.</i>	241
<i>Gonorrhœa contagiosa.</i>	244
<i>Vlcuscula penis caries uocata, uulgò taroli.</i>	246
<i>Defluuium capillorum.</i>	247
<i>Scabies ex contagio uenereo maligno.</i>	249
<i>Gummata, & horum dolores.</i>	253

FINIS.

DE
PAEDANCHONE
MALIGNA,

Seu
DE THERIOMATE FAVCIVM
PESTIS VI

PVEROS PRÆFOCANTE.

AVTHORE MARCO AVRELIO
SEVERINO.

*Medico Philosopho in Regio Lycao Nea-
politano, Anatomes, & Chirurgia
Professore longè Celeberrimo.*

Cui accessit Commentarius Cl. Viri
THOMAE BARTHOLINI
Danorum Regis Archiatri.

ΠΑΙΔΑΓΩΓΟΝ Η ΑΟΙΜΟΔΗΣ

S c u

De pestilente, ac praeſocante pueros
abſceſſu.

EIVSDEM MARCI AVRELII
SEVERINI.

Ad ingenuum Lectorem Praefatio.

Nter omnes animantes, quæ à
Deo Opt. Max. Conditor primo
prodire, nulla fuit homi-
ne, vel dignitate celsior, vel am-
plitudine maior, vel formæ de-
core probatior, vel ornamentis omnibus
cumulator. Argumento est, quod in huma-
ni opificij creationem, & conformationem
summus ille Architectator in cōsiliū, ope-
risq; societatem Sacrosanctam Trinitatem
adhibuerit. Declarat autem & præstantiam
procreationis ordo. quippe fuit editus in
lucem homo post cunctas; ac si maximum
quidpiam, & supremum plenis prærogati-
uarum numeris efficiendum fuisset. Docet & exem-
plar, ad cuius ideam efformatus fuit idem:
quandoquidem est microcosmus hic fictus

ad archetypum macrocofmi, in quo cœleſtia, terrena, & media velut in parua pîcturæ mappa inexplicabili prope compendio cōtinerentur omnia. quo factum eſt, vt ſummæ cuiuſdam rei, diuiniq; miraculi loco ſapientes omnes habuerint hominē: qui ſolus immortalē Dei portionem obtinuit: qui rationem, orationem, verſatilem ingenij dexteritatem, futurorum prouidentiam, ſocietatem ciuilem, hoſpitalitatem, pietatem, ſanctitatem, fidem, & quas non virtutes, exercet, & colit? qui principatum in omnia mundi viuētia, & non viuētia, quīue imperium pro libitu voluntatis in omnia concreta corpora diuinitus exercet.

Quinam enim motu perpetuo ciētur Cēlī? cui Luna noctu lucent, & aſtra? cui Sol modo accedit, modo recedit ab Oriente latuſ ad Occaſum? à Polo Arctico ad Antarcticum, à Capricorno ad Arietem, à Cancro ad Libram? nimirum inueſturus temporum viciffitudinem, æſtus, & frigoris, & horum medias ſtationes, lucem, & tenebras, pulchram formarum productionem, & neceſſariam rerum corruptionem. Ad hæc cui tenuis aeris ſubſtantia fluit, reſinitque? cui pelagus, & flumina piſces alunt? cui vegetantium tot ſpecieſ, metallorum varietates, beſtiarum, & iumentorum ordines ſeruiunt? Finiam denique ſermonem, ſi dixerim opifi-
cem mundi ſapientiſſimum ab omni naturæ

fabrica, tum demum manum summonisse, ac vacauisse, cum in medium productus est homo; perinde ac complementum absolutio, & summa rerum omnium euenisset. Verum ò felicitatis humanæ leuitatem! diuino huic mundi miraculo, rerum omnium ornameto, finique; subito suo vno præuaticatu multi subinde suscitati sunt hostes, & nulla ex omnibus fuit creatura, quæ velut liuore percita aduersus vnum hominem non exurgat, ac pugnet. Enimverò nostri malignorum syderum aspectus, influxus eorundem nostri, post quos obstant coinquinatus cometis aer, noxij terrarum halitus, elementorum transcurfus pestilentiarum excursu, stirpium venena, fossilium miscellis infectæ aquæ, ferarum morsus, terræmotus, infelici venti, pluuiarum madores, sub syrio squalores, brumæ rigores, varix denique Cæli permutationes, nedum in dies, sed interdum in horas: quarum omnium vi, & ineuitabili insolentia languescat, & ægrotescat, discrimen subeat, & appetat homo. Quod exitium, & quæ mala vbi humorum quaternio non inuenerit diffidentium assidue sub venis, præter hæc extra stagnantes alij velut in lernæa palude multiplices, & horredas eruptiones, & monstra producant, quibus exosam perpetuo vitam miser transigat homo. Sed innumera- biles alias hominis calamitates quis memoraret satis? Vnam ex tot omnibus comme-

morabo potissimam, quæ dicta est nobis
 ἐχθρὴ καὶ μὲδον, tonsillæ pestilentes, ab alijs ve-
 rò nostris aut strangulatorius faucium affe-
 ctus, aut carbunculus pestilens, aut laqueus
 gutturis, à plerisque passio anginosa barbarè,
 & inscitè: quibusdam aut vlcus syriacum cū
 Aretæo, aut tōsillæ pestilentes cū Actio Ami-
 deno. Posset verò, siquidem insolentiam, &
 diritatem huius vitij spectes, nominari Dei
 vindicis ira, flagellum augescentis immeri-
 to mortalitatis, sacra lues, diræ, supplicium,
 furiale venenum, Persephones gladius, cha-
 rontis vectura, limbus extaturatus, & alijs
 eiusmodi notis notari. Enim verò ex huius
 vnius pestis vi plus myriadis præreptos de
 matrum gremijs, de parentum complexi-
 bus querimur, quam fuerint in bello Troia-
 no furore gladij iugulati. Porro Deus Opt.
 Max. antiquitus indignatus humanæ gentis
 criminibus, hanc aquarum illuuiionibus, &
 igni dederat perdendam; nostro verò ævo
 mehercules execrando teterrimæ huic pe-
 stilentie laxas dedit habenas, vt non faci-
 norosos, & perditos, verum innocentissimos
 hominum, & malefaciendi nescios, & scele-
 ris puros pueros commutatis quasi vicibus,
 & inuersis imperscrutabili certè fato cun-
 ctos absumeret, & auerruncaret. Quod sanè
 malum, durior sit cautibus, læuior hyrcanis
 tygribus homo, qui ferio non lugeat, ac to-
 tis animi sensibus nō commisceatur. Theo-
 do-

dotus verò, qui commiseratus humanitati,
miseris tempestiuè succurrat, & opituletur.
Vtinam igitur liceat quandoq; nobis quam-
piam comminisci rationem, quæ futura sit
vſui; profectam videlicet ab eo fonte, vnde
& morbum modo dixi profectum. Porro vel
apud Ethnicos extat, bina Ioui pro pedibus
eſſe dolia, alterum boni condum, alterum
mali. Quoniam igitur ab Ioue arbitro rerū,
expectare maturam opem haud in noſtra
facultate reponere debemus: an ne ſubſidium
ab ipſo deſides, & ignaui maneamus? Verū
huc nos monuit alicubi Maro.

Vixit vitium, creſcitq; tegendo

Dum medicas adhibere manus ad vulnera
paſtor

Abnegat, & meliora Deos ſedet omina
poſcens.

Quamobrem allaboremus, & vires no-
ſtras omnes intendamus: Nam facientes
adiuvat Deus, autore Varrone Latinorum
omnium doctiſſimo. Sic fortasſe futurum eſt,
vt noſtris humanitatis miſeræ promerendæ
ſtudijs adeſſe velit dignatum Numen. Age
igitur ad rem cominus accedamus: primum
autem de præſcripta nobis lege, ac compe-
tenti demonſtrationis modo dicamus.

Aggreſſurus ad diſputationem mihi pri-
mum ipſe præſcribo modum, nec non ratio-
nem philoſophandi conſtituo, qua fines me-
dicos non exorbitem inueſtigando, ſed intra

quos laxitatem omnem inquirendi conti-
neam; nè quando aliter agens, quam ex mu-
nere debeam, minimè spectantis ad rem,
officij deprehendar. Quippe ex vnaqua;
facultate, in qua est quæstio, non aliunde du-
cenda sunt argumenta, atq; adeo de rebus
medicis medicè, deq; physicis, physicè di-
sputandum est, quantum rei subiectæ natura
petit, vt hæc indagetur, sumendo scilicet non
probâdo. Quid autem ex alijs facultatibus,
quæ genere non communicant, neq; princi-
pia habent syngenea, petantur argumenta?
Porro magnus Hippocrat. in l. de principijs
scripta reliquit hæc initio. Ego ad hunc vsq;
sermonem communibus sententijs vtor, tu
aliorum, qui me præcesserunt, tum etiam
meis. Necessè enim est cômune principium
sententijs supponere eum, qui velis hanc de
arte medica tractationem componere. Ve-
rum de rebus sublimibus in aere, ac Cælo,
neq; opus habeo dicere, &c.

Quidem vir & libri de natura humana principio praefatus est: quicunque de natura humana amplius differentes audire consuevit, quam eius ad medicinam pertinet, huic commodum non est hunc meum sermonem audire. Tertio etiam in l. de veteri medicina monuit, oportere de arte tradere vulgo nota *πρὸς ἀλλήλους τοῖς ἰατροῖς*: quod & alibi solenne, ac frequens summi dictatoris preceptum ego spectans in hac mea de pesti-

lente, ac ſtragulante pueros abſceſſu diſputatione ſeruabo. Itaq; abſtinendum iudico aſtronomicis, metaphyſicis, diuinis, & hoc omni genere alieno. Quamquam obtrudes fortaliſſe, quod idem Hippocrat. in l. de aere, aquis, & locis, diſertis verbis dixit, ſanè non minimam partem cōſerre in re medica Cōſultam aſtronomiam. Verumtamen quid ipſe ſenſerit aſtronomiæ vocabulo, declarauit protinus, cum ait; quum vna cum temporibus, & ventriculi in hominibus commutentur. Nimirum aſtronomia eſt Hippocrati certa ratio mutandarum tempeſtatum à ſyderum ortu, & occaſu, & à commotis ventis, & aere inalterato naſcens, non ab aſtrorum, vt dicunt, aſpectibus, & configurationibus, quæ dānata ſuit ſēper, vt Seneca prodidiſ; in apocolocyntide. Hac quidem cauſarum inueſtigatione gaudeāt, vtanturq; quicunq; velint; nos medica tantummodo lance pendemus omnia, quæ incidunt in rem iſtam.

Aliud quoq; præſcriptum ſapientiſſimus idem, ſeu contemplandi, ſeu ſcribendi dictator impoſuit libro de carnibus ante citato, dicens; ſe theſin aliquam oſenſurum aliorum ſententijs in hypotheſin vt ſuetum: quem vulgarem ego morem, vt ſeruem, neceſſe eſt, niſi actum agere debeam. Quare cum ſcriptores præſtatiſſimi de hac eadem re pleraque comprehenderint, à cunctis
iam

iam recepta, & vulgata: hæc ut recipiam
 supponens, & non inculcem, iure fiet, quæ
 sunt hæc. Primum historia mali cum circū-
 stantijs omnibus accuratè descripta, quæ
 monstratum est ab anno 1618. erupisse in-
 suetum inter nostras gentes affectum, qui
 homines, potissime pueros extincto, vel præ-
 cluso spiritu nouissimè interimeret. Deinde
 velim apud istos eosdem autores legi, quæ
 præcesserint constitutiones, siue austri-
 atq; humidæ, siue, ut alijs placuit, squalidæ,
 & siccæ propter cometas. Video autem
 plures, & prudentiores Autores in priorem
 accessisse sententiã, quam & ego sequor.

Tertio non infumam anxium laborem in
 declinanda sede affectus, aut vitio ipso, cum
 vniuersa descriptione interni, externiq; cha-
 racteris, cumq; infinitis planè modis, & ac-
 cidentibus eiusdem, quæ res, & nulli non
 comperta sunt, & ad stomachum vsq; exposi-
 tæ per omnes, quos dixi. Verum contentus
 ego sola diagraphæ veterum autorum, quæ
 communis ad vnguem est vitio, quod in præ-
 senti visitur. Hypotyposis autem morbi no-
 stra hæc esto.

P A R S II.

Descriptoria, & Simiotica.

MOrbo huic *το θύλακ*, quod Hippoc. primus adstruxit, nos diuinum dicere consueuimus, esse nemo dubitauit ad hanc diem, siuè quod Dei prouisoris vindictis immixtus, ut initio præfati fuimus, siuè quod acre communicetur, siuè quod occultæ sit naturæ: quæ tres effatus diuini sunt interpretationes medicorum communer. Nimirum hunc An. Christi supra MDCLXIX. in nostram gentem ingressum antecessit bonæ annua lues; quo mirum in modum stragulati concidebant. Cum enim primum homines incescit iniqua lues, demirati satis non sunt tam medici, quam naturæ interpretes omnes immanem tum afficiendi, tum conficiendi modum. Extant de hac re propria, & peculiaris Aræti Cappadocis monumenta, quæ, quoniam breuia, compendiosa, luculenta, accomodata, rata & grauitatem, & maiestatem Hippocr. referunt omnia, præstiterit semel integra, quam concisa sapius, ac disiecta produci: tum ut antiquæ morbi Idea, quantum hodierna coeat, perspicui possit, tum ut suo quasi prototypo, & exemplari norma ad exercitationem hanc omnem parato nobis liceat uti. Interim autem audieris

ris summum virum quasi vices nostras loquentem c. 9. l. 1. de causis, & signis morborum, in hunc modum versione Iunij Pauli Crassi. Ulcera tonsillis fiunt aliqua mitia, familiaria, non lædientia: aliqua aliena, pestifera, necantia. Mitia quidem sunt munda, exigua, non aliò descendientia, non inflammata, dolorem non excitantia. Pestifera sunt lata, caua, pingua, quodam concreto, humore albo, aut liuido, aut nigro sordentia. Id genus ulcera Aphthæ nuncupantur. Quod si concreta illa sordes altius descenderit, affectus ille Eschara est, atq; ita græcè vocatur, latinè crusta. Crustam verò circumveniunt rubor excellens, & inflammatio, & venarum dolor, quemadmodum in carbunculo, & exigua, raræq; pustula, quas Græci Exanthemata vocant, orientes, hisq; aliæ superuenientes in vnū coalescunt, atq; inde latum vlcus efficitur. Id si interius in os depascendo serpit, ad columellam vique peruenit, ipsamq; exedit, & linguam etiam occupat, & gingiuas, & frena, id est, dentium alueolos, dentesque inde labefaciuntur, & denigrescunt. In collum etiam phlegmone erumpit, atq; isti haud ita multis diebus post phlegmone febris, satore, inediaq; consumpti intereunt. At si in pectus per arteriam id malum inuadat, illo eodem die strangulatur. Pulmo enim, & cor neq; talem odoris foetiditatem, neq; ulcera, neq; saniores humores

su-

suffinent: sed tussis, spirandique difficultas enascitur. Causa maleficij tonsillarum est frigidorum, asperorum, calidorum, acidorum, adstringentiumq; deuoratio: quandoquidem hæ partes pectori ad vocem, spiritumq; edendum inferuiunt, & ventri ad alimentum transmissionem, & gulæ ad eiusdem deuorationem obsequio sunt. Internis verò partibus si quod contingat incommodum, ventri videlicet, gulæ, & pectori, ad isthmum, & tonsillas, & loca ibi posita mali consensus, & eruptiones perueniunt. Quapropter pueri vsq; ad pubertatem maximè hoc morbo tætantur: præcipuè namq; pueri multum frigidum aerem inspirant. Quoniam in his plurimum caloris inest, & ad cibos intemperantes sunt, & varia concupiscunt, & frigidam potant, & exandefcentes, ac ludentes altius vociferantur. Puellis quoque vsq; ad menstruæ purgationis tempora hæc vitia vlitata sunt. Regio Ægypti horum affectionum planè fœcunda est: aer enim spirando siccus adducitur, varios præterea cibos suggerit. Radices enim, herbæ, atq; olera ibi largè proueniunt, & acria semina, & potio crassa, vtpotè Nili aqua. Sibi verò Ægyptij ex hordeo, & ex floribus scilicet vinaceis poriones acres conficiunt. Syria quoq; maximè illa, quæ Cœle, i. e. caua nominatur, Symodi morbos procreat. vnde Ægyptia, & Syriaca vitæra id genus appellant. Modus verò mortis
quam

quam miserrimus accidit, dolor quidem acer, & calidus, qualis in carbunculo, spiritus vitiatus: exhalant enim maximè putredinis odorem, eundemq; vehementer in petus spirando adducunt. Immundi adeò sunt, ut neq; suum ipsorum odorem ferre queant. Pallida his scilicet liuida facies, febres acutæ, sitis, ut igne accensi videantur. Potum veriti, dolores non admittunt: tristantur enim, cum tonsillæ comprimuntur, aut potius in nares resilit. Cumq; decumbunt, surgunt, ut sedeant, decubitum non ferentes, quod si sedent, quiete carentes, iterum decumbere coguntur. Plerumq; autem recti stantes obambulant, nam quiescere nequeunt, solitudinem fugiunt, dolorem tollere dolore tentantes. Inspiratio magna est, frigidum enim aerem ad refrigerationem desiderant: exspiratio verò parua. Nam veluti igne exusta ulcera cum sint, à calido præterea spiritu incenduntur, raucitas adest, vox nihil significat. Atq; hæc in peius ruunt, cum subito in terram collapsis anima deficit. Hæc Aretæus: quæ nos quidem, quantum tractatuli brevis angustia permittit, enarrare primi experiemur. Exorditur Autor κατὰ τὴν διακριτικὴν τῆς σήμερον ἡμετέρας à discriminibus tonsillarum, summa. s. & prima tractandi omnium hypothesi; sine qua luce, aut duce neutiquam benè processisset. Ἀρετῆους quasi ὡς ἀλλοθιοὺς ἀνθρώπων. Aliqua aliena pestifera necantia alterum membrum. Finit.

ra a. ſi rectè dicta percipimus, utraq; non le-
dentis læthaliter vno, & necantis altero ter-
mino. Micia igitur non lædens genus ritè ſe-
quitur, vt qui minimè crudum, ſed coctionis
particeps eſt, à fructibus, & pomis ducta ſi-
militudine, & vocabulo. Propriè enim, quod
coctum, & dulce eſt guſtabili cuiquam, id
mite eſt pomis, ſi quando dictum eſt Poetæ,
Sunt nobis mitia poma.

Vile autem, quæ de miti vocabulo diſſe-
ruit Ludouicus Duretus in Coacis.

Iam verò mitium claſſem, & comitatum
infra accenſebit Author. Interim, amice, ad-
uertis, hic tractari, proponiue conſillas eate-
nus, quatenus vlcerofæ, vel vlcera ſunt, haud
verò, vti tubercula. quippè poſt vnā in-
flammationem in hæc non conſiſtentes per-
gere conſueuerunt in vltiorem abſceſſum:
quinimmo, vt in c. 9. lib. 1. de morb. acut. cu-
ratione ait; Illitiones acrium medica-
torum faciendæ ſunt, neq; enim vlcera quie-
ſcunt, neq; cruſta in ſuperficie ſunt: q. d. ſed
intimis glandulis familiaria. Sunt quippè
conſillæ pleriq; inquilina, & conſuetudina-
ria, vt puellæ cuidam è Caracciolis, & Mar-
chioni Mirabellæ, quod ſit ſcilicet propria,
& priuata capitis, & cerebri craſi, & confir-
matione. Quemadmodum enim externo
collo lunt ſtrumas, qui compreſſis vtrinq;
tèporibus, latiq; genis, & maxillis ſunt ho-
mines Alberto magno autore, ità & interno
guttu-

gutturē sub malē constructio capite debent
incurrere tonsillas: alij fortassis autem quod
familiarē est Aræto, illud est, quod specia-
uit Aetius dicens; aliquando fieri tonsillas
consuetis inflammationibus, familiaribus
autem tonsillis *ἀντισφίγντα* respondentia sunt,
quæ mox subdidit Author aliena.

(*Pestifera necantia*) Latinibus homini-
bus eadem serè sunt hæc utraq; laxius scilicet
usurpatio pestiferi nomine. Verum non
ita quidem apud physicos, & medicos, qui
pestiferi vocem volunt pressius esse, id quod
est à peste: hæc verò quoniam non perpetuo
necat cunctos, perpetuo, verum hanc pleriq;
seu natura, seu arte præterfugunt: ideo sub-
ditum aliud, (*necantia*) Noto autem grada-
tim hæc proposita, aut potius disposita: quā-
do quidem ab alieno gradu ad pestem itur,
ab hac verò ad interitum. Pergit autē κατὰ
τὴν φύσιν ἢ σαφηνίαν noster author. exponitq; mi-
nimum ordinem, quæ sunt (*Munda*) id est, pau-
ca, & exsortia sordis, de qua non longinque
dicturus est. Attinet autem hoc ad habitum,
& qualitatem. Ceterū quod ad τὴν ποσότητα ἢ τί-
ποσιν attinet, adscribit & exigua: porro exi-
litas si quo in vitio laudabilis est, in tonsillis,
& locis alioquin isthmi μικροκαμώδης lauda-
bilis est cum maximè; præterquam quod
exilitas tumoris una præsefert vitij mendi-
citatem sua natura. quamquam haud igno-
ro sepius fieri, ut sub pusillulo tuberculo,
& vitij cicerculo latitauerit, & conclusa fue-
rit

rit vis veneni magna: quam equidem ad corporis miculam ferociæ dissonantiam ostendi luculenter in perdolentibus impressuris recondi. l. 4. de recôd. abscess. nat. Rectè hoc, inquam, fieri. Verum exilitatem probari per Arætæum, quæ accedat ad puritatem, etiam, & ad τὴν καθαρότητα καὶ τὴν ὀψιότητα ubi videlicet ulcera non sunt altè descendencia. adde, neq; inflàmatione, neq; dolore sepra, quibus vtrisq; affectibus expertia non sunt tubercula, quæ ambitu minimo ingentem complectuntur maliciam, & quibus vtrisq; affectibus consilla, vel quæ mites fuerant, efferantur.

Pestifera post hæc describit à latitudine, atq; altitudine, excavata quasi dicat per omnes spatij dimensus extensa putredinis infrenis depastu, quæ nome dicitur græcè, ab Authore nostro paulo posterius exponenda, eo quidem futura deterior, quo se in exanguis, & spermaticas particulas, id est, in nervos solidos, & in membranas, nè dicam in ossa descenderit.

(*Pinguis*) non natura me hercules, sed putredine, quæ in ossa de fixa hæc etiam pinguis reddit, authore Cornelio l. 8. cap. 3. Est autem pinguitudo ista resoluta substantia per vim caloris extranei. Postquam enim calidum ἴμωτος elisit, atque extenuavit; vinculo, quod partes exhausti corporis colligabat, abactio: secedunt ex-

dem, & nullo praesidio forte secedunt in-
limosam quandam substantiam, quae pin-
guedinem refert: & refert quidem potissime
pinguedinē colore sub pallido, vel inter pal-
lorem, & alborem medio: sic notat hanc
Author.

(*Concreto quodam humore albo*) Quam-
quam, & albo colore, qui minus inuisus est,
praetergresso, in liuidum primum, mox in ni-
grum abit haec sordes. quam modo depinx-
i pessima scilicet vlcis sorte, quemadmo-
dum Hipp. l. 2. prorrh. nota 17. nos docuit.

(*Id genus vlcera aphtha nuncupantur.*)
Elicit ex dictis aphthae naturam, quasi defi-
nit aphtham vlcus latum, cauum, pingue,
ex concremento quodam humoris albi, aut
liuido, aut nigro sordescens. Cui definitioni
refragari videtur author definitionum me-
dicarum, cui aphtha est *ἐλκωσις ὀπισθοστομα-
τικὴ* *ἐν τῷ στόματι* *ἐν τῷ ὀπίσθῳ τῷ στόματι* *ἐν τῷ ὀπίσθῳ τῷ στόματι* *ἐν τῷ ὀπίσθῳ τῷ στόματι*
ἐν τῷ ὀπίσθῳ τῷ στόματι. Quae latine sunt: Aphtha est exul-
ceratio superficialis in ore puerorum. Ac-
cidit autem haec secundum superficiem vl-
ceratio maximè pueris. Refragantur, inquit
ei, quod dixit (*edua*) haec, quae grece sunt
ἐλκωσις ὀπισθοστοματικὴ. Veruntamen ut hunc no-
dum dissoluas, meminisse te oportet, quod
sermo est Aretæo de aphthis pestilentibus,
& malignis: alteri verò definitori obuersatae
sunt animo aphthae leuissimae, & nulla cum
putrescentia, vel proserpentina coniunctae.

Ad.

Aduertis autē. quod Aretæo genus aphtharum vlcus fuit; definitori verò secundo exulceratio: distant autem intervallo nō modico το ἄσθημα ἰακωσι. Nempe exulceratio minimē perfectum vlcus arguit, neq; numeris omnibus absolutum. quamquam contra est Aetius, qui l. 8. c. 39. dicens; porro si in putredinem aphtha vertatur, non conuenit amplius aphtham eam affectionem appellari: Verum huic ego inquam, ecquis nominum imponendorum inhibeat, præscribatq; rationem? præsertim cum anxiam nominum curam sapienti viro abnuat Galenus quam sapissimē.

(Quod si concreta illa sordes alius descendit, affectus illa eschara est, &c. vsq; ad exanth. verbum.) Quoniam quidem hanc crustam carbunculo comparat Aretæus, delineatam hanc accipe ex vno Cornelio, qui l. 5. rei medicæ cap. XXVIII. quod est de carbunculo scripsit hæc. Circa quam quasi crusta est, eaq; inflammatione cingitur, neq; in eo loco leuari cutis potest, sed inferiori carni quasi affixa est. Idq; vitium subteractis quasi quibusdam radicibus serpit: interdum celerius, interdum tardius supra quoq; procedens in albescit, dein liuidum fit, circumque exiguae pustulæ oriuntur; etsi circa stomachum, faucesue incidit, subito spiritum sapē elidit. Hæc quidem Celsus: quorum enarrationem si cupis, hanc in nostro super

20 *De pestilente, ac presocante*
hunc authorem commentario habebis.

(*Orientes hisq; alia superuencientes in unum coalescunt, atq; inde latum vlcus efficitur.*) Calore ad putredinem primū agente concurrentes pustulæ complures in vnum dissoluuntur, deinde nomin, id est depasum moliente latum vlcus redditur.

(*Id si interius in os depascendo serpit ad columellam, &c.* Nomæ fering vi nimirum, quam & l. i. de curandis acutis morbis c. IX. F. describit etiam per hæc; quibusdam & columella vsq; ad palati os exela est. quin etiā tonsillæ ad basin vsq; et epiglottida, ac propter cicatricem devorare, neq; solidum, quicquam, neq; liquidum poterant, sed & ipsum, quod bibebat, interdum re percussum hominem fame necauit.

(*At si in pectus per arteriam id malum euadat, illo eodem die strangulat.*) Pulmo enim, & cor neq; talem odoris foeditatem, neq; vlcera, neq; saniosos humores sustinet. Hæc ab Aretæo reddita causa mortiferæ destillationis. Cui tamen aduersantur experimenta, quod pulmo quidem vomicas, & tubercula diuturna, & vsq; etiam vlcera, sustineat perstante vita hominis ad decades annorum etiam vna plures: Cor verò, vt ostendimus hoc eodem opere, vitia pleraq; hoc est, tubercula, scilicet omata, vlcera, concremēta multigena, & horrenda patitur. quanquā autem eius saci multiplicis plenam, & satif-
fa.

facientem ibidem exposuerimus rationem; nihilominus placet magis ea ratio, quam idemmet protulit author in l. i. de curatione acutorum, cap. 9 per hæc; Verum si ab his tonsillarum vlceribus, puta, sanies ad interiora destillet, celeriter partes etiam, si integre sint, exulcerantur, celeritèq; vlcera interiorius depascendo serpunt, atq; hominem perdunt.

(*Causa maleficij tonsillarum est frigidum, asperorum, calidorum, acidorum, adstringentiumq; deuoratio.*) Aretæus quidem causam maleficij demonstrare volens, prauam vicius rationem compluribus adstruit argumentis. Cuius vniuersæ argumerationis capita, & propositiones cum non sint declaratæ satis, neq; explicatæ, præsertim secundum nostram inscientiæ exigentiam, pace grauissimi viri, difficile sit attendentibus, aut deprehendere primum sententiam ipsius, aut vim rationum, atq; vniuersam demonstrationem comprehendere. Itaq; nè tanti viri scriptis vti fuerimus gratis: eius vlturam dare conabimur cum fructu sic, vt aliquando operæ pretium fecisse videamur. Igitur, vt intelligatur Aretæi dissertatio, proponendum est ante nobis eius propositum, primum, & vniuersus progressus gradatim animo percurrendus. Primum pessilentium tonsillarum viciosus vicius est causa; demonstranda. statueris paristhmia, faucesq; com-

plexim sumtas pro alibilib. simul, & spiritua-
libus vijs ianuam esse, tū plerisq; subeuntibus
in corpus tum egredientibus substātijs, quæ
nihil quidem exasperando, nil pariter etiam
lædunt transitu partes; cum verò exasperāt,
& labefactant, in promptu concitatum
consillæ senserint malum. Atq; pieraq; sunt,
quæ exasperant, tum quidem per se particu-
lam, tum internis partibus incommodando;
quæ cum postmodum incommoda refundūt
in eandem partem vicissitudine quanda n-
facta. Exasperant, inquam, alimenta præter-
euntia, dum subeunt in ventriculum, frigida
nimirum, aspera, acria, quæ vocat calida,
acida, adstringentiaq; Quo facit illud Ar-
ehigenis ap. Aerium hoc sermone, c. 47. oc-
cultæ angine causam esse in quibusdam ner-
uos, qui ad stomachum feruntur, dum malè
afficiuntur, & post inferioribus membris,
pulmoni, inquam, & cordi respirandi prin-
cipium inflammant, arterijs verò, quæ caro-
tidas appellant, itemq; alijs adiacentibus
indè inflammationem transmittant. Cum
hoc autem in omnibus ætatibus promiscue
fiat, potissimum in pueris fit: sæpissimè, qui-
bus inspirandi frigidissimi aeris vltus multus
est, vt qui calore multo exæluent. Deindè
sua ipsorum viuendi intemperantia, & cibo-
rum varietate labefactantur, & corrumpun-
tur iucci, qui accessu suo partes pariter labe-
factant, atq; corrumpunt. Tertiò, quia frigi-
dam

dam potant, quarrò, excandefcentes, & lu-
dentes altius vociferantur.

Dixit hoc genus vitio pueros, & puellas
impuberes obnoxios, mox dicit, & Regionē
Ægyptium, & Syriam valloſam eadem malo
comparatam eſſe propterea, quod incolis
aer ſpirando ſiccus adducitur: Deinde va-
rietate ciborum, olerum multorum, item
variorum ſeminum, id eſt, leguminum, qui-
bus & Alexandrinis prauos gigni ſuccos ob-
ſeruauerat Galenus. Item aquæ Niloticæ po-
tione craſſa, nec non ex hordeo, & vinaceis
confectis potionibus acribus bilioſus crea-
tur ſanguis, qui ad conſillas nempe laxas, &
imbecilles delatus has inſicit, & conterit fa-
cilè. His ſic per nos diſpoſitis, & enuclearis,
vides iam lector, conſillarum peſtilentium
binas in vniuerſam cauſas, ſiue pueris, ſiue
certæ genti perſeutas eſſe, aut exaſperatis,
inquam, aut alimenti vitio variè corruptis
partibus. Itaq; cauſa primum redditur vni-
uerſalis, mox puerilis ætatis, & regionum
peculiaris.

(*Modus verò mortis quam miſerrimus ac-
cidit.*) Suspendio nimirum ſimilis, & quod
non aliter, quam laqueus præſocans interfi-
ciat: nam Græci anchones ſuspendia voca-
uerunt; quæ ſermè verba ſunt Aureliani lib. 3.
ſecur. cap. 1. quod eſt de cynanche: exola, in-
quam, moriendi ſors, adeò hoc moriendi
pauore conſternati fuerunt magnanimi He-

roes ap. Homerum Laodamus, apud Virgilium Aeneas, de quo cecinit Poeta:

*Extemplo Aeneas soluitur frigore membra:
Ingemit & duplices tendens ad sidera
palmas*

*Talia voce refert: ò terq; quaterq; beati,
Quis ante ora patrum Troiae sub mœnibus altis*

Contigit oppetere.

(*Dolor quidem acer, & calidus*) incensius Auticoræ more l. i. do & l. i. sum. i. c. i. re-
ctius autem incendiōsus, latè, vndiq; exspirante igneo fervore, qui inseparabilis est aphthis, quas exulcerationes habentes in se quiddam igneæ caliditatis dixit Aetius VIII. c. 39.

(*Spiritus vitiatas*) Dixissem equidem potius halitus, alaine Gallicè. Exhalât enim maximè putredinis olorem; id quod fit quidem certè pestifera corruptione; verum is foetor vberimè nanciscitur causam ex conditione partium affectarum, quæ sunt adenes, carnes puta humidissimæ, & flauissimæ; in anguloso præterea loco conclusæ, quæ inter omnes minimè possunt respirare.

(*Eundemq; vehementer in pectus spirando adducunt*) vt gaudet porro spiritalis, vitalisq; præcordiorû natura puro, limpidoque aeris attractu: sic contra tetra, & coinquinato tristatur. Iam audi diligentiam, & emphasin Arætiæ; namq; addidit quasi cogi

naturam, ut abunde attractum aerem fœdū cogatur attrahere; attrahit autem abunde in tanto æstu, in quanto sunt anginosi, præcipue pueri, natura calidissimi, ut præmonuerat dudum.

(*Immundi a. f.*) Exaggerat immunditiæ, quæ est tanta, ut neq; ipsi suarummet carniū fœtorem ferre possint, q. d. quanto igitur gravius ferant appropinquant.

(*Pallida. f. livida facies*) vitio præcordijs incumbente, à pulmone præsertim, qui de proxima vicina, qualis ipse est, tales, & genis refundit colores.

(*Febres acuta, fitis, ut igne accensi videantur*) facta compressione, & putredine, inita partium respirationi dicatarum, & sæpe etiam præcordiorum ipsorum. Id equidē per initia fieri vidi, rarior autem causos febres nostro tempore: quin, ut verè dicam, videntur repentiores, atq; ut capite septimo vocat hic idem Author, ignaue, molles, nihil proficientes.

(*Potum*) & hic emphasis etiam est, quippe quod maximè avert per sitim, idem per alia incommoda refugiunt, & exhorrent: adeo præponderant hæc incommoda frigidi, humidique appetentiæ. Sunt autem incommoda duo gravissima, & potu tōssillas comprimente, & eodem per nares à faucibus refluyente.

(*Cumq; decumbunt.*) Pergit Emphasis, quod,

quod, quem maximè appetant, & consulturum sibi credunt componendi corporis modum, hunc experti continuo reuult, atq; vno, eodemque tempore decubitus cum sessu commutato, mox sessum cum decubitu commutant, & rursus neutrum experti commodum recti deambulant domo, quietem odientes, quæ ambulatio offensa iniquies est continuo. Adeò nullus corporis continendi commodus usus est.

(*Solitudinem fugiunt.*) Consuetudines hominum consequuntur, in qua cum doloris pars sit, se solos cernere grauatos, nihilo minus hoc dolore priorem dolorem repellere tentant, sed sine fructu.

(*Inspiratio.*) Magna est frigidi aeris usus, & inopia, sed nihilominus amplè inspirati non tanta identidem est respiratio, q. d. (*ἐμπνευστικὸς ὁ ἀέρας* est) ingressus, & egressus ratio par, monstrante Gal. in l. de respir. at ne respondet tamen regressus ingressui propterea, quod plus attrahunt refrigerandi æstus studio, quam reddere possint, non reddunt autem mali cuiusdam fuga, & concepra omninò cautela, nè retorrida vlcera rectorreant insuper efflatu feruido.

(*Rauitas*) est alluione humoris.

(*Vox*) nihil significat, corruptis, & peruersis eloquij particulis effectricibus, plerisque, quæ sunt gargarion, &c.

(*Atque hæc in peius ruunt.*) Sic cum flatus

tus languentis ſemper in peius ruat, neque nocentis luiſ ullus modus ſit peſſundatis, & proſtratis virtutibus repente ſpiritus deficit miſeros.

Cappadoci ſucceſſit ſcriptor Amidenus, cuius & è re noſtra fuerit pleraq; ordine imitata huc transferri. Cruſtola, & peſtilentia tonſillarum vlcera, vt plurimum nullo præcedente tonſillarum fluxu incipiunt: aliquando à conſuetis fieri inflammationibus maximè efferatis perficiuntur. Fiunt autem frequentiffimè pueris, atq; etiam ætate idè perfectis, maximè hiſ, qui vicioſis humoribus abundant, in hiſ, quæ verè contingere ſolent, peſtilentibus conſtitutionibus. In pueris verò, oriſ vlcere, quod aphtham vocant, præcedente omninò perficiuntur. Sunt autem partim alba, maculis ſimilia, partim cinereo colore, aut ſimilia cruſtis, quæ ferro inuruntur. Accidit autem ægriſ ſiccitas in tranſglutiendo, & ſuffocatio coaceruatim incidit, maximè quum rubor ſubeat mentum, aut vbi hæc acrimonia præterierit. Nomen, quæ depaſcitur locos, excipit, ſucceditq; vna putrefactio. Cui græcanicæ morbi figuræ diſpar haud eſt Italica noſtra, niſi quod paulo auſtior per Symptomata capitiſ, quæ minimè recensita veteribus hiſce ſcriptoribus viſuntur, non infrequenter in noſtris hominibus malè affectis: præſertim viris, & foeminis natu iam grādibus. Equidem inter ceteros

teros notavi duos, qui non sine comate, stupore, caribaria, atq; alijs hoc genus occubere. Neq; enim Szuia proserpina peperit capiti Medici, credo, quadragenario maioris, cui nomen Philippo Luciano, cuius & medicorum suorum, vt complurium aliorum inertiam non possum non accusare. Altera fuit Laurentij Pharmacopaei coniux, quae delira per morbum saepe apparuit, morbo commortua. Excretiones è natibus consuetę, putridę, puitrosę, ichorodis, aliquando cruori commistę, aliquando dumtaxat cruentę merę: Qua de re audi nobiles historias. Puella nubilus in parthenophylacio Spiritus sancti eodem affectu dirè grauata cum exitum è strangulatu expectaret, ex subita hęmorrhagia profusiore praesentaneam opem sensit, postremo verò ex malo ori venefico seruata, incertum qua noua morbi vi fuit inopie sublata. Verum ea fortasè causa, quam ab Aetio traditam paulo posterius exposcemus. Interim scire licet, vnum è tribus pueris, qui pessimè habuit inter cęteros, & nerorum languore relictum cruribus apprimè imbecillum, atq; oculo strabum transuortu verò sic impeditum etiā à diu praeterito affectu, vt vix emollicum humore panem demittere valeret: quamquam duriusculas panis effas, & solidas molles fabas ingereret commodiusculè. Quorum duorum paradoxorum symptomatum, problematumq; ra-

tionem grauissimè declarauit Andreas Cæsalpinus in l. 2. cōtrouerſ. med. c. 13. quē referentem, quia mihi nunc referre non vacat, adi. Qua eadem sanguinis per nares excretionē facta puero decennī Ioan. Laurentij Bozanotræ filio ſalus perfectè reddita eſt: quamquā hic iugularis venę ſectiōne fuerat egregiè leuatus: obſeruante hæc Mutio Capalbo Medico, qui ad Galenicam medicinā Hermeticam peritiā bellè addidit. Indicāt hæc porro non obſcurè ſuperiore conſilii loco ſedem affectam, quæ cerebrum eſt. Cui noſtræ ſuaſioni ſauet anatome complurium corporum vi morbi eneſtorū, in quorum capitibus exectis reperti grumi ſanguinis lato ſchēmate diffuſi ſub maximos ſinus membranæ craſſioris. Accedit & quod in duobus filijs Iacobi equitatoris extra portam regalem pueris prouectioribus, & in Dionyſio Seuerino quinquenni puero diræ lues nares vtraſque compleuerit putridis, & præaltis aphthis, quæ viru putidiſſimo manabant. Quid? quod cum putrilaginem reddere viſæ ſunt nares, vt cerebri ſubſtantiam retulerint, teſtante Ioan. Baptiſta Ferrario, Medico noſtrate ingenij ſingularis. Sed & illud ſilentio non inuoluendum, quod etſi conſillas peſtilentes, & vlcus Syriacum hocce vicij vocitemus; nihilominus obſeruatum eſt ſepè ſupra ſtrangulatum, & puris iam viſceribus ſublatoſ pueros morbo, qui liberi

fue-

fuerant reputati. Quinimò post xxx. dies, & xl. iam praerepti morbi furoribus praeter omnium opinionem ex improviso sunt extincti. Adeò scilicet latitans, & recondita veneni vis est.

Sed cum his etiam morem morbi venemur praecipuum. est enim & aliud discrimen nobis observatum a pertis formis, quarum altera est acuta, & ferè furiosa: altera propè sedata, & lenta, quas utraque fortasse determinat temperatura corporis, humor praevalens, habitus, sensus, mos; & haec quidem in eadem urbe, oppido, pago; Ceterum in longinquis, & distitis locis binos hos duos morbi mores definiverunt quoque constitutio, & tempus anni, aer, aqua, loci vitus, & ceterae quaedam occasiones, aut causae. Acutus quidem morbi mos, & feruentioribus symptomatis, & febre ipsa septus est acriori: contra verò lentus, & serotinus mos sedationibus est motionibus, & transcurribus ad tempora. Reliquum verò, quavis concitator inflammatione, & acrimonia non fit; nihilominus neque sua deficit nocendi vis, & virulentia, si quis sit, qui sagaciter, & oculatè judicare vitium per leues suas conversiones, & immutationes norit. Porro dolor altius nutrit, & tacitam improvidae naturae perniciem struit. Ita fit plerumque ut puris apparentibus locis, ulcerum, & crustarum opinio nem boni faciens, tamen exagit vivificum

genio nectar, & ceu falsus Dux vitam in-
præceps deducit: quem in multis ludifica-
tum superiori nos sermone retulimus. Quã-
quam, & in hoc sæpè transcurſi innocens, &
inſraudentus eſt idem morbus, quam ſin-
ceritatem etiamnum agnoſcere, ac depre-
hendere debet is, q̃ dextrè curat ne ſuſpicio-
ne malorũ adductus medèdo pleraq; faciat,
quæ fuerant minimè faciendæ, tum quidem
aduerſus creditam vitij vim pugnans chi-
rurgia, & medicamentis grauiffimis, tum
ne naturã in cõpetenti viſu foueat, & laxet,
vbi nõ licet. Verũ hæc ad medèdi prouiden-
tiam, & ad cautiones pertinent, de quibus
ſuo loco. His adde per noſtros omnes Scri-
ptores obſeruatum, noctu magis quam in-
terdiu grauari decumbentes: & horum ple-
roſque recta ceruice reſpiratum carpere,
cum patore, vt Scribonius loquitur, maiore
narium, & diductione. Præter à collum, &
glandulas, & per ſe totum extumefcere, quin
& ad ſuperiorem thoracem excurrere latũ
œdema. Quæ autem in Sporade angina in-
diciũ erat boni extumefcentia: hoc peſti-
lentiũ argumentum eſt certiffimum, ſaniem,
& cruore confulas puſtulas nigras hoc illo
loco paruas, E&ymata, & puſtulas pulicum,
morſus referentes, lumbricos, vomitus, fe-
brem: poſtq; omnia ſeruatus homo reſtat lâ-
guidus, ſupens, & in multum tempus im-
becillis.

PARTICULA III.

Disquisitionis causarum. s. aetiologica.

IAM verò maiore labore dirè depopulantis affectus naturam, ac totum à peruestigemus, de qua re nostri omnes certant, & adhuc sub Iudice lis est. Constitutum est apud vniuersos ab æuo philosophos, vbi rei culuspia est abdita natura, hanc à suo proprio, & inseparabiliter assidente conditione venandam, & cognoscendam esse: Hanc vnā, & singularem in obscuris inuestigandam, viam esse. Atq; si propositi mali, vel verè proprias, vel proprii locum obtinentes conditiones acri mentis indagine perscrutemur, facile deprehendemus, & contagiosum, & pestilentem affectum hunc esse. Quod autè ad contagium attinet, hoc tum communi omnium consensu, atq; experimento euincitur, tum etiam comprobatur ratione triplici, à priori nimirum, & à posteriori. Ratio quidem à priori paulo posterius exponetur. interim contenti sumus à posteriori illa, qua docetur, insigni, & tetra putredine sepius morbos omnes contagiosos esse. De quorum numero sunt exponendæ conditiones: quæ doctis omnibus & Hieronymo Fracastorio recensentibus numero sunt tres. Prima est, quod contagium dicitur, & se pro-

mouet seminarijs, quæ calida sunt, & humidæ particulæ, putres, diuaporantes à subiecto corpore, neque autem inconsulto binæ istæ ad infectionem qualitates coniungatæ ponuntur. Humidum enim partes eius corporis, in quo est, emollic, & laxat, ad facilem harum separationem quasi præparando: calidum verò sursum attollendo separat easdem: quas ob res crasseos totius, seu mistionis resolutio sequitur, calido innato, ianato: quæ humido effluentibus: Sic certa iam est seminariorum, duarumq; qualitatum in his coeuntium necessitas.

Præter qualitates autem has primas sunt & aliæ, tum secundæ, tum tertiæ seminarijs. Porro compactam admodum mistionem habent, cum qua lentor quidam glutinosus coniunctus est, & cum lentore tenuis, aerisq; vis putredinis vnus ministerio profecta. Quæ quidem acrimonia, ac tenuitate substantiæ fit, vt isthæc seminaria faciliè penetrare, propagariq; possint in aliena corpora. Penetrationis autem modi sunt tres. Vnius per vim analogiæ, secundus per attractionem aeris, siue inspirationem. Tertius per arteriarum, & venarum dilatationem, quem dicunt transpiratum.

Secunda seminariorum proprietas est, quod in constituta, certa que subiecta nutum quendam, & propensionem habent, quæ dicta Græcis analogia est. Hæc autem est mul-

tiplax, & secundum superiora genera, mediaeque species, & secundum infimas etiam. nimirum nunc ad arbores, & ad fata, nunc ad certas animantium species, & ad hominem spectat, & ex humana specie partim, ad lexis, partim ad aetates, partim ad certos humores, & ad certa membra occupanda, naturaliter comparata est.

Tertia seminariorum proprietas est, quod sordidam, conclusamque putredinem habent. Sordidam intellige, in qua non superficialis, sed profunda, & secundum totum sit putrefactio, euaporatioque corporis putrescentis. Conclusam autem dico, non abeuntibus à corpore, quae euaporant, sed sese agitantibus, & feruescentibus intus. Cuius quidem rei causa est lentor, & tenacitas materiae putrescentis, qui lentor adhuc firmo non finit quidpiam extra mitti.

Haecenus de contagij complexu, & proprijs conditionibus: nunc ad pestilentem morbi conditionem brevibus enarrandam accedo. Atque haec etiam plana est per definitionem à probatissimis Authoribus traditam, & sub tribus, ut vocant, additamentis comprehensam; quarum prima est epidemij mentio, secunda putrescentis aeris ambientis, tertia funesti exitus à malignitate. Haec inquam omnia subsunt in proposito malo: quare iam pestilens idem sit, oportet.

Quibus iam constantibus accedo praecipue

pius ad reicaput, & primum ad morbi pro-
creationem. & quoniam, inquam, monstra-
tum est, luem per analogiam ad ætatem, ad
certas partes, certosq; humores spiritu at-
tractos insinuari: dico labis istius analogiam
spectare ad puerorum naturam, ad sanguinē
crudum, & ad cerebri domicilia. Hæc sin-
gula accommodata, & propria pestilenti
malo nostro esse videntur.

Analogia quidem ad puerorum naturam
longa observatione certa est; ratio verò in-
certa. An enim fortasse sit, ut sic comparati
pueri sint propter excedens calidum, & hu-
midum: temperaturam nimirum ad putredi-
nem, & ad pestem concipiendam, ut Mercu-
rialis notavit, quam maximè accommoda-
tam. An verò huic affectioni sunt obnoxij
pueri propter naturalem impotentiam ob-
sistendi causis istis morbificis, præditi scilicet
imbecillo, tenero, laxo, spongioso corpore,
& multo maximè cerebro. An sit inordinati
vitus, & vitæ causa: qua subindē sanguis re-
undat crudus, atq; adeò coinquinatus hic,
& impurus sit paratior ad putredinem, &
exindē ad luem recipiendam. Quo loco
dicam tempestivè de analogia, quam lues
hec habet ad eundem, crudum, coinquina-
tumq; sanguinem. Analogia, inquam, non
analogia, id est, irrationalis, sed certè consen-
tanea: quandoquidem in habentia symbo-
lum facilis est transitus. Atqui habent hæc

36 *De pestilento, ac præsocante*
symbolum, semina scilicet calida, & humida in sanguinem item calidum, & humidum, & impura in impurum.

Restat exponenda analogia peculiarem, sibi vendicans partem, necessaria quadam lege præscriptam, ut disertissime demonstravit G. Falloppius, l. de morbo gallico c. 36. quæ mea quidem opinione cerebrum est, his argumentis. Nam eo primum supposito, quod probatissimorum omnium Autorum consensus docuit, contagium ad distas, atque omnem pestilentiam communicari per aerem coinquinatum; porro aer Hippoc. l. de morbo sacro primum admittitur à cerebro, relinquens in ipso suum ipsius vigorem; si enim, inquit, in corpus primo adveniret, & posterior in cerebrum dignotione, aut iudicio in carnibus, & venis relicta: ad cerebrum calidior iam existens perveniret, & non sincerus, ac purus, sed admixto humore à carnibus, & sanguine. Hæc ille; quibus accedit, quod cerebrum ad patiendum, & ad suscipiendum maxime imbecillum, & minime obfistens, molle, scilicet laxum, ac præsertim humidum, & glutinosum est, quod vnicè facit ad concepiendam labem humidam, & glutinosam. Ad hæc cerebrum est glandulæ consimilis, nisi nos fallat Hippoc. l. de glandulis n. 7. atque glandulas apprimè corripit pestilentia; nimirum parotidas, alas, inguina, quod experimento quotidiano docemur.

Postremo constat sanguinem fœdum, putridum, putidumq; manare sub ista lue denaribus, & vocem raacidam ex his prodire: quod partim humorem, ut dixi, crudum, partim affectam sedem ostendit. Atq; hæc de generatione sint satis. Quæ cum demonstrare voluerim naturalibus adductis causis manifestarijs, nō est tamen, quod occultæ morbi formæ fuerim oblitus.

Generationis nunc modus tractandus sequitur, qui sic habet. Deductus aer putris per canales priorum Sinuum cerebri pervenit ad retiformem plexum arteriatū, & venarum. Ibi primum corrupto sanguine mox secedit, & penetrat corpus cerebri: Quod corruptum restat à postremo contagio. Quo tempore consummatur status, & forma, siue idea morbi. Hæc enim, inquā, sphacelismus est, & corruptio cerebri, ex qua deinde sequuntur affectus alij, ac symptomata omnia. Quod autem corruptio sit cerebri, ne quid te moueat: audi Hippoc. qui l. 2. de morbis n. 1. Corruptor, ait, cerebrum, cum aut nimium calefactum, aut perfrigeratum, biliosum, aut pituitosum plus solito factum fuerit. Et de coacis pag. 117. col. 1. cerebro corrupto alij in tribus diebus, alij in 7. moriuntur: Hos verò si effugerint, seruantur. Cuius est similis sententia in aph. 5. l. 7. quo loco Galenus corruptionem non accipit vulgari modo, sed ut docet Marinellus, na-

tiui caloris exsolutionem à materia praua-
 lente. Ad quam quidem opinionem si acce-
 dimus, non mirabile fiet, quod morbi qui-
 dam, & lésiones cerebri non consequuntur
 perpetuò, vt apoplexia, catalepsis, & ceteræ
 organicæ passiones, quæ obueniunt secundū
 neruos, & sinus, ductusq; cerebri. Hæc alio-
 quin passio fit secundum cerebri substantiam
 æqualitèr. quemadmodum autem ab hæti-
 ca febre non agnoscitur dolor, aut alteratio
 aliqua præcellens: & sine his etiam ad mor-
 tem iur: sic & in re nostra non est cerebro
 præcellens officialis aliqua lésio, præsertim
 exordio: sed conclusa illa, & profunda la-
 bes, cuius memoriam ante fecimus, tacito
 quodam exitio perdit omnem eiusdem cra-
 sin, quæ dum sunt, communieatur & subie-
 ctis partibus vitium, id est, vicinæ trachæ,
 pulmonibus, ac subindè cordi. Postremo,
 quibus omnibus ordine propositis facile
 patet, naturæ affectus vniuersa, facilisq; etiam
 fit inuentio definitionis, quæ fuerit, si placet.
 hæc. Morbus hic, quocunq; tandem nomi-
 ne indicetur, nominandus autem facile à
 promptiore symptomate, tonsillæ crustosæ,
 est syderatio cerebri pestilens, contagiosa,
 à seminarijs impensè putridis delatis cum
 aere per ventos præsertim australes ad glan-
 dulotas puerorum partes analogia. Ex qua
 definitione, seu maius descriptione, & ex
 qua priore nostra enarratione subindè com-
 pre-

prehensæ sunt & causæ omnes, præter vnam
finalem, quæ medica in contemplatione nō
extat. Formalis, inquam, causa est sideratio
pestilens, contragiola. Efficiens verò semina-
ria impensè putrida delata cum aere per
ventos australes. Materia verò siderationis
sunt humores, seu iucci perdentes, vt Aretæus
vocat, intra corpus subiectum puero-
rum, & sanguis earum crudus pesti maximè
obnoxius, & accommodatus propter eā, quæ
cōmemorata iā fuit, analogia. Possunt, & fa-
cilè per hæc enodari problemata quamplu-
rima ad singulas omnes causas, & ad gene-
rationem generationisq; modum attinentia;
quæ problemata propositi nostri nō est, hoc
tempore explicare. Interim tamen non ob-
liti ceterarum disputationum, quæ cum hac
epidemia coire solent: Harum quædam in-
tra nos sæpè, aliæ & longè plurimæ sunt ex-
tra nos posite, quæ potissimum etiam à no-
stris omnibus sunt commemoratæ. Illarum,
quæ intra nos extant, aliæ permanentes, aliæ
mobiles. Harum exemplū apud Aretæum
lib. 1. de acutis affectionibus cap. 9. fuerit for-
tasse, quod puellis vsq; ad menstruæ purga-
tionis tempora hæc vitia vlitata sunt. Earum
verò, quæ in nobis sunt permanentium exē-
plo sunt endemice consilia, quæ Actio au-
thore in Tetrab. 2. serm. 4 c. 45. frequentissi-
mè in inflammationem incurrunt: Calidi, &
humidi cum sint earum loci. Item quod hæc

affectione corripitur, hi maxime, qui plurimo abundant sanguine, ac pueri, utpote crassius teneram habentes. 3. q. a consuetis fieri inflammationibus maxime effertis producuntur pestilentes tonsillae. Ita quidem; hi bini scriptores, quibus nos addimus aliam a nullo notatam, sed a natura ipsa clare docente non dicente dictatam: quae causa est prava capitis constitutio. Nimirum cum existente magna capitis prominentia postica, deest antica, cum compressis temporum lateribus, ac syncipite, quibus meatibus coarctatis, cum non habeat effluxum humor per transiūs, & emissaria anteriora, recurrere cogitur in posteriora, & ad glandulam pituitariam, unde vitium in fauces traducitur demum. Adhuc est debilitas capitis nativa, his praesertim pueris, quibus diu manserunt inconsumpturae, & incommittae commissurae. Insuper est impuritas corporis, & adhesus superfluitatum primarum, a parentibus relictarum: quae superfluitates educuntur maxime per exanthemata variolarum, & morbillorum. Horum igitur inexpurgatae materiae, & adhuc fortis corpore nonnihil adiuuant hoc morbi genus, de qua re in nostra Pædarthorace fusè traditum est. Adiuuat & cachexia, siue semine parentum, siue lacte nutricis inducta; cum hac autem comprehensa velim & corpora languidis visceribus instructa, quae dicta sunt Hippocr. 2. prorrh. κακὸν καὶ ὀνύχιον.

Adiu-

Adiuuat & cacoehymia. Ad ſummum debilitas, ſiue imbecillitas, præfertim, quæ ſit propterea, quod ex vetulis parentibus geniti fuerunt apoplecticiſ, epilepticiſ, rheumaticiſ, podagriciſ, cachecticiſ, &c. Quas interne latentes cauſas ſi quis inſpicere norit, mirè diſcreuerit proſe&to difficiillimè ſeruãdos à facilius euafuriſ. Equidem, quod ad me attinet, maximum eſt iſtorum diſcriminum, & huius phyſiognomiæ uſum indies medendo naſtus ſum. Hiſ adde ſtrumofos, & tineoſos, & quibus viciata pars eſt tonſillarum, ab alio vitio fuit, vt apthiſ, vlcere columellæ, carie ſyphilia, &c. Succedunt extra nos cauſæ, è quibus vna ſuum eſt ſyduſ cæleſte, quod aſtronomi taurum ſtatuunt, dominans huic parti peculiariter, inſenſum pro tempore. Secunda cauſa eſt regio calida, & humida meridionalis, ventis perſtata aſtraliſ, & calidioribꝯ. Quod miriſ confirmatur experimentiſ. nimirum Hiſpania primum adnotantibꝯ ſuæ gentiſ ſcriptoriſ, primo, & doctiſſimo Ioan. Alſonſo Poſſeca, mox etiam Andrea Tamaio in tractatu de Garotillo, q. d. de ſtrangulante funiculo per ve&e intorto. Prima fuit, quæ mali vim huius acerbè ſenſit: poſthæc Melita, Sicilia, Sardinia, Hydruntum, Apulia, Calabria, Latium, tota denique ditio Neapolitana, eui poſt annos XXI. mordicus ſic adhæſit, vt plerique credant, poſt longa etiam ſecula
non

non abscessuram luem. Quod autem ad ventos attinet meridionales; quia lues hæc per intervalla, perq; stata tempora insurgit, observatum à nobis est, sub austrinis constitutionibus eius maximè fauitiam prævalere. Ad has causæ aliæ sunt, vt Aretæo placuit, refrigerationes magis, exustiones minus, plaga frigida, potus, ebrietates, saturitates, & mala à respiratione prodeuntia. Ab Aetio verò nominantur, & tempestas frigida, rigidaq; feruida, & æstiuosa succedens. Ita quidem ille, quibus equidem addo, venarus matutini pernoctatio sub dio, præsertim sub Lunæ radijs, ventosa, & frigida, aquosa, palustris hospitatio, fungorum abliguritio: Post hæc videtur ratio est, de qua, sicut iam legimus, Aretæus. Addunt & Spagyrici, è quorum numero primus Theophrastus est, l. 2. Chirurg. Magn. cap. 1 sub F. ex maiore mundo in minorem deductam prunellæ causam suo ipsorum sermone vulgatam, quæ est arsenicum, & realgar resolutum; de qua re lege Chirurg. Spag. S. 1. cap. 9. Ioan. Petr. Fabri, Doctissimi Medici, Philochymici præclari.

Cæterum sunt aliæ causæ à principibus nostris scriptoribus assignatæ, maligna inquam, & epidemica destillatio, quam nitrosam Hippocr. voluisse certa suadet coniectura: de cuius usu, & atrocità vide l. 1. epidem. sect. 7. & enarratorem Galenum. Vide.

tur & alia cauſa producta à Theopraſto, qui, cum conſtituerit tres peſtis ideas, vnā à reſoluto ſale arſenicali, à quo peſtis eſt communiter diſta; aliam à ſale ogerrino. i.e. auripigmento, cuius vitio fit pleuritis peſtifera; tertiam à ſale vitriolato, per quā eſt prunella, ſic iſtam definiuit, quod ſit paſſio principalis cum paroxyſmo proprio exiſtens in caloribus, ducens originem ex ſalibus vitriolatis. Ad hanc autem prunellam cum maximè analoga ſit noſtra pædanchone: hæc ſimiliter vt prunella, cauſam agnoſcet ſal vitriolatum extra regionem propter ſubtilitatem de ſua reſta, alias ab Iliadō reſolutam, vt in fragmentis c. proprio p. 306. quæ fragmenta ſæc videas compendij noſtri gratia. Lector.

*PARTICVLA IV.**Præſagitoria.*

Sed iam tempus, vt cautiones aliquot, & iudicia lætiora proponamus. Quæ inter mutuabor, quæ tradiderit Cappadox oraculum primum l. i. acutorum, cap. 7. Tumor foras in ſublime elatus à pulmonis inflammatione liberat: intus verò abditus anginā patientibus pernicioſum malum eſt. Quamquam autem id de conſuetudinaria non peſſilenti angina prolatum ſit; nihilominus ad
pe-

pestilentem transferri quid verat? Quidue
etiam, ut illud, quod capitis principio pro-
posuit, huc transferamus? Anginae, quae com-
pressis, & submissis paristhmio adiacentibus
partibus, id est, lingua, gurgulione, palato,
sed interius compressione maiore inflam-
matione, & strangulatu fit: quam celerrime
succurrendum; quod haec aegrotantes, celer-
rime rapiantur. Audi vero Coelum Aure-
lianum, acut. morb. l. 3. c. 2. si peius increuerit,
linguae ultra dentes ad exteriora propa-
latis: ariditas, siue siccitas faucium, articu-
lorum gelidus torpor, pulsus celer, densus,
iacendi difficultas, & magis in supino schē-
mate, vel in latere, frequens etiam sedendi
cupiditas, item loquutio non articulata, sed
confusa, atque cum dolore. At si in exitium
passio ceperit ferri, liuor vultus, vocis ampu-
tatio, gutturis, atque pectoris stridor, & recur-
sio, siue recursus potu liquoris, pulsus defe-
ctio, quam Graeci *ἀπὸ πύλης* vocant, & qui-
busdam caninus vocis tonitus, quibusdam
oris spumatio: tunc etiam necessario mortis
effectus. Nunc autem ex Aetio iudicia, &
cautiones audi dicente, c. 466. p. 482. Sunt
quibus etiam corroduuntur gurguliones, atque
ubi diutius persisterunt, ulcerationes, & in-
profundum proserpsierint, cicatrice iam in-
ducta ad stridorem vocem edunt, reflecti-
turque ipsius potus in ipsas nares. Nam & ego
puellam quidam, quae post quadragesimum tan-
dem

dem diem cōſumpta eſt, cum ſe iam à morbo colligeret. Verum ad ſeptimum vſque diem plurimi periclitantur. Concordat Aretæus l. 1. de cur. acut. mort. c. 9. p. 80. Iam autem ea, quæ antehac propoſuerat idem Aetius, referre non grauabor: Sunt autem hæc. Febrim quoq; curam habere conuenit: vehementes enim incidere ſolent, atque in repurgandis, explanandiſq; vlceribus maximè ſollicitum eſſe. Conuulſionem enim inſantes plurimi paſſi ſunt in vlcerum repurgatione: aliqui verò via tranſglutiēdi eſchara ſunt ſtrangulati. Admonuit autem, & de metaſtaſi aduertenda funeſta idem Author. c. 48. F. quæ eſt hæc: Valde autem magna ſollicitudine, & contentione opus eſt, etiam tum, cū malum remitti forte videtur. Etenim ea, quæ iam ex profundo corpore circa fauces attracta ſunt, ex improviſo in pulmonem tranſteruntur, ſi negligantur, atq; ità repente mors ægro inferitur. Verum eadem vlcera cum modo memoratis. aut cum compluribus ipſorum, mala. & præterea, ſi cum inſigni putredine, putore, nigrore peſſima. facile paſſio hæc ex ocaſione parua recurrit. Aurel. l. 1. c. 111. Recidiva autem inflammatio ſub hoc morbo, malū, quod ſe prædit tum experimento verum: tum teſtimonio Auicennæ, qui l. 4. ſen. 2. tr. 1. c. 20. Peior, ait, eſt recidiva ſua radice, cuius rei rationem reddit, c. 25. dicens, q̄ fiat recidiva
ſua

46 *De pestilente, ac praeferente*
sub virtute debili. Contra verò consillarum
ulcera citra pustulam albam, nigram putre-
dinem, putorē, febrem, dysphagiam, oedema,
salutaria.

Diu, & vsq; etiam ad tedium, & diffiden-
tiam durare probatissimis medicamentis
tractatam, & sedulo prouisam; coctam, & te-
tram escharam, malum; cito, & quibusq; le-
nissimis medicamentis, gargarismis, & con-
tractibus dissolui crustulam optabilius est, &
melioribus aegri rebus: praesertim, si non re-
currat eadem. Respiratum homini extenua-
ri, remitti, naribus elatis trahi, per has verò
recorrere sorbile, vel potabile, ad strangula-
tum opprimi, gargarisatu destitui, ingestum,
& appetitum alimenti prorsus abijci, tumo-
rem ab altera ad alteram auriculam exten-
di, & fluare internè, frigescere externè, corde
dolere, nullis vnquā modis concedere me-
delæ vitium, vigorem omnem absumi, fune-
sta omnia, atq; etiam plerunq; singula.

Præter hæc sunt & alia, quæ ex antiquis
antecedente sermone tradita possunt huic
presensionum parti seruire, quibus tuo ipsius
iudicio, Lector amice, fretus, dum ego neces-
saria prosequor solum, dexterè vtaris licet.

P A R S V.

Indicationum inuentoria.

HÆc de externis, internisq; causis, de iudicijs, deq; vniuersa affectus perue-
stigatione, ac dignotione iam satis: quare
iam ad solennem, atq; expetitam vsu cura-
tionem aggrediamur: quæ nostra medendi
ratio tametsi plurimum à vulgata dissen-
sit: nihilominus rationi, atq; experimento
probator, non dubito apparebit. Cuius hæc
sunt fundamenta.

I. Morbus hic nos oppugnat prauitate
non plenitudinis excessu: Ergò remedijs
prauitati obfistentibus abigendus; Alexi-
pharmacis quippe, quæ vitij vim ex aduerso
frangunt.

Alexipharmaca

Quoniam autem humores puerorum
corporibus mali subsunt: hi propugnandi
sunt catharticeis, quorum Authore Galeno
com. 12. lib. 1. aph. proprium est, succos ma-
los à bonis discernere.

II. Verum quia sordes putrescentium
humorum densa nimis, & altè hærens est
substantia: exigit hæc catharticeorum vim
valenter commouentem, & de partibus om-
nibus extrahentem, & tam, inquam, ex infe-
rioribus, quam ex superioribus.

Cathartica

III. Quoniam autem morbus cacoethes
est,

48 *De pestilente, ac praeocante*
est, ne transcurrat malicia: nulla planè mora
differendum est catharticum, verum conti-
nenter exhibendum.

Venesectio
IV. At quia affluxus iste sanguinis in ce-
rebri membranas vno proprio, & peculiari
suo remedio tollitur, quæ sanguinis est de-
tractio: hæc etiam est administranda.

V. Verum, quia affluxus hic properus
est, sitq; ad partem principem, hæc confer-
tim est providenda, leuandaq; primordio,
quæ primordio sanguinis hoc accursu gra-
uatur. Etenim indiget, Aurelianus ait, passio
repentina sanguinis detractione, ob celerri-
mum laxamentum.

VI. Quoniam autem mora diu tracta-
periculum est, nè continuo prægravetur eo
confluxu: haud est è partibus lōginquis auo-
candus sanguis per venas pedum, & manuum:
sed à parte viciniore, quæ iugulū est, adeoq;
ex iugulari vena, quæ cito, & abundè, & effi-
caciter exhaurire sanguinem profluentem
valet, interceptione, & auocatione quadam
facta. Confirmatur & ea insuper ratione
phlebotome hæc, tum propter antedictam
adiuvandi vim, tum quia ceteræ phleboto-
me, & visæ sunt per vigennalia amplius spa-
tia nil iuasse, ac præterea nocuisse, quia ca-
lorem nativum, & vires mollium alioquin
puerorum dissipant, & evertunt. Satiùs ergo
per vnam, & efficacem, quam per multas, &
inefficaces, immò nocentes fieri euacua-
tio-

tionem. Efficax, inquam, ad eò est phlebotomia iugularis, ut miraculo leuasse tres pueros Laurentij Bozauotæ Carpentarij Neapolitani, pone forum charitatis, visa fuerit nouissimè Mutio Capalbo Medico probatissimo Neapolitano.

Præter autem experimenta, & rationes modo recensitas, sunt & testimonia primorum rei medicæ authorum, qui tum ad perniciosos omnes pectoris, & capitis morbos profligandos confidentissimè descenderunt ad huius venæ sectionem, tum etiam præcisè medentes huic affectui præfocanti, tum Arabes, & Arabistæ, tum Latini, tum Græci primi ordinis, secundi, tertij, vsq; etiam Egyptij nostro æuo nouerunt huius præsidij præstantiam deducto foras more, ac disciplina ex primo Hippocrate, quemadmodum opinatus est Prosper Alpinus in libro tertio de medic. Egypt. cap. 12. vtq; etiam eius gentis esse fidem certissimam retulit mihi Ioannes Veslingius, rei Botanicæ, & Anatomicæ Patauij Prælector eximius, qui & ad ea loca diu peregrinatus est, & nationis linguam adeptus. Præter hos autem fauere sententiæ nostræ videtur, & inopinato Theophrastus, qui Chirurgiæ minoris l. 3. C. XV. quod est de Alcola, monuit hæc: Venarum ductus, atq; meatus deflectendi sunt pertransuersum secundum regionem, & postmodum hoc vnguento fuerit inungendum,

D

alias

30 De pestilente, ac presocante
alias frustra curabitur. Rec. Realgaris præ-
parati, succi chelidonij q. s. m. f. vnguentum.

ven. Pngphorica
VII. Adhuc autem, quoniam excutien-
da, & effundenda modis omnibus est mali-
gnitas humoribus, ichoribusve putridis, &
corruptis, tum per pestilētia seminaria, tum
per pravam viuendi rationem inducta; &
quoniam via nulla potior, quam per hanc,
& per sudores: eapropter sudorifica, & per
habitum corporis diuaporantia sunt admi-
stranda continuo, donec vis morbi finiatur.
Quanto autem hac gratiora, pauciora mo-
le, tenuiora, viuidiora, eo meliora. Talem
putes necesse est aquam terræ sanctæ per
Martinum Rulandum feliciter administratæ
in Cent. 4. Curat. 41 item decoctum Cardui
benedicti, ad lib. dimid.

Scarificatio
VIII. Ceterum & vlcus priuatis suis me-
dicamentis tractandum, & percurandum
est. Et quia cacoethe est, cavendum est om-
ni studio, nè proserpat, neue, vt Authores
duo nos monuere, destillet in subiectas par-
tes: quandoquidem inde grauissimum suffo-
candi periculum. Quoniam igitur tumores
omnes malefici scribentium omnium præ-
cepto scarificatu maximè calligantur: equi-
dem scarificandæ sunt & tonsillæ, cum Zac-
cuto in praxi med. & cum Mercato in ton-
sillis: cum Carnenali neotricorum doctissi-
mo dicerem & vrendas, si vel puerilis im-
portunitas, vel necessariorum proteruitas.

concedat. Nam nil putredini repugnanti-
us igne: quod autem Aretæus refragatus vi-
deatur, declarat se inficiatum propter
isthmum. p. 50.

*PARTICULA V. I.**Curatoria.*

SIC eodem, quem ante produximus, ordi-
ne cuncta perficiemus. *Primò* quidem,
quacumq; se hora morbus prodiderit, aut
sui suspicionem fecerit, nos obuersabimur
contra cathartico. Suspicionem autem, si
principio fuerimus accersiti; per ea, quæ cõ-
sequuntur indicia, comprehendemus. Sequi-
tur autem eos, qui passione tentantur, que-
rela sine vlla ratione, atq; difficilis motus
collo, & gutturis subdolens faucium sensus
cum asperitate sensibilis, item difficultas
transuorandi liquoris soliti, saliuarum more
collecti, tum spirationis velut impedimen-
tum, tamquam obstantis crassioris humoris.
Verba sunt Aureliani prima cynanches ini-
tia demonstrantis: quæ communia videri
possunt & prodeuntis iam iam anginae pe-
tilentis. Hæc igitur, vbi cognoueris, aut si-
milis; continuo pares velim aquam benedi-
ctam Martini Rulandi, medici mehercules
experientissimi, commemorata ab eo Cent.
1. Cur. 62. cuius aquæ apparanda ratio quæ-

uis ab Authore isto diligenter omnes celata, nulli vnquam reuelata, & sibi soli seruata, nihilominus Deo Opt. Max. qui bona omnia vult diffundi, rescita demum est certissimis coniecturis, & nobis etiam agnita, quæ sit. Subium venale, pellucidum, contritum, cum pari nitri purgati modo conflatum, (hepar antimonij vocant) in aquam puram, quantum digito lato superet puluerem, coniectum, & agitatum finitur, vsque dum inclarescat aqua. hæc vase reclinato leniter abstracta, aut per spongiolam absorpta, & in alios vsus seruata: puluis residuus exiccatus denuo in aquam cardui benedicti conijcitur, & toto die finitur, & inde clara accepta aqua vnciaz triente, vel quadrante datur stomacho cibis degrauato, breui corpus *ἀνθρῶπι καὶ κτῆνῶν* expurgabit moderatè, nec cum aliqua naturæ noxa. Assimilis est calix Hermeticè paratus ex vino diluto infuso, quem quanto cum fructu quotidie prebeam, Neapolitana estiam vulgata: approbatum etiam à Rulando Cent. XXVII. Curat. 628. Interim paratis ad rem gargarismis refrigerantibus, & adstringentibus sæpè fauces, quæ reuomitiones senserint, abluenda. Gargarismata autem fuerint hæc principio, quæ Rec. aq. plantaginis, & aquæ nucum viridum extillatarum ana lib. ÷ acet. rosat. vnc. ÷ M. hoc sæpenumero diu, noctūq; gargarisatum capiet ægrotus. Postridie per cly-

elymum aluo exonerata sanguis de vena
 ingulari subtrahitor ad lib. vnus quadran-
 tem, aut trientem, vsq; ad semissim, aut eo
 demum modo, quem possit homo ferre. De-
 iectum nempè virium, & vigoris natiui no-
 lumus. Porro quod nos monuit Aetius hoc
 eodem sermone c. 47. licet in angina non
 pestilentis cura præscriptum non pigabit
 adscribere. Curandum etiam, vt modica fiat
 diductio venæ. Nam quum in alijs, tum in
 magnis venæ deductionibus aceruatim ani-
 mi defectus irruat: neq; tamen angustio-
 rem facere venæ incisionem conuenit, nè san-
 guis velut percoletur, & crassior eius pars
 intus remaneat; quæ causa huius adfectio-
 nis existit.

Si in tonsillis acri vestigatu perspectis,
 quid displiceat, aut putre, aut sordidum, aut
 præuè coloratum, aut tumidum impense,
 aut hilitu quocunq; malo circumseptum...:
 vrasq; lentus non fuerit acuto scalprio per-
 pungere. nimirum vt quidquid in se conti-
 neant virulenti, reuomant, ac deponant; quæ
 posteaquam cruorem virosum satis facitq;
 reddiderint, phlegmate vitrioli, vel aqua nu-
 cum stillaticia sunt eluendæ. Tertium hoc
 opus dextrè aggressus esto. Cum quo com-
 memorari licet, & simile scarificatus auxi-
 lium, quem secundo, & tertio debemus non
 solum gutturi, vel tonsillarum vicinitati, quæ
 Græci Anthereona vocant, & neruis maio-

ribus cervicis, quos *trivertas* appellant; sed etiam occipitio, & palis, & inter scapuleo, quod Græci *paraspium* appellant, & pectori, verba sunt præcipientis Aureliani in c. 3. p. 168. Per nervos autem situm intellige, non partem perpungendam.

Opus aliquanto subtilius fuerit unum quoddam, quod complectatur sudorificum simul, & alexipharmacum, ac plurima quoque parte superfluitates per halitum diaporans. Triplici huic operi unice accommodatum Bezoarticum metallicum, quod parare docuit Iosephus Quercetanus in Pharmacopœa dogmaticorum restituta, à XV. ad XXI. granula cum aqua Cardui benedicti sub calido conclavi, vel æstuatio decumbenti præbendum, quod Bezoarticum mane, ac vesperi offerendum, ad sudorem quidem euocandum semel, si bis inaniendum corpus verearis. Cæterum alio tempore ad tutandum à vi venenata hominem, & roborandum. Frequentius autem utaris licet atque etiamnum tantisper dum fracta vis vitij videatur. Mira quippè nostra & Iosephi Donzelli Iatropharmacopœi nostra in ciuitate solertissimi sunt experimenta, quod vel conclamatos iam ægrotos subleuet, & confirmet hocce genus Bezoartici quod ipsum & infantibus, & lactantibus ex lacte ipso, vel iusculo exhibetur cōmode granorum v. vel vj. quemadmodum & animalis Bezoartici pon-

pondo: commodum, inquam, infantibus: tū
quatenus aphthæ, tum quatenus inimicæ
hui contrahitur. Verum cum ulceris causa
administratur, aptius tū rhodomelite, vel in-
ful. ros. excipitor, terram sanctam in aqua
potabili ad vnc. v. miscuit Martinus Rulan-
dus cent. 4. curat. 41. quod tamen medica-
menti genus à se expositum, sed sub velo re-
positum incompertum est nobis, nisi diui-
nantes velimus esse apparatus quempiam,
& ut dicam evitatum Scibij, qui se igne in-
ipsum, & commixtum nitrum sepius immis-
sit: quod Antimonium Diaphoreticum Her-
meticæ scholæ viri vocarunt. Vfus est autem
alias aqua cardui benedicti, cuius & sal Rho-
dostagmare, vel conserua quacunque alia cō-
mistiūm efficacius est. Verum de sudorificis
nos fusè in diætetico Chirurgico nostro dis-
seruimus lib. 1. trimembris Chirurgiæ.

Restat ministerium curandorum ulcerum
malignorum, quo munus partim constat usu
medicamentorum beneficientium plurimū,
officientium nihil, partim omnino aduersan-
tium vi morbi, partim consulentium naturæ
partis, constatq; simul usu manus etiamnum
beneficæ. De quibus quidem manus officiis,
& cautelis dictum iam fuit, de medicamen-
tis verò inter præsidia.

Sunt & cucurbitulæ à nullo non auihore
probatae. Verum enimverò locorum situs &
morbi tempus cum primis, & attentè sunt

discernenda. ineunte quippe, aut progrediēte, vltus est alius quam in progressu, & confirmato affectu. Sub progressu enim facile iudicari esse de supernis ad inferna trahēdū, ac retractorias cucurbitas imponendas: irruente verò ad supera sanguinis copiam, de inferioribus ad superiora disponendas easdem arbitror cum Aetio, qui ex Aretæo præcipit, cucurbita primum infra vmbilicū adhibeatur, mox ad latera, dorsumq; & scapulas; in admotione verò ex supernis locis deorsum trahatur: sentioq; cum his, qui apud Aurelium primò quidem inguinibus tum præcordijs, tum supra mammas cum scarificatione, dehinc gutturi, atq; collo, eiusq; partibus voluerunt infigendas. Iam verò cum mammas dico & alas adijcio, per quas cum reptet axillaris vena, de huius ipsius deducta conscendentem sanguinem plurimum utile fuerit retrahere. Illud porro crediderim indicasse Hippocratem ipsum, cum in l. ii. de morb. cucurbitas mammis agglutinandas sanciebat: estq; hunc fortasse secutus Aretæus, qui egregium dicit medicum, qui cucurbita affixa malum in pueris detrahit, aut synapin ossibus pectoris accommodat.

Cucurbitulas sequitur adiumentum à Cælio Aureliano propositum, qui ait: si passio perseverarit, atq; æger ad perferendamurationem fuerit mollis, ut ferri cuspidem metu te contingi prohibeat, sanguisugas, quas

Græci bdellas appellât, apponemus, vt perfecta sanguisugarum vulneratione raptu cucurbitæ detractio compleatur.

Quoniam autem sinapi mentio modo facta est, memini nunc eius diuersiui, seu derivatiui præsidij cuiuspiam ab Aretæo propositi, quod est. si partibus iuxta maxillas, quam cauitatulam auriculæ interpretor, lacunas aurium dixit Aurelianus; imponens sinapi medicus viceret, diffatione moliatur. Quæ vsus ac fortassis etiam Aretæi placitum acurè videntes Hispani medici Madritenses apud Andream Tamayum in libro de Garotillo, c. 3. secus vtramq; auriculam imponere consueuerunt basilici cerati tantillum cum cantharidibus tritis commixtum. Præstantissimum etiam, licet acerbum inualecente inflammatione præsidium est vinculum, Aretæo authore, iniiciendum, supra talos & genna. optima quoq; sunt vincula supra brachialia versus cubitos, & supra cubitos versus humeros adstricta: quarum vim cum expendimus. certè peregregiam, & efficacem æstimauerimus adiuncti doloris vi spiritus ad se sanguinem, & humores omnes & ichores attrahente n. quare huc retracta vndiq; materia, atq; huc conuersis liquoribus corporis eximitur multo sanguine locus phlegmone correptus, atq; adeò flaccescit, & confidet plurima parte, quod opus vinculi adstricti fuerat quælitum. Huiusmodi

di quoquo pacto, & dolorificæ fricationes fuerunt, & hæc, quæ meminit Symphorianus Campegius l. 2. praxeos medicæ c. 1. sic aiens; Est ingenium vulgare cum fricatione compressuâ facta parte syluestri brachiorum prope iuncturam manus, vbi inueniuntur quedam parua ad modum nervi, quæ tamdiu fricantur, quousq; videantur deleta: quod fieri non potest absque dolore, & sic cum dolore diuertunt. Approbavit & hanc reuellendi rationem Guil. Rendelet. in lib. meth. curat. l. 2. c. 2. Huius fermè generis sunt setacea sub inion defixa, quæ medici quipiã Hispani Madritenses testante Andrea Tamaio, ad patriam hanc inem eleuandam vsu probarunt. Id verò haud probarim equidem nisi post exacta, tempora fluxionum, & inflammationum: sed neq; etiam hoc tempore, quàm minus necessarium videtur. Satis autem exillimauerim id remedijs genus affigi sub axillis, non igne tamen, sed scalpro anticipi aduoco, transfossis cutis per digitos sublata particulis.

Idem Symphorianus eodem ipso loco proposuit & aliam diuertendi rationem, quæ fit per aquam calidam, in qua detenta extrema corporis membra continenti manu confricantur.

Inter hæc silenda nobis, aut medentibus omittenda non sunt clysmata, siue enemata dicta: de quibus velim accipias, quæ scite pro-

prodidit Aurelianus disertis hisce suis verbis:
At si venter officium non agnouerit, etiam
clystere utemur, iniicientes aquam calidam
cum oleo nunc solo, nunc admixto melle:
etenim surgens ex isto liquore vaporatio
colla laxat tumentia, & egestus venter faci-
lia facit spiramenta non solum synanchicis,
sed etiam hominibus sanis. Manens enim
alienitas, hoc est, excrementorum aliena, &
superflua sex grauat, atq; expressione quidā
acerrimas facit corporis exhalationes, qui-
bus tumentia promouentur, caput impletur.

Sunt & auxilio medicamenta in functione
medica duplicia, id est, partim solida, partim
fluida, ex quibus constātur & mista. sub flui-
dis autem comprehendas licet & vaporabi-
lia. cuiusq; generis capias omnia, fugienda
sunt, inquit Cœlius, quæ usq; ad senem ve-
niunt mordicationis. Siquidem tumores
prouocatis fluor quoq; humorū crassescit.
E solidis sunt pulueres, qui per fistulam cala-
maceam, arundineam, sabuceam, metalli-
cam, immixtis spiritu insufflato, de quibus
Aerius serm. citato, c. 46. Huius generis sunt
tritrus fimus canis, effusus palli, item lupi, ci-
nis pullorum hirundinum, terrestrium co-
clearum nudarum, Galeno Chalcitis, sal ar-
moniacus Alexandro Benedicto, sal prunel-
le Theophrasto, Rulando, Mullero, sal fuligi-
nis, eupatorii, plantaginis, hyperici, persica-
rie, alari, syderitis Edo. Iusto Reineccero,
atq;

60 *De pestilente, ac praefocante*

atq; ex alijs arte paratis, aut ex herbis, herbarumq; partibus: vt glandis, rhois, antherarum, oliuę frondium contritarũ, de quibus maximẽ latronices tom. 1. suo loco. E fluidis, spiritus calcanthi, sulphuris, nitri, salis vel per se, cum pura exiguntur, vel succis, serapijs, decoctis aquis commisti. Quamuis aut ol. vitrioli Mysochymici exhorreãt quidã in assertionẽ Cl. Petri Castelli acgeturos certus sum: quandoquidẽ & A. Cesalpinus in arte medica, & L. Quertæus in Miraldũ etiã approbarunt: dat & cum aq. foliorum quercus Euonymus par. 2. h. 378. Ruland. cent. 4. cur. 34. Oleo ligni Heraclij ad colluendas crebro fauces, & partem omnem affectam vsus est salutariter Rulãdus Cent. 111. cur. 90 & cent. VII. curat. 91. & Cent. VIII. curat. 9. Succedunt aquæ, è quibus prima est aqua inextinctionis auri, Aqua iuglandium commendata per Alexium Pedementanum, atq; etiam in potum per Euonymum philiatrũ parte priore thesauri p. 6. Hic autem & l. 2. qua de oleo laudauit & hoc, quod Rec. aq. ardentis vnc. j. aq. scabios. l. 2. ex hoc madida lintea externis applicentur sæpius iterando spatio trium horarum præstat iuuamentum. Aquam cardui benedicti per sepe vsitatam Martino Rulando ieges. cancrorum cinere infectam aquam, mox percolatam, & caustam gargarisatu commodam sic perhibet Aetius, vt per hanc crassa educi multa, ac releua-

lenari confestim ægrum testificetur. Ex omnibus mihi vñ consuetum, & frugiferum, expertum est balsamum Arsenici cum sale nitro, & tartaro deflagrati, & multoties aqua copiosa abluti, quemadmodum à Philippo Mullero provide apparatus leges: quam materiem approbasse visus est Theophrastus l. de apost. c. 15. cuius momētū cum conscorzonarię drac. ÷ voratum salutare comperi sæpè.

Hæc iam plurima medicamentorum & genera & species & modos cum protulerim: illud mihi video reliquum, vt admoneā demum auditorem meum, hæc aut eiusmodi alia deligenda, adhibenda, miscenda, temperanda, gargarismata, collyria, delinctus, intinctus, puluisculos, vaporatus, suffitus, & alias quascunq; medicaminum formas languentium viribus, ætate, sensu, pro morbi vi, & pertinacia, vlcerum puritate, aut impuritate, colore viuido, emortuo, sic & pro putredinis modo, pro crustulæ adhæsu, refluxu facili, recidiua, pro modis alijs, quæ quidē singula nobis difficile describi, ab assessore medico discerni facili queunt. Alterum adnotabo, quod cataplasmata non adscripsi propterea, quod in hoc anginae genere præsertim prima sunt neruosa, deinde humida corpora, quæ possunt putridū hoc vitium fouere, monente vel ipso Hipp. l. de medico: tertio multa in his interdum permutandis requi-

62 *De pestilente, ac præsocante*
ritur sedulitas, & providentia, ne tum longiore hac vitiosi corporis contagione, tum corruptibili suo ipsorum vitio ab alienata rancorem, aut acorem concipiant: quod non pauca offensa, ac detrimento foret ulceribus, ut monuit Celsus l. 3. de acutis c. 3. p. 164.

Postremum ordine, sed usu primum remedium est victus ratio: quam fieri potest maximè tenuis, & præparca. Sic igitur Alexander Trallianus in lib. 4. calce. victu utantur ægri omnium multa aquosa, quæ uniuersa præstare potest; nempe extenuare, & purgate, partim etiam per vrinas, partim per ventrem. A tertio die etiam cremor ptisanæ offerendus, qui & ipse omnem facultatem obtinet: quippe abstergit, incidit, nutrit, & inflammationum feruorem refringere potest. At inflammatione iam extenuata, & moderatione facta, necesse est lutea ouorum mollißima, non autem multa exhibere; Nam copioso alimento statim angusta premuntur, & rursus strangulata periclitantur: quare inflammatio, ut magnum malum, in his vitari debet: non enim tantum ex parcissimo cibo, quantum à copiosiore periclitantur. Sed & inedia perpetua visi sunt nulli non sanati. Nimirum Alex. Bened. l. 7. de cur. morb. c. 19. narravit de synanchico, qui citra sanguinis missionem inedia plurium dierum sanatus est, quia sanguis alimentum corpori

subministravit. Ego verò Severinus novi puellam XI. annos natam, quæ cum nullis, vel cibus, vel potibus per paristhmiorum obturaram viâ uti potuisset, & octiduo maiorem *invidia* inedia passâ, non alijs medicamentis restituta est: quæ XVI. ætatis suæ anno nupta geminos mares peperit viuentes nunc utrosque filios, cui Gratia Peulæ nomen.

His de curatione sic didicis, nemo mihi vitio det velim, quod ad anginam hanc pestilentem pleraq; quæ veteres ad non pestilentem curandam præceperint, detorta traduxerim. Nimirum facile deponent accusationem; siquidem audierint Aretæum in libr. 1. de curatione acutorum c. 7. pestilentium in faucibus morborum curatione dicentem hæc; - Horum viciorum curatio cum alijs tonsillarum affectibus, qua communis, qua propria. In inflammatione, & strangulatu purgatio per clysteres, venæ sectio, irrigationes, cataplasmata, fectus, deligationes, cucurbitæ, omnia demum eadem, atq; in his conveniunt, &c.

PARTICULA VII.

Satisfactoria.

Nunc, quae dilatae fuerant in locum commo-
diorem ambiguitates, ab alijs omnibus expediri discutiamus. Difficile fit plerisque; quod caput, & cerebrum propriam morbi sedem fecerimus, quae censenda potius fuerat internus thorax, qui febrili malignitate, aëris pestilētia, & symptomatum affinitate, ac pluritate morbi videtur praecipite hospes accommodatior. Atqui vero caput ab his omnibus, quae retuli, longè alienum apparet, nec symptomata sua exhibet, nisi praeterito. Verum enimvero, si rectè rem aestimaveris, ac profundè perspexeris, non aliud sanè, quam cerebrum dixeris morbi domicilium. Nam quod plerisque; suos affectus ostendit thorax, maturius id fit loci intolerantia, substantiae tenuitate, & functionum acrimonia: qualia non sunt quidem cerebro, quod citra nervos, & ventriculos est hebes, & obstipidum, utpotè quod frigidum, & humidum, crassae substantiae, & viscidae concretum somni sedes, cordi *καρδίον*, & pituitae plurimae conceptaculum; quare de fluxibus frequentibus, & catarrhis obnoxium. Quae sua crassi, ac typhali fit, ut hospitetur æquius mala, diutiusque ferat habitu praesertim exteriori.

re. Quin & interiore concamerato duo de-
viginti aquæ concretæ libras Colonienſes,
quæ XXIV. forent ex noſtris, ſuſtinuiſſe pue-
rum hydrocephalo languentem teſtatus fue-
rit, qui mortuum inſecuit Guil. Fabric. Hil-
danus, Cent. 1. obſeru. Chirurg. c. 12. Quid?
quod & exciſis cerebri ſegmentis vixiſſe
homines, tum ipſe Hildanus, tum Iacobus à
Carpo, atq; alij probata fide Authores per-
hibuere. Qua conſtanti ſua hebetudine, vt ad
rem redeam, ſuſceptum aerem prauum, qui
per nares perq; palatum delatus fuerit, ad-
mittens facilè non remittit, neq; vincit, aut
diſſipat, ſed aceruat in ſeſe volens libenſq;
cum verò per cauſas exteriores humoribus,
& ſuperfluitatibus grauatur, non obſiſtit, ſed
circa ſe retinet non grauati, eſſi grauatum.
Ita fit demum, vt in horas labefactatus la-
hem mali concipiat, & vt dixerat Hippo-
crates, corrumpatur: hoc eſt, euerſa tempe-
ratura in alienum modum tranſmutetur, qui
ſphacelos alias appellatur. Atq; illud qui-
dem ſub longiore morbo accidit. Cæterum
in breuiore breuius etiam veneni vis vigo-
ris ſui numeros abſoluit, nihil refragante
cerebri obruſitate, vel fungea ſubſtantia tri-
ueneſicæ quippe peſtilentiæ tantū id præciſe
quod non mortale reſiſtit.

Quamquam autem multæ, & magnæ de-
monſtrationes proferantur de obſeptis, de
vitiatis, de corruptis, ſpiritu deſtinatis viſce-

ribus: hæc quidem omnia poſſe fieri, ac interdum facta non inficior: poſſint enim hæc ſub atroci peſtilentia, ſub immani veneno pura, intraminata, integra ſe tueri? Peſſum, quidem in peſtilentibus eunt omnia: verum quod origo, & ſcaturigo malorum per ce- febri ſit vitium, longè plura nos euincunt perſuaſionis momenta, quam quæ produ- cuntur ab aduerſæ opinionis amicis. Profe- cto tam inſolens, tam enormis, tam abdita forma hæc eſt affectionis, vt non ineptè etiã pleriq; profiteantur, febrem malignam, quæ ſepta ſuo viru ſit in hominis perniciem, vt fuſè deſcriptum eſt, faceſſat.

Alij malignam veneni facultatem, quæ per abolita ſeminaria in ſpiritus noſtros, & corpus acre attrita eſt, & variè diducta, ſuo modo, vel prout partes primo, aut ſecundo receperint, & viam conceſſerint: ſic hæc ordine, vel potius ſine ordine apprehendere, legereq; & quia partes debiles, laxæ, molles, frigide, immobiles, adenoſq; minimè reſiſtunt, & facilè cedunt: hæc propterea prius corripuntur, mox aliæ, atq; aliæ iuxta modum, quo plus, aut minus pertrahi ſolent, aut obluantur. Tamen plurimæ con- teruntur, & corrumpuntur, donec ventum fuerit ad præcordia, quæ maximè omnium videntur, & ad ipſam regiam cordis, qua con- tacta denū, & malè affecta deperit animal.

Sunt hæc quidem & ſimiles omnes ſenten-
tiæ

tiæ non improbabiles, nec impunè reiiciendæ, præsertim in re tam occulta, quam est pestilentia. Ità prouisorio Deo placeat quandoque, aut malum auertere, aut mentes nostras medentium illuminare, quatenus & intimam morbi formam agnoscere, & suam huic medelam quadratè adaptare potes nos simus. Cui sic titubantis hominis, ut confirmetur, nec vinci se sinat, argumento, ità responderim. Sphacelum huic morbo terminum, & consummationem esse. Vbi scilicet natura, vel ars suis vtriusq; ope, & auxilijs hanc contra nitenti morbo non anteuertat, atq; præcludat, scilicet in contrarium ambæ paratæ sunt: verum quum vterq; conatus naturæ, inquam, & artis euicerint; illa crisis, sudoribus, eruptionibus, hæmorrhagijs; hæc vomitibus, deiectionibus, inanitionibus, & abstractionibus: sic retro labens labes hominis vitæ concedit ipsi. Porro sic comparati sunt plerique venenatæ naturæ morbi, & syphilis nostro æuo adhuc permanēs, ut nisi effluuium quaquā panciscantur, ad absolutionem prouecta vtraque mortales perdant.

Qui sphacelus cum morbo essentialis à nobis constituatur: & illud propterea fiet multis difficile, quomodo sub corruptorio affectu cum ætate prorsus non moriantur, sed hi quidem ingulcentur, hic velut præripiantur orco, sed hæc tamen materię modi, & effector faciunt.

Alia difficultas est, quid torpescentem, & desidem adeò cerebri naturā fecerimus? quæ caluaria per ictum percussa, si sanguis super, aut infra membranas suffundatur: cruoris vel tantillum innatantis sic ægrefert, vt obruatur continuò doloribus, vigilijs, phrenitide, febre, vomitibus, conuulsionibus, erysipelatis sic, vt plerunq; non leuata ope magistra fatum oppetat suum. Verum huic difficultati volo sit occursum eadem demonstratione nostra, quam ad historiam de angue bifido flagelloso diuturno cordis hospite subiecimus; docente, quod vulnera, vel exigua partibus nostri corporis præcipuis illata è velligio tollant hominem: earundem verò partium abscessus, atq; vlcera diutius ægrotantes trahant. Vide & in hanc rem Fortunati Fidelis præcellentem dissertationem cōtemplationis medicæ capite postremo descriptam.

Iam autem, quia mētio incidit sanguinis, quæsiuerit oportunè quispiam, vnde & qui fiat ista eadem sanguinis effusio? Quibus vtriusq; quæsitis occurro, quod ad locum, vnde fluat, dicens, illa esse mea sententia surculos rami iugularis internæ protensos, & protractos sic, vt in venulas abeant membrana tenuioris: effundendi autem sanguinis rationem, & modum esse hunc: quod offensa nimia plenitudine vasa iugularia (quimos est & vltus expultricis facultatis, & nucleus

tus humorum altè aggestorum) refunduntur hæc in furculos minores; hi autem in minimos, qui cum capere tandem immoderationem humoris non possint, distrahi, atq; ducti reuolunt circa se fluorem superfluum, & inde eductus hic stagnat frigefactus, & grumefactus subinde.

Ad hæc hesitabunt etiam inexperti, & pauidi quidam consuetorum tantum rituum amici, non assentientes medicamenti per superiora purgantibus, sed negantes per affectam, quod magis exasperari possit, humores malos pertrahendos. Verum tamen non ego responderim his, quod Aurelius Celsus 14. c. 11. ad linguæ resolutionem curandam crebris vitur vomitorijs: sed in hac ipsa causa dico, non nostram hanc solum sententiam, neq; nostra emetica noxam illaturam faucibus; quin etiam his supra quam lætissima cathartica benefactura. Quod spectat ad iussragantes, & auspices: Aetius est vnus, qui dicto lib. c. 57. disertis verbis professus est hæc; maximum autem remedium, inquit Archigenes, purgatio frequētior existit per pharmaca fortiora, & vomitus a radicibus per intervalla suscepti. Et inferius: mirum in modum autem efficax est, quod ex elaterio constat, & octaobolon appellatur. Elaterij areoles 11. spumę nitri obolos tres, synapis dra. i. hæc in aqua diluta in octo capotia informo, maneq; duo, tantundemq;

velperi exhibeo. Purgat enim citra moleſtiã
 ſupernè, aliquandiu quidem permanens, &
 ſoluens. His verò, qui robuſtiores ſunt, poſt
 trium dierum ſpatium ruruſ exhibeo. Sunt
 autem hæc orthopnœis, anhelofis, & ægrè
 ſpirantibus propoſita. quod ſi velis ad anginam
 diſſata vomitoria, idem ipſe cap. 47.
 Archigenis remedium, quo vtor, inquit, ad
 occultas anginas, mirabiliter etiam condu-
 cit anhelofis. Elaterij oboli dimidium, ſpu-
 mæ nitri obolos tres, ſinap. dra. i. conterere
 cum aqua & informa. Mouet autem vom-
 itum elaterium cum oleo, aut melle tritum,
 & penitiſſimè illitum. Ita quidem ille, qui &
 poſt multas ibidem propoſitas formas vo-
 mitorium prodidit, & illud Martiani, quod
 & ad opertas, & manifeſtas anginas prodeſt.
 Præexige, inquit, mercedem. Aeris vlti drac.
 XII. atramenti ſutorij drach. XIII. myrrhæ
 drac. i. elaterij, drac. i. ſpumæ nitri dra. i. fellis
 taurini drac. iiii. excipe melle, & cum pinnu-
 la quam penitiſſimè illine. Ita quidem in ca-
 pite iſo. Verum in antecedente 17. multò
 luculentius ſcriptum reliquit: vtilia etiam
 his ſunt ea, quæ vomitoriam vim obtinent,
 maximè illis, quibus grauitatis ſenſus circa
 ventrem hæret; quæ confirmat & alijs qui-
 buſdam experimentis, quæ ſubdidit ipſe
 Author. Hæc Aetius, & antiqui alij. Quibus
 iſti non acquieſcentes fortaiſſe producent,
 quod nihilominus obledentur hæ partes
 tran-

transitu biliosorum, & corruptorum humorum. Verum ò imprudentes, ergo præstiterit, inquam, asseruari biliosos, & corruptos humores in stomacho & hæc locis, quam è proxima vicinia, vnde fit anathymiasis educi semel. Anne audistis Aretæi Cappadocis oraculum, qui vos monuit, è gula, & partibus alijs refundi malum in paristhmia? Si quis verò displicens sensus ex reiectis adhæserit faucibus, hanc utiq; licebit protinus gargarismate subluui, quemadmodum & offensa deiectionibus infima intestina clysmis idoneis absterguntur, aut lacescit carapotiis acribus ventriculus, iusculo, aut apoze-mate suaviore restauratur. Sic nihil sit noxæ residuum, & multum vomitorij emolumentum. Accessit & in veterum sententiâ Symphorianus Campegius l. 3. med. praxeos c. 1. Item Amatus Lusitanus, Cent. 7. cur. 90. atque etiam Martinus Ruland. cent. 11. cur. 62.

Hætenus iam excussimus offendicula vomitorium: altera nunc controuersia nascitur de phlebotome iugulari, quam nêdum non profuturam, verum etiam obfuturam adstruunt nonnulli, quod ad supremas partes facta phlebotome aduocatura sit sanguinem porius, quam auocatura, propterea quod rapi eò sanguinem credant, vnde scissura facta promanet idem. Verum liberè fac-tear, pigere me laboris in re patente, cum

secundum experimenta, tum secundum placita clarissimorum Authorum, qui & nil improbarunt hocce præsidij genus, & singulariter etiam approbaverunt. non improbarunt, neq; inhibuerunt exordio faciendam: quia quod velint homines isti, primo revulsoriam in pedibus, & brachijs instituendam, mox de proximis vasibus euacuandam, illud neq; Avicenna servavit, qui lib. 3. f. 9. tr. 1. c. XI. ait, & non postponatur phlebotomia venæ, quæ est sub lingua, immò oportet, ut aperiatur illa eadem die. Sic Am. Lusitanus Cent. 7. obseru. 90. nulla interposita mora, aut vacatione alia posthabita sub lingua venam secuit, & hominē servavit. Sic Rondelet. Secundæ tamen sunt venæ sub lingua eadem die, ad materiæ derivationem, quæ facile fluit, & locum replet; unde dispnea, & sæpissimè suffocatio. Hæc ille l. 3. meth. med. morb. intern. c. 5. p. 325. Sic Camerarius apud Schenckium in obseru. l. 1. Patavij meis temporibus quidam Scholasticus Græcus oriundus ex præcipua familia, sanguineus, unica nocte in Anginam acutissimam incidit, vna cum tumore linguæ maximo, ut statim loquendi facultas adimeretur illi. Cūq; tam celeriter medicorum, & chirurgorum opera uti non posset, ipse præsentē animo, linguam acuo cultello decussatim incidit, ac satis multum sanguinis effluere permisit, quo facto, rursus loqui cæpit. Medicus postea

ſtea accerſitus, pauca vniuerſalia, & torum
corpus reſpicientia adhibuit, præſcripta re-
ſta viſus ratione, linguæ verò vulneratæ
pulueres ex Thure, Bolo, & ſimilibus ſiccantibus
inſpergi iuſſit, & ita intra paucos dies
conualuit. Sic interdum fortuita remedia
alijs ſunt efficaciora. Et præterea ſi rectè in-
terpretemur, id priſci ſanciuerunt in morbis
non excellenter peracutis, & in adultis: Ac
verò in pueris, quibus monito Galeni in-
l. 1. 1. meth. c. 14. & lib. de therap. per ſanguin-
miſſion. c. 17. & 4. acut. 25. ſas non eſt exhau-
rire ſanguinem, ſi neceſſitatis, & vrgentiæ vi
phlebotomo pūgamus eoſdem ſemel, & vix
in morbo venenolo: verum efficaciter pū-
gamus oportet, præſertim quia miras tot, &
lingulares de hac phlebotomia prærogati-
uas prædicarūt; Soranus primum Ephēſius,
ſlag. med. c. 21. Alexander Trallianus, l. 4.
c. 1. Razes, Meſuſus, Auicenna, Haliabbas,
Albucaſis, Author lib. de ana. viu. Proſper
Alpinus, l. 2. de medicina Egyptiorum, c. 9.
Andreas Cēſalp. l. 6. art. med. c. 3. Ioh. Heurn.
lib. de cap. morb. c. 23. Riolaus in medendi
methodo part. c. proprio, ac Doct̃or Zacu-
tus nouiſſimè in principum medicorum hi-
ſtoria, 76. quem legas velim, multo plures
quàm nos Authores huic præſidio ſuffraga-
tos recensentem. Equibus omnibus audi
Actuarium, l. 3. meth. medicinalis, c. 1. perhi-
bentem, etiam in cauſa noſtra proficiam,
hanc

hanc euacuationem, his suis verbis. Sunt qui
 venas colli ineidant, verisimileque est, eas
 iouare, cum sanguis copiosior ad caput con-
 fluit, atq; idcirco inflammationem in cere-
 bro excitat. Comprehendis iam, quam egre-
 giè per huius viri sententiam congruat iu-
 gularis perussio nostro malo. Vin plura? sed
 vife, quæ appositè ad hanc rem ingenio pa-
 ri, ac iudicio refertissimus Andreas Cæsal-
 pinus l. 2. quæst. med. c. 12. prodidit demon-
 strans, suffocationem in angina fieri magis
 oppletis venis iugularibus, quam clauso la-
 ryngis osculo. Id quod scilicet in hoc anginae
 genere præsertim exitiali, ac ter acuto fie-
 ret facile, nisi, quod ad superiora transcurrit.
 Post quos omnes Authores mira nos bene-
 ficia ex hac inanitione deprehendimus, ad-
 mirati sũt medici, qui nouerunt, egroti sense-
 runt in se ipsis, tum simulac aperta iugulari
 degrauiatum plenitudine cerebrum, tum
 quod feruidi caloris ventilatus excessus. Sic
 quod nedum non obfutura, sed profutura
 maximè sit hæc phlebotome, iam vides. Ce-
 terum, quia non vsitata alioquin chirurgiæ
 administranda ratio est ignota; de hac ego
 in opere efficacis chirurgiæ, quæ & angiolo-
 giâ proprio suo loco fufius explicauit. Quo-
 niam autem in manus administratorum con-
 forum recidit hæc actio: Si Petrum Paulum
 Magnum lib. de venis rectè secandis, c. 2.
 adierint, vel Cynthij Amathi Neapolitani

obseruatoris nostri nouissimā praxin. Quā-
uis autem dubitatum à plerisq; sit. de non
attingendis Scalpro venis colli, tū propter
infrenabilis proflui sāguinis, tū propter vin-
culi subijciendi metum: nihilominus equidē
ostendi in priore parte efficacis chirurgiæ,
qua de angiotome venarum, & nullum san-
guinis superfundendi metum esse, & inanē
prorsus vinculi formidinem, cuius vtiq; vsus
necesse non est.

Possit hæc offenduntur & nostri, quod ante-
cedere catharticum sanguinis detractioni
vouerim: cum inuerso Galenus & Galenici
oēs ordine consueuerint præsidij hisce vti.
Verum istorum dissensus est mihi sedare fa-
cile. Porro meminerunt sanguinis emissio-
nes, sub venenatis & pestilentibus vitijis haud
probari doctis, nimirum quod inanitis vasi-
bus possit vis venenata recurrere ad interio-
ra, atq; etiam quod huic affectus generi vi-
rium imbecillitas adiuncta sit. quare ne mi-
rum quidem est, quod Galenus in lib. de ci-
bis euchymis, & cacochymis audaciæ ta-
xat eos medicos, qui non dubitarint in pe-
stilenti febre venam secare, atq; ex aduerso
commendat eos, qui pestilentibus in affecti-
bus abstinerint à sanguinis detractione,
qua eadem prudentia, & cautela magnus
Hippoc. si credimus Petri Salij l. de febre
pestilente, demonstrationibus, ne venam
quidem attigit. ita quidem antiqui dictato-

res nostri, à quorum decreto non discessit
 Heurnius in libro de peste, Ioh. Vierus quo-
 que in curanda febre maligna abstinuisse,
 se venæ sectione professus est, quod hanc in-
 feliciter cessisse animaduertit. Ex aduerso
 tamen est Ioh. Forestus, qui libro 6. obser. 3.
 de morbo epidemico in fauces, guttur, pul-
 mones irruente scribens ad Iacob. fratrem,
 dicit experimento non inutilem, neq; detri-
 mentosam sibi compertam sanguinis è vena
 detractionem, neq; etiam hanc damnauit,
 sed approbavit Auicenna, vbi de febris pes-
 tilentis curatione tradidit. inter quas binas
 sententias se quasi medios facientes Hiero-
 nym. Fracastorius l. de contagio morbo-
 rum, Ludouicus Mercatus in cōsil. medico.
 24. & Hieron. Mercurial. l. de peste c. 2. cen-
 suerunt constantibus viribus, & plenitudine
 suadente mittendum esse sanguinem, verum
 tamen in affectus principio dumtaxat: nāq;
 hoc elapso tempore sanguinem exhaurire,
 est languentes perdere. Cui nos placito ad-
 hærentes & semel & morbi initio tantum
 sanguinem minui volumus. è binis autem
 præiudijs catharticum præmitti placet, quod
 tutius, & præstabilius id videatur. Quis enim
 non enucleatè videt, & pestiferi vitij vim
 sic elui citius, & huius fotores succos ab-
 strahi prouide. Quāquam verò nostræ huic
 assertioni quidam refragari, nolq; corripere
 conentur, quod primo quoq; tempore Ca-
 thar-

tharticum, & illud vehemens propinari doceamus, quod est contra normam expectandæ coctionis, & contra monita sapientum, ne quietos humores perturbemus & crudos frustra mouentes iritemus. Quibus tamen responsum volumus, quod cogamur in terperacuto, & pestifero morbo solliciti, & festini esse, præsertim ita suadentibus M. Galeno l. 6. de medicam. localibus cõpon. cap. 3 itemq; Alexandr. Trall. l. 4. rei medicę c. 1. ac nouissimè Zacuto Lusitano acuto, & experientissimo ætatis nostrę viro, in l. de princ. med. histor. c. 75. quam Lusitani viri Clarissimi disputationē adeas quęso Lector.

Obijciat & quis, qui audeam equidē scalpro tonsillas percutere, quia facilē sic exacerbentur. Verum, inquam, non obtrudo his; quod Cornelius Celsus l. 4. c. 4. satis altis plagis palatum incidit, itemq; Paulus l. 3. c. 17. itemq; Cēl. Aurel. l. 3. c. 3. ipsamq; linguam, & fauces, & palatum tenui, ac longiori phlebotomo scarificat. Etenim, inquit, in locali sanguinis detractione tumentia relaxantur. Non hæc, inquam, obtrudo, vel similia; verū tuendum affirmo decretum nostrum, quod tonsillas vitio tactas crebris idibus concidit Hippocrates, l. 2. de morb. l. decimo, & l. de affectionib. num. 4. & Corn. Celsus l. 6 rei medicę, cap. 10. & Cēlius Aurelianus, l. 3. morb. acut. cap. 34. Tamen post scarificationem mitibus gargarismis vtendum voluit

78 *De pestil. ac præfoc. pueros abscisso.*
 & Oribasius l. de scar. f. c. 20. & Isaacus 9.
 præf. c. 41. & hunc sectatus Constantinus Afer
 Chirurgus c. 38. & Gariopontus l. 1. Passiona-
 rij c. 23. & Hieronym. deniq; Mercurial. l. de
 morb. puerorum c. 12. Andreas Tamayus. &
 medici omnes Palatini Madritenses, & in Hi-
 spania. Ita scilicet scarificatus tutus, & frugife-
 rus tot illis extumescensibus visus est doctis.
 omnibus: non ita quidem adaæorū cum lan-
 cinatione digitorum impressus, quo persæpe
 vulgares Medici crustulam elidentes uti co-
 sueverunt. Quod diuinitus, & alios verè spe-
 cavit Aetius eodem illo sermone c. 46. di-
 cens, conandum a. est in vniuersum, ne digi-
 tum quidem locis admoueamus, aut leni sal-
 tem tactu manum admoliamur. Etenim in-
 scij, ad quos maximè in rebus dubijs homi-
 nes confugiunt, vehementius illinū, simulq;
 inflammatum locum comprimunt, simulq;
 crustam detrahunt, quod minimè facere co-
 uenit priusquam eleuatam, & vix innitètem
 crustam conspiciamus. Quod si enim adhe-
 rentem adhuc crustā aggrediamur, vlcera-
 tiones in profundum magis èt procedūt, in-
 flammationes consequuntur, augentur dolores,
 & in vlcera serpentina proficiūt. Secutus hoc
 Aetij monitum est Paulus, l. 3. c. 26. siue in-
 cunctis assolet: Compendiosè autem a no-
 bis de pestilente, & præfocante pueros abscel-
 su dictum sit ad hanc horam vespertinam 22.
 Ianuarij An. XLII. supra M. DC. Deo liremus
 auctori gratias.

EXCELLENTISSIMI VIRI

THOMAE BARTHOLINI,

GASPARIS F. ILL. DANORVM.

In Librum de Pædanchone pestilenti
Cl. Viri Marci Aurelij Scuerini

EXERCITATIONES.

*De Pestifera Angina Parte Affecta.**Exercitatio I.*

Vanquam Iuris Consulti di-
 ctum non ignorem, cul-
 pam esse, immiscere se Rei
 ad se non pertinenti; tamen
 sponte id quicquid est vitij
 incurro, siue fato ductus,
 siue affectu. Duplex hic ex
 pari iuris diuisione, vel in Rem, vel Personā.
 Vtriq; debeo, quod præsto, quamuis impar
 conatus destituat volentem. Hæc verè spe-
 ciosa, quam à dignitate, & Senatorij ordinis
 ornamentis clarissimam indigitabat Vlpia-
 nus. Illa & causam complectitur, & iura, im-
 mò si iudicata sit, pro veritate accipitur,
 quam innata sciendi cupidine amplectimur
 quotquot sordata pectora gestamus. Nec
 cui-

culpa metus apud Paulum I. C. terret. quum
 infra minimam subissimus negligentiam.
 Dolus abest, stipulationem interpono, ne
 terrearis, qui placidos oculos promissisti.
 Variusq; causa ad nos spectat, quanquam
 alio Sole calentes, huius quidem per benefi-
 cium, illius per naturam. Personam vis? Se-
 uerinus est aureo Sole clarior, Rem? perso-
 nae par, Non subiecto, ut barbarè loquar, sed
 necessitate. Cunas quippè excutit, in quibus
 ut de Deorum filijs Seneca, ipse caput polo
 intulit, puerosq; ad calamit. ductum vocauit,
 qui inter Senes Oraculum sedet. Affectione
 antiquis ignotam, sui verò temporis, & soli
 horrendam, pestilentiam dico, quæ puero-
 rum colla velut fatali sydere afflat, & accu-
 ratè vidit, & depinxit ingeniosè, siue ideam
 morbi spectes, siue curandi ordinem, quo
 Esculapij vice gallum, vel obtinuit, vel me-
 ruit. Ad corruptam affectionis naturā pars,
 cui impacta est, refertur, de qua litigant eru-
 diti sententiarum diuersitate. Cor alij, prin-
 cipem terrestris domicilij, alij huius arcem
 in Padanchone affici crediderunt, plures
 collo insidere vtriusq; velut ponte existima-
 runt. Neq; aliò diuertunt coniecturæ. Nos
 duabus distinctionibus rem omnem amica
 cōcordia componemus. Vel enim sympto-
 matum expendimus sedem, vel morborum,
 & amborum vel primariam, vel secundariā.
 Quamuis non rarò confusio tam loco-
 rum,

rum quam affectionum in turbato mortaliū statu exurgat, vt vices primarias habeat modo hæc pars modo alia. Altera ex symptomatum natura emergit cōsideratio, quæ vel morbum lege necessaria comitantur, vel casu sequuntur, quod per accidens Philosophorum filij dicerent.

Rursus affectiones pleræq; quæ corpus vexant, duplici vt plurimum loco efferuntur. vni quidem inhærent, arboris instar, radices altiores velut in terrā defigentes, alteri verò ita, vt non nisi fructus, lataq; seminū germina ostendant.

Hunc scholę modum manifestatiuum vocitarunt, illum radicalem, commodis notionibus rem omnem complexæ: ex quibus quę de affecta in Angina puerilis ætatis pestifera, sede oriuntur controuersia, facillè soluntur. Enimverò τῆς κεφαλῆς primarium subiectum, & fixum radicis in morem, cerebrum esse, quæ graua rerum momenta prohiberent? siue ipsum concretum corpus dicas totam implens caluariam, siue interstinctos eiusdem sinus, siue principes ventriculorum sedes, siue deniq; membranarum tenuium amplexus. Hinc velut radij exporriguntur effectus, & ingrata ditioreis luis merces in collo, eiusq; vicinia omnibus appenduntur venales, in Paristhris, seu Tonsillis, larynge pariter & gula, musculis motui omnium inservientibus, reliquis deniq; hanc compa-

gem perficientibus. Non alia sanè ratione Philosophorum Princeps, & antiqui naturæ moderatores irascibilem animæ potestatem, quam ^{hymus dicitur} in corde statuerant, quum tamen per oculos efferatur, & ardenti visus imagine terreat. Pari quoq; pacto latens in iecinore virus per extremam manus, pedisq; cuticulam modo exanthematum, modo efflorescentium specie prodit, sæpius per inguina bubonis, perq; decoram faciē aphthæ figura efflorescit, & quæ non in externis fingit interiorum causarum ludibria. Nempe causæ subeunt rationem subindè morbi, accidentium causa, quæ vel necessaria sunt, vel minus. Vtraq; locum variant, & modo eadē cum morbis sede concluduntur, modo diuersa. Qua norma si symptomatum omnium in prædanchone expendere situm, alia in cerebro stabulari, vt stuporem, alia in collo, vt ciustam, in corde alia, vt febrem, & alia deniq; in pulmone deprehendes, vt tussim, & suffocationis periculum, quorum tamen nullam pro necessarijs æstimamus, quod in tanta varietate, & incerto situ sit manifestum, ex varia cerebri affectione, modoq; in solidum dependens. Cæterum à cerebro mali originem cum Eruditissimo Severino nostro deducere, durior foret labor, nisi facem ipse prætulisset.

Nos in compendium, & eius rationes stringemus, & nostras. Vrgemus principio

natiuam puerorum constitutionem humidi
feracem copiosissimi, & morborum pluriū
ab ea humiditate dependentium, quæ cum
in cerebro humidi, frigidiq; officina confi-
stat, non mirabimur in ea ætate vberiore
huius pestilentix prouentum. Humidi autē
excedentis puerorum cerebri varias imagi-
nor rationes, naturales partim, partim facti-
tias. Origini quippē propiores eandem ce-
rebri emulantur temperiem, quam in utero,
tenera ætate nondum exsiccationis opus
aggressa. Fluidum autem est Embryoni, &
veluti diffuens cerebri coagulum, longiori
inter tacita matris claustra quiete torpidū,
quod tardius excitat debilis nati iam facul-
tas, eo magis quod per apertum diutius sin-
put externi frigoris experiatur iniurias,
accedente humidiorē victus instituto per
lactis succum, & eiusdem, sine discrimine,
conditionis, adulti cibum confirmato. Vn-
dē faciliē inquilinos puerorum morbos, Co-
mitialem, Exanthemata, aurium humidita-
tes, conuulsiones, consillarum intemperies,
aliosq; ab Hippocrate notatos, solius capi-
tis vitio ascripseris. Auget de cerebro suspi-
cionem constans obseruatio hominum iu-
stæ ætatis, qui in cladis huius admittuntur
vsumfructum, semper ferē, vel capitis aliqua
intemperie, vel deteriore confirmatione,
siue in magnitudine, siue figura ab incuna-
bulis vexari.

cuidam fuisse excretam, de quo experimen-
to non dubitem, qui maiora in capitis vul-
neribus viderim, sequentibus Exercitationi-
bus ordine suo recensenda.

Dicent tamen scrupulosiores, Anginam
esse, adeoque non cerebri, sed colli affectionē.
Fateor. Quod autem ad musculorum repo-
nent conuulsionem? In musculis, nervosisque
illorum aduertitur partibus. Non ergo à ce-
rebro, nervorum fonte? Viderint sanè, quid
responsum velint, ne proprios laqueos in-
currant, quos nobis imprudētius obtendūt.
Vomitum deindè vrgebunt, Cardialgiamque
fideles affectus huius comites, stomachi vi-
tium manifestius prodentes. Quorum neu-
trum à suscepta nos mouet opinione, siqui-
dem à cerebro vtriusque deriuetur materia
per cognatam nervorum progeniem sexti
pari ventriculo largius circumfusam, quæ
stomachum nauseantem mouet, tum in capi-
tis vulneribus, tum in hemicrania. Cardial-
giam autem idem excitat cerebri influxus,
siue in ore ventriculi, quod cordis nomen-
clatura dignabantur Celsus, Galenus, &
Aphrodisizus, siue in corde ipso, quod singu-
lari tristitia sensu cum cerebro afficitur, non
tam vicinitatis consensu, quam nervorum,
membranarumque origine, articularum, vena-
rumque commercio, quinimò lesæ ad pulmo-
nem spectantes particula necessario vicini-
tatis iure, cordi quoque labem suam impri-
munt.

munt. Hinc æstimare licet qua veritatis specie vitalium actionum præsidem, eor nempe in primariæ partis participationem asciscat Viri classis non infimæ quidem. Certum est, & extra dubitationis aleam positum, omnium malorum hanc clausulam, sed quæ sequatur cerebrum non præcedat, eo præcipue argumento, quod sine febrili intemperie Pædanchone satum maturer, cerebri non cordis affecti iudicium. Cor enim omni alienæ, contrariæq; virtutis aduentu velut ad rem diuersam, & noxiam quocunq; gradu contrarium perpetuos pulsum motus vel retardat, vel accelerat. At verò alia cerebri conditio, corruptionem sine vitalium intemperie eoulsq; perfert, donec venas, cordis ductus, vitij magnitudine infecerit. Imò ex se, sine cordis consensu, mortem inducere quid verat? quod animalium spirituum ad vitæ vsuam, iuxta necessariorum, fata moderatur.

De cerebro medius fidius in Pædanchone minus ambigo, quam de eiusdem partibus in societatem mali, nè prærogatam, dicam, ascribendis. Quippe interior nobilioris cerebri recessus, quem medullam vocat, ut pars princeps excludi non meretur, apud quam animalis vitæ sedet arbitrium, & potestas. Ab hac enim nervorum origine per occipitis foramen in musculos cernicis, laryngis, hyoidis, & faucium disseminatur, par vagum, ad latera tracheæ exteriora recur-

rentes nervos vocis ferè, & respirationis moderatores expandens, quos in sanguinoso hoc affectu non leuiter læsos deprehendimus. Quanquã causã alijs, inter quos Aetius, in impedito pulmonum motu coniecerit, est medullæ, vel horum neruorum. Atq; hinc problematum plurimorum pendet solutio, quæ torserunt morbi noui interpretes. Quo fiat fato, vt subito subindè sine alia manifesta causa extinguantur ægroti? In promptu ratio quæsit, ex cerebri nuclei conditione, qua vel leuiter læsa, siue ab interiori incidẽte, siue punctura exteriora, animans inopinato mortis genere prostrernit, quod laniorum artificium solo acus in ceruicem impactu apud Subalpinos improvidi boues experiuntur. Ex difficilioribus nodis, & hic est, quare exanthemata, & colli extumescẽtia alibi, vt sæpius *ἄρσις* monuit Causa Senex, salutaria in pestilenti tamen Angina inter mortifera signa habeantur? Ego breuiter duplici nomine exitialia pronuncio, tã causæ ratione, quam signi. Huius respectu mala, quia nobilissimæ cerebri officinæ monstrat statum, ea malignæ materiæ copia grauati, vt suis terminis contineri amplius nequeat. Deterior causa, quæ vt maturius moriendi necessitatem acceleret, recurrentibus nervis oppletis strangulantem humorem suscitant, in musculis alioquin nudis innoxium. Ea dubij enodatione non parum Aphoristi-

ex Hippocratis sententiæ mutabimur lucis. quam ~~in~~ accendam. Bonum sit exterius vrgerè humorem, in Angina quacunque, si materia ~~mutatur~~ vniuersa sequatur, & extra neruorum tactum subsistat. Vltima in sinibus latet difficultas, quæ rectè expensæ eorum natura disparet. Quatuor in vniuersum demonstrantur ab Anatomicis, crassæ membranæ veluti ventriculi, quibus tres alij Syluij nuper accedunt, à me primum in Anatomia Locupletata descripti, inferior nempe falcis, & laterales duo. Horum omnium pressior cum arterijs est copula; ex latere altero venis sociantur iugularibus, ad quas velut canaliculi illum sanguinem amandant, qui in superflua cerebri nutritione ex arterijs venerat, ad inferiores iugularium venas, solito gyro rediturus. Vnde si ratione, vt par est, subducamus, ex necessario horum ductu expeditam delabentis causæ morbificæ ad partes in Angina affectas, collumque viam exstruemus solutionis, seu Criseos gratia, quæ subinde per narium hæmorrhagiam perficitur ex continuata longissimi sinus falcis cum summis naribus communione; nonnunquam & sæpius quoq; per laterales sinus venis descendentes inferos abscessu critico ad colli partes tentatur. Quanquam frustraneam non raro operam ludat Natura ob impleri cerebri, & corrupti vehementiam, qua in sinibus grumescit sanguis spiri-

rituum defectu, & ad nares corruptionis labi infectus, altis, putridisq; apthis commutatur. Cuius utriusq; & sinuum, & nasi turpes facies in demortuorum sectione Maximus Seuerinus aduertit.

EXERCITATIO II.

De Anginosi Affectus Causis.

DVplici nomine causarum necessaria investigatione, ad intimiorem affectus notitiam, & feliciorem eiusdem curationem, quæ utrumq; sequitur. Vnde natus magni Pergameni ex causa scopus, quem Præservatorium passim, alibi Curatorium appellat, primum medæcis consilium, cuius inuictam necessitatem quum perspexisset oculatissimus Seuerinus, maximum & Orbis, & amicitia nostræ ornamentum, eam in perquirendis pestiferi morbi causis adhibuit felicitatem, quam à tali ingenio nobis facile promissimus: adeò in his virum se præstitit, ut quod addi, vel emendari possit, frustra quæras, nisi crepidam Veneris cum Zoilo tibi resumas culpandam. Ego sanè de venenati contagij suspicione tam certus sum, quam qui certissimus, in qua demonstranda adeò anxie sudarunt magnæ mentes. In eiusdem tantum natura hæreo, nec emergendi spes, si denegauerit manû Inclytus Seuerinus. Qui
nem-

nempe calidum, humidumq; sit seminarium,
aut esse possit, in quo caloris, siccq; clario-
ra elucent veltigia.

Sicca aeris temperies, & calida, quæ in-
gratas has merces infausta aura aduexit.
Vrentis pariter & torrentis sideris, quod à
cauda minaci Cometam nuncuparunt, par
in mortalibus effectus, ardentium febrium
& astus, malignorumq; bellorum ignitæ faces
Orbem iam ferè totum, ab eo, quo visus fuit
anno, miserè depascentes, terrarum siccitas,
& sterilitas, de qua conquerentes audias nō
paucos gulæ suæ interpretes. Dehinc ingēs
faucium ariditas, à qua siti perpetua ferè di-
uexantur Anginosi, infelices siticulosi Tan-
tali imitatores. Mox venenorum nativa cō-
ditio, quam ex sicco plerumq; metimur, atq;
eo magis quod ad lucis accedat propria-
tem, vt libro primo, & secundo Operis no-
stri De Animantium Luce passim exposui-
mus, quo etiam videntur ductore siderei or-
bes, medio lumine noxias qualitates deri-
uari. Præterea, calori, siccoq; fauet natura-
lis Cœli, aerisq; temperies Ægypti, Melitæ,
Siciliæ, Calabriæ, Apuliæ, Latij, Neapoleos,
& Hispaniæ, quorum locorum inquilina,
hæc pestilentia censetur. Tandem non re-
pugnat attrahentis in cerebro analogia, quæ
aeri illis qualitatibus misto cum spiritibus
animalibus intercedit. Atqui nec pueri sicci
sunt, nec tale est cerebrum, primum, vt

euicimus,recipiens. Ingeniosum quidem, sed causæ nostræ ex æquo subseruiens. Puerilis quippe humidior ætas, cerebriq; similis constitutio morbi augent magnitudinem, & periculum, quia nec ætati, nec naturæ familiaritate vlla contagiū siccum similatur. Quorum veritatem cuius notum Hippocratici aphorismi confirmat oraculum. Ver-
 la autem vice, adultiores ætatum progressū facti, & siccioris temperamento confirmari facilius contagiosam anginam perferunt, sed difficilius inficiuntur, quandoquidem tum ad recipiendum promptiores sint humidior ætas, & cerebrum flaccidum, quam ad patiendū iniuriolam contrarię siccitatis actionem. Hæc pro calidi, siccique contagiij suspicionem, quum liberiori, vt meus est mos, calamī ductu hic signassem, commodè subiit animum recordatio contagiij controuersi duplicem esse statum, proprium vnum, alterum peregrinum, vel si Philosophorum notiones acclamantem placidè feras, vnum per se, per accidens alterum: Illum in calore, siccoque naturæ suæ conuenientiore consistere, hunc in cerebro acquiri humoris proprii, & alieni perfusione, vnde humidum fieri venenum, quod sibi reliquum siccum fuerat, varijs, quibus abundat larga lege caput, humoribus admixtis, quod innuere obscurius visus est in morbo sacro Diuinus Hippocrates. Equidem eo inuento medio non parum non lator,

tor, quod sine vilius offensa dubiū apud me
natum proprio Marte represierim. Atq; de
causa propinqua hæc occurrebant. Ad re-
motas referrem lubens, quod alijs inta-
ctum video, nativa Venereæ luis semina, vel à Pa-
rentibus ea labe infectis, vel nutricibus at-
tracta, quibus deindè aeris nociui acceden-
te malignitate infausta copula nouum mor-
bigenus productum, tanquam noua ex Hy-
dro capita. Quò forsan venereæ luis colli-
neant signa manifestiora, vlceratarum fau-
cium, familiarisq; plerisq; diætarum natio-
num veneni, cerebri primas partes exercen-
tis, ratione contagij eiusdem, vel eò per leui-
tatem delati, vel per oris suctionem attracti,
aliorum populorum immunitatis, quibus li-
cet calidis, humidisq; ignotior hætenus libi-
dinis huius fructus. Qui quidem quo pacto
per interualla hos, illosue aggrediantur, no-
lo post Mercatum Hispanorum doctissimū
plura condere, ne post Homerum Iliada
maiori ansu quam gloria videar tentasse.
Causis externis toto genere alienis summo
consilio aggregauit cordatus iuxta, ac per-
spicax Seuerinus, ciborum familiarium pes-
simos succos, quales sunt herbarum quoti-
dianus vsus, brassicæ, lactucæ, & ante omnes
fungorum, quorum venenatam qualitatem
plenis buccis veteres decantarunt, in emen-
dandis adeò ex arte solliciti, siue vomitu su-
bitaneo, quod suauit Scribonius, eoq; aquæ

calidæ potu, vt hortabatur Hippocrates, siue corrigentium miscella, quorum accuratam seriem Celsus, & Plinius Valerianus texuerunt, vt & Macri varia extant, quæ

— quoq; fungorum depellant sumpta
venenum.

EXERCITATIO III.

De Strangulatorij morbi essentia.

Absconditus more suo naturalis morbi status, qui tot apud Libitinam abscondit crudas simul & maturas mortalium animas. Expositus tamen in lucem ab eo, qui plures luci reddidit, quam forsperat orcus. Aurelius nempe Severinus, aureus verè sacculi doctor, & severè Philosophiæ, quæ non verborum inuolucris, sed rerum conditor, sectator stupendus. Hic miram affectionis Ideam in syderatione cerebri, quam *εἰς τὴν* Græci indigitabant, corruptionem alij, pari eloquentia, & ingenio reposuit, quod multis quanquam prematur difficultatibus, mearū tamen partium duxi, egregium effatum explicare partim, partim ulteriori fulcro stabilire, si fauerit genius, nunquā alias iniquior.

Palmarium siderati cerebri argumentum præbent ipsa corruptæ eius substantiæ indicia ab Hippocrate de Morbis reuelata, quorum pleraq; suis expressa coloribus in Angina

gina pestifera, me interprete, dignoscas. Ex capite dolor vexat, qui si spinam occupet, vel verius penetret, musculos laryngis, eiusque nervos in tubera attollit, si penetrantis naturæ contrariæ licet ductu, per arterias, vel ordinario potius, suetoque cursu per venas iugulares defluat liquati cerebri causa, ad eor animi defectum, sudorem ex vehementiori naturæ conatu, & noctes ex dolore turbantes insomnes observabis: Si ad vetriculi vicini os delabatur bilis, aut pituita, malorum in cerebro causa Cardialgia excitatur, & ab acrimonia, putredineque alter, vtrius erosio venis, vomitus sanguinis: Si denique perfecta sit cerebri dissolutio, ex eadem vehementia disrupta sanguinis conceptacula, arteria, venæ, & sinus, ex naribus, qua via patet prima, hæmorrhagiam suscipias alibi salutis, hic necis augurium. Alia non tangam signa ab eodem Oraculo profecta, quia cranij siderati sunt & exordia prorsus ab hac linea, nisi alterius luis sit suspicio excludenda. Signa dicta confirmant partis affectæ demonstrationes supra appense, quarum stante veritate sphacelismus faciliè approbabitur. Atque hoc eo magis quo alias non semel visus fertur. Rarum eius rei exemplum in anatomia nostra Locupletata memoriæ posterorum ex Nicolao Fontano prodidimus, pueri cuiusdam Amstelodamensis, qui paucis retro annis loco cerebri, & spinalis medulle

dulle aquam limpidissimam sectatoribus ostendit, ex liquata, putridaq; cerebri compage dubio procul expressam. Vt mirari nō satis valeam Cardanum summum alioquin nature artificem, sideratum vsquam in sectione cerebrum obseruari, temerariē negantem sensu oculorum repugnante, & ratione. Enimverō vis siderationis, vt Hippocrati, Galenoq; placuit, in corruptione firmatur, & vitio quocunq; quod bifariam superinduci sum persuasus, à manifesto nempe causarum primarum incurſu, & occulta venenorum labe, ille calore, & frigore, hæc pestilenti aura spiritibus, & toti substantiæ inimica, conseruante calore, & *ἰσχυρὰ* partibus debellata, consernit cerebrum, resoluit, & glaciē instar fundit, reliqua; inducit, quæ *ῥιπαία* adamussim redolent. Quam putredinis speciem mollis eiusdem, humidaq; principiorum mistio tanquam ex facili sequitur, vt in nimio Veneris placidæ vsu experti plures, quorum immutatam *τοῦ ἰσχυροῦ* substantiam vidit in Epistolis Horitius. Rationem suffulcit experientia fides fallere nescia, quæ cerebri abscessus sphaceli æmulos, sepius propalauit. Quamuis huius effari veritatem eo suavis rationis momento negauerit Serapion Arabum doctissimus, quod tensionem pars frigidior recipere minus videatur apta; tan ē verior Aben Sina, vulgò Auicenna, extensionem cum nutritione, cetera

rebro necessaria, pari passu composuit, & ex huius veritate, illius necessitatem summo iudicio induxit. Quod quotidiano rerum euentu proprio asstruimus. E nosocomio Patavino quidam præterito anno ex vulnere capitis accepto curatus, ut quidem credebatur, quum certa salutis fiducia exiret, quadragesimo à vulnere die inopinata morte defungitur.

Causa exitij cum variantium opinionibus incerta esset, mox aperto cranio evidētius comparuit ingenti viso in substantia cerebri apostemate. Similem superior huic annus casus in Procuratore quodam Florētissimæ Nationis Germanicæ, quæ Patavij in Orbis vniuersi supplementum, Musis grata, & Serenissimæ Reipublicæ Venetorum efflorescit, protulerat.

Hic ex leui capitis contusione neglectis per imprudentiam remediorum præsidij primò pedum, brachiorumq; Paralyfi mox maruro inde fato cessit. In eleuati verò cerebri systemate nullum alicuius momenti vicium, præter abscessum in opposito latere enatum comparuit. In eandem rem conspirat & Dodonæi obseruatio Lethargici à se dissecti, cui in anteriori cerebri parte abscessus repertus, & pus interiori cranij ossis parti adhærescens. Nec absimilis soporosus alter, Schenckio memoratus, apostemate calaneæ magnitudinis aqua repleto muccila-

ginosa, prope nervos opticos in media sinistri cerebri parte, nobilitatus. Quid autem longius abscessus ad has partes aduocari?

Propius instituto fauet Hippocrat. Aphoristica dicendi breuitate cerebrū *ερακλίζεσθαι* certa dierum norma fanciens. De cuius tamen interpretatione, contentionis funem ducunt Eruditi. Galenus de spacioli principio exposuit, eo ductus argumento, quod à perfecto nullus regressus. Applauserunt tanto viro Thriuerius, Marinellus, Hollerius, Mercurialis, alijq; Commentatores magni nominis, & eruditionis, qui imperfectum putredinis gradum cerebro condonarunt. Verum contrarij se præbuerunt Brasauolus, Cardanus, & Plantius; feruidè non sideratū cerebrum, sed concussū à quacunq; siue externa, siue interna causa propugnantes. *ερακλίζεσθαι* enim pro *ἀπλήττεσθαι* nō raro simili significationis flexu permutari à *ερακλίζεσθαι*, sine dubio, quod iugulare ex repentino ictu, vel casu, notat, vnde Apoplecticum cerebri affectum per siderationem illam ingeniosè cōmentus est D. Antonius Stella, Neapolitani Gymnasij non sydus solum, aut stella, sed Phœbus. Quo pertinent laudata Cardano, Schenckioq; percussorum exempla sine cerebri interioris offensa à solo concussu exitiosa, quippe violentiori motu turbati spiritus, & cōstrikti, nisi mora tridui ad se, locūq; redierint, de Apoplexia conclamatū, vt facile

cile expressisse Cous Senex putatur. Sanè
quoniam sua hæc sunt probabilitate, no-
lim tamen in totum Galeni mentem repu-
diare, ut cerebri incipiens sit inflammatio,
quæ ad naturam suam redeat, pure conse-
cto, domata causa. & viribus à tertio die su-
perioribus, quod ei in singulis humani do-
micilij particulis usu venit. Quin si mei arbi-
trij essem, non tam principium solum, quam
putredinis, perfectum in Hippocratis sphace-
lo gradum inducerem. Hic enim, non imper-
fectus, breuem mortem accelerat, siquidem
visæ apud Hildanum, Carpum, & nos quoq;
cerebri non exiles portiones vulneratis ex-
cisa sine vitæ noxa quidem, non putredinis
particularis. Adhæc considerationis illa species,
quam lethalem inficiatur Hippocrates in
Morbis, cum carie ossis capitis, & cuti vici-
næ, & subiecto cerebro aliquam corruptio-
nis labem impressit. Quo loco commodè
istius meminero, de quo nuper summo artis
detrimento mortalibus Io. Dominicus Sa-
la, Dux olim in Praxi noster, Patavij refere-
bat, in ipsa cerebri substantia gladioli impa-
cti frustulum perpetuo, reliquo curato vul-
nere sine detrimento hæsisse, aut actionum
incommodo, nisi quod Comitiali morbo co-
mite vitam transegerit. In quo profecto à si-
deratione minuta immune cerebrum extir-
rit nunquam. Sola nos vrget adiecta Apho-
rismo clausula, reditum à sphacelo post ter-

tiam lucem non obscure spondens.

Quam equidem Martiani Hippocratis
genij sequutus du&um, transuerso hinc stylo
perfoderem, partim quod eius conclusionis
non meminerit in opere de Morbis, partim
quod inter ea numerari possit, quæ à curio-
sis sectatoribus huic præsertim sectioni affi-
cta leguntur, quam querelam ipse pluribus
hinc inde Galenus instituit, tacitèq; appro-
barunt Senensis Hugo, & Thaddæus Florē-
tinus, dum munere explicationis fideliter
functi, Particulam Septimam data, vt vide-
tur, industria transuolarent. Quidquid autem
sit, horum syderationem anginosam in du-
plici pono differentia, vel enim totius est
cerebri equali tractu per vniuersum eius Or-
bem cerebrum pariter, & medullam diffusa;
vel flaccioris partis substantiam insedens.
Huius rursus, vel principium expendo, vel
complementum, & vtriusq; vel æqualem,
vel inæqualem tractum, ex quibus futuri re-
rum euentus certiori augurio diuinabimus.
Syderationem namq; totius, si ad medullam
peruenerit, nulla salutis spes micabit, subi-
taneo inuadente exitio. Cuius ex Galeno ra-
tio in Comento, quia affectus sit grauissi-
mus, & pars principalis, nobis intellecta,
qui solam medullam, non cerebrum, nec ce-
rebrellum, partibus principibus accēsemus,
à cuius quoq; nobilitate accidentium gra-
uitatem pensamus. Minus à reliqua cerebri
sub-

substantia periculi, tum maxime ubi & inæ-
qualis sit, exclusis vasis, membranisque; & in-
ter initia putredo versetur. Non tamen ut
ideò cerebri laudem apertionem, quam
proposuit in sphacelo Hippocrates in coa-
cis, & post eum Hollerius. Quia in perfe-
cto sphacelo frustranea, in incipiente pericu-
losa, ipsoque malo acerbior. Cæterum hoc
agmine ita ordinato, facile erit dubitantium
difficultatibus occurrere. Principio durum
non abs re videbitur cerebri in angina cor-
ruptionem, nullas febres, phrenitidesue se-
qui, quam ex leui quocunq; cranij vulnere,
tot insurgant symptomatum monstra, & ci-
ra mors. Dubio difficili varias adaptabo re-
sponsiones, quas pro cuiusq; palato quis
seligat. Scilicet nouum in morbofo statu non
est exigua vulnera plus partibus principi-
bus nocere, quam abscessus, vlcera magna,
simul, & ætate, & more, quemadmodum sin-
gula percurrenti patet. Pulmo vulnerum
impatientissimus vomicas, tabidorumq; vl-
cera in multos annos perfert, propriamque
substantiæ corruptionem tanquam in sinu
anguem circumfert. Nobilissimum cordis
vicius abscessus patitur in auricula, & in
vtriusq; sinu, tumores ibidem ex vario mate-
riarum contextu ortos, calculos, vermicu-
los, pituitam, pinguedinem, vlcera, magno
subindè temporum spiramento, quod vix
aciculæ punçuram in sinistro admitteret.

Pari pacto vulnera, siue iecoris, siue vesicæ, siue intestini tenuis, siue deniq; transversi septi pro leralibus ablegat Caus Iudex, in quibus maiori vehementia tumores, vlceraq; & steatomata, lumbricos, & quoduis insecti genus patientissime distinguas. Quorum singula ex Authorum diligenti lectione, plurima ex propria experientia, alibi fusius enarranda, non dubia fide mutuo. Diuersitatis autem ratio, si de cerebri constitutione loquamur, ex qua reliquorum fiat iudicium, ex tardiori vlcerum, tuborumq; generatione, & illabente aere, mea quidem coniectura emergit. Successio quippe confectionis momẽto cerebrum, in sensu pigrius, putredinis noxam velut consuetudine familiarem sine subitanea totius immutatione amplectitur, donec virus totum compleuerit orbem, singulari præsertim cranij, membranarumq; obuallatu ab aere tutum externo, adeò in vulneribus capitis fugiendo, vt si exactam qualitatũ symmetriam excedat, certum, & maturum ægro farum acceleret. Addo solutioni prædictæ peculiarem veneni proprietatem, quæ in pestifera angina, natuam cerebri temperiem ad sphaceli contrarium habitum sine inflammatione primorum elementorum sobole, apta est flectere, non alia sane ratione, quam cordis naturam sine febre nõ rarò pestilentie lues infringit. Opponent & similitudinem, vel si Philoso-

pho

pho esse licet, idētatē morbi huius cum Caro, soporoso affectu, alijsq; quibus spha-
celus cerebri communis videtur; Verum
enimverò & affectus sede, quæ his particu-
lar tantum cerebri, illi sæpius quoq; oblon-
gata medulla, & effeſtrice causa separatur,
illi aura quædam maligna, his ex comuniū
humorum aliquis nascendi debere occasio-
nem. Atq; ex læsa medulla, quo fato neque
Apoplexiæ, neq; Epilepsiæ anginoso morbo
inducuntur? De vtriusq; sanè iam dudum fuit
suspicio, nec dubitarem euenire vtrumq; si
per veneni vim diutius pausā fecerint Cha-
rontæ Cymbæ. Imprimis augetur de Co-
mitiali affectu coniectura, ex natura ætatum
teneriore, spuma circa os morituris, & di-
serto Aetij testimonio, qui infantes hac aura
circa collum afflatos plurimos in viceru n-
repurgatione conuulsionem passos asseue-
rauit. Id quod neuriquam de vehementiori
conuulsionis specie, aut Epilepsia sed leui-
oris saltus aliquo, aut contractionis gestu effe-
cto, qualem in pueris alias vidimus, libentius
interpretarer, quia pestiferæ suffocationis
hec est indoles, vt sine vulgatis symptoma-
tis medullæ nobilis exitium molliatur.

EXERCITATIO IV.

De Curatione per Vomitum.

IN angina suffocativa primas vomitui partes assignat magnus noster Scuerinus. De cuius consilij veritate, ut verum fatear, impensè semper dubitavi. Omnia discussurus quæ in contrarium obuerti possunt, experiat fauentis genij ductum, an calamum dubium in Seuerinianam opinionem flexurus fortassè sit. Adhuc enim dubius hæreo varia argumentorum serie promotus, quæ ex Indicantibus, ut vocant, Permittentibus, & Prohibentibus in angina pestiferæ scenam prodibunt. Initio quidem ab angina pestifera non indicari vomitum, dispar vtriusq; ratio ostendit. Illa enim morborum, quæ corpus miserum vexant, acerbissima, & maxima censetur, siue motum spectes, siue morem, siue partem affectam intuearis, siue symptomata parem affectionem comitantia. Vnde remedia postulat virtute non inferiora, siquidem ex Lesbia medentium norma, magnis morbis remedia magna applicentur, quorum vicem vomitus non supplet, nusquam inter magna auxilia ab artis nostræ conditoribus repositus. Ea enim nominis prærogatiua gaudent tantum venæ incisio, & per alium purgatio. Neq; peccantis humoris situs vomit-

mitum indicare potis est. Oraculum est magno Præceptoris nostri, morbos ea parte qua proximi sunt, educendos, & qua parte singulis patet exitus, illac extrahendos. Nosstræ autem affectionis noxam non ventriculi ambitus complectitur, siue causam mali consideres, siue malum ipsum, sed illa cerebro, hoc partibus collum componentibus insidet, quas sedes per vomitum proximum expurgari quis dixerit? Verum ex permittentibus inueniamus nè vomitum vtilitatem iam inquiremus. Primarium permittens sic robustior corporis constitutio, siue quoad vires, siue quoad confirmationem, mox sufficiens ætas, temperamentum aptum, & tandem consuetudine acquisita vomendi facilitas. Hæc in morbo anginoso puerorum deficiunt omnia, qui corporis naturalem imbecillitatem minus resistere potentem, ætatem puerilem, & ignotam consuetudinis intercipit, imò humida carne præditam, de qua cautione Hippocratis extat effatum in veratri vomitorij nempe remedij vfu, vitandos maximè humida carne præditos, & subsecos, & balbos, & blæsos. De prohibente ætate Aetius, & Plinius cum senectute puerile coniungunt ad veratri vsum ineptam. Quod ideo amplectimur libentius, quia & vires in his, qui peste hac corripuntur natura partim, partim morbo debiliores, quæ conditionem ætati puerili prohibentem.

addi

addi voluit in Emeticis Petrus Castellus, vir Maximus. Prohibentium vomitum in angina nostra numerum augent imbecillius puerorū caput, colli vitiū & thoracis affectus. De capite Celsus pronunciat: Quibus caput infirmum est, maximè alienus vomitus est. Et suadet ratio vehementiori stomachi motu eleuari ad caput per se imbelles vapores, turbari spiritus, & concuti membranas magno ægri capitis damno. Quamquam Celsus vir eruditus Emeticorum fautor de capite non morbo, sed natura imbelli, laxo, & raro interpretetur, nostri instituti tamen iuuat conati in puerorum naturalem cerebri flaccitatem ex mala conformatione, & seminarij parentum veneni, & aeris pestiferi influxu dolentem, quibus ad fiderationem peruenisse supra ex Seuerini mente demonstratum quum sit, maiorem sanè capitis imbecillitatem nec vidimus, nec concepimus. Vomitum quoq; in gulæ apparatus morbofo damnant certatim omnes antiqui pariter, & nouitij. Rotundo sermone insinuat Arabum Princeps Aben Sina noxiū vomitum jis, qui pectus strictum habent, & malè anhelant, collum gracile, & apostematibus, quæ in ipsorum gulis nascuntur, apto. Profecto si dispositio colli nuda ad apostemata purgationem per superna inhibet, quanto vehementius præsens iam gulæ abscessus? De quo clarius Galenus com-
men-

mentatur de humoribus, cauédum monens, si quem in gurgulione, aut faucibus, aut ceruice, morbus exercere consueuerit. Quorū authoritates inuidā firmabo ratione. Vomitus quippè in abscessu colli anginoso materiam ex ventriculo noxiam reuocat ad affectam insigniter partem, conatuq; vehementi eandem irritat, & si dicere liceat, contra omnem medendi regulam, quæ per partem affectam expurgari humores concedit nusquam, curatione defungitur. Simile de affecto thorace, contentisq; in eo partibus iudicium, quæ non alibi magis quam in suffocatorio hoc puerorum affectu à vomitu dilacerantur, vbi & respirationis adest difficultas, cordis defectus, & suffocationis periculum. De hoc Sibillæ folium Paulus Ægineta recitauit, vbi vomitus commoda ad examē vocans, aduersari refert ijs, qui suffocationibus sunt opportuni. Reliquorum veritatē testimonio summi Medicinæ restauratoris Pergameni tueor, qui libro de Humoribus in purgationibus per superiora rufles suadet obseruari, asthmata, interna vlcera, ac pulmonis tabem, iecinoris pariter colliquationem, & sanguinis sputum. Quo cum sentit & Aetius fideliter de Vomitus monens, sanguinis reiectioni contrarios esse, strangulationibus vteti, naturis nauseabundis, animi deliquijs his qui à suffocatione assidue vexantur, & qui ex qualibet occasione caput dolent.

Horum autem symptomatum ferè omnium ^{εὐεργετικόν} quum in Padanchone oculata fide aduertamus, miraculo sanè non caret vomitum perniciosum in salutis vocari auxilium. Vt silentio præteream reuulsionis, & euacuationis modum, per inferiora tentandū, contraria videlicet ad partem laborantē via, per vim quasi reuocari, nolente & natura, & ventriculi structura, in primo præsertim vitæ limine, inglutitioni destinata, non contrariæ regurgitationis officio, à quo & animalia cetera, & stomachi rotundiora fibrarum oscula, post pastum velut sine naturæ adepto concidentia abhorrent. Et hæc quidē contra vomitus vsum animo concepi. Quibus an aliquid ex veritatis fonte reponi queat, porro videbimus. Non latet mihi difficile saxum volui, sed obfirmandus animus seria naturæ cogitatione, vt ad vtranq; controuersię partem promptum se exhibeat, & indifferentem, qualem subinde Amicorum gratia Sceptici induimus. Ad primum quod de minori vomitorium, quam requirat morbus magnus, efficacia; non vno modo respondere parati sumus. Enimuerò vomitum replicabimus in fortiori medicamentorum censu haberi, quam purgantia, vnde valentibus tantum helleborum propinat Hippocrates, purgationem per inferiora, debilibus. Quodq; inter magna remedia à Galeno exuiet, duplici factum reor de causa, seu quia

quia propositi memor duo summa genera
remediorum constituens, diuersorum cradi-
catua, sanguinis nempe, & humorum alio-
rum, sub hac purgationis nomenclatura etiā
Emetica comprehenderit: siue quod minori
loco, remedij hoc genus, æstimauerit, quo sa-
nè titulo malè ab Eruditis Hippocraticæ
antiquitatis sectatoribus Pergamenus audit.
Quod si id nolis responsi, debiliorem morbo
vomitionem nullo meo damno assumam,
sed optimo medentium instituto, morbi non
satis cogniti exordio debiliora tentantium,
itā viam monstrante Coo sene libro de Lo-
cis. Quin ex sententia scholę communis, præ-
parationis munus aggrediatur, dum ad ma-
iora illa præsidia aditum sternat securior. Ve-
rum ex rei veritate, quocunq; remedij gradu
vomitum habeas, præmissa venę apertione,
magno utiq; auxilio, reiectionem per os præ-
cipit ingeniosus Seuerinus. Maior ex situ hu-
morum vrget nodus, qui cum Pædanchone
non sit in ventriculi cauo quærédus, sed tho-
race collo intermedio, & capite, frustra vo-
mitum sine vtilitatis sensu molestum excita-
bimus. Hunc vt soluamus, distinguēda semel
vomitus indicatio primaria ab illa, quę secū-
daria dicitur, seu per accidens, deindē inter
causam præcipientem seu fouentem, & coniun-
ctam, mox inter symptomata, & morbum,
accurata hic separatione vtendū. Primariō
quidem vomitum indicat præsens in ventri-
culo

culo materies,secundariò verò vicinarum, partium plenitudo,siue ob communem reli- quarum partium cum ventriculo consensum mediantibus membranis,vasis,& vicinitatis iure , siue necessaria sequelæ ratione per re- uulsionem humorum,& antecedentis causæ, forsan & fouentis euacuationem;siue deniq; per vicinarum compressum, qui partim re- motis ordine recto communicatur, partim quiescentem singularum vim ad expellendû suscitât. Et quamuis morbum pressius non- tangat in cerebro fixum, sat tamen fuerit,si causam fouentem detrahat , leniat sympto- mata,quæ ob instans suffocationis periculû, vniversam ferè ad se operâ trahunt,& morbi prauam sobolem in collo manifestâ vel ex- terat,vel imminuat. Quo id autem fiat mo- do,post pauca edisseram. Iâ ad singula pro- gredior.Vomitum dixi scopo principali ex ventriculo latentem,impaciûq; arctius mor- bi puerorum anginosi causam expiare, quæ fomitis instar perpetuo noua mali increme- ta capiti,collo,& thoraci suggerit, siue bilis feruidioris sit substantia in æruginis iam, vel porri malignitatem transmutata,siue pitui- ta candidior,quam auida puerorû ingluuies quotidie generat,siue sporadici veneni emu- la putredines superiora partium affecta fo- uêtes.Seruit insuper expurgandę vicinę me- dij ventris regioni,in quam per arteriam, æsperam ex fauciu voragine de stillauit labes,

suscitata respirationis difficultate, & in superioribus quoq; extremo suffocationis periculo. Quippe excitatus à vicino ventriculi, septi medij, & muscutorum motu pulmo, cōstringitur simul, & dictum factum exprimit, quicquid in eo purulenti collectū haret. Cui motu subsidaria pharmaci vomitorij, præsertim Antimonij, opera accedens selecta illa trahendi qualitate peccantis puris particulam ad stomachū vocat, vel recta per sputum secernit. Non alia quidem ratione, quā in tuberculo pulmonis cū vomitu pharmaci vi concitato pus consequutū in l. de Morbis Hippocrates prodidit. Non id per sputū solum, ut arbitror, sed immediata ad ventriculū ductū per phrenicas arterias ex Diaphragmate productas, vel cœliacas venis ventriculi per anastomosis cōmissas, vel alia quacunq; via ignota, quā indigna subinde natura ex se modo facit, modo factā inuenit. Expeditiori modo gulæ partes in Pædanchone vomitu inaniuntur, ab Emerico videlicet pharmaco transeunte, partim resolvente cōpactam in consillis pestem, partim inflammationē temperante, partim quoq; concussionē partium communi spontaneam adiuuante excretionem. Parem, si non maiorem ex vomitu utilitatem experitur caput in abscessu puerorum suffocatorio primario tentatum, primo materię fouentis renulsione, qua ex stomacho retracta, spontè sua succedit capitis

tis inanitiō tanquam iure successiōis ad inferiora prolapsō veneno q̄ technica quoq; medicaminū attractiōe perficitur. eo planē modo, quo per masticatoria, & nasalīa fluētē humorem elicimus. In quo rerū conatu conturbatur cerebrum, & proprias partes cōstrictū vehementius agit, ad ventriculī membranarū contractū se componendo, continuata partium inter utrūq; compage, quā ad alterius motum mouetur, & ad cōstrictionem pariter retrahitur. Quod superioris purgationis beneficiū non capiti per aliarum partium consensum solum, sed & ~~idonea~~ affecto salutari euentu præbetur, ut sexcentis in locis proficitur. Antesignanus noster Hippocrates, cumq; vno ore sequuti omnes, qui Diuinæ Arti nomen suum inferuerunt. Cetera permittentium dubia ad indicationem Virium spectant, temperamenti nempe, ætatis, consuetudinis, quā quid agendum non prohibent, sed mensuram singulorum, quam quantitatem nuncupat Galenus, ut in puerorum morbis, depilium, aut infuetorum non sit adeo fugiendus vomitus, quā huius in debita ætate, viriumq; mensura excedentes vsus gradu minori temperandus, & quantitate.

Quo digitum intendit Oraculum Cōm in Morbis, ad aphtham pulmonis curandā, si potens sit agrotus, Veratrum per se, simplicius, portiois dimidium exhibendum sē-
 pili-

piſſimè præcipiens. Qui indicantis vomitus ſpec ficus gradus in electione materia medicinalis quoq; ad uſum ætatis puerilis, & tẽperamenti, variari abs re non erit, vt nos non promiſcua electione Pædanchonen vomitu, ſeu veratro, cuius iam ob ignotã præparandi rationem inoleuit ferè uſus, ſeu alijs vehemẽtioribus curemus, ſed benigniſſima ſubij ſalutaris præparatione, quam in omnẽ formam mutatam pueris anginoſis innumeris innoxie exhibuit Seuerinus verus Parthenopes Machaon, & ipſi filiolo Hyacintho, quem dulcedine auxilij adeò cœpit, vt ſingulis ferè menſibus à Parente ſũmo precibus non fictis perpetuum vini eius hauſtũ viderim extorſiſſe, ea tamẽ cautione, vt ætatis puerilis intutu poculum exigua doſi dilueret. Eam medicaminum ſelectionem antiquis fuiſſe uſitatam in virium infirmitate nõ inani coniectura aſſequor, debiliuſq; veratrũ nigrum fortioribus albũ præparaſſe. Qua diſtinctione vis aduerſantium nobis autoritatum cuitatur, quarum aliquæ à pueris vomitũ prohibebant, admittebant aliquæ, idq; nigrum Elleborum, quem albo præferunt ob temperamenti mediocritatem Meſues, Mathiolus, & Condronchus. Quæ opinio noſtra noua ex textu Hippocratis in acutorũ viſu nata, qui valentes elleboro albo reuellẽdos ſignata oratione notauit. Notandum autem ad vberiore argumenti ſolutionem, viriũ,

atque; robur nunquā adeō in Pædiancho-
nes principio disiectū, nisi fatale portendat
exitum, nulli remedio tentandum, ut lenia
Emeticorum repudiet medicamentis, nam
in vigore morbi libētius ijs abstinemus. Cō-
suetudo prorsus ~~deprecatur~~, quæ ea est ætate,
ut cum alijs ortus sui totum sine discrimine
capiat, facili scilicet ventriculo, & laxo, hu-
morū in eo copia, victus ratione humidior,
& reliquis ad sequendum artis Medicæ du-
rum quam promptissimis.

Nec magnopere prohibentia stringunt,
quanquā & capite laborent anginosi pueri,
& collo, & thorace. Repleatur sanè caput
excitato vomitu? ea facilitate evanescent
subitanei illi vapores, quæ generati fuerunt,
(cessante convulsivo vomitus motu, quo ele-
uati spirituum in morem ex stomacho pro-
dierant) siue per nariū declinua, siue insensile
diffusum, siue condensati à cerebri frigidi-
tate per palati infundibulū secesserint. Quo-
minus autem mala capitis dispositio vapori-
bus excitatorum in vomitu humorū affligi-
tur, obducendam capiti fasciam ex linteo ar-
ctam præmonuerunt Authores nostri. Quod
si infirmus sit caput, quam ut vomitui resi-
stat, Emeticorum fortium vsu minori, quoad
ferre possit, permutandū censeo, de qua Eme-
ticorum vehementia, non tēperatura parti
debita, explicandus omnino Cælius, ubi vo-
mitū infirmo capiti alienum stabilivit. Quā
alibi

alibi ipse cū tota antiquorū schola vomitū
probet in vlceribus capitis, insania, melan-
cholia, apoplexia, Herculeo morbo, hæmi-
crania, cephalæa, paralyfi, & reliquis affe-
ctionibus penè omnibus, quæ caput imbe-
cille vexant. Sin eò peruenerit anginosi pue-
rorū capitis status, vt sidera imitetur, depofi-
to vomitus consilio conclamandum.

Gravius contrariæ sententiæ pondus sug-
gerit pars gulæ offensa, inflammatione, & tu-
more, per quam nouum materiæ fomitem
ducit euomitio. Sed perit apud nos argumē-
ti vis, qui Seuerinum omnia medicato iudi-
cio pensantem, defendimus. Enimuerò per
partem affectū euacuationis ergò peccantē
causa ducere, inauditum Asclepiadis non est,
qui intestinorū vlcera, seu Dysenteriam per
aluum curant, menstruorum quoduis vitium
per os vteri, per vrinæ ductus eorundē egri-
tudines ducunt. Vnde maiori securitatis fi-
ducia anginam per vomitū tentamus, à late-
re tantum affectas tonsillas lambentem, & in
transitu materiā tuberosam simul, & damnū
inflammationis soluentem, quod vt per partē
lētam fiat cōmodius, cito transitu totū opus
absoluunt Emetica. Damnū verò si quod est,
maioris beneficij cōmodū compensat, quē
admodum in re parū dissimili ad Methodū
inculcauit Galenus. Purgtiones per alui ex-
trema tentari hoc casu neq; debēt, neq; pos-
sunt. Non debent ob malignæ naturæ ne-

cessariam copulam, qua oleum igni adderet, neq; possunt ad tardio rem motum, quē pessilens angina, nullius moræ patiens, non expectat. Naturam contrariam frustra inculpamus, quæ omnem equo animo excretionem didicit perferre, ambiguis ad id negotij fibris non expellendo, sed firmando ventriculo dicatis. Claudii quidem ventriculi ostiū vtrō dederim, sed coctio nis tantū spiramēto, quo vomitum noxiū planē damnamus ex Galeni de Phlebotome cōtra Erasistrati sectatores disputatione. Quibus omnibus pro re nata in vtramq; sententiam ventilatis, & difficultatē agnoscas, & Severini ingenium diuino instinctu omnes superās, quod vt ulterius admiseris fauentia vomitui Padanchones momēta Aristim pertexam. Agmen ducant claræ Authorum nostrorū voces, Celsi nēpe, & Aetij, quorū ille ad linguæ resolutionem, & spasmū Cynicum, hic egrē spirantibus, vt & anginis occultis, manifestisq; Emetica probauit. Nec vtriq; ratio desuit, si a qua mecum lance rem expēdas. Quippe excitatus motu vomitorio linguæ calor resolutionis damnum facilē refarcit, & vibrato flexu spasmū reducit, ab arduiori autē materiæ insarctū excitata respirandi facultas, eadē compressione resoluitur. Quorum pressis insistent vestigijs æui nostri Doctores quidā præsertim Spagyrici Hartmannus, & Faber, vterq; in arte exercitatus, nullum pro angina præseuius remedij genus, quam

quam per superiora reiectionē, experientia
 edocet. A qua sanē angina simplici ad pestife-
 ram vi maioris argumenti valet demonstra-
 tio, quam *antimonij* vrbis nō itā pridem infe-
 ctæ, terror Charontis, & solatium viuorū Se-
 uerinus læpiculē expertus est. Idq; præmedi-
 tato medendi conatu, quem vltius inuictio
 argumentorū apparatu laudabo. Nā magnis
 morbis paria debētur subsidia, & acutis, pe-
 stiferisq; *diatribis*, quæ cum mora certum tra-
 hunt exitium, eadem celeritate, & salutifera
 natura auxilijs, quā fieri potest citissimē oc-
 currendū. Quos perfectionis numeros solus
 implet vomitus, non quiuis, sed quē ex anti-
 monij puluere inuexit perspicax Seuerinus,
 siue ipsum expendas subsidium, siue subsidij
 materiam. Remedium ipsum cito transitu, &
 vehementiori partim abscessū gulæ suffoca-
 torium resoluit, partim resolutum euacuat,
 partim nē in principio cōgeratur accuratius
 prohibet. At remedij materia quid non con-
 fert? Malignitati pestiferæ contrariatur, &
 sūmo opis experimēto malignis se febribus
 applicat, nisi inflammationem gulæ sedat, vel ex-
 tinguit, contra quam operantur alia siue Lo-
 rum Scribonij, siue Verat ū, siue Nicotiana
 herba, imō quod mireris magis, si iam vrgen-
 tissimā præsentaneo iuuamento debet, vt de
 quodam felicissimē Neapoli à se curato mi-
 hi testatus est Seuerinus. Hæ antimonici po-
 culi sūt dotes, hi effectus, propria quasi pro-

prietate angina pestifera insidiantes. Hæc præter duplicem fructum ex totidem vomitorij regressu imaginor, & impressam ab eo in affecta parte virtutē eo discedente, adhuc superstitem. Tandem, ut probare probatissima finiam, eo magis in angina eligendus vomitus, quod subindē naturæ ductu fiat, hanc viam in Pædanchone monstrantis. Ut taceāt iam suspiciones vomitui, tanquam contrarię naturæ aduersantes, quem adeo quidam naturalē habent, ut non alia via excrementa naturę deponant. Id in utroq; animantium genere obserues, homine brutisque. Præteritis retrò annis per Italiam ceteram, & Parauij, me præsentē, oberrabat vir quidā consistentis ætatis, & benè habito corpore, cui Annæ nomen ob femina primam faciem inditum fuerat. Huic cum à primis incunabulorū annis clausus esset & anus, & vrinae meatus, naturæ quadā facilitate duriora coctionis primæ recrementa statis periodis per os quotidie regurgitabat, aquosum verò secundę coctionis serum per fungū quendam spongiosū sub vmbilico pendulum exstillabat, quā historiam alibi in Opere de Fungosis Morbis clarius perteximus. Viperis eadem excernēdi per os superflua, naturæ est conditio, quia in inferioribus patentē exitum genus denegauit, nam quotidiana de canibus, hosq; imitaturis hominibus vulgata, & domestica, in præsentiarum transmittō ad finem præparās,

& totius disputationis terminū duplici omnino distinctione signandū. Vna erit Morbi, & Causæ, altera temporū vtriusque. Morbus summus, rotam cerebri substantiam irrigans, frustra Emeticis expugnatur, nouitij verò, & lenioris, siue in capite, siue collo affectionis confusio purgatione supera, velut diuina virgula, exanimatur. Causarū in ventre presentia duplici tempore definitur, vel morbi principio, vel declinatione. Vtroq; momēto Emetica frequentiora suaderem ego. Ibi ad extirbandum causarū cumulū hic reliquias fortē ab affecto loco delegatas, extergendū. Sed contra murmurante audio, concocta in declinante angina, grauitate sua ad aluum vrgerē, non stomachum. Cui dictum velim, grauiora etiam vicinis locis expurgari, vt in capitis vlceribus, pulmonūq; purē docemur, & ventriculū collo proximē luere cū, consiliisq; arte irritandum si sponte nolit. Deniq; quod primo vomitui obuertitur ex Hippocrate in victu ac roborum veratrum sum grauius damnanter, si inter iniga versetur inflammatio, nosti q̄ angine iugulum non petit, quia malignitatis certā excipit suspitionē, cuius nulla, si differatur speranda maturitas.

Ad summam completēti dicam vñ. Satiū est paulo vehemētiorebus auxilijs, naturæ periclitari opitulari, quā benignioribus vtendo medicamentis naturæ proditorē haberi; cum, si vires ferant, nā in earū debilitate

nunquā magna remedia sunt adhibenda: quę verba sunt Rasis in continēte: cui adstipulatur Iac. Fontanus in meth. l. 3. par. 3. c. 7. q. de regulis Therap.

Atq; hęc pari cū calamo passu euomui potius, quā scripsi, & reieci in chartā, antequā concepissem, in iustam vomitus ab Excellēti planē viro propositi laudem, cuius exactam omnia sapiunt digestionem sine vomitu, aut nausea, vt merentur, amplectenda.

EXERCITATIO V.

De Sanguinis missione.

Phlebotomię inflammationibus necessitatem hactenus negare ausus est nullus, quanquā de febribus aliqui dubitarint nouitij, qui in earum causa à cōmuni scholę dissident. Neq; anginę pręsentius remediū nouit antiquitas, salutari venę sectionis vīu, qui subitaneo auxilio, confertimq; cruorem, siue laxis partibus insidentem, siue ad eas accedentem exhaurit. Quę quum in Pēdanchone acuta concurrant indicationes, de remedij genere nos securos iubet ratio, & experientia. Accedit autem huic anginę ignota alijs inflammationibus pestilētia, cui ideo aduersatur sanguinis turbatio, quia ad interiora inanitis vasis venenata vis recurrit. Pro se, febreq; pestilentiali respondeant, qui id saxū operosē voluunt, ego anginę pestilēti minus

periculi timeo, quod veneni noxx intra colli ambitum constringantur, huic parti adeò sic propria, & determinata pestis, vt extra eam veneni deponat nomen. Certa enim singulorum membrorù venena scimus alias partes sine damno occupantia, quæ apud Authores sparsim leguntur. Vnde retrahatur licet ad interiora ex colli regione infestus gulæ sanguis inani sanè metu cetera percurrat. quam difficultas hæc ex loco secādo, de quo inferius, pressius soluatur. Sed prohibent tenuiores vires in acutis morbis, malignisque consuetæ, & ætas puerilis huic malo familiaris, quibus vtriusq; noxiam phlebotomiā Galeni sexcenta loca clamant. Virium quidem in acutis iacturam maturū anteuertat ex sanguine auxilium in morbi primo insultu præmissis præparantibus tentandum, ne mora longior salutis remedij tēpus interturbet. Phlebotomiam autem in pueris tum demū damnat Galenus, etiam maximè necessariā, vt in Angina, Pleuricide, & si ad animi vsq; fiat deliquium, adeòq; non absolutè ex grate sanguinis prohibet missionem, sed quantitatem determinat, quemadmodum optimè, vt omnia, mentem Pergameni contra Siluaticū in Abusu Phlebotomiæ explicauit Petrus Castellus. Vel dicendum puerorum naturā Galeni quo imbecillem tractu temporū sumpsisse augmentū ex mutata viuendi regula, quæ iam vinū etiam in cunis concedit olim

ætati huic interdictū. Nusquam sanè gentiū
religiosè adeò ætas illa habetur, vt quondā
visa est. Memini enim Parisienses Medicos
Principi Delphino, nunc Regi Christianissi-
mo vix bimulo aliquoties aperuisse venam,
alijsq; idem permisisse. Nec ætati parcut
Hispanorum Æsculapij. In Septentrionali
contra regionū nostrarum plaga ante annos
pubertatis nūquam ferè puerorum phlebo-
tomen tentant, vt illuc terrarum, Romanum
Galenī Cælum migrasse crederes. Ratio in
externo frigore, humidioriq; corporum tē-
perie firmatur, habitibus candidis, ac molli-
bus, teneraq; carnis, quo charactere sui sæ-
culi Gallos describebat Galenus.

Quidquid horum sit in Prædanthone ne-
cessariam sanguinis immutationē vt rō lar-
giuntur omnes, vt frustra sim, si id fusiori ca-
lamo persuadeam. Aliquid tamen locorum
differentiæ dandum, quæ vt hominum tēpe-
ries, ita medendi rationes subinde immutāt.
Ansam moniti præbuit laudati Castellī inter
nos Messanæ hac de re ortus sermo, quo in-
angina ea pestilenti nullo successu phlebo-
tomiam ibidem institui certam fidem fecit,
sed omne præsidium se in deiectorio, & me-
dicato simplicium syrupum seu Violam, seu
Rosam poculo nō fallaci experientia collo-
care. Causam in tenuiore siciliæ aere, & bi-
lioso, adustoq; incolarū temperamēto, nisi
me fallit coniectura, referrem, quod non san-
gui-

guine, sed alterantibus notandum. De loco maior inter morbi noui curatores dissentio, quæ ad duo referuntur capita, pars enim extrema pedis secunda, alij iugularium vicina sustinent. Sed ex duplici sectionis fine his dirimenda, nam vel reuulsionis gratia instituitur, vel deriuationis. Illa remotissimas partes quærit, hæc vicinas. Ex alterutra vt in Pedanchone fiat electio, vrgentior hic scopus iusta fidelitate expendendus. Vrget inflammatio cum tumore, & venenata qualitate suspicione. Omnes euacuatione, deriuationeq; impacti humoris indigent, non reuulsionem. Enimuerò hæc ad præcautionem augmenti utilis, non curationem præsentis, quæ requirimus. Illa cum opere ipso citam perficit sanationem, hæc ad longinqua trahens longiori mora spem differt, & auxilium incipienti affectui acutissimi momento prætrahit. Illa venenatum sanguinis contagium dicto citius exhaustum, & foras elicit, hæc ad interiora reuocat, & ingratum hospitem nobilissimæ arci obtrudit, adeoq; in eam nos coniecit difficultatem, quam sanguinis in pestilentia abstemij acrius obuertunt. Vtriusq; quippe & suppositione cor transit cruor, qui in reuulsi locum succedit. Secta saphæna a venis trahit cruralibus, hæc truncum descendente rursus sollicitant, qui venæ causæ fontem adoritur, a quo, vt iugulari, subclauiaq; cor influentem sanguinem excipit. Aut si circ-

culum velis, apertæ pedis venulæ à socijs arteriosis implentur, quæ mox à cruralibus, & descendente arteriæ trunco, hinc; ab aorta continuo vale petunt, eadem per cor ex caua, eiusq; ascendente furculo ad hanc reuellendus humor transit. Vtroq; autem tractu quanto locorum ambitu, & quo detrimento affectæ partis, & admittētis cordis auxilium protrahat reuulsio sine me vasorum series loquitur. Vnde prudenter imprimis, & ad rem sagax ingenio Seuerinus, in Pēdanthone pestilenti iugularis venæ sectionem summo successus emolumento induxit, quā in pari istarū partium affectu salutarem antiqui Medicorū Principes, Aetius, Paulus, Trallianus, Aëtarius, alijq; non pauci commendauerant. Profecto siquidem in angina simplici, & si ad hanc fiat cōparatio, innocua, tanto successu iugularis apertionem experti sint omnium ætatum sapientes. maiori dubio procul effecto in pestilenti, hic coniuncta intemperie circa genus euacuatoriū versabimur, quia eliminari magis amat, quā vel corrigi, vel retrahi. Verū ex ea Phlebotome magnum contrariæ sententiæ pondus emergit. Obijciunt enim ad supremas partes factā incisionem aduocare potius sanguinē ad affectum locum, quam euacuare. Gordio nodo durior difficultas authoritatibus soluitur, & in rem nostram rationibus. Illas in Diatriba politicissima Seuerinus attulit, has ex ingenio nos

nos subministrabimus. Negare utiq; non possumus euocato ex iugulari, vicino tonsillis vase, sanguine peccante, statim immediato fluxu alium succedere, siue ex caua ascendente, siue arterijs carotidibus; sed minus hoc mali esse, cōtra vrgemus. Putridus .n. tōnillis infarctus, suffocationis periculum intentans, & venenata vi præditus summa vtilitatis spe per sectam venam confestim extrahitur, siue ex venulis partis, siue ex spongioso tonsillarū corpore. Cui quidem quāvis vel ab inferiori caua trunco, vel arteriarū iugularū vicinis ramis recens, puriorq; sanguis nulla pestilentia labe infectus vtrinq; succedat, nec subitaneum suffocationis interet periculū, nec veneni suspicionem. Vnde nos, quia omne in exhausti sanguinis celeritate præsidium, & certam curationis fiduciā ponimus, iugulares merito cum Severino laudamus. Quid autem nouo fiat affluxui? Non ad curationē præsentis, sed præseruationē futuri mali, hæc cura spectat, quæ reuellētibus data occasione tentetur. Cætera pro iugularis sectione adeo feliciter exposuit Author noster, ut ne fas sit soli lucem fēnerari. Parua de Arteriotomia superest ambiguitas, quam nō inutile Pædāchonæ futurā duplici argumento suspicor. Principio, quod affectibus capitis, quibus anginā pestilentē superius ascripsimus, singulari partis proprietate succurrit. Oculis calido sanguine, ac vaporum pleno turgētibus

bus arteriam inciderūt Galenus, & Paulus. Idē in Phrentide nuperæ Panaroli Romani Medici observationes persuadēt. Maniæ verò ad miraculum vsq; cum Ægyptijs suadet Seuerinus, quod præsentē Mario Schipano grauiſſimo Parthenopes Hippocrate, & Celſo rediuiuo non infelicitè ceſſerit. Morbo quoq; Comitiali idē remediij genus me præſentē in ampliſſimo Incurabiliū Noſocomio applicaſſet, niſi ſcrupuloſū aliorū diſſuaſiſſet conſilium. Quibus cum affectibus dum Pēdanchone cognationem habet, in parem phlebotomen lubens cōcedit. Altera ab euidēti ratione ratio ſuccurrit. Diſſecta quippe capitis manifeſta aliqua carotidis arteria, fluentem ad partem affectā alioquin ſanguinem intercipit prōptè, & prōptius euacuat, hinc .n. partibus ſuggeritur ſanguis, exinde per venas interſperſas rediturus. Quod inſtitutum, vtpotè præſeruatiōni dicatum, cōmodius peraſta iugulariū venarum euacuatiōne reſeruatur. Modum autē ipſum ſeſionis, & ſectę glutinatiōis dexteritati Chirurgici relinquimus, qui id ex Authoribus noſtris expreſſius didicerit. Præter dictas phlebotomes ſpecies non iniuria de lingua, nariumq; venulis dubitatur, an eodē medentiū ſcopo veniant aperiendæ. Anginam certè exſectis ſub lingua venis proſtigaliſſe Medicorum antequam nos, extra dubitationis eſt altā. Nec minora mihi ex narium, ſiue ſpontanea, ſiue pro-

prouocata hæmorrhagia spondeo, quã maioribus venis in viriũ imbecillitate substituit *Abensina*, apud *Ægyptios* adhuc nõ soli puerorum grati, sed adultiorum in omnibus doloribus, & capitis inflamationibus quacunq; partẽ occupantibus frequentatã. Hancq; eo fidentius admitterem, quo puerili sexu communior, spontẽ sua natura plerũq; per nares se exoneratẽ, quod alibi inculcat *Hippocrates*, & rationẽ ex copia sanguinis huic etati, minus absumẽti familiaris, *Galenus* repetit. Probauit eandẽ propria experiẽtia *Amatus* in febricitante puella annorum decem hæmorrhagia largiori à morbo liberata, nec repugnat Anatomica ratio eundem venarũ ductũ à iugularibus solito carotidum articularũ commercio expãdens. Vim opinionis firmat crebriores per nares in *Pedanchone* visæ crises, quas quia eò vergit humor, prudẽs naturæ imitator promoueat. Qua mètẽ *Ægyptiorũ* medentes, teste *Alpino*, criticis diebus, quum per stillas aliquot parciorẽ hæmorrhagiam prælagiunt, nares ad profluuiũ irritant. Irritant autem modum varium diuersi elegerũt. *Ægyptij* scarificatu totũ opus feliciter absoluũt. *Europæi* pleriq; hirudines applicant. Setis suillis sanguinẽ prouocabãt *Trallianus*, & *Rõdeletus*. Alĩ et alias inuenerũt rationes, quas longũ foret recensere. Placet *Niliaca* scarificatio, nec displiceret ferro aliarũ venarũ instar reserari nariũ vascula,

ut & aliarū corporis partiū, quæ inanitionis indigent. Nescio .n. cur hirudinū tātus apud mortales creuerit amor, ut quacunq; ætate, morboq; omni Neapoli, & Panormi frequē-
tius applicentur, ex quibus tamen tot fistulæ ulcerosæ in Xenodochijs quotidie prostant. Quæ incōmoda ex maligna bestiariū natura augentur, quā in Pædāchone, per se maligna serio vitare. Ut silentio inuoluā abominatio-
nis imaginē in sanguifuga expressam, quæ re-
medij loco nobis haberetur, quam pœnæ vice olim Numen voluit iusto iudicio mortaliū
eruorem lingētib; bestijs expositurū. Quā-
tò melius barbara Indorū gens hirudinibus
aculeos substituunt canis cuiusdā Hoitzcla-
cuarzin dicti, qui hirudinum instar partibus
admoti, non prius decidunt, quā sanguine
cauitatem repleuerint, ut ex Mexicana Ano-
nymi Historia apud Illustissimum Equitem
Cassianum à Putco Romæ intellexi. In quo
nomine, ut auspiciatissimo, & Diuis sacro,
sponte acquiesco, & ad eius limen pedem
fisto, ubi pleno confesso Musæ omnes habi-
tant, & Charites, nè vltiores gressus malū
aliquod omen forsā offenderet. Quanquam
plura suggereret genius, quæ in amicissimi
Seuerini gratiā diffuso calami obsequio ex-
penderem, malo tamen intra pauca subsiste-
re, quam in pluribus errare.

FINIS EXERCITATIONVM.

